

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΕΤΟΣ Δ'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.
ΑΡΙΘ. 28

15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1934

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΤΣΟΠΑΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΤΟΥ ΕΝ ΛΟΓΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εὐστράτιου Δ. Τσακαλώτου
ΕΛΛΗΝΟΛΑΤΙΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ
ΤΟΜΟΣ Β'. Μ - Ω

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΔΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΤΣΟΓΙΑΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΜΕΛΕΤΩΝ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΩΝΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Φυλλάδιον 28ον. 15 Ὀκτωβρίου 1934

Ἑλληνολατινικὸν Λεξικὸν τόμ. β'

Σελ. 401 — 872

Τὸ χρυσὸ πουλὶ

» 873 — 880

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΓΧΕΙΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΛΟΚΥΤΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΓΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ

1 - Τζογιά

ΗΜΕΡΟΜ.

16-8-85

ΑΡΙΘ.

35374

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α. Ε. ΑΘΗΝΑΙ - ΑΛΘΑΙΑΣ 4

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις τῆς ὕλης τῆς «ΦΩΝΗΣ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ» καθὼς καὶ ἡ χρησιμοποίησις τῶν περιεχομένων της γιὰ σχολικὰ ἢ ἄλλα βιβλία καὶ περιοδικά.

Ἰδιοκτησία τοῦ ΕΚΔΟΤΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α. Ε.

PRINTED IN GREECE 1934

COPYRIGHT BY DIMITRAKOS CO LTD

Ἐτυπώθη τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1934 εἰς

τὸ Ἐργοστάσιον Γραφικῶν Τεχνῶν τοῦ

Ἐκδοτικοῦ Οἴκου Δημητράκου Α. Ε.

κομπώδης, ες jactabundus, a, um.
 τὸ κομπῶδες, jactantia -ae, θ.
 κομπωδῶς jactabunde.
 κομψεία, ἡ elegantia, -ae, θ.
 κομψεύω lepidum aliquid reddo;
 lepide aliquid facio, dico. κομψεύομαι, α) scitum me gero; urbane jocos. β) lepide dicor, scite dicor. τοῦτο κεκόμψευται, id scite dictum est.
 *γ) νεοελ. = καλλωπίζομαι, me orno ἢ como; κομψεύομενος, qui se ornat; ornatus, a, um; bellulus, a, um.
 κομψοέπεια, ἡ lepor, -ōris, ἄ.
 κομψοεπής, ἐς facetus, a, um.
 κομψολογέω, -ῶ lepide loquor.
 κομψολογία, ἡ lepidus sermo.
 κομψολόγος, ον facetus, a, um.
 κομψοπρεπής, ἐς festivus, a, um; elegans -ntis.
 κομψός, ἡ ὄν scitus, a, um; elegans -ntis; venustus, a, um; facetus, a, um; comptus, a, um. κομψόν, quicquid scitum et venustum est.
 κομψότης, ἡ elegantia, -ae, θ.
 lepor, -ōris, ἄ. venustas, -atis, θ.
 κομψῶς scite; eleganter; lepide; festive; compte
 κοιναῖω -ῶ resono, -are.
 κόναθος, δ sonitus, -us, ἄ.
 κονδύλη, ἡ tuber, -eris, οὐ.
 κονδύλιον, τό calamus, -i, ἄ. stylus, -i, δ.
 κονδυλίζων, α) pugnalisquem caedo.
 κόνδυλος, δ pugnus condylus -i, ἄ.
 κονδύλωμα, τό condyloma, -atis, οὐ.
 κονία, ἡ pulvis, -eris, ἄ.
 κονίαμα, τό albarium -i, οὐ.
 κονίασις, ἡ loricatio, -onis, θ.
 κοινατής, δ tector albarius.
 κοινατός, ἡ ὄν calce obductus.
 κοιναῖω -ῶ 1) = σκονίζω, pulvere conspergo (aliquid). 2) = ἀτρίστωνω, calce obduco aliquid; dealbo, -are, aliquid; lorico, -are, aliquid τάφοι κεκονιαμένοι, sepulera albario illita. τοῖχοι κεκονιαμένοι, parietes dealbati.
 μετφ. κονιάω τὸ πρόσωπον, fuco faciem.
 κονίδιον, τό lens, -ndis, θ.
 κόνικλος, δ cuniculus, -i, ἄ.
 κονιορτός, δ pulvis, -eris, ἄ. νέφος κονιορτοῦ, pulvereas nubes.
 κονιορτώδης ες pulverulentus, pulvereus, a, um.

κονιάω -ῶ pulverem excito.
 1. κόνις, ἡ 1) pulvis, -eris, ἄ. 2) cinis, -eris, ἄ.
 2. κόνις, ἡ lens, -ndis, θ. αἱ κόνιδες (κ. κονίδες), lentes, -ium.
 κονίστρα, ἡ arēna, ae, θ.
 κονία ἢ κονίζω pulvere impleo ἢ conspergo (aliquid). κονίζομαι, pulvere me conspergo.
 κοντάκιον, τό brevis hymnus.
 κοντάριον, τό verutum, -i, οὐ. spiculum -i, οὐ. hasta, -ae, θ.
 κοντοβολέω -ῶ contis jaculor.
 κοντοπλεύριον, τό costa brevior.
 1 κοντός, δ 1) contus, -i, ἄ. 2) hastile, -is, οὐ.
 2 κοντός, ἡ ὄν curtus, a, um; pravus, a, um. κοντός ἄνθρωπος, exiguus homo; homo humili statura.
 κοντοφόρος, ον hastatus, a, um.
 κοντόχειρ, qui brevi manu est.
 κόντωσις, ἡ piscatio conto.
 κόνυζα (δ.) conyza, -ae, θ.
 κονυζίτης, δ conyzā conditus.
 κοόρτις, ἡ cohors, -ortis, θ.
 κοπάζω cesso, -are, ἐκόπασεν ὁ ἀνεμος, cessavit ventus. ὁ ἀνεμος κοπάζει, ventus lassatur.
 κοπανίζω pinso, -ere (aliquid); aliquid (in) pilā contando. κεκοπανισμένος, ἡ ὄν pinsus, a, um.
 *κοπάνισμα, τό pinsatio, -onis, θ.
 κοπάνηστήριον, τό pistillum, -i, οὐ.
 κοπανιστός, ἡ ὄν pinsus, a, um.
 κόπανον, τό pistillum -i, οὐ.
 κόπασμα, τό cessatio, -onis, θ.
 κοπετός, δ planetus, -us ἄ. planetor, -oris, ἄ.
 κοπεύς, δ caelum, -i, οὐ.
 κοπή, ἡ sectio, incisio, -onis, θ.
 κοπιάρός (= κοπιαστικός) laboriosus, a, um; molestus, a, um.
 κοπιάω -ῶ 1) laboro, -are, δ. ὅλης τῆς νυκτός κοπιῶσάντες, totā nocte laborantes. οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα, non frustra laboravi. ἐκοπίασα, ἵνα γένηται, laboravi, ut fiat. 2) fatigor, lassor, defetiscor. ὁ ὄν Ἰησοῦς κεκοπιανὼς ἐκ τῆς ὁδοπορίας, Jesus lassus de via.
 κοπίς, ἡ copis, -idis, θ.
 κοπιώδης, ες laboriosus, a, um.
 κόπος, δ 1) = πόνος, labor, -oris, ἄ. 2) = κίμχτος, lassitudo, -inis, θ.
 ἀναπαύομαι τοῦ κόπου, a lassitudine

acquiesco. ὑπὸ τοῦ κόπου ἀποκάμνω, me vires lassitudine deficiunt.

κοπέω -ω· fatigo, -are; lasso, -are (aliquem ἢ aliquid). κοποῦμαι, lassor (-atus sum, -ari)· ἐκοπῶθην, lassus est de via· κοπῶμαι ὑπὸ τινος, lassatus, lassus aliqua re.

κόππα, τό· nota φ
κοπραγωγός -ω· fimum veho.
κοπραγωγός, ὄν· fimum vehens.
κόπρανον, τό· stercus, -oris, ὄδ.
κοπρίω, -ω, κοπρίζω· stercoro, -are, aliquid.

κοπρία· ἡ· stercus, -oris, ἄ. fime-tum, -i, ὄδ. sterquilium, -ii, ὄδ.
κοπρίας, ὁ· coprea, ae, ἄ.

κοπριάς, κόπρινος, ἡ, ὄν, κό-πριος, α, ὄν· stercoreus, a, um.
κόπρινος, κοπριμός, κόπρωσις· stercoratio, -onis, ὄ.

κοπριάδης, ἐς· stercorosus, a, um.
κοπρογενής, ἐς· in stercore natus.
κοπροδοχεῖον, τό· latrina, -ae, ὄ.

κοπρολγέω -ω· fimum colligo.
κοπρολγός, ὄν· qui fimum colligit.
κόπρος, ἡ· 1) stercus, -oris, ἄ. 2) fimum, -i, ἄ. 3) = πλάσμα, laetamen, -inis, ὄδ.

κοπροφορέω, -ω· stercus fero.
κοπροφόρος, ὄν· stercus ferens.
κοπρώδης, ἐς· stercorosus, a, um.

κοπρών, ὁ· sterquilium, -ii, ὄδ.
fimetum, -i, ὄδ.

κοπτός, ἡ, ὄν· contusus, a, um.
κοπτός, ἡ, ὄν· contusus, a, um.
κόπτω 1) seco, deseco (-cui, -ctum, -are) aliquid. scindo ἢ findo, -ere, aliquid. κόπτω χόρτον, seco pabulum.

2) caedo (cecidi, caesum, -ere) ali-quid. κόπτω χόρτον, seco pabulum.
3) κόπτω χόρτον, seco pabulum.

4) κόπτω (= δύνω) τὴν θύραν, caedo ja-nuam.
5) κόπτω (= δύνω) τὴν χώραν, vasto regionem.
6) κόπτω (= δύνω) τὴν χώραν, vasto regionem.

7) κόπτω (= δύνω) τὴν χώραν, vasto regionem.
8) κόπτω (= δύνω) τὴν χώραν, vasto regionem.

9) κόπτω (= δύνω) τὴν χώραν, vasto regionem.
10) κόπτω (= δύνω) τὴν χώραν, vasto regionem.

11) κόπτω (= δύνω) τὴν χώραν, vasto regionem.
12) κόπτω (= δύνω) τὴν χώραν, vasto regionem.

capillos reseco· γ) κόπτω τὴν ὁδόν, itinera intercludo. δ) κόπτω τὸν πυ-ρετόν, febrim praecludo. ε) κόπτω φό-ρεμα, pannum in vestem divido. ζ) κόπτω τὸ κρασί, renuntio vino. η) κό-πτω τὸ κεφάλι μου, caput voveo

κοπώδης, ἐς· laboriosus, a, um
κόπωσης, ἡ· fatigatio, -onis, ὄ.
κοράκειος, α, ὄν, κοράκινος, ἡ, ὄν· corvinus, a, um; coracinus, a, um. δ κορακίνος (γθ.), coracinus, -i, ἄ.

κορακικῶς· corvi more.
κοράκιον, τό· corvulus, -i, ἄ.
κορακιστὶ· lingua corvina.

κορακοειδής, ἐς, κορακώδης, ἐς· corvinus, a, um.
κοράλλιον, τό· corallium, -ii, ὄδ.
κοράλλινος, ὄν· corallinus, a, um.

κοράλλις, ἡ· corallis, -idis, ὄ.
κόραξ, ὁ· corvus, -i, ὄδ. ἐς κόρακας I abi in malam rem!

κοράσιον, τό· puella, -ae, ὄ.
κορασιώδης, ἐς· puellaris, o.
κορασιωδῶς· puellariter.

κορδακίζω· cordacem salto.
κορδακός, ὄν· ad cordacem aptus.
κορδακισμός, ὁ· cordacis saltatio

κορδαξ, ὁ· cordax, -acis, ἄ.
κορδίνημα, τό· capitis gravedo.
κορδύλη, ἡ· clava, -ae, ὄ.

κόρειος, εια, ὄν· puellaris, o.
κορέννυμι 1) satio (-avi, -atum, -are). κορέννυμι τινα ἢ τί τινος, satio aliquem ἢ aliquid aliqua re. 2) κο-ρέννυμι α) satior (-atus sum, -ari). οὐ δύνανται κορεσθῆναι θεώμενοι, nec satiari queunt spectando κορεσθεῖς, κεκορεσμένοι, satiat a, um. 6) κο-ρέννυμι τινος (κόρος τινός με λαμβά-νει), taedet me alicujus rei, taedium me alicujus rei capit. ἐκορεσθῆναι τινός, me pertaesum est alicujus rei.

κορεστός, ἡ, ὄν· satiabilis, o.
κόρευμα, τό· virginitas, -atis, ὄ.
κορεύομαι· virgo sum.

κορέω -ω (= σαρώνω)· verro, (verri, -ere, aliquid (τὸν ναὸν templum).
κόρη, ἡ· 1) puella, -ae, ὄ. virgo, -inis, ὄ. 2) κόρη, Proserpina, -ae, ὄ. 3) κόρη θάλαμους, pupilla, -ae, ὄ.

κόρηθρον, τό· scupae, -arum, ἄ.
κόρημα, τό· purgamentum, -i, ὄδ.
sordes verrendo collectae.

κόρημα, τό· purgamentum, -i, ὄδ.
κόρημα, τό· purgamentum, -i, ὄδ.

κόρημα, τό· purgamentum, -i, ὄδ.
κόρημα, τό· purgamentum, -i, ὄδ.

κόρημα, τό· purgamentum, -i, ὄδ.
κόρημα, τό· purgamentum, -i, ὄδ.

κόρημα, τό· purgamentum, -i, ὄδ.
κόρημα, τό· purgamentum, -i, ὄδ.

κορίδιον, κόριον, τό· puellula, ὄ.
κοριοειδής, ἐς· puellae similis.
κορικός, ἡ, ὄν· puellaris, o.
κορικῶς· puellariter.

Κόρινθος· ἡ· Corinthus, -i, ἄ. παροιμ.
οὐ παντὸς ἀνδρός εἰς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς, οὐ παντὸς εἰς Κ πλεῖν, non cuivis hominis contingit adire Corinthum

Κορινθιακός· Corinthiacus, a, um
Κορίνθιος, α, ὄν· Corinthius, a, um
Κορίννα, ἡ· Corinna (poetria).

κοριοειδής, ἐς· puellulae similis
κόρις, ὁ· cimex, -icis, ἄ.
κορίσκη, κορίσκιον· puellula, -ae.

κόρκορος· ἰδὲ κόρχορος.
Κόρκυρα· ἰδὲ Κέρκυρα.
κορμῖον, τό· truncus, -i, ἄ.

κορμός, ὁ· truncus, i, ἄ. caudex, -icis, ἄ. stipes, -itis, ἄ.
κοροσπλάθος, κοροσπλάστης, ὁ· pu-parum fictor ἡ κοροπλαστική, ars fingendi pupas.

1) κόρος, ὁ· 1) satietas, -atis, ὄ. 2) taedium, -ii, ὄδ.
2) κόρος, ὁ· puer, -i, ἄ.
3) κόρος· μετρον·)· corus, -i, ἄ.

4) κόρος (= σάρωθρον)· scopae.
κόρη, ἡ· (= κόραφος)· tempora, -um, ὄδ. πλ. ἐπὶ κόροσς τύπτω ἢ πατάσσω, alapam infligo (alicui).

κορυβαντισμός, ὁ· furor corybanti-cus; orgia, orum, ὄδ.
κορυβαντιάω -ω· Corybantes imitor

Κορυβάντιος· Corybantius, a, um
Κορυβάντιον· templum Corybantum
κορυβαντιώδης· more Corybantum

Κορυβάντες, οἱ· Corybantes, um.
κορυδαλλός, ὁ· alauda, -ae, ὄ.
κόρυθα, ἡ· 1) = μύξα, mucus, -i, ἄ.

2) = καρθαρία, gravedo, -inis, ὄ. 3) = μωρία, stultitia, -ae, ὄ. stoliditas, -atis, ὄ.

κορυζάω -ω· mucro plenus sum; gravedine laboro. μεταφ. stultus sum.
κορυζώδης, ἐς· gravedine laborans

κορύμβειον, τό· corymbium, -ii, ὄδ.
κορυμβοειδής, ἐς· apici similis.
κόρυμβος, ὁ· apex, -icis, ἄ. corym-bus, -i, ἄ.

κορυμβοφόρος· corymbifer (Liber).
κορύνη, ἡ· clava, ae, ὄ.
κορυνητής, κορυνοφόρος, ὁ· clava-tor, -oris, ἄ. claviger, -eri, ἄ.

κορυνώδης, ἐς· clavae similis.

κορύπτω· cornibus ferio.
κόρυς, ἡ· galea, -ae, ὄ.
κορύσσω· armo, -are.

κορυφαία· ἡ· summa pars habenaе.
κορυφαῖος, α, ὄν· in vertice posi-tus, a, um· ὁθὲν 1) supremus, a, um; praecipuus, a, um οἱ κορυφαῖοι, prin-cipes, factionis vertices τῶν φίλων κο-ρυφαῖος, princeps amicorum κορυφαί-οτος, eminentissimus, excellentissi-mus 2) ἐν τῷ γορῷ praesultor. prae-centor, -oris, ἄ. coryphaeus, -i, ἄ.

κορυφή· ἡ· vertex, -icis, ἄ. cacu-men, -inis, ὄδ. summitas, -atis, ὄ.
μεταφ. κορυφή τοῦ λόγου, caput sermo-nis, summa, clausula

κορυφάω -ω· in verticem attolo (aliquid) 2) consummo, -are (ali-quid) 3) κορυφοῦμαι, in verticem attolor. *4) μεταφ. τὸ κακὸν ἐκορυφώθη, malum summum fastigium attactum est

κορύφωμα, τό· fastigium, -ii, ὄδ.
summitas, -atis, ὄ.
κόρχορος, ὁ· corchorus, -i, ἄ. μεταφ. καὶ κόρχορος ἐν λαγάνοις, corchorus etiam oleribus adnumeratur

κορώνη· ἡ· 1) cornix, -icis, ὄ. 2) = στέμμα, corona, -ae, ὄ. 3) μεταφ. χρυ-σὴν ἐπιτίθει κορώνην, felicem finem alicui rei impono.

κορωνίδεός, ὁ· cornicis pullus.
κορωνίς, ἡ· 1) summitas, fastigium rei; finis, -is, ἄ. κορωνίς τῶν ἀγαθῶν, summitas honorum κορωνίδα ἐπιτίθειται τινι, finem impono alicui rei. 2) ἐν τῇ γραμμῇ, coronis, -idis, ὄ

κοσκινηδόν· cribri modo.
κοσκινίζω (κοσκινεύω)· cribro, cribello, -are (aliquid)· κεκοσκινισ-μένος, cribrarius, a, um.

κοσκινόμαντις, ἡ· cribro divinaus.
κοσκινομαντεία, κοσκινομαντική, ἡ· ars divinandi e cribro.

κοσκίνιον, τό· cribellum, -i, ὄδ.
κόσκινον, τό· cribrum, -i, ὄδ.
κοσκινοποιός, ὁ· cribra conficiens.

κοσκινοπώλης· cribrorum venditor.
κοσμαγωγός, ὄν· mundum regens.
κοσμέω -ω· 1) ordino, -are 2) συνήθ. orno, -are, aliquem ἢ aliquid.

κοσμεῖν τὴν κόμην, orno capillum κο-σμοῦμαι, ornor (-natus sum, -ari).
κοσμημένος, ἡ, ὄν, ornatus, a, um.

κοσμημένος, ἡ, ὄν, ornatus, a, um.

κοσμημένος, ἡ, ὄν, ornatus, a, um.

κοσμημένος, ἡ, ὄν, ornatus, a, um.

κοσμημένος, ἡ, ὄν, ornatus, a, um.

μετφ. κοσμήω τὸν λόγον, orationem orno. κοσμήω τινα τῷ λόγῳ, orno (laudo) aliquem.

κόσμημα, τό· ornamentum, -i, οὐ. κόσμημα παρέχει τῇ πολιτείᾳ, ornamento est civitati.

κόσμησις, ἡ· ornatio, -onis, θ.

κοσμητήριον, τό· cella ornatoria.

κοσμητής, ὁ· ornator, -oris, ἄ, ordinator, oris, ἄ.

κοσμητικός, ἡ· ὁν· ornandi peritus.

κοσμήτρια, ἡ· ornatrix -icis, θ.

κοσμήτωρ, ὁ· 1) ordinator, -oris, ἄ. *2) ὁ τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστ.

decanus, -i, ἄ.

κοσμικός, ἡ· ὁν· mundanus, a, um.

κόσμιος, α, ὁν· modestus, a, um.

κοσμιότης, ἡ· modestia, -ae, θ.

κοσμίως· modeste.

κοσμογένεια, ἡ· mundi creatio.

κοσμογόνος, ὁν· mundum creans.

κοσμογραφία, ἡ· mundi descriptio.

κοσμογράφος, ὁ· mundi descriptor.

κοσμοδεσπότης, ὁ· mundi dominus.

κοσμοειδής, ἐς· mundo similis.

κοσμοθέτης, ὁ· mundi moderator.

κοσμοκρατορία, ἡ· mundi imperium.

κοσμοκράτωρ, ὁ· mundi potens, -ntis.

κοσμοκλέτης, ὁ· mundi destructor.

κοσμολογία· dissertatio de mundo.

κοσμοπότης· mundo desideratus.

κοσμοποιέω -ω· mundum condo.

κοσμοποιία, ἡ· mundi creatio.

κοσμοποιός, ὁ· mundi creator.

κοσμοπολίτης, ὁ· mundi civis;

mundanus, -i, ἄ.

κόσμος, ὁ· 1) = τάξις, ordo, -inis, θ.

2) = κόσμημα, ornamentum, -i, οὐ. κόσμον τῇ πολιτείᾳ παρέχω, ornamento sum civitati. 3) mundus, -i, οὐ. ὁ κόσμος ἐποικήθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, mundus a Deo creatus est. 4) νεοελ. = πλῆθος;

λαοῦ, multitudo, -inis, θ.

κοσμοσωτήριος· mundam salvans.

κοσμοτελής· mundum oblectans.

κοσμοτέχνης· mundi opifex.

κοσμοργέω -ω· mundum creō.

κοσμοργία, ἡ· mundi opificium.

κοσμοργός, ὁ· mundi opifex.

κοσμοφθόρος· mundi vastator.

κοσμοφλέγης· mundum comburens.

*κοστίζω· consto (-iti, -atum)

-are. πόσον κοστίζει; quanti constat?

κόσσυφος, ὁ· merula, -ae, θ.

κοσύμβη, ἡ, κόσσυμβος, ὁ· 1) cri-

nium nodus. 2) fibula, -ae, θ.

κοσυμβόω -ω· fimbriis orno.

κότινος, ὁ· oleaster, -tri, ἄ.

κότος, ὁ· ira vetus.

κοτταβέϊον, τό· praemium cottabi-

κοτταβίζω· cottabo ludo.

κοτταβισμός, ὁ· lusus cottabi.

κότταβος, ὁ· cottabus, -i, ἄ.

κόττανα, τά· cottana, -orum, οὐ.

κοτύλη, ἡ· cavitas coxae. 2) vola,

-ae, θ. 3) = πυτήριον· cotyla, -ae, θ.

4) μέτρον τι, hemina, -ae, θ.

κοτυληδών (ῥ)· cotyledon, -inis, θ.

κοτυλιαῖος, α, ὁν· heminarius, a, um.

κοτυλίζω· per cotylas vendo.

κότυλος, ὁ· cotyla, -ae, θ.

κοτυλοειδής, ἐς, κοτυλώδης, ἐς· co-

tylae similis.

κοτύλων, ὁ· potor; ebrius.

κοῦκι (ῥ)· cucu, οὐ. ἄλλ.

κουκούλιον, τό· 1) involucreum bom-

bycis. *2) νεοελ. = μεταξοσκώληξ·

bombyx, -ycis, ἄ.

κουρά, ἡ· tonsura, -ae, θ.

*κουράζω· fatigo, defatigo, -are.

aliquom ἢ aliquid· κουράζομαι, las-

situdine conficior; fatigor (-atus sum,

-ari)· κουρασμένος, η, ὁν, fatiga-

tus, defatigatus, fessus, a, um.

*κούρασις, ἡ· fatigatio defatigatio-

-onis, θ. lassitudo, -inis, θ.

*κουραστικός, ἡ· ὁν, laboriosus, a,

um; operosus, a, um.

κουρεῖον, τό· tonstrina, -ae, θ.

κουρεύς, ὁ· tonsor, -oris, ἄ.

κουρευτικός, ἡ· ὁν· tonsorius, a, um.

κουρεύτρια, ἡ· tontrix, -icis, θ.

κουρεύω· tondo (totondi, tonsum,

-ere) aliquem ἢ aliquid.

κουρέας, ὁ· tonsus, -i.

κουριάω -ω· tonderi volo.

κουρικός, ἡ· ὁν· tonsorius, a, um.

κούρος, ὁ· puer, -eri, ἄ.

κουροτροφέω -ω· puerum nutrio.

κουροτρόφος, ὁ· puerum nutritor.

†κουστωδία, ἡ· 1) custodia, -ae, θ.

2) = οἱ φύλακες, custodes, -um.

κουφίζω· levo, sublevo, -are, ali-

quid· κουφίζω τινα τὴν ὀχλήν, levo

aliquem molestia, κουφίζω τοὺς στρα-

τιώταις τοὺς πόρους, sublevo militum

labores. κουφίζω τὴν ψυχὴν, levo ani-

um. κουφίζομαι, levor, sublevor

-atus sum. -ari). κουφίζομενος, η, ὁν, ublevatus a, um.

κούφισις, ἡ, κουφισμός, ὁ· levatio,

onis, θ.

κούφισμα, τό· levatum -i, οὐ.

κουφιστικός, ἡ· ὁν· levans, -ntis.

κουφοδοξία, ἡ· opinio vana.

κουφολογέω -ω· leviter loquor.

κουφολογία, ἡ· verba levia; nugae.

κουφόνοια, ἡ· levitas, -atis, θ.

κουφόνους, -ουν· levis, e.

κουφόνως· levi mente.

κουφοξυλαία, ἡ· sambucus -i, θ.

κουφόπους, ὁ· levipes, -edis.

κουφόπτερος, ὁ· facile volans.

κοῦφος, η, ὁν· levis, e. κοῦφον βάρ-

ος, pondus leve. κοῦφη γῆ, terra levis.

κοῦφοι λόγοι, levia verba. κοῦφος (=

κουφόνους), levis.

κουφότης, ἡ, levitas, -atis, θ.

κούφως· leviter.

κοφινωποιός, ὁ· corbes faciens.

κόφινος, ὁ· corbis, -is, θ. μικρός

κόφινος, corbicula, -ae, θ.

κοφινώω -ω· corbe tegeo.

κόχλαξ, ὁ· calculus, -i, ἄ.

κοχλιάριον, τό· cochlearium, -ii, οὐ.

κοχλίας, ὁ· cochlea, -ae, θ.

κοχλίδιον, τό· parva cochlea.

κοχλιοειδής, ἐς· cochleatus, a, um.

κοχλιοειδώς· cochleatim.

κοχλίον, κοχλίσ· cochleola, -ae, θ.

κραδάτιον, τό· grabatulus, -i, ἄ.

lectulus, -i, ἄ.

κράδατος, ὁ· grabatus; lectus.

κραγέτης, ὁ· vociferator, -oris, ἄ.

κραδαίνω· vibro, -are, aliquid (τὸ

δόρυ hastam). κραδαίνομαι· concu-

tior, -i; tremisco, -ere.

κραδασμός, ὁ· vibratio -onis, θ.

vibramen, -inis, θ.

κράδη, ἡ· ramus ficus.

κραδηφορέα· gestatio ramorum ficus.

κράζω (κέκραγα)· clamo, -are;

vociferor (-atus sum, -ari); κεράγα

πάντες, ὅτι ἀδικώτατα ἐγένετο. clamant

omnes, indignissime factum esse.

κεκράζονται πρὸς Κύριον, clamabunt ad

Dominum. κράζω τινα, clamo aliquem;

cum clamore voco aliquem.

κραιπαλάω -ω· crapulam sentio;

inebrior, -ari. κραιπαλὼν, crapulentus.

κραιπάλη, ἡ, crapula, -ae, θ.

κραιπαλώδης, ἐς· ebriosus, a, um.

κραιπνός, ἡ, ὁν· celer; velox.

κραιπνοσύνη, ἡ· velocitas, -atis, θ.

κράντης, ὁ· clamator, -oris, ἄ.

κραντικός, ἡ· ὁν· clamosus, a, um.

κράμα, τό· mixtura, -ae, θ. *μετφ. ὁ

βίος κράμα ἐστὶ λύπης καὶ χαρᾶς, totam

vitam miscet dolor et gaudium.

κράμβη, ἡ· crambe, -es, θ. brassica,

-ae, θ.

κραμεοφάγος, ὁ· brassicā vescens.

κρανίον, τό· calvaria, -ae, θ. + τό-

πος κρανίου, Calvarium, -ii, οὐ.

κράνον, τό· κράνεια, ἡ· (δ· cornus,

-i, θ. ligustum -i, ἄ.

κρανοποιός, ὁ· galearum artifex.

κράνος, τό· galea, -ae, θ.

κρανοργία, ἡ· galearum fabricatio.

κραντήρες (ὀδόντες)· dentes genu-

ini ἢ ἀπλ. genuini.

κράσις, ἡ· 1) mixtio, -onis, θ. tem-

peratio, -onis, θ. 2) corporis habitus.

3) ἐν τῇ γραμ. crasis, -is, θ.

κρασπεδίτης, ὁ· extremus in choro.

κράσπεδον, τό· 1) limpus, -i, ἄ. 2) συνήθ. margo, -inis, θ. κράσπεδον

ἔχων, marginatus, a, um.

κρασπεδῶω -ω· τι· margino, -are,

aliquid.

κράστις, ἡ· gramen, -inis, οὐ.

κραταιός, ἄ, ὁν· potens, -ntis; for-

tis, -e; validus, a, um; tenax, -acis.

κραταιότατος, η, ὁν, potentissimus,

a, um; valedissimus, a, um.

κραταιότης, ἡ· robor, -oris, οὐ. vis,

θ. potentia, -ae, θ.

κραταίωω -ω· corroboro, -are, aliqu-

em ἢ aliquid. κραταίωμαι (ἐκρα-

ταιώθη), me corroboro.

κραταίπους, ὁ· validis pedibus.

κραταίωμα, τό· firmamentum, -i,

οὐ. robor, -oris, οὐ.

κραταίως· valde; fortiter.

κραταίωσις, ἡ· firmitas; robor.

κρατερός, ἄ, ὁν· validus, a, um;

fortis, e; vehemens, -ntis; violent-

tus, a, um.

κρατερόφρων, ὁ· invictus animo.

κρατερόχειρ· manu forti.

κρατερώς· valde; fortiter.

κρατέω -ω· 1) κρατῶ τινας, impe-

rium obtineo in aliquem; dominor

aliqua re; potior (-itus sum, -iri)

aliqua re. κρατῶ τῆς θαλάσσης, mari

dominor. τῆς γῆς κρατῶν, terrā po-

tiebantur. κρατῶ τῶν πραγμάτων, potior rerum. ὁ κρατῶν νικῶν, potens alicujus rei. οἱ κρατοῦντες, qui tenent (δῆλ. rempublicam). παρὰ τοῖς ἐκκλ. = Christiani. 2) κρατῶ τινα, vinco (vici, victum, -ere) aliquem. μάχη κρατῶ τινα, acie vinco aliquem. παθητ. κρατοῦμαι ὑπὸ τινος; vincor ab aliquo κρατοῦμαι ὑπὸ τῶν ἡδονῶν, vincor voluptatibus; servio, succumbo, deditus sum voluptatibus. κρατηθεῖς ὑπὸ τοῦ ὕπνου, somno victus 3) κρατῶ τι (= ἔχω τι), teneo aliquid (manu). κρατοῦμαι (= κατέχωμαι) ὑπὸ ὀργῆς, ὑπὸ πόθου, ὑπὸ σπουδῆς, teneor ira, desiderio, studio. 4) κρατῶ ἐμαυτοῦ, contineo me. 4) οὐδ. obtineo -ere. ἀπροσ. κρατεῖ, obtinet, invalescit. *6) νεοσλ. = κατέχω, καταστέλλω τι, retineo. -ere. κρατῶ τὰ δάκρυα, τὴν χαρὰν, retineo lacrimas, gaudium. κρατήρ, ὁ crater, -eris, ἄ. κρατηρίζω. immodice bibo. κρατήριον, κρατηρίδιον, τό, κρατηρίσκος, ὁ parvus crater. κρατησίμαχος. proeliis victor. κράτης, ἡ 1) potentia, -ae, θ. 2) retentio, -onis, θ. κρατητής, ὁ retentor, -oris, ἄ. κρατητικός. aptus ad retinendum κρατιστεύω. optimus praestantis-simus) sum; praesto, -are. κράτιστος, ἡ, ὄν. optimus, praestantissimus a, um; egregius, a, um. κράτιστος ποιεῖν τι, aptissimus ad aliquid faciendum. κράτιστός εἰμι, praestantissimus (optimus) sum. κράτιστος ἐστίν, potissimum erit. οἱ κράτιστοι = οἱ ἐν τῇ πολιτείᾳ δυνατοί, optimates, ium, ἄ. οἱ κράτιστοι τῶν τῶν πολιτῶν, τῶν στρατιωτῶν, robora civium, militum. κρατιστίνδην. optimis electis. κράτος, τό 1) robur, -oris, οὐ vires, -ium, θ. πλ. potentia, -ae, θ. τοῦ γὰρ κράτους ἐστὶ τὸ μέγιστον, ejus enim potentia est maxima. ἀνὰ κράτος, omnibus viribus κατὰ κράτος. α) totis viribus, toto virium nixu. 5) acerrime, omniconatu (obsideo), πολέμῳ κατὰ κράτος, acerrimum bellum pugno κατὰ κράτος, devinco. -ere 2) = ἀρχή, ἐμπικράτεια, imperium, -ii, οὐ. τῆς θαλάσσης κράτος, maris imperium.

κράτος τῆς οἰκουμένης, imperium orbis. τό Ῥωμαίων κράτος, imperium Romanorum.

κρατύνω, κρατύνομαι τι. 1) validum ac firmum reddo (aliquid); munio, -ire, aliquid τὰς πόλεις ἐκρατύνατο φρουράς, oppida muniebat praesidiis. 2) confirmo, -are; vim magnam alicui tribuo; roboro, are (aliquid).

κραυγάζω. clamo, -are; clamito, -are φωνῇ μεγάλη ἐκραύγασε, magna voce clamavit, clamitavit.

κραυγασμός, ὁ clamitatio, -onis, θ.

κραυγαστής, ὁ clamitator, -oris, ἄ.

κραυγαστικός. clamorosus a, um.

κραυγή, ἡ clamor, -oris, ἄ.

κραῦρος. α, ὄν. 1) aridus siccus, a, um. 2) friabilis. e 3) rigidus, a, um.

κραυρότης. ἡ siccitas, -atis, θ.

κραυρόω. ὡ. siccum reddo.

κρεάγρα. ἡ fuscinula, -ae, θ.

κρεάδιον, τό. caruncula, -ae, θ.

κρεανομέω. ὡ. carnes distribuo.

κρεανομία, ἡ visceratio, -onis, θ.

κρεανόμος, ὄν. carnes distribuens.

κρέας, τό. caro, carnis, θ. βόειον κρέας, bovina caro. χήνιον κρέας, anserina caro. προβάτειον κρέας, ovilis caro.

κρείσσων, κρείττων, ὄν. potentior, fortior, -ius (-oris); melior, -ius (-ioris); praestantior, -ius (-ioris).

κρέκω. tibiam ἢ citharam pulso.

κρεμάθρα, ἡ 1) ἐν θεάτρῳ machina pensilis. 2) vas ἢ repositorium pensile.

κρέμαμαι. pendeo, -ere; dependeo, -ere; suspensus sum. κρέμαμαι ἀπὸ τινος ἢ ἐκ τινος, pendeo ab (ἢ ex, de) aliqua re. ἐκ τοῦ τραχήλου κρέμαται, ἐκρεματό τι, de collo pendet, pendeo.

κρέμαμαι (= ἐξήρτημαι) ἐκ τινος, pendeo ex aliquo (ἐκ σοῦ ex te, ἐξ ἐκείνου ex illo). κρεμάμενος (κρεμασμένος) suspensus, a, um.

κρεμάννυμι τι. suspendo (-ndi, -nsum, -ere) aliquid. κρεμάννυμι τι ἀπὸ τινος ἢ ἐκ τινος, suspendo aliquid ex aliquo. κρεμάννυμι τινα (ἐξ ἀγχόνης), suspendo aliquem. ἀπαντας ἐκρέμασαν, omnes suspendit. κρεμάννυμαι, κρέμαμαι, (ἐκρεμάσθην).

α) suspendo me (suspendi me). ὁ παθητ. suspensor (suspensus sum -i). ὑπὸ τοῦ τυράννου ἐκρεμάσθη, a tyranno suspensus est.

κρεμασμός, ὁ suspensio, -onis. θ.

κρεμαστήρ, κρεμαστής, ὁ qui suspendit; lorum ex quo aliquid dependet.

κρεμαστός, ἡ, ὄν. pendulus, a, um; pensilis. e; suspensus, a, um.

κρεμάστρα, ἡ ἰδέε κρεμάθρα.

κρεμάω. ὡ. ἰδέε κρεμάννυμι.

κρέμαλον, τό. crepitaculum, -i, οὐ.

κρέξ (π.) crex, -icis, θ.

κρεουργέω. ὡ. carnes concido; in frustra concido. κρεουργῶ τινα, carifico dilanio aliquem.

κρεουργήδον. concidendo.

κρεουργία, ἡ. laniatio, -onis, θ.

κρεουργικός, ἡ, ὄν. lanionius, a, um.

κρεουργός, ὁ lanius, -i, ἄ.

κρεωδορέω. ὡ. carnes comedo.

κρεωδορία, ἡ. carniū devoratio.

κρεωδύρος, ὄν. carnivorus, a, um.

κρεωδαισία, ἡ. carniū distributio, -onis, θ.

κρεωδαίτης, ὁ. carniū distributor.

κραιώδης, ἐς. carnosus, a, um.

κρεωδοσία, ἡ. carniū distributio.

κρεωδοτέω. ὡ. carnes distribuo.

κρεωδότης, ὁ. carniū distributor.

κρεωθήκη, ἡ. carniarium, -ii, οὐ.

κρεωκοπέω. ὡ. carnes seco.

κρεωκόπος, ὄν. carnes secans.

κρεολογέω. ὡ. carnem colligo.

κρεωνομέω. ὡ. carnes distribuo.

κρεωνομία, ἡ. visceratio, -onis, θ.

κρεωπωλεῖον, τό. lanarium, -i, οὐ.

laniena, -ae, θ. macellum, -i, οὐ.

κρεωπώλης, ὁ. carnarius, -ii, ἄ.

κρεωπώλης, -i, ἄ.

κρεωφαγέω. ὡ. carne vescor.

κρεωφαγία, ἡ. victus e carnibus.

κρεωφάγος, ὄν. carnibus vescens.

κρηδέμνον, ὁ. velamentum capitis.

κρημνάω. ὡ. praecipitio, are.

κρημνίζω. 1) praecipito, -are, aliquem. κρημνίζω τινα ἀπὸ τῆς στήθης, praecipito aliquem a tecto. κρημνίζω τινα εἰς τὴν θάλασσαν, praecipito aliquem in mare. κρημνίζω ἐμαυτόν, κρημνίζομαι. praecipito me ἢ οὐδ. praecipito. *2) ἐπὶ οἴκ. τελε. κτλ. demolior (-itus, sum -iri) diruo, everto (domum, murum, munitiones).

κρημνίσαις, ἡ. praecipitium, -ii, οὐ. κρημνοδατέω. ὡ. per praecipitia incedo.

κρημνοδάτης, ὁ. per praecipitia incedens.

κρημνόθεν. e praecipitio.

κρημνός, ὁ. locus praeruptus; praeceps. -itis, οὐ. praecipitium, -ii, οὐ.

scopulus pendens. οἱ κρημνοί, praerupta -orum, οὐ.

κρημνώδης, ἐς. praeruptus, a, um.

praeceps -itis; praecipitiis arduus.

κρημνώρεια, ἡ. praecipitium montis.

κρηναῖος, α, ὄν. fontanus, a, um.

κρηναῖον ὕδωρ, aqua fontana ἢ ἀπλ. fons, -ntis, ἄ.

κρήνη, ἡ. fons, -ntis, ἄ.

κρηνίδιον, κρηνίς ἡ fonticulus, -i, ἄ.

κρηνοφύλαξ, ὁ. fontis custos.

κρηπιδοποιός. crepidarius sutor.

κρηπιδοπώλης, ὁ. crepidatum venditor.

κρηπιδόω. ὡ. 1) crepidis induo.

κρηπιδωμένος, crepeditatus, a, um.

2) fundamentum substruo; fundamenta jacio.

κρηπιδώμα, τό. fundamentum -i, οὐ.

κρηπίς, ἡ. 1) = ὑπόδημα, crepida, -ae, θ. 2) = θεμελίον, fundamentum, -i, οὐ.

Κρής, ὁ. Cretes, -etis, ἄ. οἱ Κρήτες, Cretenses, -ium, ἄ. πλ. Κρήτες ἀεὶ ψεύσται, Cretenses semper mendaces.

Κρήσσα, Cressa, -ae. Κρήτη, Creta, -ae, θ. Κρητικός, Cretensis, e; Creticus, a, um. τὸ Κρητικὸν πλάγος, mare Creticum.

κρηστέρα, ἡ. acribrum pollinarium.

κρησερίτης ἄρος. panis pollinarius.

κρησφύγετον, τό. perfugium, -i, οὐ.

latebra, -ae, θ.

κρητίζω. 1) cretica lingua loquor.

2) cretenses imitor. 3) = ψεύδομαι, mentior, -iri. ἰδέε Κρής.

κρητισμός, ὁ. mos Creticus.

κρηγμός, ὁ. stidor, -oris, ἄ.

κρηγμός, ὁ. strido, -ere.

κριθάλευρον, τό. farina ex hordeo.

κριθάριος. ἰδέε κριθίνος.

κριθάριον, τό. hordeolus, -i, ἄ.

κριθή, κριθαί. 1) hordeum καὶ συνήθ. hordea, -orum, οὐ. 2) κριθή ὀφθαλμοῦ, hordeolus -i, ἄ.

κριθιάω. ὡ. hordeo vescor.

litate. 7) κρίνομαι, α) κρίνομαι περί
τῶν θῶν, de summa rerum proelio
decerno δ' ἀγῶν πιδῶν κρίνεται cer-
tamen ferro decernitur δ' ἐν δικαστ.
judicio contendo ἢ discepto (cum
aliquo) γ' ἐκρίθη ἄξιος ἐπαινοῦ, judi-
catu (existimatus) est dignus laude
ἢ dignus, qui laudetur.
κρινών. κρινωνιά liliētum -i οὐ.
κρίον· πῖω-ῶ· αἰετε quatio (turres).
κριομαχία, ἡ arietum pugna
κριοπρόσωπος, ον· faciem arietis
habens
κρίος, δ· aries, -etis δ.
κρίοστασις, ἡ arietis statio.
κριοφάγος, δ· arietum vorator.
κριοφόρος, ον· arietes portans.
Κρίσσα, ἡ· Crissa -ae, θ. Κρίσ-
σαίος. Crissaeus a um
κρίσιμος, ον 1) judicabilis, ο 2) de-
cretorius a. um. κρ. ἡμέρα. decretor-
ius (crisimus), dies (morbi). 2)
νῆ· κρ. κρίσιμος σιγμή, κρίσιμος καιρός,
discrimen, -inis οὐ ἢ σιγμῇ τοῦ
κρίσιν. u. discrimen periculi. ἐν κρι-
σμῷ, περιστάσι, in tempore.
κρίσις, ἡ· 1) = ἐτάσις judicatio.
-ονίς, θ 2 = δίκη judicium, -i, οὐ.
κρίσιν κρίσιν exerceo judicium -i, οὐ.
γνώμη, judicium -i, οὐ. συνετήν κρίσιν
ἐγώ, intelligens judicium habeo. 4)
ἐν τῇ λατρικῇ· κρίσις, is, θ.
κριτήριον, τό· 1 instrumentum ἢ
organum judicandi. 2) = δικαστήριον,
judicium -ii οὐ
κριτής, δ· 1) judex, -icis, δ. 2)
arbiter, -tri, δ.
κριτικός, ἡ, ον· judicandi peritus.
a, um; criticus, a um.
κριτικῶς· cum iudicio
κρίτος, ἡ, ον· delectus, a, um.
κροκάλη, ἡ calculus, -i, δ.
κρόκεος, ον· croceus, a, um.
κρόκη, ἡ· subtemen -inis, οὐ.
κροκιδίζω· floccos lego.
κροκισμός, δ· collectio floccorum.
κροκίζω· croco similis sum.
κρόκινος, η, ον· crocinus a, um.
κρόκίς, ἡ· 1) floccus, -i, δ. 2) =
φύτον, crocis, -idis, θ.
κροκοθαφής· croco tinctus, a, um.
κροκοδελίζω· crocodilum imitor.
κροκοδελίον, γ· crocodilum -i, οὐ.
κροκοδείλιος, η, ον· crocodilinus.

litate. 7) κρίνομαι, α) κρίνομαι περί
τῶν θῶν, de summa rerum proelio
decerno δ' ἀγῶν πιδῶν κρίνεται cer-
tamen ferro decernitur δ' ἐν δικαστ.
judicio contendo ἢ discepto (cum
aliquo) γ' ἐκρίθη ἄξιος ἐπαινοῦ, judi-
catu (existimatus) est dignus laude
ἢ dignus, qui laudetur.
κρινών. κρινωνιά liliētum -i οὐ.
κρίον· πῖω-ῶ· αἰετε quatio (turres).
κριομαχία, ἡ arietum pugna
κριοπρόσωπος, ον· faciem arietis
habens
κρίος, δ· aries, -etis δ.
κρίοστασις, ἡ arietis statio.
κριοφάγος, δ· arietum vorator.
κριοφόρος, ον· arietes portans.
Κρίσσα, ἡ· Crissa -ae, θ. Κρίσ-
σαίος. Crissaeus a um
κρίσιμος, ον 1) judicabilis, ο 2) de-
cretorius a. um. κρ. ἡμέρα. decretor-
ius (crisimus), dies (morbi). 2)
νρ· φλ. κρίσιμος σιγμή, κρίσιμος καιρός,
discrimen, -inis οὐ ἢ σιγμῇ τοῦ
κρίσιν. u. discrimen periculi. ἐν κρι-
σμῷ, περιστάσει, in tempore.
κρίσις, ἡ· 1) = ἐτάσις judicatio.
-ονίς, θ 2 = δίκη judicium, -i, οὐ.
κρίσιν κρίσιν exerceo judicium -i, οὐ.
γνώμη, judicium -i, οὐ. συνετήν κρίσιν
έγω, intelligens judicium habeo. 4)
ἐν τῇ λατινῇ· crisis, is, θ.
κριτήριον, τό· 1 instrumentum ἢ
organum judicandi. 2) = δικαστήριον,
judicium -ii οὐ
κριτής, δ· 1) judex, -icis, δ. 2)
arbiter, -tri, δ.
κριτικός, ἡ, ον· judicandi peritus.
a, um; criticus, a um.
κριτικῶς· cum iudicio
κρίτος, ἡ, ον· delectus, a, um.
κροκάλη, ἡ calculus, -i, δ.
κρόκεος, ον· croceus, a, um.
κρόκη, ἡ· subtemen -inis, οὐ.
κροκιδίζω· floccos lego.
κροκισμός, δ· collectio floccorum.
κροκίζω croco similis sum.
κρόκινος, η, ον· crocinus a, um.
κροκίς, ἡ· 1) floccus, -i, δ. 2) =
φύτον, crocis, -idis, θ.
κροκοθαφής croco tinctus, a, um.
κροκοδειλίω· crocodilum imitor.
κροκοδειλίον, γ·) crocodilum. -i, οὐ.
κροκοδειλινός, η, ον· crocodilinus.

α, um. κρ. συλλογισμός, κροκοδειλήν, crocodilina. -ae, θ.
κροκόδειλος, δ. crocodilus. -i, δ.
κροκοειδής, ἐς· croco similis.
κρόκον, τό· crocum. -i, οὐ.
κροκόπεπλος· croceo peplo velatus
κρόκος δ. crocus, -i, οὐ. φύς κρόκος,
vitellus, -i, δ.
κροκόττα, δ. erocotta, -ae, δ.
κροκοφόρος (λαβών· crocifer.
κροκώ -ῶ· croco tingo -ere.
κροκυνδίζω floccos lego
κροκύνδιον, τό· parvus floccus
κροκυνδισμός, δ. floccorum lectio.
κροκὺς. ἡ· floccus, -i, δ. κροκύνων
πλήρης, floccosus, a, um
κροκόδης, ἐς croceus, a, um.
κροκωτίδιον, κροκώτιον· crocotula
κροκωτός ἡ ὄν· croco tinctus.
a. um; croceus, a, um. κροκωτός πέ-
πλος, τό κροκωτόν, crocota, -ae (ὑπὸν.
vestis).
κροκοτοφορέω -ῶ· crocotam gero.
κροκωτοφόρος, ὄν· crocotā indutus.
κρόμμυν, τό· caepa -ae, θ.
κρομμυοπώλης, δ. caeparius, -ii, δ.
κρομμυνών, δ. caepina, -ae θ.
Κρόνια τὰ Saturnalia, -ium, οὐ.
Κρονιαδες, αἱ· Saturni sacrae dies;
Saturnalia, οὐ. ἡ πρώτη. ἡ δεύτερα,
ἡ τρίτη τῶν Κρονιαδῶν (ἡμερῶν), pri-
ma, secunda, tertia Saturnalia.
Κρονίδης, δ. Saturni filius.
Κρονικός, ἡ, ὄν· Saturnius. a. um.
Κρονιή ἑορτή, Saturnalia -um, οὐ.
Κρόνιος, α, ὄν· 1) Saturnius, a, um.
2) = κρονόληρος.
κρονόληρος· senex delirus.
Κρόνος, δ. Saturnus, i, δ.
κροσσός, δ. fimbria. -ae, θ.
κροσσωτός, ἡ, ὄν· fimbriatus, a, um.
κροτάλια, τὰ· crotalia, -orum, οὐ.
κροταλίω crepo, crepito, -are, κρο-
ταλιζα τινί, plaudo alicui. ἡ κροταλι-
ζουσα ἡ πρὸς κρόταλον ὀρχουμένη),
crotalistria, -ae, θ.
κροτάλισμα, κροταλισμός· crepitus.
κρότολον. τό· 1) crepitaculum, -i,
οὐ. 2) crotalum, -i, οὐ.
κρόταφος, δ. tempus, -oris, οὐ. ὁ
κρόταφοι, tempora, -um, οὐ.
κροτέω -ῶ 1) crepito, -are. 2) plau-
do (-ei, -usum, -ere). κροτήσατε χεῖ-
ρας, plaudite. δ κροτῶν, plausor, -oris, δ.

κρότηςις (τῶν χειρῶν) plausus -us
κροτητός, ἡ, ὄν plausibilis e.
κρότος, -δ, 1) plausus, -us, ἀ. 2)
 strepitus, -us, ἀ.
Κρότων, ἡ Croto(n), -onis θ. Κρο-
 τωνιάτης, Crotoniensis, e; Crotonia-
 tes, ae, ἀ.
κρούμα, τό pulsus, -us, ἀ.
κρουματικός, ἡ, ὄν pulsaudi peritus
κρουναῖος, α, ὄν scatebris saliens
 τὸ κ. οὐναῖον ὕδωρ, salientes -ium.
κρουνηδὼν modo fontis salientis.
 κρουνηδὼν ἐκχεῖται, salientis modo
 effunditur.
κρουνίζω salientis modo effundo.
κρουνός, δ, 1) fons saliens ἢ ἀπλ.
 saliens -ntis. οἱ κρουνοὶ (τὸ κρου-
 ναῖον ὕδωρ, salientes, -ium, ἀ. 2)
 canalis, -is. ἀ. 3) flumen, -isis, οὐ.
κρούπεζα, κρούπαλα τὰ sculpo-
 nea, -ae, θ.
κρουπητοφόρος, ὄν sculponeatus.
κρουσίθυρος, ὄν fores pulsans.
κρούσις, ἡ pulsatio, -onis, θ. pul-
 sus, -us, ἀ. ἡ κρούσις τῶν ποδῶν, τῆς
 λύρας, pulsus pedum lyrae
κρούσμα, τό, 1) pulsus, -us, ἀ. 2)
 ἐπὶ νόσῳ (morbi) tentatio, -onis, θ.
 ictus, -us, ἀ.
κρουστικός pulsandi vim habens.
κρούω, 1) pulso, -are; pello, -ere
 (aliquid) κρούω τὴν θύραν, fores pul-
 so ἢ pello κρούω τὰς χορδὰς τοῦ πλῆ-
 κτρω, chordas pectine pulso ἢ pello.
 τῷ κρούῳ τὰ τεῖχη κρούω, arietem
 murus pulso. κρούω τοῖς ποσὶ τὴν γῆν,
 pedibus terram pulso ἢ pello. κρου-
 στεον τὴν γῆν, pulsauda est tellus.
 κρούετε καὶ ἀντιγῆστε ἡμῖν, pulsate et
 aperietur. 2) = συκρούω, collido,
 -ere aliquid. τὰ ὅπλα κρούμενα πρὸς
 ἄλληλα, inter se collisa (arma). 3)
 percutio, -ere; ferio, -ire. aliquid
 (τῇ ἐξέδῳ, bactulo). 4) ἐπὶ πρῶταν
 κρούεσθαι, inhibere navem (remis).
κρύβδην clam; occulte.
κρυερός, α, ὄν 1 frigidus, gelidus,
 algidus, a, um 2) horrendus, a, um.
κρυμός, δ frigus -oris, οὐ.
κρυμώδης, ες frigidus, a, um.
κρύος, τό frigus, -oris, οὐ gelu, οὐ.
κρυπτάδιος occultus; clandestinus.
κρυπτάζω occulto, -are.
κρυπτία, ἡ cryptia (Lacedaemon.).

κρυπτεύομαι me occulto. -are.
 κρύπτη, ἡ crypta, -ae, θ.
 κρυπτήριον, τό latibulum, -i, οὐ.
 latebra, -ae, θ.
 κρυπτικός, ἡ, ὄν' celandi peritus.
 κρυπτός, ἡ, ὄν' occultus, a, um;
 abditus, a, um.
 κρύπτω 1) occulto, -are. κρύπτο-
 μαι, me occulto 2) κρύπτω τὸν δρα-
 πήτην, celo fugitivum κρύπτω τινά τι,
 celo aliquem aliquid. 3) abdo (-didi.
 -ditum, -ere) κρύπτομαι εἰς τόπον, me
 abdo in locum.
 κρυσταίνω τι glacio aliquid.
 κρυστάλλίζω splendo, -ere.
 κρυστάλλινος crystallinus, a, um.
 κρυσταλλοειδής, κρυσταλλώδης, ες.
 1) crystallo similis. 2) κρυσταλλώ-
 δης, glacialis, e.
 κρυσταλλόσηκτος, ὄν' frigore con-
 cretus, a, um.
 κρυστάλλος, ὁ 1) = πάγος, glacies,
 -ος, θ. 2) = λίθος, crystallum, -i, οὐ.
 3) = ὕαλος, vitrum, -i, οὐ.
 κρυσταλλώω -ω in glaciem verto,
 congelacio -are, aliquid. κρυσταλλοῦ-
 μαι, congelacio, -ari κρυσταλλωθέντα,
 gelu concreta, congelata.
 κρύφα clam; occulte.
 κρυφαῖος, κρυφιαῖος, α, ὄν' occultus,
 clandestinus, a, um.
 κρυφαῖως occulte; clam.
 κρύφιος, ἡ, ὄν' occultus, a, um.
 κρυφιογνώστης qui occulta scit.
 κρύφιος, α, ὄν' occultus, abditus,
 clandestinus, a, um; latens, -ntis.
 κρυφίως occulte; clam.
 κρυψιμέτωπος frontem occultans.
 κρυψίνοια, ἡ mentis occultatio.
 κρυψίνους, ὄν' dissimulans, -ntis.
 ἄνθρωπος κρυψίνους, homo abstrusus.
 κρύψις, ἡ occultatio, -onis, θ.
 κρυψίχολος, ὄν' occultans iram.
 κρυώδης, ες frigidus, a, um; ge-
 lidus, a, um.
 κρυωτήριον, τό vas refrigeratorium.
 κρώδυλος, ὁ nodus capillorum.
 κρωγμός, ὁ crocitus, -us, ἄ.
 κρώζω crocito, -are.
 κρωκτικός, ἡ, ὄν' crocicans, -ntis.
 κρώπιον, τό falx, -cis, θ.
 κρωσσός, ὁ hydia, -ae, θ.
 κτάσθαι -ωμαι τι 1) acquiro (-quisi-
 vi, -quisitum; -ere) aliquid ἢ mi-

hi aliquid. κτώνται φίλους, acquirunt
 amicos. κτῶμαι δόξαν, acquiro mihi fa-
 mam 2) paro mihi aliquid, pario mi-
 hi aliquid. 3) κέκτημαι, possideo,
 -ere, aliquid. κέκτημαι ἀγρόν, agrum
 possideo τὰ κακῶς κέκτημένα, male
 parata ὁ κέκτημένος τι, possessor, -oris,
 ἄ. ἡ κέκτημένη, possatrix, -icis, θ.
 κτείνω τινά occido aliquem.
 κτεῖς, ὁ pecten, -inis, ἄ.
 κτενίζω pecto (pexui, pexum, -ere)
 aliquid (τὴν κόμην caesariem) κτενί-
 ζομαι, pector ἢ pecto me. ἐκτενισμέ-
 νος, ἡ, ὄν, pexus, a, um
 κτένιον, τό parvus pecten.
 κτένισμα, κτενισμός pectinatio.
 κτενιστής, ὁ pectinator, -oris, ἄ.
 κτενοειδής, ες pectini similis.
 κτενοειδῶς pectinatim.
 κτενοποιός, ὁ pectinarius, -ii, ἄ.
 κτενοπώλης, ὁ pectines vendens.
 κτέρια, κτερίσματα, τὰ parentalia.
 κτήμα, τό 1) possessio, -onis, θ.
 κτήματα ἔχω ἐν τόπῳ, possessiones
 habeo in loco 2) = γῆπεδον, fundus,
 -i, ἄ. 3) τὸ ἐν τῷ ἀγρῷ κτήμα, χωρion
 praedium, -ii, οὐ. 4) res utilis. 5)
 κτήματα, res, opes, bona, facultates.
 κτημάτιον, τό possessinnucula, -ae, θ.
 κτηματικός, κτηματίας, ὁ posses-
 sor, -oris, ἄ.
 κτηνηδόν pecudum more.
 κτηνίατρος, ὁ veterinarius, -ii, ἄ.
 *κτηνιατρική, ἡ veterinaria medi-
 cina.
 κτηνίτης pecudalis, e.
 κτηνοβασία, ἡ coitus cum pecudibus
 κτηνοδόκτης, ὁ qui cum pecudibus
 coit.
 κτήνος, τό pecus, -udis, θ. pecu,
 -u, οὐ. τὰ κτήνη, pecudes, pecuda.
 κτηνοστάσιον, τό stabulum, -i, οὐ.
 κτηνοτροφεῖον, τό pecuaria -ae, θ.
 κτηνοτροφέω -ω pecuariam facio.
 κτηνοτροφία, ἡ res pecuaria, θ.
 κτηνοτρόφος, ὁ pecudum pastor;
 pecuarius, -ii, ἄ.
 κτηνώδης, ες pecuatus, a, um.
 κτηνώδης ἄνθρωπος, pecus, -udis, θ.
 homo stolidus.
 κτηνωδία, ἡ stoliditas belluina.
 κτησίβιος, ὄν' opes possidens.
 κτήσιος, α, ὄν' ad possessionem per-
 tinens. θεοὶ κτήσιοι, penates.

κρήσις, ἡ possessio -onis, θ. acqui-
 sitio -onis θ. 2) = κτήμα, possessio,
 -onis, θ. fundus, -i, ἄ.
 κτηνικός, ἡ, ὄν' possessivus, a
 um κτ. ἀντωνυμιαί, pronomina pos-
 sessiva.
 κτητός, ἡ, ὄν' 1) acquisitus, a,
 um 2) qui acquiri potest.
 κτήτωρ, ὁ possessor, -oris, ἄ.
 κτίζω 1) condo (idi, -itum, -ere)
 κτίζω πόλιν, urbem condo. 2) ὁ θεός
 ἔκτισε τὸν κόσμον, Deus mundum crea-
 vit ἢ fabricavit. 3) κτίζω οἰκίαν, aedi-
 ficio, exstruo domum. κτίζω ναῦν, na-
 vem aedifico. κτίζω πόρον, excito
 turrim.
 κτίλος (= ἡμερος) cicur, -uris, οὐ.
 ἄ κτίλος, aries, -etis, ἄ.
 κτιλόω -ω cicuro, -are.
 κτίσις, ἡ 1) creatio, -onis, θ. fabri-
 catio, -onis, θ. πόλεων κτίσεις urbium
 origines ἐν κτίσει πόλεων, in urbibus
 condendis. ἀπὸ κτίσεως Ἑρώμης, ab
 urbe condida κτίσις τοῦ κόσμου crea-
 tio mundi. 2) = κτίσμα, res condita,
 res creata, creatura, -ae, θ. 3) ge-
 nus humanum.
 κτίσμα, τό opus conditum, res
 condita, creatura, -ae, θ. aedificium,
 -ii, οὐ.
 κτισματολατρεία, ἡ creaturarum
 cultus.
 κτισματολάτρης creaturarum cultor
 κτίστης, ὁ conditor, -oris, ἄ. crea-
 tor, -oris, ἄ. aedificator, -oris, ἄ.
 κτιστός, ἡ, ὄν' conditus, a, um
 fabricatus, a, um.
 κτυπέω -ω 1) = ψοφῶ, strepo, -ere;
 resono, -are. 2) = πλήττω, percutio,
 -ere; tundo (tutudi) -ere (aliquid).
 κτυπῶ τὴν γῆν τῷ ποδί, terram pedo
 tundo.
 κτύπημα, τό 1) sonitus, -us, ἄ.
 strepitus, -us, ἄ. *2) = κτυπήσις,
 percussura, ae, θ.
 κτύπος, ὁ fragor, -oris, ἄ. strepi-
 tus, -us, ἄ. sonitus, -us, ἄ. στέφων
 κτύπος, planctus, us, ἄ.
 κυαθίζω cyatisso, -are.
 κυαθικός, ὁ parvus cyathus.
 κύαθος, ὁ cyathus, -i, ἄ.
 κυαθώδης, ες cyatho similis.
 κυάμιος λίθος cyamea gemma.
 κυάμενός, ὄν' faba (sorte) electus

κυάμεύω fabis eligo.
 κυάμιος, ὄν' fabaceus, a, um.
 κυάμιον, τό parva faba.
 κύαμος, ὁ 1) faba, -ae, θ. πόλτος
 ἐκ κυάμιων, puls fabata. 2) βουλή ἡ
 ἀπὸ κυάμου. οἱ ἀπὸ τοῦ κυάμου βου-
 λευταί, senatus qui fabis (sorte) le-
 gebatur.
 κυάμοτρος fabarum vorator.
 κυάμων, ὁ fabetum, -i, οὐ.
 κυανανυγής, ες caeruleum splendens.
 κυανὰ ὑλαξ sulco atro
 κυάneos -ους, -ούν' 1) caeruleus,
 ἡ caeruleus, a, um. τὰ κυάνεα κύματα,
 caerulea. -orum. ἡ κυανία (= μελαίνα)
 νύξ, caerulea nox 2) cyaneus, a, um.
 αἱ Κυάναι (πέτραι) ἡ Συμπληγάδες,
 Cyaneae, -arum, θ. 3) τὸ κυανοῦν
 (χρῶμα), caeruleus ἡ cyaneus color.
 κυανίζω caeruleus sum; caeruleo
 (cyaneo colore sum
 κυανόδαφής caeruleo colore tinctus.
 *κυανόλευκος, ὄν' cyaneus et albus.
 κυανοειδής, ες caeruleus, a, um.
 κυανόπεπλος, ὄν' caeruleo peplo
 indutus, a, um.
 κυανόπτερος, ὄν' caeruleam pro-
 ram habens.
 κυανόπτερος, ὄν' pennis caeruleis.
 κύανος, ὁ cyanus -i, ἄ.
 κυανόστολος veste caerulea indutus
 κυανούς, ἡ, οὐν ἴδε κυάneos.
 κυανόφρυς, u caeruleis palpebris.
 κυανοχαίτης crines caeruleas ha-
 bens ὁ κυανοχαίτης, caeruleus deus.
 κυανόχρους -οὐν caeruleo ἡ cya-
 neo colore; caeruleans, -ntis.
 κυανώπης, ὁ. κυανώπις, ἡ caeru-
 leos habens oculos.
 κυάνωσις, ἡ color caeruleus.
 κύαξ, τό foramen acis.
 κύβδα (κεκυφύτως) inclinatio capite.
 κυβεία, ἡ insus aleae; alea, -ae, θ.
 μισφ. κυβεία (κινδυνος) ἐνεστι τῷ πράγ-
 ματι. alea inest rei
 Κυβέλη, ἡ Cybele, -es, θ. Κυβελείος,
 τῆς Κυβέλης. Cybeleius, a, um.
 κυβερνάω -ω 1) ἐπὶ νεώς gubernō,
 -are, rego, -ere. 2) = διοικῶ, gubernō, re-
 go, administro, πόλιν civitatem τὴν πο-
 λιτείαν rempublicam, τὸν οἶκον domum.
 κυβερνήσις, ἡ 1) κ. νεώς gubernatio,
 -onis, θ. 2) = διοίκησις, gubernatio,
 administratio, -onis, θ.

κυβερνήτης, ὁ gubernator, -oris, ἄ.
 κυβερνητικός, ἡ, ὄν ad gubernatorem pertinens; ad gubernandum aptus. ἡ κυβερνητική, ars gubernandi.
 κυβευτήριον, τό aleatorium, -ii, οὐ.
 κυβευτής, ὁ aleator, -oris, ἄ.
 κυβευτικός, ἡ, ὄν aleatorius, a, um.
 κυβεύω aleā ludo; tesseris ludo.
 κυβίζω 1) cubum facio, in cubum formo. 2) in cubum duco.
 κυβικός, ἡ, ὄν cubicus, a, um.
 κυβικὸν σχῆμα, cubica figura.
 κυβισμός, ὁ in cubum dispositio.
 κυβιστιάω -ῶ cernuo, -are.
 κυβίστημα, τό saltatio in caput.
 κυβίστηρ, ὁ cernuus, -i, ἄ.
 κυβιστίνδα παίζω cernuando ludo.
 κύβος, ὁ 1) cubus, -i, ἄ. quadrantal, -alis, οὐ 2) alea, -ae, θ. ἐρρίφθω, ἀνερρίφθω ὁ κύβος, jacta esto alea (= decreta res est). 3) tessera, -ae, θ. ῥίπτω τοὺς κύβους (παίζων). jacio tesseras.
 κυδῶζω (= λαοδωρῶ) convicio.
 Κυδαθῆναιον Cydathenaeum, -i, οὐ.
 κυδαίνω celebros, -are.
 κυδαίμιος, ὄν gloriosus, a, um.
 κυδιάω -ῶ glorior, -ari.
 κύδιμος, ὄν gloriosus, a, um.
 Κύδνος (ποτ.) Cydnus, -i, ἄ.
 κύδος, τῆς gloria, -ae, θ.
 Κυδωνία, ἡ Cidonia, -ae, θ. Κυδωνιάτης, Cydoniates, -ae, ἄ.
 κυδωνία, ἡ cydonia arbor. κυδωνία μήλα, cydonia mala. κυδωνίτης οἶνος, cydonites, -ae, ἄ.
 Κυζικηνός, ἡ, ὄν Cyzicenus, a, um.
 κύημα, τό fetus, -us, ἄ.
 κύησις, ἡ graviditas, -atis, θ.
 κυητικός, ἡ, ὄν genitalis, e.
 Κυθήρεια, ἡ Cytherea, Venus.
 Κυρίται, οἱ Quirites, -um, ἄ.
 κύισκος gravidam reddo.
 κυκάω -ῶ 1) misceo, miscellam facio. 2) misceo, confundo, perturbo (aliquid) κυκῶμαι, misceor, -eri, perturbor, -ari.
 κυκῶν, ὁ cinnus, -i, ἄ.
 κύκησις, ἡ permixtio, -onis, θ.
 κυκλᾶς (ἑσθῆς) cyclas, -adis, θ.
 Κυκλάδες (νῆται) Cyclades, -um.
 κυκλεύω, κυκλέω -ῶ roto, -are; verto, -ere (aliquid). ὁ κυκλῶν (περι-

στρέφων), rotator, -oris, ἄ. κυκλέομαι -οῦμαι vetor in orbem torqueor.
 κυκλῆδόν rotatim; circulatim.
 κύκλῃσις, ἡ circumactio, onis, θ.
 κυκλικός, ἡ, ὄν circularis, e; rotundus, a, um. οἱ κυκλικοὶ ποιηταί, poetae cyclici.
 κύκλιος, a, ὄν circularis, e.
 κυκλίσκος, ὁ orbiculus, -i, ἄ.
 κυκλοειδής, ἑς orbiculatus, a, um.
 κυκλοειδῶς orbiculatim.
 κυκλόθεν ex omnibus circa locis.
 κυκλοπαιδεία disciplina circularis.
 κυκλοπορεία ambages in itinere.
 κύκλος, ὁ 1) ὁ ἀστρὸνυμ. circus, -i, ἄ. 2) ἐν γένει, orbis, -is, ἄ. 3) ἄγω κύκλον, orbem duco. 3) circulus, -i, ἄ.
 κύκλος τείχους, circulus muri.
 κυκλοτερής, ἑς orbiculatus, a, um; rotundus, a, um.
 κυκλοτερῶς orbiculatim; rotunde.
 κύκλω circumeirca; in orbem.
 κυκλοφορέω -ῶ 1) ir orbem ago.
 *2) νεοεὶ. in orbem moveor. τὸ αἷμα κυκλοφορεῖ ἐν ταῖς φλεβί, sanguis per venas diffunditur. ὁ ἀήρ κυκλοφορεῖ, aer fluit. φήμη κυκλοφορεῖ, fama vagatur. fit rumor.
 κυκλοφορητικός, κυκλοφορικός, ἡ, ὄν orbicularis, e; circularis, e.
 κυκλοφορία, ἡ 1) rotatio, -onis, θ. *2) νεοεὶ. κυκλ. τοῦ αἵματος, sanguinis cursus. κυκλ. τοῦ ἀέρος, spiritus et perflus venti. πολλὰ νομίματα εἰσιν εἰς κυκλοφορίαν, multi nummi in manibus hominum versantur. τίθημι τι εἰς κυκλοφορίαν, aliquid in usum communem do.
 κυκλώω -ῶ τινὰ ἢ τι circumdo (-dedi -are) aliquem ἢ aliquid. ἐκύκλωσαν τὴν παράταξιν τῶν πολεμίων, circumierunt aciem hostium. κυκλῶ τινὰ ἢ τί τινα, circumdo aliquem ἢ aliquid aliqua re. κυκλοῦμαι, circumdor, circumdatus sum, -ari (ab aliquo). ὑπὸ τοῦ πλῆθους κυκλοῦται, multitudine circumitur. κυκλωθέντες ὑπὸ τῶν πολεμίων, a hostibus circumdati.
 κύκλωμα, τό circuitus, -us, ἄ.
 Κυκλώπιος, a, ὄν Cyclopeus, a, um. ὁ Κύκλωψ Cyclops, -opis, ἄ.
 κυκλωπικῶς Cyclopium more.
 κύκλωσις, ἡ circuitio, -onis, θ. inclusio, -onis, θ.

κυκλωτός, ἡ, ὄν rotundus, a, um.
 κύκνειος, a, ὄν cyneus, a, um; olorinus, a, um.
 κυκνίας ἀετός aquila alba.
 κύκνος, ὁ cygnus, -i, ἄ. olor, -oris, ἄ. μετφ. poeta, -ae, ἄ.
 κυλικεῖον, τό repositorium cylicum.
 κυλικεῖος, ὄν inter pocula dictus.
 κυλικηγορῶ inter pocula loquor.
 κυλίκιον, τό caliculus, -i, ἄ.
 κυλικώδης, ἑς calici similis.
 κυλινδέω -ῶ, κυλίνδω volvo, devolveo (volvi, volutum, -ere); volūto, -are. aliquid ὁ ἀνεμος τὸ πῆλαγος κυλινδεῖ, ventus pelagus volutat ὁ ποταμός πέτρας κυλινδεῖ, amnis saxa volvit. κυλινδοῦμαι κατὰ γῆν, ἐν πηλῷ, volvor humi in luto. κυλινδοῦμαι πρὸς τοὺς πόδας τινός (= προσπίπτω τινί), alicui ad pedes volutor κυλινδούμενος, ἡ, ὄν, devolutus, a, um. μετφ. κυλινδοῦμαι ἐν τινί, in aliqua re versor.
 κυλινδήθρα (ὑδῶν) volutabrum, -i, οὐ.
 κυλινδήσις, ἡ volutatio, onis, θ.
 κυλινδρικός, ἡ, ὄν cylindratus, a, um.
 κυλινδροειδής, ἑς cylindro similis; cylindratus, a, um.
 κύλινδρος, ὁ cylindrus, -i, ἄ.
 κυλινδρώδης, ἑς cylindro similis.
 κύλιξ, ἡ calix, icis, θ.
 κύλισις, ἡ volutatio, -onis, θ.
 κυλίσκη, κυλίσκος, culiculus, -i.
 κυλισμός, ὁ volutatio, -onis, θ.
 κυλιστός, ἡ, ὄν volutatus, a, um.
 κυλιστρα, ἡ volutabrum, equorum).
 κυλίω τι volvo, -ere devolveo, -ere, voluto, are (aliquid). κυλίομαι, volvor, volutor, -ari. μετφ. κυλίομαι περὶ τὴν ἀγοράν, in foro versor.
 Κυλλήνη, ἡ Cyllene, -es, θ. Κυλλήνιος, Cyllenius, a, um.
 κυλλοπόδης distortis pedibus.
 κυλλός, curvus, claudus, a, um.
 κυλλῶω -ῶ curvo, -are.
 Κύλων, ὁ Cylon, -onis, ἄ. Κυλώγειον ἄγος, Cylonium scelus.
 κύμα, τό 1) unda, -ae, θ. 2) fluctus, -us, ἄ. 3) μετφ. κύμα κακῶν, ingens multitudo malorum.
 κυμαίνω 1) undo, -are. 2) κυμαίνω καὶ κυμαίνομαι, fluctuo, -are; aestuo, -are.
 κύμανσις, ἡ fluctuatio, -onis, θ.

κυματηδόν fluctuum modo.
 κυματίας undosus, a, um.
 κυματίζω undis agito; fluctus moveo; fluctuare facio. κυματίζομαι, fluctuo, -aro.
 κυμάτιον, τό 1) parva unda 2) κόσμη. ἀργεῖ cymatium -ii, οὐ.
 κυματοδόλος, ὄν undas projiciens.
 κυματοειδής, ἑς undatus, a, um.
 κυματοειδῶς undatim.
 *κυματοθαύστης, ὁ moles, -is, θ.
 κυματοκτύπος, ὄν undis strepens.
 κυματοπλήξ undis pulsatus.
 κυματοομαι -οῦμαι fluctuo, -aro.
 κυματοώδης, ἑς fluctuosus, a, um.
 κυμάτωσις, ἡ fluctuatio, -onis, θ.
 κυμβαλίζω cymbalum pulso.
 κυμβαλιστής, ὁ cymbalista, -ae, ἄ.
 κυμβαλίστρια, ἡ cymbalistria, -ae.
 κύμβαλον, τό cymbalum, i οὐ.
 κύμβη, ἡ 1) = κύλιξ, -calix, -icis, -i, 2) = λεμβός, cymba, -ae, θ.
 κυμβίον, τό cymbium, ii, οὐ.
 Κύμη, ἡ Cumae, -arum, θ. Κυμαίος, Cumaeus, a, um ἡ Κυμαία Σιβύλλη, Cumaea Sibylla, ἡ Κυμαία χώρα, ager Cumaeus.
 κύμινον, τό cuminum, -i, οὐ.
 κυμινώδης, ἑς cuminatus, a, um.
 κυμοδόκος, ὄν fluctus excipiens.
 κυμοθαλής, ἑς undis abundans.
 κυματοτόμος, ὄν fluctus secans.
 κυνάγχη, ἡ angina canum.
 κυνάγχικός, ἡ, ὄν angina laborans.
 κυναγωγός, ὁ canum ductor.
 κυνακάνθη, ἡ cynacantha, -ae, θ.
 κυναλώπηξ, ὁ canivulpes (homo).
 κυνάνθρωπος, ὁ versipellis, -is, ἄ.
 κυνάριον, τό catellus, -i, ἄ.
 κυνάς, ἡ 1) pilus caninus. 2) αἱ κυνάδες ἡμέραι, dies caniculares.
 κύναστρον (ὁ Σείριος) canicula.
 κυνάω -ῶ cynicos imitor.
 κυνδαλισμός, ὁ lusus puerilis, qui fit paxillis.
 κύνδαλος, ὁ paxillus, -i, ἄ.
 κυνῆ, κυνή, ἡ 1) pellis canina.
 2) galea, -ae, θ.
 κύνεις, a, ὄν caninus, a, um. κύνειον γάλα, caninum lac. κυνώδεις λόγοι (= λοιδωρήματα), canina verba.
 κυνέω osculor, -ari.
 κυνηγεία, ἡ venatio, -onis, θ.
 κυνηγέσιον, τό venatus, -us, ἄ.

κυνηγετέω -ω̄ venor, -ari.
 κυνηγέτης, δ̄ venator, -oris, δ̄.
 κυνηγετικός, ἢ, ὄν 1) venatorius, a, um ἢ κυνηγετική, ars venatoria
 2) cynegeticus, a, um.
 κυνηγετικῶς venatorum more
 κυνηγέτης, ἢ venatrix, -icis θ.
 κυνηγέω -ω̄ 1 venor (-atus sum, -ari). 2 aves capto
 κυνηγία, κυνήγιον venatus, -us, δ̄.
 κυνηγός, δ̄, ἢ venator, -oris, δ̄.
 venatrix, -icis, θ.
 κυνηδόν canum more
 κυνηλασία venatio cum canibus
 κυνηλατέω -ω̄ venor cum canibus.
 κυνιδεύς, κυνιδιον catellus, -i, δ̄.
 κυνίζω Cynicus sum
 κύνικλος, δ̄ cuniculus, -i, δ̄.
 κυνικός, ἢ, ὄν caninus, a, um.
 κυνικά καύματα, caniculae aestus.
 Κυνικός, (τῶν κυνικῶν φιλοσόφων) Cynicus, a, um. of Κυνικοί (φιλόσοφοι), Cynici
 Κυνικός Cynice.
 κυνίσκη, ἢ catella, -ae, θ.
 κυνίσκος, δ̄ catellus, -i, δ̄.
 κυνισμός δ̄ cynismus, -i, δ̄.
 κυνιστί canum modo.
 κυνοβλώψ, δ̄ aspectu canino.
 κυνόβρωτος, ὄν canibus devoratus.
 κυνόγλωσσον, τό cynoglossos, -i, θ.
 κυνογνώμων impudens, -ntis.
 κυνέδεσμος, δ̄ catena canis.
 κυνόδηκτος, ὄν a cane morsus.
 κυνόδους, δ̄ dens caninus, ὄν κυνόδοντες, dentes canini
 κυνοδρομία, ἢ canum cursus.
 κυνοειδής, ἐς canis similis.
 κυνοθαρής, κυνοθραυός canina praeditus audacia; ferox, -ocis
 κυνόκανθα, τό aestus caniculae
 κυνοκέφαλος (πῶ) cynocephalus.
 κυνοκλόπος, ὄν canem furatus
 κυνοκομέω -ω̄ canes alo
 κυνοκτονία, ἢ canum occisio.
 κυνοκτόνος, δ̄ canum occisor.
 κυνοκτόνον (5.) aconitum, -i, οὐ.
 κυνολέσχης nugator impudens
 κυνόλυσος morsus a cane rabido.
 κυνομαχέω -ω̄ cum canibus pugno.
 κυνομυία (6.) cynomyia, -ae, θ.
 κυνόπληκτος, ὄν a cane vulneratus.
 κυνοπρόσωπος, ὄν facie canina.
 κυνόρροδον, τό cynorrodon, -i, οὐ.

Κυνόσαορες, τό Cynosarges, -is, θ.
 κυνόσβατος, ἢ cynosbatus, -i, θ.
 Κυνόσουρα (ἄστρον.) Cynosura, -ae, θ.
 κυνοσπάρακτος, ὄν a canibus disceptus a, um
 κυνοτρόφος, ὄν canum nutritor.
 κυνοῦχος forum. quo canis tenetur
 κυνοφάντης ἐορτή canicidium
 κύντερος, α, ὄν impudentior, -ius.
 κυνυλαγμός, δ̄ latratus canum.
 κυνώδης, ἐς caninus a, um
 κυνώπις, δ̄ κυνώπις, ἢ canino vultu; impudens, -ntis.
 κυνοτομία ἢ partus, -us, δ̄.
 κυνοτροφία, ἢ fetūs nutritio
 κυνοφορέω -ω̄ uterum fero; gravis sum κυνοφορούσα, uterum ferens.
 κυνοφορία, ἢ tempus, quo mulier fert uterum
 κυνοφόρος, ὄν uterum ferens.
 κυπαρισσίνος, ὄν cupresseus, a, um. κυπάρις κιδώτιον, cupressus, -i, θ.
 κυπάρισσος, ἢ cupressus, -i, θ. cyparissus, -i, θ.
 κυπαρισσοτρόφος, ὄν cupressifer.
 κυπαρισσών, δ̄ cupressetum, -i, οὐ.
 κύπειρος, φ.) cypēros, -i, δ̄.
 κύπελλον, τό poculum, -i, οὐ.
 κυπελλοφόρος, ὄν pocula ferens.
 κύπη, ἢ cavitās, -atis, θ.
 κυπρίδιος, α, ὄν venereus, a, um.
 κυπρίζω floreo, -ere.
 κύπρινον μύρον cyprium, -i, οὐ.
 κύπρινος (ἰχθ.) cyprinus, -i, δ̄.
 Κύπριος, Κυπριακός Cyprius, Cyprius, Cypriacus, a, um Κύπριος χαλκός, Cyprium, -i, οὐ.
 Κυπρία, Κύπρις (Ἀφροδίτη) Cypris, -ae, θ. Cypria, -idis, θ.
 Κύπρος, ἢ Cyprus, -i, θ.
 κυπτάζω immoror, cunctor, -ari; tempus tēro κυπτάζω περί τι, incumbo alicui rei.
 κύπτω 1) incurvo me; demitto caput; demitto oculos. 2) pronus sum γρων κύπτων εἰς τὴν βακτηρίαν, senex pronus in baculum.
 κυρθαία, ἢ 1) crista galloacei 2) tiara erecta 3) pilleus conicus.
 κύρβεις, οἱ tabulae triangulae pyramidum formā
 κύρβια, ἢ dominatus, -us, δ̄.
 κύρβια, ἢ κυρία, ἢ forte incido alicui.
 κύρβω -ω̄

κυρῶ τινας, adipiscor (-eptus sum, -i) aliquem ἢ aliquid.
 κυρηδάζω pugno cornibus.
 κυρηδάσις, ἢ pugna cornibus.
 κυρήβια (= πίτυρα) fufares, um.
 κυριδιοπάλης furfurum venditor.
 Κυρήνη ἢ Cyrene, -es, θ. Κυρηναίος, Cyrenaenus, a, um. Κυρηναϊκός, Cyrenaicus, a, um. Κυρηναϊκοί φιλόσοφοι, Cyrenaei ἢ Cyrenaici.
 κυρία ἰδὲ κύριος.
 κυριακός, ἢ, ὄν ad dominum pertinens. ἢ Κυριακή, dies dominica ἢ ἀπλῶς dominica Κυριακή προσευχή, oratio dominica.
 κυριαρχέω -ω̄ dominor, -ari.
 κυριάρχης, δ̄ dominus, -i, δ̄.
 κυριάρχησις, κυριαρχία, ἢ dominatio, -onis, θ. potestas, -atis, θ. imperium, -ii, οὐ.
 κυριεύσις, ἢ dominium, -i, οὐ.
 κυριεύω 1) = δεσπόζω, dominor (alus sum, -ari); dominus sum dominus fio. 2) = κύριος γίν. potior (-itus sum, -iri). κυριεύω τῆς ἀποσκευῆς καὶ τοῦ στρατοπέδου, potior impedimentis et castris ἐλπίς τοῦ κυριεύει τῆς πόλεως; (νεοελ. τὴν πόλιν), spes potiundi oppidi. 3) = ἐκκυριεύω (= εἰλον) οἱ ἐχθροὶ τὴν πόλιν, hostes oppidum (urbem) ceperunt ἐκυριεύθη (ἐάλω) ἢ πόλις, urbs capta est.
 Κυρίνος, δ̄ Quirinus, -i, δ̄. Κυρίνιος, τοῦ Κυρίνου, Quirinalis, e, δ̄. Κυρίνιος λόφος, collis Quirinalis ἢ Quirinus.
 κυριοκτονέω -ω̄ dominum occido
 κυριοκτονία, ἢ domini caedes.
 κυριοκτόνος, δ̄ domini interfector.
 κυριολεκτέω -ω̄ proprie dico.
 κυριολεκτικῶς proprie.
 κυριολεξία, ἢ proprietās, -atis, θ.
 κύριος, α, ὄν potens alicujus rei; potestatem alicujus rei habens. κύριος ἐστὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου τινός, potestatem vitae necisque habet in aliquem. κύριος εἰμι τοῦτου, penes me est potestas hujus rei. κύριος εἰμι κρίνειν, possum pro meo arbitrio judicare. 2) = ἴδιος, praecipuus, a, um; proprius, a, um. κύριον ὄνομα, nomen proprium. 3) principalis, e, τό κύριον ζήτημα, quaestio principalis. κυριώτατος, principalis. τό κυριώτατον, principale. 4) κυρία ἡμέρα, dies

constitutus 5) κυρία ἐκκλησία, dies comitalis 6) δ̄ κύριος, herus dominus ἢ dominus. ἢ κυρία hera, domina ἢ domna 7) δ̄ κύριος τῆς οἰκίας, τοῦ ὄνου, possessor domus, herus asini.
 κυριότης, ἢ dominium, -ii, οὐ.
 Κύρις ἢ Κύρις (πλ.) Cures, -ium.
 Κυρίτης Quiris, -itis, δ̄. Κυρίται, Quirites, -ium
 κυρίως 1) proprie. οἱ κυρίως καλεῖσθαι Ἴλλυριοι, proprie dicti Illyri. 2) praecipue τό κυρίως ἀνόσιον, praecipuum nefas 3) ἢ κυρίως ἢ κυριώτερον, εἰπεῖν. aut proprie (aut magis proprie) dicere. 4) recte, exacte, plano
 κύρος, τό auctoritas, -atis, θ. τό κύρος τοῦ νόμου. auctoritas legis. κύρος ἐγεί, ratum est
 κυρώω -ω̄ 1) sancio (-nxi, -nctum, -ire aliquid (νόμον legem). 2) ratum habeo, ratum facio ἢ efficio; confirmo, -are (aliquid). κυρῶ τὴν ἀρχὴν τοῦ βασιλείως, ratum imperium regi efficio. κυρώσω ταῦτα, ista rata mihi erunt 3) κυροῦμαι. ratum habeo, ratum habeo. cum decretum ratum a populo habitum esset, ἀλλά: κυρωθείσης δὲ τῆς γνώμης, adprobata ab omnibus sententia
 κυρταύχην, δ̄, ἢ incurvā cervicē.
 κύρτη, κύρτος, τό nassa, -ae, θ.
 κυρτίς ἢ fiscella, -ae, θ.
 κυρτός, ἢ ὄν curvus, a, um; incurvus, a, um; gibberosus, a, um.
 κυρτότης, ἢ curvitas, -atis, θ.
 κυρτώω -ω̄ curvo, -are, aliquid; incurvo, -are, aliquid. κυρτοῦμαι, curvor ἢ incurvor, -ari; curvesco, -ere.
 κυρτωμένος, ἢ, ὄν curvatus, a, um.
 κύρτωμα, τό 1) curvatura, -ae, θ. 2) gibba, -ae, θ.
 κυρτών (= ὁδός) gibbosus, -i, δ̄.
 κύρτωσις, ἢ curvitas, -atis, θ. curvatura, -ae, θ.
 κύρσις, ἢ 1) νόμος, sanctio legis. 2) confirmatio, -onis, θ.
 κυρωτικός, ἢ, ὄν confirmans, -ntis
 κύσθος, δ̄ cunus, -i, δ̄.
 κύστη, κύστις, ἢ vesica, -ae, θ.
 κύστιγξ, ἢ vesicula, -ae, θ.
 κύτινος, δ̄ cytinus, -i, δ̄.
 κυτινώδης, ἐς cytino similis.

κυτίς. ἡ cista, -ae, θ.
 κύτις (φ.) cytisus, -i, ἄ.
 κύτος, τό 1) κ. κοιλίας, γαστρός, ca-
 vitas alvi. 2) κ. ποταμοῦ, alveus flu-
 minis. κ. νεώς, alvus. uterus navis.
 κυττάριον, τό cellula (apum).
 κύτταρον, κύτταρος 1) = κοιλίωμα,
 cavum, -i, οὐ 2) cella apum οἱ κύτ-
 ταροι, cellae apum
 κυφόνωτος, ον' dorso curvo.
 1. κύφος, τό gibba, -ae, θ.
 2. κυφός, ἡ, ον' gibber, -era, erum;
 gibberosus, a, um.
 κυφότης, ἡ conditio gibberosa.
 κυφώω -ω curvo, incurvo, -are.
 κυφούμαι, incurvor, -ari.
 κύφωμα, τό gibbus -i, ἄ.
 κύφων, δ' 1) collare, quo vinciun-
 tur sotes. 2) furcifer, -eri, ἄ.
 κύφωσις, ἡ incurvatio; -onis, θ.
 κυψέλη, ἡ 1) κ. μελισσῶν, alveare,
 -is, οὐ 2) κ. τοῦ ὠτός, α) interius
 foramen auris. β) sordes aurium.
 κυψέλιον, τό cistula, -ae, θ.
 Κύψελος, δ' Cypselus, -i, ἄ. Κυψέ-
 λίδης. Cypselides, -ae, ἄ.
 κύω in utero gesto. αἱ κύουσαι τὰ
 ἄρρενα, quae mares in utero gestant.
 κύων, δ' ἡ canis, -is, ἄ. θ.
 κωβίος (γιοῦλ. χωβίος) golius, -i, ἄ.
 κωβίδιον, τό parvus gobius.
 κωβιδώδης, ἐς gobio similis.
 κώδεια, ἡ caput papaveris.
 κώδιον, τό vellus, -eris, οὐ.
 κώδων, δ' 1) tintinnabulum, -i, οὐ
 2) κ. ἐκκλησίας, campana, -ae, θ. δ'
 κώδιον ἡγεῖ, aes sonat.
 κωδωνίζω tintinno, -are; tinnio,
 -ire.
 κωδωνοστάσιον campanile, -is, οὐ.
 κωδωνοφόρος, ον' tintinnabulatus
 κώθων, δ' 1) cothoon, -onis, ἄ 2)
 compotatio, -onis, θ.
 κωθωνίζω largius poto
 κωθωνισμός, δ' larga compotatio.
 κωκυμα, κωκυτός ejulatus.
 Κωκυτός, δ' Cocytus, -i, ἄ. Κωκυ-
 τείος, Cocytius, a, um.
 κωκύω fleo; ejulo.
 κωλή, ἡ perna suilla.
 Κωλιάς, ἡ Colias, -adis, θ.
 κωλικεύομαι colica laboro.
 κωλικός, ἡ, ον' colicus, a, um ἡ
 κωλική, colico, es, θ.

κωλόβαθρα. τά grallae, -arum, θ.
 κωλοβαθρίζω grallis incedo
 κωλοβαθριότης, δ' grallator, -oris, ἄ.
 κωλοειδής, ἐς membro similis.
 κώλον τό membrum, -i, οὐ.
 κωλοτομέω ὡ membris trunco.
 κώλυμα, τό impedimentum, -i, οὐ.
 obstaculum, -i, οὐ.
 κωλυμάτιον parvum impedimentum
 κωλυσάνεμος, ον ventos arcens.
 κωλυσιδαιπνος coenam impediens.
 κωλυσιδρομος cursum impediens.
 κωλυσιεργία operis impedimentum.
 κωλυσιεργέω -ω opus impedio.
 κώλυσις, ἡ impeditio, -onis, θ.
 κωλυτήρ, κωλυτής, δ' impeditor,
 -oris prohibitor, -oris, ἄ.
 κωλυτήριος, α, ον, κωλυτικός, ἡ,
 ον prohibitorius, a, um
 κωλυτήριον impedimentum, -i, οὐ.
 κωλυτός, ἡ, ον impeditus, a, um.
 κωλύω 1) impedio (-ivi -itum,
 -ire) aliquid κωλύω τινά τινας impe-
 dio aliquem (a) re κωλύω τινά τοῦ
 ποιῆν τι, impedio aliquem facere ali-
 quid. κ. τινά μὴ ποιῆν τι, impedio ali-
 quem quominus (ne) faciat aliquid.
 κωλύει με τι (κωλύομαι ὑπό τινος),
 aliquid mihi impedimento est. 2) pro-
 hibeo (-ui, -itum, -ere) aliquem ali-
 qua re. κωλύω τινά (μὴ) ἐξέρχασθαι,
 prohibeo aliquem exire domo. κωλύο-
 μαι παραγενέσθαι τινί, prohibeor adire
 ad aliquem. 3) reprimō (-essi -essum,
 -ere) aliquem aliqua re. 4) obsto,
 -are. τί κωλύει αὐτὸν εὐδαίμονα εἶναι,
 quid obstat, quominus sit beatus 5)
 arceo (-ui, -ere) aliquem re ἢ ab re.
 κωλύω ἀπὸ σοῦ, abs te arceo.
 κῶμα, τό sopor gravis.
 κωμάζω commissor (-atus sum, -ari)
 κωμάζων, commissabundus, a, um.
 κωμάζω ἐπὶ τινά, πρὸς τινά, comissa-
 bundus venio ad aliquem.
 κωμάρχης, δ' pagi praefectus.
 κωμασία, ἡ pompa sacra.
 κωμαστής, δ' commissator, -oris, ἄ.
 κωμαστικός, ἡ, ον ad commissatio-
 nem pertinens.
 κώμη, ἡ pagus, -i, ἄ. vicus, -i, ἄ.
 κατὰ κώμας, pagatim, vicatim (habi-
 tare). κατὰ τὰς τῆς πόλεως κώμας (δύ-
 μαι), vicatim
 κωμηδόν pagatim; vicatim.

κωμήτης, δ' pagi incola
 κωμητικός ad pagum pertinens.
 κωμικεύομαι comice loquor
 κωμικός, ἡ, ον comicus, a, um. δ'
 κωμίζω, comicus -i, ἄ.
 κωμικῶς comice; comoedice.
 κωμόπολις ἡ oppidulum i, οὐ.
 κῶμος δ' commissatio -onis θ.
 κωμύδιον, τό pagulus, -i, ἄ.
 κωμωδέω -ω in scena traduco.
 exagito aliquem): subsanno, irrideo
 (aliquem ἢ aliquid; cavillor aliquem
 ἢ aliquid)
 κωμωδία, ἡ 1) comoedia, -ae, θ.
 2) exag. tatio comica.
 κωμωδικός, ἡ, ον comoedicus, a, um.
 κωμωδιογράφος, κωμωδογράφος,
 κωμωδιοποιός comoediarum scriptor
 κωμωδιόδασκαλος comoedos docens
 κωμωδοποιός, δ' poeta comicus.
 κωμωδός, δ' comoedus comicus
 κωνειάζομαι cicutam bibo.
 κώνειον, τό cicuta, -ae, θ.
 κώνισις ἡ obductio pice.
 κωνίας οἶνος vinum picatum
 κωνίζω pico -aro.
 κωνικός, ἡ, ον conicus, a, um;
 coni figuram habens.
 κωνοειδής, ἐς coni formam habens.
 κωνοειδῶς in coni speciem.
 κῶνος, δ' conus, -i, ἄ.
 κωνοφορέω -ω conum fero
 κωνοφόρος, ον conifer, a, um.
 κωνωπέιον, τό conopœum, i, οὐ.
 κωνοποιειδής, ἐς culici similis
 κώνωψ, δ, ἡ eulex, -icis, ἄ.
 Κῶπαι (πόλ.) Copae, -arum, θ.
 Κωπαῖς, ἡ Copais, -idis, θ.
 κῶπαιον, τό capulus remi.

κωπεύω navem remis instruo.
 κῶπη ἡ 1) remus, -i, ἄ. 2) κ. τοῦ
 ξοῦς capulus, i, ἄ.
 κωπηλασία, ἡ remigium, i, οὐ.
 κωπηλατέω -ω remigo, -are
 κωπηλάτης, δ' remex -igis, ἄ.
 κωπήλατος, ον remis impulsus
 κωπήρης ναῦς actuaria navis.
 κωπήρε πλοῖον, actuariolum, i, οὐ.
 κωπητήρ, δ' scalmus -i, α.
 κωράλλιον, τό corallium, -i, οὐ.
 κωρύκειον, τό coryceum, -i, οὐ.
 Κωρυκίς νύμφη Corycis, -idis, θ.
 Κωρυκεῖος (= Παράστιος), Corycius,
 a, um
 Κῶς ἡ Cos ἢ Cous, Coi, θ. Κῶος,
 Cous, a, um
 κωυλάς, ἡ garrula, -ae, θ.
 κωυλία, ἡ loquacitas, -atis, θ.
 κωυλλῶ loquitor; garrio
 κωυλος, ἡ ον loquax, -acis; gar-
 rulus, a, um
 κωφάω -ω surdum facio.
 κωφεύω surdus sum; sileo, -ere.
 κωφός, ἡ, ον 1) κ. τὴν γλῶσσαν,
 mutus, a, um 2) = κωφός, surdus, a,
 um 3) μεταφ. κωφός πρὸς τι, surdus ali-
 cujus rei (πρὸς τὴν ἀλήθειαν veritu-
 tis; παροιμ. παρὰ κωφὸν ἔδει, surdo
 narrat 4) = ἀμβλύν, hebes, -itis. κω-
 φὸν βέλος tolum hebes
 κωφότης, ἡ surditas, -atis, θ.
 κωφώω -ω mutum facio; surdum
 redilo. κωφοῦμαι, surdesco, -ere.
 κῶφωμα, τό, surditas, -atis, θ.
 κωφῶς surde.
 κῶφωσις, ἡ 1) hebetudo aurium;
 surditas, -atis, θ. 2) hebetudo ocu-
 lorum.

Λ, λ (λάμβδα). 1) τὸ ἐνδέκατον γράμ-
 μα. littera λ 2) ὡς ἀριθμ. σημεῖον τὸ μὲν
 λ' = triginta, τὸ δὲ λ = triginta millia
 λα (ἐν συνθέσει) valde.
 λάσας, δ' lapis -idis, ἄ.
 λάβαρον, τό labarum, -i, οὐ.
 λάβδα (δ' γλωττοδεψών) labda, -ae, ἄ.
 λάβδακισμός, δ' labdacismus, -i, ἄ.
 λάβδακος, δ' Labdacus, -i, ἄ. Λαβδα-
 κίδης, Labdacides, -ae, ἄ.

Λαβή, ἡ 1) prehensio, -onis, θ. 2)
 λ. ἀγγείου, ansa, -ae, θ. 3) λ. ξίφους,
 capulus, -i, ἄ. μέχρι λαβῆς, capulo te-
 nus 4) manubrium, -i, οὐ. 5) = ἀπορ-
 μή, ansa, manubrium.
 λαβίδιον, τό ansula, -ae, θ.
 λαβιδόω -ω fibula connecto.
 Λαβινία, ἡ Lavinia, -ae, θ.
 Λαβίνιον (πόλ.) Lavinium, -ii, οὐ.
 Λαβινιάς, Lavinii, Latinenses.

λάδιον, τό capulus, -i, ἄ.
 λαβίς, ἡ 1) ansa, -ae, θ. 2) cochlear, aris, οὐ.
 λάβραξ (λαβράκιον)· lupus marinus; labrax, acis.
 λαβροποσία, ἡ aviditas bibendi.
 λαβροπότης· avidē bibens.
 λάβρος, ὁν· vehemens, -ntis; impetuosus, a, um.
 λαβροστομία, ἡ· procacitas loquendi.
 λαβροστόμος, ὁν· valde garrulus.
 λαβρότης, ἡ voracitas, atis, θ.
 λαβροφαγέω ὦ· avidē voro.
 λάβρος (= πελεκύς) securis, -is ἄ.
 λάβρος 1) voraciter. 2) impetuose; cum impetu.
 λαβυρινθέιος· labyrinthēus, a, um.
 λαβύρινθος, ὁ labyrinthus, -i, ἄ.
 λαβυρινθώδης, ἐς labyrintho similis.
 λαγανίζω· lagano vescor.
 λαγάνιον, τό· parvum laganum.
 λάγανον, τό laganum, -i, οὐ. tracta, -ae, θ.
 λαγρός, ἄ, ὁν· laxus, a, um; flaccidus, a, um; glaci- e.
 λαγαρότης, ἡ laxitas, -atis, θ.
 λαγαρόω ὦ· laxum facio.
 λάγειος, ὁν· leporinus, a, um. λάγειον κρέας, leporina caro.
 λαγήμιον, τό parva lagena.
 λαγήνος, ἡ lagena, -ae, θ.
 λαγιδεύς, ὁ leporis catulus.
 λαγίδιον, λαγίον, τό lepusculus, -i.
 λαγνεία, ἡ salacitas, -atis, θ. lascivia, -ae, θ.
 λαγνεύω· salax sum.
 λάγνος, ὁν· salax, -acis; lascivus, a, um.
 λαγοθήρας, ὁ leporis venator.
 λαγοθηράω ὦ· lepores venor.
 λαγοντόνέω ὦ· lepores interficio.
 λαγοντόνος, ὁν lepores perimens.
 λαγός, ὁ lepus, -oris, ἄ.
 λαγοσφαγία, ἡ leporum caedes.
 λαγοτροφεῖον, τό leporarium, -ii, οὐ.
 λαγύνιον, τό, parva lagina.
 λάγυνος, ἡ lagena, -ae, θ.
 λαγχάνω (ἐλαχον) 1) sorte accipio; sorte nanciscor (nactus sum, -i) aliquid. κλήρω τὴν ἐπαρχίαν ἐλαχεν, sorte provinciam nactus est. sorte ei provincia evenit. κλήρω λαγχάνει τὴν Σικελίαν, ei sorte Sicilia obvenit. ὁ λαχών, sorte electus. οἱ λαχόντες δι-

κασταί, boulevatai, sorte electi iudices, senatores. 2) λαγχάνω διχην τινί· litens intendo alicui.
 λαγωβολία, ἡ venatus leporum.
 λαγωβόλον, τό lignum, quo lepores petuntur.
 λαγωβόλος, ὁν lepores petens.
 λαγώδιον, τό lepusculus, -i, ἄ.
 λαγών, λαγόνες· ilia, -ium, οὐ.
 λαγῶς, ὁ lepus, -oris, ἄ.
 λαγῶς, α, ὁν leporinus, a, um.
 λαγόπους· pedes leporis habens.
 λαγός, ὁ lepus, -oris, ἄ.
 λαγωτροφέω ὦ lepores alo.
 λαγωφάγία, ἡ leporum usus.
 λαγωφόνος, ὁν lepores occidens.
 λάδανον, τό ladanum, -i, οὐ.
 λαθάνεμος· a ventis non agitatus.
 λαθασμός, ὁ oblivio, onis, θ.
 λαθητικός, ἡ, ὁν· qui latere potest.
 λαθηκηδής, ἐς curarum oblivionem afferens.
 λαθίπονος, ὁν laborum oblitus.
 λαθιπροσύνη, ἡ· oblivio, -onis, θ.
 λαθίφρων, ὁν· obliviosus, a, um.
 λάθος, τό 1) = λήθη, oblivio, -onis, θ. 2) = σφάλμα, error, -oris, ἄ. lapsus, -us, ἄ. erratum, -i, οὐ.
 λαθοσύνη, ἡ· oblivio, -onis, θ.
 λάθρα clam; occulte.
 λαθραῖος, α, ὁν· occultus, a, um.
 latebrosus, a, um.
 λαθραῖος clam; latenter.
 *λαθρεμπορεύμαι· merces clam importo.
 λαθρέμπορος, ὁ· qui merces clam importat; furtivus mercium translator.
 *λαθρεμπόριον, τό vetita merx.
 λαθροφάγος, ὁν clam comedens.
 λαθροφόνος, ὁν clam perimens.
 λαϊκός, ἡ, ὁν 1) popularis, e; vulgaris, e 2) non sacerdos.
 λαῖλαψ, ἡ turbo, -inis, θ. procella, -ae, θ.
 λαίλαπδώδης, ἐς procellosus, a, um.
 λαιμαργέω ὦ gulae deditus sum; gulae pareo.
 λαιμαργία, ἡ gula, -ae, θ. voracitas, -atis, θ.
 λαιμαργός, ὁν· gulosus, a, um; vorax, -acis ὁ λαιμαργός, gulo, -onis, ἄ.
 λαιμάργως· voraciter; gulse.
 λαιμητόμος, ἡ jugulum incidens.
 λαιμίζω· decollo -are.

*λαίμοδετης, ὁ focale, -is, οὐ.
 λαιμοπέδη, ἡ collare canis.
 λαιμός, ὁ 1) guttur, -uris, οὐ. gula, -ae, θ. 2) = ἡ σφαγή, jugulum, -i, οὐ.
 λαιμότμητος, ὁν jugulatus, a, um.
 λαιμοτομέω ὦ jugulo (aliquem).
 λαῖνα ἡ laena, -ae, θ.
 λαιός, ἄ, ὁν laenus, a, um.
 Λάκαινα, ἡ ἰδὲ Λάκων.
 Λακεδαίμων, ἡ Lacedaemon, -onis, θ. Λακεδαιμόνιος, α ὁν Lacedaemonius a, um οἱ Λακεδαιμόνιοι, Lacedaemonii, -orum.
 λακερολογία, ἡ garrulitas -tis, θ.
 λακερός, ἄ, ὁν lacer, a, um.
 λακίζω lacerō, -are.
 λακίς, ἡ fissura, -ae, θ.
 λακιστός, ἡ· ὁν laceratus, a, um.
 λακκαῖος, α, ὁν cisterninus, a, um.
 λακκαῖον ὕδωρ, cisternina aqua.
 λακκόπλουτος, ὁ ex cisterna dives factus; valde dives.
 λακκοποιός cisternas faciens.
 λάκκος, ὁ 1) fovea, -ae, θ. 2) cisterna, -ae, θ.
 λακπατέω ὦ pedibus conculco.
 λακπάτητος, ὁν petibus conculcatus.
 λακτιζώ· calcitro, -are; calcibus caedo. παροῦμι πρὸς κέντρον λακτιζώ, contra stimulum calcitro ἢ adversus stimulum calces remitto (ἢ jacto).
 λάκτισμα, τό, λακτισμός, ὁ calcitratus, us, ἄ.
 λακτιστής, ὁ calcitro, -onis, ἄ.
 λακτιστικός, ἡ, ὁν calcitrosus a, um.
 Λάκων, ὁ Laco(n), -onis ἄ. Λάκαινα, Lacæna, -ae, θ. Λακωνικός, ἡ, ὁν· Laconicus, a, um. ἡ Λακωνική (γῆ, ἡ Λακωνία Laconia, -ae, θ. ἡ Λακωνική (γυνή). Laconica, -ae, θ. ἡ Λακωνίς, Lacōnis, -idis, θ.
 λακωνίζω· Lacones imitor; laconice loquor.
 λακωνικῶς· more laconum; laconice; breviter et acute.
 λακωνισμός, ὁ laconismus, -i, ἄ.
 λακωνιστής, ὁ qui Laconas imitatur; qui Laconum partibus favet.
 λαλαγέω ὦ garrio, -ire.
 λαλαγή, ἡ garritus, -us, ἄ.
 λαλαγητής, ὁ nugator, -oris, ἄ.
 λάλαξ, ὁ loquax, -acis. ὁ λάλαξ βάτραχος, rana loquax.
 λαλέω ὦ 1) loquor (-utus sum,

-i) μὴ πάνυ πολλὰ λέλει, ne loquere valde multa 2) συνήθ. = φλυαῶ, garrio, -ire. 3) ἐπὶ πτηνῶν = ᾄδω, cano, -ere.
 λάλη, ἡ loquela, -ae, θ.
 λάλημα, τό 1) loquela, -ae, -ae, θ. 2) ἐπὶ πτην. cantus, -us, ἄ.
 λάλησις, ἡ· garritus, -us, ἄ.
 λαλητής, ὁ homo garrulus.
 λαλητικός, ἡ, ὁν· garrulus, a, um.
 λαλιά, ἡ 1) loquela, -ae, θ. loquacitas, -atis, θ. 2) loquela, dialectus.
 λάλος, ὁν loquax, -acis; garrulus, a, um. λάλον γῆρας, loquax senectus.
 λαλίστερος, α, ὁν, loquacior, -us. λαλίστατος, η, ὁν, loquacissimus, a, um.
 λαλίστερος κορώνης loquacior cornice.
 λάμαχος, ὁν strenue pugnans.
 λαμβάνω (λήβομαι, ἐλαδόν) 1) sumo (sumpsi, sumptum, -ere) aliquid.
 λαμβάνω ἄρτον, τὰ ὄπλα, panem, arma sumo λαμβάνω τι εἰς τὰς χεῖρας, sumo aliquid in manus. λαμβάνω τι τοῖς δακτύλοις, sumo aliquid digitis. διχην παρὰ τινος λαμβάνω supplicium de aliquo sumo. 2) capio (cepi, captum, -ere), aliquid λαμβάνω τὰ ὄπλα, capio arma. λαμβάνω τι τοῖς χερσίν, capio aliquid ex aliqua re. λαμβάνω καιρόν, occasionem capio λαμβάνω μορφήν, formam capio. πόθος λαμβάνει με, desiderium me capit. ἐλαδὲ με δεός, cepit me metus ἐρωτὶ ἐλήσθην, amore captus sum. 3) accipio, percipio (-cepi, -ceptum, -ere) aliquid λαμβάνω παρὰ τινος τι, accipio ab aliquo aliquid (δῶρον donum, ἐπιστολήν epistolam), τὴν σὴν ἐπιστολήν ἐλάβομεν, μετ' ὀλίγον ἀποκρινοῦμεθα, tuas literas grato percepimus, proxime rescribemus. δοῦναι καὶ λαβεῖν dare et accipere. λαμβάνω μέρος, partem percipio. ὠφελεῖαν λαμβάνω, utilitatem percipio. 4) prehendo (-ndi -usum, -ere) aliquem ἢ aliquid λαμβάνω τινά τοῦ ἡματίου, prehendo aliquem pallio, λαβὲ τὸν κλέπτην, prehendo furem, λαμβάνω τινά κατ' ἰδίαν (ἵνα αὐτῷ διαλεχθῶ), prehendo aliquem solum λαμβάνομαι τινος, prehendo aliqua re (τῶν ποδῶν pedibus). λαμβάνομαι τινος τοῦ ἡματίου, prehendo aliquem pallio. λαμβάνομαι τῆς δεξιᾶς, prehendo dex-

tram manu. 5) prehendo ἢ deprehendo. -ere. λαμβάνω τινά κοκυρογούνα, deprehendo aliquem in facinore. 6) αὐτοφρόνῳ ἐλήφθη κλέπτων, furto manifesto (furti manifesti) prehensus est. 7) αὐτοφρόνῳ ἐλημμαι, teneor in manifesto peccato. 8) duco (-xi, -ctum, -ere). λαμβάνω γυναῖκα, ducō uxorem. λαμβάνω μορφήν, χρώμα, ducō formam, colorem. 9) λαμβάνω εὐνοίαν, δόξαν, benevolentiam, gloriam consequor. 10) λαμβάνω ἐλπίδα, concipio spem. 11) πρὸς δρῆν, δρῆν λαμβάνω τινά, iratus sum adversus aliquem. 12) λαμβάνω τι εἴκοσι δραχμῶν, viginti drachmis aliquid emo.

λαμδανισμός = λαδδανισμός.

λάμια ἢ lamia, -ae θ.

Λαμία, ἢ Lamia, -ae. Λαμιεύς, Lamienis, e. οἱ Λαμιεῖς, Lamienses, -ium. Λαμιακός, Lamiacus.

λαμπαδάριος, δ. lampadarius, -ii, ἄ.

λαμπαδηδρομία, λαμπαδοδρομία, ἢ certamen currendi cum facibus.

λαμπαδηφορέω -ω lampadem gesto.

λαμπαδηφορία, ἢ lampadis gestatio.

λαμπαδηφόρος, ον qui lampadem gestat

λαμπαδίας (νομ.) lampadias, -ae.

λαμπαδίων, τό parva lampas.

λαμπαδοδρομέω -ω lampadem ferens curro.

λαμπαδιστής, δ. lampadarius, -ii.

λαμπάς, ἢ 1) lampas, adis, θ. fax, facis, θ. 2) = κηρῶν, funale, -is, οὐ.

λαμπέτις ἡδὲ splens aurora.

λαμπεδών, ἢ lampas, -adis, θ. splendor, -oris, ἄ.

λαμπουρίς, ἢ lampyris, -idis, θ.

λαμπρεῖων, ον splendide vestitus.

λαμπρίζω splendum reddo.

λαμπρόν, τό ignis, -is, ἄ.

λαμπρός, ἄ, ον splendor, a, um; illustris, e.

λαμπροστίλιος, ον splendide indutus, a, um.

λαμπρότης, ἢ splendor, -oris, ἄ.

λαμπροφής, ἢ splendor, -oris, ἄ.

λαμπροφής, ἢ splendor, -oris, ἄ.

λαμπροφής, ἢ splendor, -oris, ἄ.

λαμπροφής, ἢ splendor, -oris, ἄ.

λαμπροφής, ἢ splendor, -oris, ἄ.

λαμπροφής, ἢ splendor, -oris, ἄ.

λαμπροφής, ἢ splendor, -oris, ἄ.

λαμπροφής, ἢ splendor, -oris, ἄ.

λαμπροφής, ἢ splendor, -oris, ἄ.

λαμπροφής, ἢ splendor, -oris, ἄ.

λαμπροφής, ἢ splendor, -oris, ἄ.

λαμπροφής, ἢ splendor, -oris, ἄ.

λαμπροφής, ἢ splendor, -oris, ἄ.

λαμπροφής, ἢ splendor, -oris, ἄ.

λαμπροφής, ἢ splendor, -oris, ἄ.

λαμπροφής, ἢ splendor, -oris, ἄ.

λαμπροφής, ἢ splendor, -oris, ἄ.

λαμπροφής, ἢ splendor, -oris, ἄ.

λαμπροφής, ἢ splendor, -oris, ἄ.

λαμπροφής, ἢ splendor, -oris, ἄ.

λαμπροφής, ἢ splendor, -oris, ἄ.

λαμπροφής, ἢ splendor, -oris, ἄ.

λαμπρόφωνος, ον clara, sonora voce praeditus, a, um.

λαμπρυντής, δ. politor, -oris, ἄ.

λαμπρύνω polio (-ivi, -itum -ire) aliquem ἢ aliquid; illustro (-are) aliquem ἢ aliquid. λαμπρύνομαι, illa-

stror, -ari; splendesco, -ere.

λαμπρῶς splendide.

λαμπτήρ, δ. lampas, -adis ἄ. fax, -acis, θ. lucerna, -ae, θ.

λαμπτηροφόρος, ον facem tenens.

λαμπυρίζω lampyridem refero; candelae instar luceo.

λαμπυρίς, ἢ lampyris, -idis, θ.

λάμπω (νομ. καὶ μετφ.) luceo (-xi, -ere); splendo (-ui, -ere); fulgeo (-fulsi, -ere); niteo (-ui, -ere).

λαμυρία, ἢ loquacitas, -atis, θ.

λαμυρός, ἄ, ον 1) voraginosus, a, um. 2) impudenter loquax. 3) disertus, a, um.

λάμψις, ἢ splendor, -oris, ἄ. fulgor, -oris, ἄ.

λανθανόντως latenter; clam.

λανθάνω (ἐλαθον) 1) lateo (-ui, -ere). ἢ αἰτία λανθάνει, causa latet.

λανθάνω τινά, lateo aliquem λανθάνει με ὅτι ἐστὶ τι, latet me aliquid esse.

2) μετὰ μετφ. λανθάνω ποιῶν τι, latenter facio aliquid, clam facio aliquid. ἔλαθεν ἀπὸν, clam abiit. μέσ. ἐπιλανθάνομαι, ὁ ἴδιος.

λάξ calce, calcibus. πῶς καὶ λάξ, pugnis et calcibus.

λάξευμα, τό sculptura, -ae, θ.

λάξευσις, ἢ incisio lapidis.

λαξευτήρ, λαξευτής lapicida, -ae.

λαξευτήριον, τό lapicidarium, -ii, οὐ.

λαξευτικός, ad lapicidas pertinens.

λαξευτός, ἢ, ον saxo incisus, a, um.

λαξεύω lapides scalpo, incido λαξευμένος, ἢ, ον, (saxo) incisus, a, um.

λαξπάτης, ον calce pulsatus.

λαοδότρια, ἢ populi nutritrix.

λαοδότος, ον populum nutrien-

do. λαοδάμια populorum domitor.

Λαοδίκεια, ἢ Laodicea, -ae, θ. Λαοδικεῖς, Laodicensis, -ium. Λαοδικηνός, Laodiceus, a, um.

λαοδίκιος, ον a populo judicatus.

λαοδογματικῶς e vulgi opinione.

λαοκατάρατος populo execrabilis.

Λαοκῶν, δ. Laocon -ontis, ἄ.

λαοκρατία, ἢ vulgi imperium.

λαοκρατία, ἢ vulgi imperium.

λαοκρατία, ἢ vulgi imperium.

λαοκρατία, ἢ vulgi imperium.

λαοκρατία, ἢ vulgi imperium.

λαοκρατία, ἢ vulgi imperium.

λαοκρατία, ἢ vulgi imperium.

λαοκρατία, ἢ vulgi imperium.

λαοκρατία, ἢ vulgi imperium.

λαοκρατία, ἢ vulgi imperium.

λαοκρατία, ἢ vulgi imperium.

λαοκρατία, ἢ vulgi imperium.

λαοκρατία, ἢ vulgi imperium.

λαοκρατία, ἢ vulgi imperium.

λαοκρατία, ἢ vulgi imperium.

λαοκρατία, ἢ vulgi imperium.

λαοκρατία, ἢ vulgi imperium.

λαοκρατία, ἢ vulgi imperium.

λαοκρατία, ἢ vulgi imperium.

λαοκρατία, ἢ vulgi imperium.

λαοκρατία, ἢ vulgi imperium.

λαοκρατία, ἢ vulgi imperium.

λαοκρατία, ἢ vulgi imperium.

λαοκρατία, ἢ vulgi imperium.

λαοκρατία, ἢ vulgi imperium.

λαοκρατία, ἢ vulgi imperium.

λαοκρατία, ἢ vulgi imperium.

Λαομέδων, δ. Laomedon, -ntis, ἄ. Λαομεδοντιάδης, Laomedontiades, -ae, ἄ. Λαομεδόντιος, Laomedontius, a, um.

*λαομίητος, ον populo odiosus.

λαοπαθής, ἢ populo noxius.

λαοπλάνος, δ. populi deceptor.

λαός, δ. 1) populus, -i, ἄ. 2) = ὄγλο, -i, οὐ. 3) multitudo, -inis, θ.

λαοσεδής, ἢ populo cultus.

λαοτρόφος, ον populum alens.

λαοτρόφος, ον a populo nutritus.

λαοφθόρος, ον populum corrumpens.

λαοφθόρος, ον populum occidens.

λαοφόρος (δός), ἢ populum ferens.

λαοφόρος (δός), ἢ populum ferens.

λαπαθοειδής, ἢ lapatho similis.

λάπαθον, τό lapathum, -i, οὐ.

λαπάρα, ἢ abdomen, -inis, οὐ.

λαπαρός, ἢ, ον tenuis mollis, ἄ.

λάπη (= φλέγμα) pituita, ae, θ.

λαπίζω efferro me; jacto me.

Λαπίθαι, οἱ Lapithae, -arum, ἄ.

Λαπιθαῖος, Lapitheus, a, um.

λάπισμα, τό jactantia, -ae, θ.

λαπιστής, δ. jactator, -oris, ἄ.

λάπτω lampio, -ere.

λαπώδης, ἢ pituitae similis.

λαρινός βοῦς pinguis bos.

λάρυξ (δ.) larix, -icis, θ.

Λάρισσα, ἢ Larissa, -ae, θ. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um. Λαρισσαῖος, Larissaeus, a, um.

λασιόστερος, ον hirsutum (villosum) habens pectus.

λασιόφρος, δ. ἢ hirsuta habens supercilia.

λάσκω (ἐλασκον) 1) sono, sonitum do. 1) vocem edo; loquor, -i. 3, vociferor -ari

*λάσπη, ἢ lutum, -i, οὐ. caenum, -i, οὐ

*λασπώνω coeno demergo ἢ aspergo, (-si), -ere. λασπώνομαι, caeno demergor ἢ aspegor (-sus sum. λασπώμενος, ἢ ον, caeno aspersus a, um.

*λασπώδης, ἢ lut sus, a, um; caenosus, a, um.

Λατινιστής, δ. vir Latine doctus, Latinis litteris doctus ἢ eruditus linguae Latinae peritus; professor linguae Latinae.

Λατινιστής, δ. vir Latine doctus, Latinis litteris doctus ἢ eruditus linguae Latinae peritus; professor linguae Latinae.

Λατινιστής, δ. vir Latine doctus, Latinis litteris doctus ἢ eruditus linguae Latinae peritus; professor linguae Latinae.

Λατινιστής, δ. vir Latine doctus, Latinis litteris doctus ἢ eruditus linguae Latinae peritus; professor linguae Latinae.

Λατινιστής, δ. vir Latine doctus, Latinis litteris doctus ἢ eruditus linguae Latinae peritus; professor linguae Latinae.

Λατινιστής, δ. vir Latine doctus, Latinis litteris doctus ἢ eruditus linguae Latinae peritus; professor linguae Latinae.

Λατινιστής, δ. vir Latine doctus, Latinis litteris doctus ἢ eruditus linguae Latinae peritus; professor linguae Latinae.

Λατινιστής, δ. vir Latine doctus, Latinis litteris doctus ἢ eruditus linguae Latinae peritus; professor linguae Latinae.

Λατινιστής, δ. vir Latine doctus, Latinis litteris doctus ἢ eruditus linguae Latinae peritus; professor linguae Latinae.

Λατινιστής, δ. vir Latine doctus, Latinis litteris doctus ἢ eruditus linguae Latinae peritus; professor linguae Latinae.

Λατινιστής, δ. vir Latine doctus, Latinis litteris doctus ἢ eruditus linguae Latinae peritus; professor linguae Latinae.

Λατινιστής, δ. vir Latine doctus, Latinis litteris doctus ἢ eruditus linguae Latinae peritus; professor linguae Latinae.

Λατινιστής, δ. vir Latine doctus, Latinis litteris doctus ἢ eruditus linguae Latinae peritus; professor linguae Latinae.

Λατινιστής, δ. vir Latine doctus, Latinis litteris doctus ἢ eruditus linguae Latinae peritus; professor linguae Latinae.

Λατινιστής, δ. vir Latine doctus, Latinis litteris doctus ἢ eruditus linguae Latinae peritus; professor linguae Latinae.

Λατινιστής, δ. vir Latine doctus, Latinis litteris doctus ἢ eruditus linguae Latinae peritus; professor linguae Latinae.

Λατινιστής, δ. vir Latine doctus, Latinis litteris doctus ἢ eruditus linguae Latinae peritus; professor linguae Latinae.

Λατινιστής, δ. vir Latine doctus, Latinis litteris doctus ἢ eruditus linguae Latinae peritus; professor linguae Latinae.

Λατινιστής, δ. vir Latine doctus, Latinis litteris doctus ἢ eruditus linguae Latinae peritus; professor linguae Latinae.

Λατινιστής, δ. vir Latine doctus, Latinis litteris doctus ἢ eruditus linguae Latinae peritus; professor linguae Latinae.

Λατινιστής, δ. vir Latine doctus, Latinis litteris doctus ἢ eruditus linguae Latinae peritus; professor linguae Latinae.

Λατινιστής, δ. vir Latine doctus, Latinis litteris doctus ἢ eruditus linguae Latinae peritus; professor linguae Latinae.

Λατινιστής, δ. vir Latine doctus, Latinis litteris doctus ἢ eruditus linguae Latinae peritus; professor linguae Latinae.

Λατινιστής, δ. vir Latine doctus, Latinis litteris doctus ἢ eruditus linguae Latinae peritus; professor linguae Latina

lui. -ere) deos; adoro (-avi) deos
 *2) νεοτλ. λατρεύω τινα, perditte valde)
 amo aliquam λ. τοὺς ἐμοὺς γονεῖς. pa-
 rentes meos prae omnibus diligo.
 λάτρης, δ 1) servus famulus, -i, ἄ.
 *2) νεοτλ. λάτρης τῆς ἀρχαιότητος, an-
 tiquitatis amator.
 λάτρις, ἡ serva. ancilla, -ae, θ.
 λατυπέω ὦ lapides seco
 λατύπη ἡ scobis e lapidibus
 λατύπος, δ lapicida. ae, ἄ.
 λαύρα, ἡ 1) = ἐρύμη, vicus -i, ἄ. †2)
 Laura. monasterium. ἡ Ἁγία Λαύρα,
 Sancta Laura λαυρέτης, monachus
 Laurae
 Λαύρειον, τό Laurium, -ii, οὗ Λαυ-
 ριώτις, Lauriotis, -tidis αἱ ἐκ τῶν με-
 ταλλείων τοῦ Λαυρείου πρόσδοσι. pecu-
 nia, quae ex metallis redit
 λαφυγμός, δ heluatio, -onis, θ.
 λαφύκτης ἄνωτος heluo, -onis, ἄ.
 λαφυραγωγέω -ῶ· spolio. -are;
 praedor, ari: diripio, ere (πόλιν ορ-
 πιδύμ) ἡ πόλιν ἐλαφυραγωγῆθη, urbs
 spoliata est
 λαφυραγωγία, ἡ praeda, -ae, θ.
 λαφυραγωγός, δ praedor, -oris, ἄ.
 λάφυρον, τό spoliū -i οὗ λάφυρα,
 spolia, -orum οὗ. manubiae, -arum,
 θ. το ἐκ τῶν λαφύρων ἀργύριον, manu-
 bialis pecunia.
 λαφυροπωλέω -ῶ spolia vendo.
 λαφυροπώλης spoliū venditor.
 λαφυροπώλης spoliū venditor.
 λαφύσσω 1) avidē bibo. 2) συνήθ.
 heluo -atus sum, -ari).
 λαχανᾶς, δ olitor, -oris, ἄ.
 λαχανάριον, τό olusculum. i. οὗ.
 λαχανεία, ἡ olearum collectio
 λαχανεύω olero, -are.
 λαχανηρός, ἄ, ὅν olerarens, a, um.
 λαχανηφόρος, ὅν olera ferens.
 λαχανίζομαι olera colligo.
 λαχανικός, ἡ, ὅν ad olera pertinens.
 τὰ λαχανικά, olera, -um, οὗ.
 λαχανίον, λαχανίδιον olusculum. i.
 λαχανισμός, δ olerum collectio.
 λαχανίτης, δ olitor, -oris, ἄ.
 λαχανοειδής, ἐς oleribus similis.
 λάχανον, τό olus, -eris, οὗ. λάχανα,
 olera, -um, οὗ. πλ.
 λαχανοπωλείον τό forum olitorium.
 λαχανοπολέω -ῶ olera vendo
 λαχανοπώλης, δ olerum venditor.

λαχανόπωλις, ἡ olerum venditrix
 λαχανοπωλία, ἡ olerum venditio.
 λαχανοφογία ἡ cibus ex oleribus
 λαχανώδης, ἐς oleraceus a, um.
 Λάχεσις, ἡ Lachesis, -is, θ.
 λαχνη, ἡ lanugo, -inis, θ.
 λαχνώδης, ἐς lanuginosus, a, um
 λαψάνη, ἡ (β lapsana ae, θ.
 λαώδης ἐς popularis, e.
 λέαινα, ἡ leaena ae, θ.
 λεαίνω levigo -aro
 λεαντικός levigandi vim habens.
 λεβηρίς, ἡ exuviae anguim.
 λέβης, δ lebes, -etis, .
 λεβητίζω in lebetes coquo
 λεβητώδης, ἐς lebeti similis
 λεγεών, δ, ἡ legio, -onis, θ τῆς λε-
 γεώνος, legionarius (miles)
 λέγω 1) = συλλέγω, lego, colligo
 (-egi ectum, -ere 2) = φημι, dico
 -xi, -ctum, -ere aliquid ἀληθῆ λέγω,
 vera dico εἶπον εἰρηκα dixi. εἶποι τις
 ἄν. dixerit quispiam εἰπέ αὐτῷ εἰπεῖν,
 dic veniat, jube illum venire οὕτως
 εἰπεῖν, ut ita dicam. ἀιστρον εἰπεῖν,
 turpe dictu. εὖ λέγω τινα, benedico
 alicui, laudo aliquem κακῶς λέγω τινα,
 maledico alicui, vitupero aliquem.
 ἄξιός ἐστιν λέγομαι, dicor dignus esse.
 ἐλεχθη, ἐρρήθη, dictum est ὦ; εἰρηται,
 ut jam dixi. ut supra dictum est. λέ-
 γεται, dicitur, ajunt, ferunt, fertur.
 ὁ λεγομενος, ἡ λεγομενη, qui dicitur,
 quem — dicunt 3) = λέγω, ἀγο-
 ρεύω, dico, loquor, -i. σαφῶς λέγω,
 plane loquor. εἶπε μοι τὸ σὸν ὄνομα,
 loquere mihi tuum nomen. λέγω (= ἀ-
 γορεύω, εἰς τὸν δῆμον loquor ἢ dico
 apud populum. 8) οἱ λέγουτες, orato-
 res. λέγει (= διὰ στόματος ἔχει) στό-
 λους καὶ στρατοὺς, loquitur classes et
 exercitus 4) εὐφραδῶς λέγω, eloquen-
 ter loquor, eloquor, -i. λαλεῖν ἀριστος.
 ἀδυνατώτατος λέγειν. loquentiae mul-
 tum, eloquentiae nihil habens. 5) τε-
 λικῶ ἀπαρεμφ = κελεύω, dico μετὰ
 ἐπομ. ut ἡ με), impero, praecipio ali-
 cui aliquid, ut ἡ ne); jubeo aliquem
 facere aliquid. aliquid fieri. λέγω θαρ-
 ρεῖν, jubeo habere bonum animum.
 οἱ φίλοι λέγουσιν ἡμῖν ἐλπίζειν, nos
 amici dicunt sperare.
 λεηλασία, ἡ praedatio, -onis, θ.
 λεηλατέω -ῶ praedor (-atus sum,

-ari). ἐξέρχομαι λεηλατήτων, exeo prae-
 datum λεηλατήσας, praedatus, a, um.
 λεηλάτης, δ. praedicator, -oris, ἄ.
 λεηλατικός, ὅν praedatorius, a, um.
 λεία, ἡ praeda, -ae θ. λείαν λαμ-
 βάνω ἀπὸ τῶν πολεμίων, praedam facio
 ἢ capio (ab) hostibus τὸ ἐκ τῆς λείας
 ἀργύριον, praedatitia pecunia.
 λείβω (= σπενδω) libo, -are (οἶνον
 vinum. μετρ. δάκρυα λείβω (-ἐκχεω),
 lacrymas (alicui) libo ἢ fundo.
 λειντερία, ἡ ventris profluvium.
 λεικνίζω vanno, -ere, aliquid.
 λεικνον, τό ἰδὲ λίκνον.
 λείμαξ, δ limax, acis, ἄ.
 λείμμα, τό reliquia, -arum, θ.
 λειμών, δ. pratium, -i, οὗ. μικρὸς
 λειμών, pratulum, -i, οὗ
 λειμώνιος, α ὀν' pratensis, e.
 λειμωνοειδής, ἐς' prato similis.
 λειοποιέω -ῶ levem reddo.
 λείος, α, ὀν' 1) lēvis, e λείος τόπος,
 levis locus τὰ λεία σώματα. levia cor-
 pora. 2) planus, a, um. λεία ὁδός,
 plana via.
 λειόστρακος, ὀν' levi testa tectus.
 λειότης, ἡ levitas, -atis, θ. levor,
 -oris, ἄ levitudo, -inis, θ.
 λειόφλοιος levem corticem habens.
 λειόφυλλος, ὀν' levia habens folia
 λειώω -ῶ levigo, -are (aliquid).
 λειπανδρία, ἡ virosum penuria.
 λειπανθρωπία penuria hominum
 λειπόγαμος, ὀν qui nuptias reliquit
 λειποδής, ἐς inops, -opis.
 λειπόδεμος, ὀν' recutitus, a, um.
 λειποδρανής, ἐς viribus destitutus.
 λειποθυμέω -ῶ animo linquor. *ἐκ
 γόδου ἐλυποθύμην, animus illi metu
 concidit, eum metu animus liquit.
 λειποθυμία, ἡ deliquium animi;
 animi ἢ animae defectio. κατέλαθεν
 αὐτὸν λειποθυμία, illum animus reliquit
 λυπόθυμος, ὀν' animo deficiens;
 collapsus, a, um.
 λειπόκρεως non carnosus, a, um.
 λειπομαρτυρίον δίκη actio in de-
 sertores testimonii
 λειπονάτης, δ. qui socios nautas
 deserit
 λειποναντίον δίκη actio in deser-
 tores navium.
 λειπόνεως qui navem deserit.
 λειποπάτρις qui patriam deserit.

λειποπάτωρ qui patrem deserit.
 λειποσαρκία, ἡ macies, -ei θ.
 λειπόσαρκος, ὀν' macilentus, a, um.
 λειποστρατεία, ἡ militiae desertio.
 λειποστρατέω -ῶ militiam desero.
 λειποστρατιώτης, desertor militiae.
 λειποταντέω -ῶ desero ordinem;
 desero exercitum δ στρατιώτης ἐλαι-
 ποτάκτης, miles deserit (exercitum,
 signa).
 λειποτάκτης, δ. desertor, -oris, ἄ.
 λειποταξία, ἡ desertio, -onis θ.
 λειποταξίου δίκη actio contra de-
 sertorem (exercitus, signorum).
 λείπονρος, ὀν' caudae destitutus.
 λειποφυγέω -ῶ animo linquor ἢ
 ἀπλ. linquor; animo deficio
 λειποφυγία, ἡ animi defectio.
 λειπόφυχος, ὀν' animo deficiens.
 λείπω 1) linquo ἢ relinquo (-liqui,
 -ctum, -ere aliquem ἢ aliquid λείπω
 τὴν πόλιν, linquo urbem λείπω τὴν
 οἰκίαν, relinquo domum ἐκέλευς ἐλείπε
 τὸν βίον, ille vitam reliquit 2) = ἐλ-
 λείπω, desum (-fui, -esse); deficio
 (-feci, -fectum, -ere). 3) = ἀπειμι, ab-
 sum, -esse: *νεοτλ. ὀλίγον ἐλείψε (νὰ
 πέσω), non multum afuit (quin ca-
 dam). 4) λείπομαι. α) linquor ἢ re-
 linquor (-lictus sum, -i). μία ὁδός
 λείπεται, una via linquitur οὐδεμία
 ἐλπίς μοι λείπεται, spes nulla reliqua
 est mihi. εἰς υἱὸς ἐκ πολλῶν τι λείπε-
 ται, unus filius ex multis reliquis est.
 δ λειπόμενος βίος, reliqua vitae. λεί-
 πεται, λειπόμενός ἐστι, linquitur, reli-
 quum est. 6) = περιλείπομαι, superor,
 quum est. 6) = περιλείπομαι, superor,
 -are; supersum, -esse. οὐδὲν λείπε-
 ται, nihil superat. τὸ μόνον λειψήσά-
 μενον τοῦ ἐμοῦ σώματος, τὰ δοτὰ, pars,
 quae sola mei superabit corporis,
 ossa γ) = κατώτερός εἰμι λείπομαι
 σύνεσιν οὐδένος, a nemine prudentia
 superor Φίλιππος Ἀλ. Ἐξάνδρου πολὺ
 λείπεται, Philippus Alexandro multum
 inferior est. ἀπαντες τοῦ Ὀμήρου πο-
 λὺ λείπονται, Homerus omnes procul
 a se relinquit.
 λείριος, ὀν' liliaceus, a, um. λεί-
 ρινον ἔλαιον, lirinon, -i, οὗ.
 λειριοειδής ἐς lilio similis.
 λείριον, τό liliū, -i, οὗ.
 λείριος, ὀν' liliaceus, a, um.
 Λεῖρις (ποτ.) Liris, -is, ἄ.

λεπτόφωνος· tenuem vocem habens.
 λεπτόχειλος· tenuia labra habens.
 λεπτόχρως· tenue corpus habens.
 λεπύναις· ἡ· extenuatio, -onis. θ.
 λεπύνω· 1 extenuo, -are. aliquid
 (τὸ ξύλον lignum, τὴν τροφήν cibum)
 2) = ἱσχναίνω, gracilem reddo. λε-
 πτόνομαι, gracilis fio.
 λεπῶς· tenuiter; subtiliter.
 λεπυρον, τό· 1) putamen ovi. 2) ὁ
 τῆς βουβίας φλοιός· malicorium. -i οὐ
 λεπυρός, ἄ, ὄν· squamam habens.
 λέπω· decortico, -are.
 λεπώδης, ἐς· squamosus, a, um.
 Λέρνη, ἡ· Lerna -ae θ. Λερναῖος,
 α, ὄν· Lernaeus, a, um.
 Λεσβιάζω· Lesbiorum lasciviam imi-
 tor, -ari.
 Λέσβος· ἡ· Lesbos, -i, θ. Λέσβιος, α, ὄν·
 Lesbius, a, um. ἡ Λεσβία μάστις (= ἡ
 Σαπώ), Lesbia vates. ὁ Λέσβιος οἶνος,
 Lesbium (vinum). Λεσβιάς, Λεσβίς,
 Lesbias -adis, θ. Lesbis -idis, θ.
 λέσχη, ἡ· 1) = διάλογος, sermocina-
 tio, -onis, θ. 2) locus ad sermocina-
 tionem; globus consensionis.
 λεσχνηία, ἡ· confabulatio, -onis, θ.
 λεσχνηεύω· τινί· fabulor cum aliquo.
 λεσχνηῶται, οἱ· discipuli, -orum, ἄ.
 λέσσης, ὁ· garrulus, -i, ἄ.
 λευγάλεος, α, ὄν· tristis; miser.
 λευίτης, ὁ· levites, -ae, ἄ. λευίτι-
 κός, ἡ, ὄν· leviticus, a, um ἡ λευίτι-
 κή, levitis, -idis, θ.
 λευκαίνω· λευκάζω· albico, -are;
 album (candidum) reddo (aliquid).
 λευκαίνομαι abbesco, -ere.
 λευκάκανθα, ἡ· leucantha, -ae, θ.
 λευκάνθεμον, τό· leucanthemon, -i, οὐ.
 λευκανθής, ἐς· florem album habens.
 λευκανθίζω· albeo, -ere.
 λεύκανσις, ἡ· dealbatio, -onis, θ.
 λευκαντής, ὁ· dealbator, -oris, ἄ.
 λευκαντικός, ἡ, ὄν· dealbans, -ntis.
 λευκαργίλλος, ἡ· leucargillos, -i, θ.
 Λευκάς, ἡ· Leucas -adis, θ. Λευ-
 κάδιος, α, ὄν· Leucadius, a, um.
 Λευκάτας, Leucatae, -ae, ἄ.
 λευκασμός, ὁ· dealbatio, -onis, θ.
 λευκαγής, ἐς· candidus, a, um.
 λευκαχάτης, ὁ· achates albus.
 Λεύκη, ἡ· populus, -i, θ. Λεύκας φέ-
 ρων, populifer, a, um.
 Λευκήρετος· albos remos habens.

λευκήρης, ἐς· albus, a, um.
 Λεύκιος, ἡ, ὄν· populeus, a, um.
 Λεύκιος, ὁ· Lucius, -i, ἄ.
 λευκίτης, ὁ· candidus.
 λευκόγαίος, ὄν· leucogaenus, a, um.
 λευκογραφέω· -ω· εἰκόνα·) colore
 albo pingo imaginem).
 λευκογραφίς, ἡ· leucographis, -idis.
 λευκόδεσμος, ὄν· albo pelle.
 λευκόδους· albos dentes habens.
 Λευκοθέα, ἡ· Leucothea, -ae, θ.
 λευκόθριξ· οὗ· nivei sunt capilli.
 Λευκί· θώρηξ· albā lorica indutus.
 λευκόϊον, τό· leucolion, -i οὐ.
 λευκόκαρπος· albos fructus ferens.
 λευκόκομος, ὄν· leucocomus, a, um.
 λευκοκράμβη, ἡ· crambe alba.
 λευκόλιθος· στήλη· columna ex albo
 lapide (marmore) facta.
 λευκόλοφος· albam cristam habens.
 λευκόμαλλος· albam lanam habens.
 λευκομέλας· nigro et albo mixtus.
 Λευκονόη, ἡ· Leuconoe -es, θ.
 λευκόνотος, ὁ· albus notus.
 λευκοπάριος, ὄν· candidas genas
 habens.
 λευκοπήρυφος, ὄν· album limbum
 habens.
 λευκόπεπλος· alba veste indutus.
 Λευκόπετρα, ἡ· Leuco petra, -ae, θ.
 λευκόπους· albos habens pedes.
 λευκόπτερος· λευκοπτέρυξ· albas
 alas (ἢ vela alba) habens.
 λευκόπυρρος, ὄν· albus et ruber.
 λευκόροdon, τό· rosa alba.
 λευκός, ἡ, ὄν· albus, a, um; can-
 didus, a, um. λευκὸν γάλα, album lac.
 λευκὴ γλῶν, alba nix. λευκὰ ὀνύχα, alba
 ossa. λευκοὶ ὀδόντες· albi dentes. λευ-
 κὴ τήβεννος, toga alba, toga candida.
 λευκὸς ἀνὴρ, albus facie vir τροπ. λευ-
 κοὶ (= αἰσιοὶ) οἰκονοί, candida omina.
 λευκὴ (= εὐτυχής) ἡμέρα, albus dies.
 felix dies. λευκὴ ψῆφος, candidus cal-
 culus. λευκός (= σαφής) λόγος, στίχος,
 candida oratio, candidus versus.
 λευκόσαρκος, ὄν· carne candida.
 λευκόστικτος, ὄν· leucostictos, on.
 λευκοσώματος, ὄν· albus, a, um.
 λευκότης, ἡ· candor, -oris, ἄ. al-
 bedo, -inis, θ. albitudo, -inis, θ.
 λευκότριχος, ὄν· albineus, a, um.
 λευκόφαιος, ὄν· ex albo et fusco
 mixtus, a, um.

λευκοφανής, ἐς· albue speciei.
 λευκόφθαλμος· albos oculos habens.
 λευκόφλοιος· albam corticem habens.
 λευκοφορέω· -ω· candida veste utor;
 albam vestem gero.
 λευκοφόρος, ὄν· 1) albam ve-tem
 gerens ἢ indutus, a, um. 2) albatus
 ἢ candidatus, a, um.
 λευκοφυής, ἐς· albus natus.
 λευκοφύλλος, ὄν· folia alba habens.
 λευκοχίτων, ὁ, ἡ· candidam tu-
 nicam habens.
 λευκόχροια, ἡ· albus color.
 λευκόχρους, ὄν· candidam cutem
 habens; albicolor, -oris.
 λευκώ· -ω· album reddo (aliquid).
 λευκοῦμαι, albus reddo ἢ fio.
 λευκώλενος, ὄν· candidos habens
 lacertos.
 λευκώμα, τό· 1) album, -i, οὐ. 2)
 λ. ψού, alumentum -i, οὐ. 3) λ. τῶν
 ὀφθαλμῶν, albugo, -inis, θ.
 λευκῶν, ὁ· populetum, -i, οὐ.
 λευκῶς· candido.
 λευκωσις· ὀφθαλμ.)· albugo, -inis, θ.
 λεύς, ὁ· lapis, -idis, ἄ.
 λεύσιμος, ὄν· lapidatione dignus.
 λευσμός, ὁ· lapidatio, -onis, θ.
 λευχημονέω· -ω· albis induor.
 λευχείμων, ὄν· candidatus, a, um.
 λέχος, τό· lectus, -i, ἄ.
 λεχός, λεχωῖς, ἡ· puerpera, -ae, θ.
 λεωδάτος δδός· via publica.
 λεωλεθρία, ἡ· pernices populi.
 λέων, ὁ· leo, -onis, ἄ.
 λεωπάτης, ὄν· a populo calcatus.
 λεώς, ὁ· populus, -i, ἄ.
 λεωφόρος, ἡ· via publica.
 λήγω· desino, -are, aliquid; finem
 facio alicujus rei λήγω τῆς στάσεως,
 desino seditionem λήγω τοῦ κινεῖσθαι,
 desino moveri οὐδ. λήγουσιν οἱ ἔμφοροι,
 desinunt imbres. ἐληξεν ἡ ὄργη, de-
 siit ira.
 ληθαῖος, α, ὄν· lethaeus, a, um.
 ληθαργέω· -ω· obliviscor, -i.
 ληθαργία, ἡ· ληθαργος, ὁ· lethar-
 gia, -ae, θ. lethargus, -i, ἄ. veter-
 nus, -i, ἄ.
 ληθαρίζω· lethargia laboro.
 ληθαργικός, ἡ, ὄν· lethargicus, a, um.
 λήθαργος, ὄν· 1) immemor, -oris;
 obliuiscus, a, um. 2) malignus, a, um.
 3) ὁ λήθαργος = ληθαργία.

λήθη, ἡ· oblivio, -onis, θ. λήθην ἐμ-
 ποιῶ τινι, oblivionem assero alicui.
 3θ. λήθην ἐμποίων, obliuiscus, a, um;
 lethaeus, a, um παραδίδωμι τι τῇ λή-
 θη, aliquid oblivione do. λήθην τινός
 ποιῶμαι, aliquid in oblivionem duco.
 λήθης· ἄλιος, obliuiscendus, a, um. ἡ
 Λήθη Lethe, -ae, θ.
 ληθικός, ἡ, ὄν· obliuiscens, e.
 ληθώδης, ἐς· obliuiscus, a, um.
 ληΐζομαι· praedor, -atus sum, ari);
 populo (-atus sum, -ari) aliquid.
 λήϊον, τό· seges, etis, θ.
 λήϊς, ἡ· praeda, -ae, θ.
 λήϊτον, τό· 1) = τὸ δημόσιον, pu-
 blicum, -i οὐ. 2) = βουλευτήριον, con-
 silium publicum, curia (Achaeorum).
 ληκτήριος, α, ὄν· desinens, ntis.
 ληκτικός, ἡ, ὄν· terminalis, e. λη-
 κτικὸν γράμμα, littera finitiva.
 ληκυθίζω· 1) = κομπάζω, ampullor,
 -ari. 2) λ. τι, oratorie exorno aliquid.
 ληκυθιον, τό· parva ampulla.
 ληκυθισμός, ὁ· cantillatio, -onis.
 ληκυθοειδής, ἐς· ampullaceus, a, um.
 ληκυθοποιός, ληκυθουργός· ampul-
 las (lecythos) conficiens.
 ληκυθοπώλης, ὁ· ampullarius, -ii, ἄ.
 λήκυθος, ἡ· ampulla, -ae, θ.
 λῆμα, τό· an mus fortis.
 λημαλέος, α, ὄν· lippus, a, um.
 ληματίας, ὁ· forti animo.
 ληματιάω· forti animo sum.
 λημαῶ· -ω· lippio, -ire.
 λῆμμα, τό· 1) acceptum, -i, οὐ. lu-
 crum, -i, οὐ. redditus, -us, ἄ. κατα-
 γράφω τὸ λῆμμα, acceptum refero.
 ἀπολογισμός τοῦ λήμματος καὶ ἀναλή-
 μματος, ratio accepti et expensi ἢ dati.
 2) ἐν τῇ λογικῇ· sumptio, -onis, θ.
 lemma, -atis, οὐ.
 λημμάτιον, τό· sumptiuncula, -ae, θ.
 λημνίσκος, ὁ· lemniscus, -i, ἄ. λη-
 μνίσκος κεκοσμημένος lemniscatus, a, um.
 Λήμνος, ἡ· Lemnos (-os), -i, θ.
 Λήμνιος, α, ὄν· Lemnius, a, um. οἱ
 Λήμνιοι, Lemnii, -orum. ἡ Λήμνιος,
 Lemnias, -adis, θ.
 Λήναια, τά· Lenaea, -orum. Ληνάιος,
 Lenaeus (Bacchus).
 ληνάϊζω· Lenaea celebro.
 ληνάϊκος· ad Lenaea pertiens.
 ληνοδατέω· -ω· uvas calco.
 ληνοδάτης, ὁ· calcator, -oris, ἄ.

Λικμῶς -ῶ, Λικμίζω· ventilo, -are; vannō -ere (aliquid)
 Λικμητής, δ· ventilator, -oris, ἄ.
 Λικμητήριον, τό, Λικμός, δ· ventilabrum, -i, οὐ vannus -i, ἄ.
 Λικνάριον, τό· vannulus -i, ἄ.
 Λικνίζω· vannō, -ere, aliquid.
 Λικνοειδής, ἐς vannō similis.
 Λικνον, τό· 1 = Λικμητήριον, ventilabrum, -i, οὐ. 2· σκάπη τῶν νηπίων, cunae arum θ. cunabula, -orum, οὐ.
 Λικμαγχέω -ῶ, inediā neco.
 Λικμαγχία ἡ fame vexatio.
 Λικμαίω· fame laboro.
 Λικμενάρης, δ· portūs praefectus.
 Λικμεναρχία, ἡ· portūs praefectura.
 Λικμενίζω colloco in portu. Λικμενίζομαι, sum in porto.
 Λικμενίσκος, δ· parvus portus.
 Λικμένιος, ὁν· ad portum pertinens.
 Λικμενοειδής, ἐς· portui similis.
 Λικμενοσκόπος, δ· portuum inspector.
 Λικμενοφυλακία portuum custodia.
 Λικμενοφύλαξ, δ· portuum custos.
 Λικμήν, δ· 1) portus, -us, ἄ· ἀνάγομαι ἐκ τοῦ λιμένος. e portu solvo, exeo, proficiscor. ἐς τὸν λιμένα κατὰγομαι, in portum intro. 2) μεταφ. = καταφύγιον, portus -us, ἄ· perfugium, -i, οὐ.
 Λικμνάξω stagno, -are. τό ὕδωρ λιμνάζει, aqua stagnat.
 Λικμναῖος, α, ὁν· paluster, tris, trē.
 Λικμνασία, ἡ· stagnatio, -onis, θ.
 Λικμνη, ἡ 1) lacus -i, ἄ. ἡ Ἀλβανὴ λίμνη, lacus Albanus 2) = ἔλος τιμν, stagnum -i, οὐ palus -udis, θ.
 Λικμνός, ὁν· in palude vivens.
 Λικμοθάλασσα· lacus aquae salsae.
 Λικμοφυής, ἐς· in palude natus.
 Λικμοχαρής, ἐς· paludibus gaudens.
 Λικμόμοι -ομαι· stagno obruor.
 Λικμώδης ἐς paludosus, a, um.
 Λικμοδοξία -ῶ· gloriam inhio.
 Λικμοδοξία, ἡ· fames gloriae.
 Λικμοθνής, δ, ἡ· fame mortuus.
 Λικμοκτονέω -ῶ· 1) fame eneco. *2) ἀμει. fame enecor: fame morior.
 Λικμοκτονία, ἡ· caedes per famem.
 Λικμοκτόνος, ὁν· famo necans.
 Λικμός, δ· fames, -is, θ. φέρω λιμόν, famem tolero. λιμῶ ἀποθνήσκω, fame morior.
 Λικμοφόρος, ὁν· famem afferens.
 Λικμώδης, ἐς famelicus, a, um.

Λικμώττω· esurio. ire. μεταφ. λιμώττω γούστῳ, esurio aurum. λιμώττων, esuriens. -ntis, famelicus, a, um.
 Λινέα, ἡ linum -i, οὐ.
 Λίνεος, α, ὁν· lineus, a, um.
 Λινεργής, ἐς e lino factus.
 Λινόδεσμος, δ· vinculum lineum; linum, i, οὐ.
 Λινόδετος, ὁν· lino vinctus.
 Λινόδευκτος ὁν· filis lineis junctus.
 Λινοθώραξ· lineum thoracem habens.
 Λινοκαλάμη, ἡ· linum -i, οὐ.
 Λινόκλωστος, ὁν· lino netus, a, um.
 Λίνον, τό 1) linum i, οὐ. 2) = ἡ ὀθόνη lineum, -i, οὐ. 3) = δίκτυον, linum, -i, οὐ. rete. is. οὐ.
 Λινοπλόκος, ὁν· retia texens.
 Λινόπλοκος, ὁν· e lino textus.
 Λινοποιός, ὁν· linterarius a, um.
 Λινόπτερος, Λινοπτερεῦξ· lineas alas (= ἔ· vela) habens.
 Λινορραφής, ἐς e lino satus.
 Λίνος, δ· Linus (-os), i, ἄ.
 Λινόσπερμον, τό· lini semen.
 Λινοστολία, ἡ· amictus lineus.
 Λινόστολος, ὁν· lino vestitus.
 Λινοστρόφος, ὁν· linum torquens.
 Λινόστροφος ὁν· e lino tortus.
 Λινοουργεῖον, τό· offcina linteorum.
 Λινοουργία, ἡ· lini confectio.
 Λινοουργός, ὁν· linterarius, a, um.
 Λινοῦς, ἡ, οὐν· lineus, a, um.
 Λινόϋφος, ὁν· linum texens.
 Λινοῦχος, ὁν· retibus utens.
 Λινοχίτων lineam tun. am habens.
 Λινόχλαινος, ὁν· lineam habens.
 Λινός -ῶ lino vinctus.
 Λινώσις, ἡ· lino vincio.
 Λιπάξω, λιπαίνω pinguefacio, -ere; λιπαίνομαι, pinguesco. -ere.
 Λιπαρέω -ῶ· instantanter peto; instanter rogo ἢ oro (aliquem).
 Λιπαρής, ἐς· assiduus, a, um.
 Λιπαρήσις, ἡ· supplicatio. -onis, θ.
 Λιπαρία, ἡ· pinguitia, -ae, θ.
 Λιπαρόγειος, λιπαρόγεως· pinguem terram habens.
 Λιπαρόζωνος· splendide cinctus.
 Λιπαρός, α, ὁν· 1) pinguis, e. ἡ λιπαρὰ γῆ, pinguis ager pingue solum. λιπαρός ἄνθρωπος, pinguis homo. δὲ τὰ λιπαρὰ ἀγαπῶν, pinguiarius i, ἄ. 2) nitidus, a, um λιπαρός (= στέλδων) νάρδος, nardo nitidus.

Λικπαρότης, ἡ pinguedo, -inis, θ.
 Λικπαρῶς· pinguitur.
 Λικπαρμα, τό pinguedo, -inis, θ.
 Μτερεus, -oris, οὐ.
 Λικπαυγής, ἐς lumine destitutus.
 Λικπῶς -ῶ· pinguis sum.
 Λικπόδιος, ὁν· vitā destitutus.
 Λικπόγαμος· connubium deserens.
 Λικπόγλωσσος, ὁν· elinguis, e.
 Λικπόθριξ, δ, ἡ· pilis carens.
 Λικποθυμέω -ῶ· animo deficio; animo concido. ἐκ φόβου ἐλικοθυμήσεν, animus illi metu concidit.
 Λικποθυμία, ἡ· animi ἢ animae defectio, -onis, θ.
 Λικπόνανς, δ, ἡ· λιπόνειος, ὁν· navem deserens.
 Λικπόπατρις, δ, ἡ· patriam deserens.
 Λικπος, τό· pinguedo, -inis, θ. adeps, -ipis, ἄ, θ.
 Λικποσαρκέω, -ῶ· macilentus sum.
 Λικπόσαρκος, ὁν· macilentus, a, um.
 Λικποσθενής, ἐς· imbecillis, e.
 Λικποστρατία, ἡ· desertio militiae.
 Λικποστράτιος, ὁν· desertor militiae.
 Λικποτακτέω· ἰδὲ λειποτακτέω.
 Λικότριχος, ὁν· depilis, e.
 Λικπουρός, ὁν· cauda carens.
 Λικποφεγγής, ἐς· splendore carens.
 Λικποφυχέω -ῶ· animo concido.
 Λικποφυχία, ἡ· animi defectio.
 Λικπώδης, ἐς· pinguis, e.
 Λικρινός, ὁν· liliaceus, a, um.
 Λισγάριον, τό· parvus ligo.
 Λισγός, δ· ligo, -onis, ἄ.
 Λισπος ἢ λίσφος, ἡ, ὁν· lēvis, e; glaber, a, um.
 Λισσός, ἡ, ὁν· lēvis, e.
 Λιστριον, τό· parvus ligo.
 Λιστρον, τό· ligo, -onis, ἄ.
 Λιστρόω -ῶ· complano, -are.
 Λιστρωτός, ἡ, ὁν· complanatus, a, um; pavitus, a, um.
 Λιταίνω· supplex oro.
 Λιτανεία ἡ· supplicatio, -onis, θ.
 Λιτανεύτός, ἡ, ὁν· oratus, a, um.
 Λιτανεύω· supplico, -are.
 Λιτή, ἡ· supplicatio, -onis, θ.
 Λιτήσιος, ὁν· supplex, -icis.
 Λιτόβιος, λιτοδίαυτος, ὁν· tenui victu vivens; frugalis, e.
 Λιτός, ἡ, ὁν· simplex, -icis; tenuis, e; frugalis, e.

Λιτότης, ἡ. 1) vilitas, -atis; frugalitas, -atis, θ. 2) σγ. ζήτ· extenuatio, -onis, θ.
 Λιτοφαγία, ἡ· victus tenuis.
 Λίτρα, ἡ· 1) libra, -ae, θ. στεφανος λίτραν ἔλκων, (λίτρας τὸν σταθμόν), corona libram pondo. 2) pondo (ἐκλ.) χρυσοῦ πέντε λίτραι, auri quinque pondo.
 Λιτρίαῖος, α, ὁν· libralis, e.
 Λιτώς· simpliciter; fungaliter.
 Λιχανός, δ· digitus index ἢ ἀπλ. index, -icis, ἄ.
 Λιχήν, δ· impetigo, -inis, θ.
 Λιχμάξω, λιχμαίνω, λιχμάς -ῶ· iambo, -ere; ligurio, -ire.
 Λιχνεύω· ligurio, -ire; gulae pareo.
 Λιχρεία, ἡ· liguritio, -onis, θ. gula, -ae, θ. cupedia, -ae, θ. μετὰ λιχρείας, gulose.
 Λιχνεύματα, τά· cupedia, -orum, οὐ.
 Λιχνός· liguritor; gulo.
 Λιχνοφιλάργυρος, ὁν· gulosus simul et avarus.
 Λιχνός· gulose.
 Λίψ, δ· africanus ventus ἢ ἀπλ. africanus -i, ἄ.
 Λοβός, δ· 1) λ. τοῦ ὠτός, ima pars auris. 2) λ. τοῦ ἥπατος, fibra, -ae, θ. 3) δὲ τῶν ἐλλόδων καρπός, *τὸ λουδί, siliqua -ae, θ.
 Λοβώδης, ἐς· siliquae similis.
 Λογάδην· lecte; cum delectu.
 Λογαοιδικός· logaoedicus.
 *Λογαριάξω· rationem in eo; computo, -are.
 *Λογαριασμός, δ· computatio, -onis, θ.
 Λογός, δ, ἡ· delectus, selectus, electus, συνθ. λογάδες, delecti, electi.
 Λογάω -ῶ· dicere cupio.
 Λογεῖον, τό· pulpitum, -i, οὐ. λογγέον, -i, οὐ.
 Λογία, ἡ· collecta, -ae, θ.
 Λογίδιον, τό· oratiuncula, -ae, θ.
 Λογίζομαι· 1) = λογαριάξω τι, alicuius rei rationem in eo; computo, -are, aliquid 2) = ἀναλογίζομαι τι, σκέπτομαι περί τινος, reputo, -are, aliquid; considero, cogito, -are, aliquid ἢ de aliqua re.
 Λογικεύομαι, ratiocinor, -ari.
 Λογική, ἡ· logica, -es, θ. ἡ λογική, -orum, οὐ. κατὰ δὲ Πτολ. ἐννοίαν, δια-

lectica ars disserendi (Cic. de Fin. 1. 7.).

λογικόν. τό 1) ratio, -onis, θ. τὸ λογικόν ἀργεῖ. ratio praeest. 2) ratio-nabilitas, -atis, θ.

λογικός, ἡ. ὄν. 1) = ἔλλογος, ratione praeditus, rationis particeps; ratio-nalis e; logicus, a, um. 2) = δια-λεκτικός, dialecticus, a, um.

λογικῶς. cum ratione; rationi con-venienter.

λογισμός, ὄν. mentione dignus; me-morabilis, e; celebris, is, e. nobilis, e. λόγιον. τό responsum divinum; oraculum -i, οὐ.

λόγιος, α, ὄν. 1) = δεινός λέγειν, di-ertus, facundus, a, um. ὁ λόγιος Ἑρ-μῆς, facundus Mercurius. 2) doctus, a, um; eruditus, a, um λογιώτατος, η, ὄν. eruditissimus a, um.

λογιστής, ἡ. 1) facundia, -ae, θ. *2) νεολ. ἡ λογιστής σας, vos, erudis-sime magister.

λογισμός, ὁ 1) λ. ἀριθμητικός, sup-putatio ἢ computatio, -onis, θ. cal-culatio -onis, θ. 2) = διαλογισμός, ra-tiocinatio, -onis, θ. 3) = σκέψις, cogi-tatio, -onis, θ. deliberatio, -onis, θ. 4) = τὸ λογικόν, ratio, -onis, θ.

λογιστεία, ἡ. munus supputatoris.

λογιστέον. ratiocinandum.

λογιστής, ὁ. ratiocinator, supputator, calculator, -oris, α. logista, -ae, α.

λογιστικός, ἡ. ὄν. supputarius a, um.

λογιστική, ἡ. rationum scientia.

λογογραφέω -ω. orationes scribo.

λογογραφία, ἡ. orationum scriptio.

λογογραφική, ἡ. ars scribendi ora-tiones.

λογογράφος, ὁ. logographus, -i, α.

λογοδαδάλια, ἡ. logodaedalia, -ae.

λογοδαδάλος, ὁ. artificiosi sermo-nis fabricator.

λογοδιάρροια, ἡ. verborum proflu-vium, loquacitas, -atis, θ.

λογοδιδάσκαλος. dicendi magister.

λογεδοσία, ἡ. rationum relatio.

λογοθέτης, ὁ. cancellarius, -i, α.

λογοθήρας, ὁ. verborum captator.

λογοκλοπία, ἡ. plagium literarium.

λογοκλόπος, ὁ. plagiarus, ii, α.

λογολέσχης, ὁ. nugator, -oris, α.

λογομ. χέω -ω. verbis pugno; ri-

λογομαχία, ἡ. rixa, -ae, θ.

λογουάχος, ὄν. qui rixatur.

λογομύθιον. τό narratio fabulosa.

λογοπλάθος ὄν. verba lingens.

λογοποίημα, τό fabula, -ae, θ.

λογοποιία, ἡ. fabularum confectio.

λογοποιός, ὄν. verba sermones) faciens ὁ λογοποιός historiarum scriptor; fabularum scriptor; fabula-tor, -oris, α.

λογοπώλης, ὁ. qui verba venditat.

λόγος, ὁ 1) dictum, -i, οὐ. verbum, -i, οὐ. verba -orum, οὐ. ὁ παλαιός λό-γος vetus illud dictum, vetus ille ver-bum οὐδὲνα λόγον εἶπε, verbum nul-lum fecit λόγους τινὶ προσηύειν (= δια-λέγεσθαι τινι), verba facio alicui. λό-γος ἔνεκα, λόγου χάριν, verbi causa, verbi gratia ἐνὶ λόγῳ (= συλλήδον), uno verbo, summatim, breviter λόγῳ μὲν. ἔργῳ δὲ, verbo revera. 2) ser-mo, -onis, θ. oratio, -onis, θ. εἰς λό-γους ἔρχομαι τινι, habeo orationem cum aliquo cum aliquo sermonem de re confero ἢ habeo λόγον ποιῶμαι (= δημηγορῶ), orationem habeo, dico. *λόγος ἀπ' ἑμῶντος, sacra oratio ὁ κατὰ τινος λόγος, oratio in aliquem. ὁ ὑπὲρ τινος λόγος, oratio pro aliquo. κομψός λόγος, oratio ornata γυδῆσις λόγος, vulgaris oratio ἢ sermo. πρὸς λόγον, praeter rationem. 3) mentio, -onis, θ. λόγους ποιῶμαι πρὸς τινα, mentionem facio cum aliquo λόγου ἐμπετόντος, mentione facta de) *λό-γος ἄξιος, mentione, aestimatione dignus 4) dialogus, -i, οὐ. colloquium, -i, οὐ. εἰς λόγους ἔρχομαι τινι, in ali-cujus colloquium venio. 5) se mo, -onis α. fama, -ae, θ. rumor, -oris, α.

λόγος ἐστὶ, ἔχει, κατεχει, φερεται. fama fert. κατὰ τὴν πόλιν λόγος ἐστὶ, λόγος θρῦλλεται, per urbem sermo est. λό-γος ἦ, περὶ σοῦ, ὡς καλῶς πράξαντος, rem te bene gessisse rumor erat. 6) ratio -onis, θ. αἱ βεβαιῶν τι τεκμηρίοις καὶ λόγοις, aliquid argumentis et ra-tionibus confirmo. ὁ, οὐδὲνα λόγον ἔχει, οὐκ ἔχει εἰκότα λόγον, nulla ratio est. γ) λόγον (= εὐθύναι) διδωμι, ἀποδίδω-μι, ὑπὶ γων τινι, rationem do. reddo alicui λόγον (= εὐθύναι; αἰτιῶ. ἀπαι-τῶ πρὸς τινος, ab ali quo rationem re-posco. δ) κατὰ λόγον τινός, ad alicu-

ius rei rationem e) ὁ λόγος (= τὸ λογι-κόν) ἀργεῖ. ratio praeest μέτοχος τοῦ λόγου. rationis praeceps. 7) = βιβλίον, liber, -i, α. πρώτος λόγος, liber pri-mus ἐν τῷ πρωτέρῳ λόγῳ superiore li-bro 8) οἱ ἀμφὶ (οἱ περὶ) τοὺς λόγους τοὺς ἐλευθερίους, literati homines. 9) fabula, -ae, θ. λόγοι Αἰσώπειοι, fabulae Aeso-picae 10) prosa oratio non poema.

λογόφιλος, ὄν. sermones amans.

λογόω -ω. aliquem rationalem fa-cio λογοῦμαι, rationalis fio.

λογχέριον, τό lanceola, -ae, θ.

λόγχη, ἡ. lancea, -ae, θ. χρῶμαι τὴν λόγχην, lanceā utor lanceo, -are.

λογχῆρης, ἐς lanceatus, a, um.

λογχιδιον, τό lanceola, -ae, θ.

λογχοποιός. lancearum fabricator.

λογχοφόρος, ὄν. lancearius, a, um.

λογχῶδης, λογχοειδής, ἐς, λογχω-τός ἡ, ὄν. lanceae similis, e.

λοιδύσιον, λοιδέιον, τό. libatorium.

λοιδή, ἡ. libatio, -onis, θ.

λοιδορέω -ω (τινα) καὶ λοιδοροῦμαι -οῦμαι (τινι) convicior (-atus sum, -ari) maledico (-xi, -ere aliquem; obijrgo, -are, aliquem λοιδοροῦμαι ὑπὸ τινος, conviciis afficior ab aliquo, maledicatur mihi.

λοιδορημα, τό maledictum, -i, οὐ.

λοιδορησις, ἡ. λοιδορησμός, ὁ ma-ledictio, -onis, θ.

λοιδορία, ἡ. convicium, -i, οὐ. male-dictio, -onis, θ. maledicentia, -ae, θ.

λοιδορός, ὄν. maledicus, a, um.

λοιδορῶς. maledice.

λοιμικός, ἡ. ὄν. pestilens, -ntis.

λοιμικὴ νόσος, pestilentia, -ae, θ.

*λοιμοκαθαγτήριον, τό valetudinari-um, -i.

λοιμός, ὁ. pestis, -is, θ.

λοιμοφόρος, ὄν. pestifer, a, um.

λοιμώδης, ἐς pestilens, -ntis.

λοιμῶντιν. peste laboro.

λοιπάς, ἡ. reliquum, -i, οὐ.

λοιπός, ἡ. ὄν. 1) reliquus, a, um.

λοιπὸν ἐστὶ. reliquum est. τό ἐστὶ λοι-πὸν τοῦ βίου, reliquum vitae. 2) cete-rus, a, um. ὁ λοιπὸς βίος, cetera vita.

καὶ τὰ λοιπά, cetera, et cetera. 3) τοῦ λοιποῦ tempore postero, in posterum.

λοισθίος, α, ὄν. extremus ultimus.

a um. τὸ λοιθία πνεῖς, extremum quic spiritum.

Λοκρίς, ἡ. Locris, -idis, θ. οἱ Λο-κροί. Locri, -orum, Locrenses, -ium.

Λοκρικός, ἡ, ὄν. Locrensis, e.

λοξέω. obliquo, -are.

λοξοβλεπέω -ω obliquo oculos.

λοξοπορέω -ω oblique incedo; ex transverso cedo.

λοξός, ἡ, ὄν. 1) obliquus, a, um.

λοξὸς ὄμμασι προσδίδωμι τι oculo obli-quo adspicio aliquid. 2) transversus, a, um λοξὰ βαδίζω, ex transverso cedo.

λοξοτενής, ἐς oblique tentus.

λοξότης, ἡ. obliquitas, -atis, θ.

λοξόφθαλμος, ὄν. obliquis oculis.

λοξώ -ω obliquo, -are, aliquid.

λοξὸν τὰ ὄμματα. oculos obliquo.

λοξῶς. oblique.

λόξωσις, ἡ obliquatio, -onis, θ.

λοπίζω. decortico, -are.

λοπίς, ὁ. cortex, -icis, α.

Λούγδουνον. τό Lugdunum, -i, οὐ.

Λουγδουνήσιος, Lugdunensis, e.

λουσίς, ἡ lavatio, -onis, θ.

λουτήρ, ὁ labrum, -i, οὐ. lavatio, -onis, θ.

λουτιάω -ω. lavari cupio.

λουτρόν, τό. 1) lavacrum, -i, οὐ. 2) balneum, -i, οὐ.

λουτρών, ὁ. balneum -i, οὐ.

λούω. lavo (-vi, lautum, -are) ali-quem. λούομαι, me lavo ἢ lavar lau-tus sum, -ari) λουσάμενος, η, ὄν. lau-ῆ lotus, a, um.

λοφάω -ω. cristatus sum.

λοφία, ἡ. 1) juba, -ae, θ. seta, -ae, θ. 2) cacumen coilis.

λοφίας, ὁ. jubā praeditus.

λοφίον, λοφιδιον, τό. cristula, -ae, θ.

λοφός, ἡ. 1) tumulosus, a, um. 2) cristatus, a, um.

λοφοπώλεω -ω. cristas vendo.

λόφος, ὁ. 1) collis, -is, α. tumulus, -i, α. 2) λ. ζών. κόρυθος, crista, -ae, θ.

λοφοφόρος, ὄν. cristatus, a, um.

λοφώδης, ἐς frequentes colles ha-bens; tumulosus, a, um.

λοφατός, ἡ, ὄν. cristatus, a, um.

λογαγία, ἡ. centuriatio, -onis, α.

λογαγός, ὁ. centurio, -onis, θ.

λογαῖος, α, ὄν. puerperus, a, um.

λογαία βήματα (τὰ ἐπικουρούμενα ταῖς ὀδινούσαις), puerpera verba.

λογεῖα, ἡ. puerperium, -ii, οὐ.

λοχεῖος, α. ον puerperus, a, um. τὰ
 λοχεῖα, puerperium, lochia.
 λοχεύμα, τό partu editum
 λοχεύτρια, ἡ puerpera. -ae, θ.
 λοχεύω 1) = γενῶ parturio, -ire. 2)
 = ξεγενῶ τινα, parturientem adjuvo.
 λοχῆσις, ἡ insidiae, -arum, θ.
 λοχίζω insidior, -ari.
 λοχισμός, δ. insidiarum collocatio.
 λοχίτης, δ. manipularis, -is, δ.
 λοχίτις ἐκκλησία comitia centu-
 riata.
 λοχμαῖος, λόχμιος silvestris, e.
 λοχμαία Μοῦσα Musa silvestris.
 λόχη, ἡ fruticetum ἢ fructetum.
 λοχιδόμαι -οῦμαι frutico, -are.
 λοχμώδης, ες fruticosus, a, um.
 λόχος δ. 1) = ἐνέδρα, insidiae, -arum.
 2) centuria, -ae, θ. τοῦ λόγου.
 centurialis, e. κατὰ λόγους centuriatim.
 Λυαῖος (Διώνυσος) Lyaeus, -i, δ.
 λυαῖος, α. ον tenebrosus, a, um.
 λυγαίνω καὶ λυγγάνω (κυν. λυγ-
 γιάζω) singultio, -ire.
 λυγγώδης, ες saepius singultiens.
 λυγδην singultim.
 λυγδίνος λύθος lygdinus.
 λυγδος, δ. lygdos, -i, θ.
 λυγηρός, α. ον flexilis, e.
 λυγίζω flecto (-xi, -xum, -ere), fle-
 xo, -are, vicio, -ere, aliquid (πλῶνα
 ramum).
 λυγινός, η. ον vimineus, a, um.
 λυγισμα, λυγισμός flexus, -us, δ.
 λυγιστής, δ. victor, -oris, δ.
 λυγιστικός, ἡ, ον flexilis, e.
 λυγιστός, ἡ, ον flexus, a, um;
 flexilis, e.
 λυγκεῖος, α. ον lynceus, a, um.
 Λυγκεύς, δ. Lynceus, -i, δ. Λύγ-
 κειος, τοῦ Λυγκεύος. Lynceus, a, um.
 λυγκούριον, τό lyncurion, -i, οδ.
 λυγμός, δ. singultus, -us, δ.
 λυγμώδης, ες saepius singultiens.
 1. λύγξ, δ. (ζ.) lynx, -ncis, θ.
 2. λύγξ, ἡ singultus, -us, δ.
 λυγδόδεσμος, ον vimine vinctus.
 λυγοπλόκος e viminibus plectens.
 λύγος, ἡ lygos, -i, θ. vimen, inis,
 οδ. vitex, -icis, θ.
 λυγοτευχής, ες vimineus, a, um.
 λυγῶω -ω flecto, -ere; vicio, -ere.
 λυγρός, α. ον funestus, a, um.
 λυγρώδης, ες vitici similis.

Λυδία, ἡ Lydia, -ae, θ. Λυδιστί-
 Lydorum more
 λυδιάζω, λυδιζω Lydos imitor.
 Λυδῖος Λυδικός Lydius, a, um.
 Λυδία λίθος Lydius lapis.
 Λυδός δ. Lydus, -i, δ.
 λύζω singultio, -are
 λυθρον, τό cruor, -oris, δ.
 λυθρόω -ω cruento, are.
 λυθρόδης, ες cruentus, a, um.
 Λύκαια, τὰ Lupercalia, -ium, οδ.
 λύκαινα, ἡ lupa, -ae, θ.
 λυκαινός, ἡ lupula, -ae, θ.
 Λυκαῖος, α. ον Lupercalis, e.
 λυκάνθρωπος, δ. versipellis, is, δ.
 λυκαυγές, τό diluculum, -i, οδ.
 λυκή -ῃ lupina pellis.
 Λύκειον, τό Lyceum, -i, οδ.
 λύκειος, α. ον lupinus, a, um.
 λύκη, ἡ prima lux
 λυκηγενής, ες e Lycia oriundus.
 λυκηδόν, luporum more
 λυκηθμός, δ. luporum ululatus
 λυκηδεύς, δ. lupi catulus.
 Λυκίηνθεν e Lycia. Λυκίηνδε in
 Lyciam
 λύκειον, τό lycium, ii, οδ.
 Λυκία, ἡ Lycia, -ae, θ. Λύκειος,
 α. ον Lycius, a, um οἱ Λύκιοι, Ly-
 cii -orum, δ. δ. Λύκειος Ἀπόλλων.
 Lycius deus.
 λυκόβρωτος, ον a lupo voratus ἢ
 laceratus, a, um.
 λυκόδοντες, οἱ canini dentes.
 λυκοειδής, ες lupo similis.
 λυκοθαρσής, lupi more audax.
 λυκοθήρας, δ. luporum venator.
 λυκοκτονέω -ω lupos occido.
 λυκοκτόνος, ον lupos interficiens.
 λυκοκτόνον, τό aconitum, -i, οδ.
 λυκόκτονος, ον a lupis occisus.
 λύκος, δ. lupus, -i, δ. παροιμ. λύκου
 ἐμνήσθη, lupus in fabula.
 Λυκούργος, δ. Lycurgus, -i, δ. Λυ-
 κούργειος, α. ον Lycurgeus, a, um.
 λυκοφιλία, ἡ simulata amicitia
 λυκοφίλιος, ον subdolosus, a, um.
 λυκόφως, τό crepusculum, -i, οδ.
 λυκώδης, ες lupinus, a, um.
 λῦμα, τό purgamentum -i, οδ.
 λυμαίνομαι 1) perdo (idi, itum,
 -ere) aliquem ἢ aliquid (τοῦ φίλου
 amicos, τὴν πολιτείαν civitatem, τὴν
 πατρίδα patriam). 2) corrumpo (-ui,

-ptum, -ere) aliquid (τὸν στόμαχον
 stomachum).
 λυμαντήρ, λυμαντής, δ. perditor,
 -oris, δ. corruptor, oris, i.
 λυμεών, δ. perditor, -oris, δ. va-
 stator, -oris, δ. violator; -oris, δ.
 λύμη, ἡ lues, -is, θ.
 λυμώδης ες perniciosus, a, um.
 λυπέω -ω 1) dolore afficio (-eci,
 -ere) aliquem. 2) λυπεῖ μέ τι, piget
 me alicujus rei. 3) λυποῦμαι ἐπὶ τι.
 α) moereo, ere (ἐπὶ ταῖς τῶν ἄλλων
 εὐπραξίαις, alienis bonis. β) doleo
 (ui, -ere) aliqua re λυποῦμαι ἐπὶ τῇ
 δυσπραξίᾳ, doleo rebus contrariis γ)
 λυποῦμαι τινα, me miseret alicujus
 λύπη, ἡ dolor, -oris, δ. tristitia,
 -ae, θ.
 λυπηρός, α. ον tristis, e. ημέρα λυ-
 πηρά, dies tristis. τὰ λυπηρά, tristia.
 λυπητικός, ἡ, ον tristificus, a, um.
 λυπρόβιος, ον duram degens vitam.
 λυπρόγαμος, ον, λυπρόγεως, ον
 sterile solum habens
 λυπρός, α. ον inacilentus, a, um;
 sterilis, e; tenuis, e.
 λυπρότης, ἡ sterilitas, -atis, θ.
 λύρα, ἡ lyra, -ae, θ.
 λυραοιδός, δ. lyricen, -inis, δ.
 λυρίζω lyrā cano.
 λυρικός, ἡ, ον lyricus, a, um. δ.
 λυρικός, poeta lyricus. λ. ᾄσματα, λ.
 μέλη, lyrica carmina, lyrici moduli.
 λύριον, τό parva lyra.
 λυρισμός, δ. pulsus lyrae.
 λυριστής, δ. lyristes, -ae, δ.
 λυριστία, ἡ lyristia, -ae, θ.
 λυρογηθής, ες lyrā gaudens.
 λυροεληγής lyrae cantu demulcens.
 λυροκτῆτης, δ. lyram pulsans
 λυροκτυπία, ἡ lyrae pulsus.
 λυροποιέω -ω lyras facio.
 λυροποιῖα, ἡ lyrarum compactio.
 λυροποιός, ον qui lyras conficit.
 λυρῶδης, ες lyricus, a, um.
 λυρῶδια, ἡ lyrae cantus.
 λυρῶδός, δ. lyricen, -inis, δ.
 λυσανίας, δ. dolores solvens.
 λυσέως, δ. amorem solvens.
 λυσίγαμος, ον nuptias solvens.
 λυσιγυῖα, ἡ membrorum solutio
 λυσίγυιος, ον membra solvens.
 λυσίδικος, ον lites dissolvens.
 λυσίζωνος, ον zonam solvens.

λυσίκακος, ον a malis liberans
 λυσίκωμος, ον capillos solutos ἢ
 passos habens
 λυσίμαχος, ον pugnam solvens.
 λυσιμελής, ες membra solvens.
 λυσιμέριμος, ον curas solvens.
 λύσιμος, ον solubilis e.
 λύσιος, α. ον solvens ἢ liberans.
 λυσίπονος, ον laboribus et mole-
 stiis liberans; dolores eximens.
 λύσις, ἡ solutio, -onis, θ.
 λυσιτέλεια, ἡ utilitas, -atis, θ. com-
 modum, -i, οδ.
 λυσιτελέω -ω τινα utilis sum alicui;
 commodus sum alicui; prosum alicui.
 λυσιτελεῖ, utile est.
 λυσιτελής, ες utilis, e; commodus,
 a, um οὐδείς νόμος λυσιτελής ἐστὶ πᾶσι,
 nulla lex commoda omnibus est. τὸ
 λυσιτελεῖς, commodum.
 λυσιτελῶς, λυσιτελοῦντως utiliter;
 commode.
 λυσίτοκος, ον partum adjuvens.
 λυσίφρων, mentem curis liberans.
 λύσσα, ἡ rabies, -ei, θ.
 λυσσαλέος, α. ον rabidus, a, um;
 rabiosus, a, um.
 λυσσαλέως rabide; rabiose.
 λυσσάω -ω rabidus sum; rabe,
 -ere. κύων λυσσών, canis rabidus.
 λυσσών πῶς, rabiosulus, a, um.
 λύσσημα (κ. λύσσασμα), τό rabies,
 -ei, θ. furor, -oris, δ.
 λυσσόδηκτος, ον a rabido cane
 morsus, a, um.
 λυσσομανέω -ω rabie agor.
 λυσσομανής, ες furore rabidus.
 λυσσώδης, ες rabiosus, a, um.
 λυσσώδως rabiose; rabide.
 λυτήρ, δ. solutor, liberator, oris.
 λυτήριος, α. ον liberatorius, a, um.
 λύτης, δ. ἰδεῖ προλύτης.
 λυτικός, ἡ, ον solvens; solubilis.
 λυτός, ἡ, ον solutus, a, um; solu-
 bilis, e.
 λύτρον, τό redemptionis pretium.
 λύτρω (λύτρωσις) ἀπολύομαι τοὺς αἰχμα-
 λώτους, captivos redimo ἀνεῖ λύτρων,
 sine pretio, sine pecuniis μεγάλας
 λύτρωσις ἀπολύομαι τινα, grandi pecuniā
 aliquem redimo.
 λυτρώω -ω τινα redemptum demit-
 to aliquem (captivum) θῶν libero
 -are, aliquem. λυτρωθείς, liberatus,

-i, ἄ. **Μαιάνδριος**, Maeandrius, a, um.
Μαιάνδριος ὄμιλος, Maeandrius, a, um
 μετφ. = ἐλιγγός, ἐλικειδής κόσμημα,
 maeandrus, -i, ἄ.
μαῖα, ἡ obstetricium -ii, οὐ.
μαῖευμα, τό partus, -us, ἄ.
μαῖευσις, ἡ opera obstetricis.
μαῖευτής, μαῖευτήρ, ὁ partus ad-
 jutor, -oris, ἄ.
μαῖευτικός, ἡ, ὄν, obstetricius, a,
 um, ἡ μαῖευτική, obstetricium -ii, οὐ.
μαῖευτικῶς, obstetricium more.
μαῖεύτρια, ἡ obstetrix -icis, θ.
μαῖεύω, μαῖεύομαι, obstetrico, -are
 μετφ. ὅτ' ἐμοῦ μαῖεύοντα, a me obsto-
 trice in lucem prolata.
Μαιμακτηριών, ὁ November, -bris, ἄ.
μαῖνας, ἡ maenas, -adis, θ. αἱ μαῖ-
 νάδες, maenades, um, θ.
μαῖνη, **μαῖνις** (ἴχθ.) mena, -ae, θ.
μαῖνίδιον, τό menula, -ae, θ.
μαῖνόλης, ὁ furens, -ntis.
μαῖνομαι (ἐμάνην) furo, -ore;
 insanio, -ire; insaevio, -ire, ὁ Ὀρίστης
 μαίνεται. Orestes furit. μαῖνομαι κατὰ
 τινος, furo in aliquem μαῖνομαι ἐρωτί-
 τινος, furo aliqua (femina. ἐμάνη ὅτ'
 ἐρωτός. (ex) amore insaniit. μαῖνόμε-
 νος, η, ον. insanus, a, um. πρὸς μέ-
 μνηα, furore percitus sum, furo.
Μαιονία, ἡ Maeonia, -ae, θ. **Μαιό-
 νιος**, Maeonius, a, um **Μαιόνιος**, **Μαί-
 ον**, Maeonii, -orum **Μαιονίδης** (ὁ
 Ὀμήριος), Maeonides, -ae, ἄ.
Μάϊος, ὁ Majus, -i, αἱ καλάνδαι (= ἡ
 πρώτη) τοῦ Μαΐου. calandae Majae
 ἡ Maji
μαῖωσις, ἡ obstetricium, -ii, οὐ.
Μαιωτίς λίμνη Maeotis, -idis, θ.
 lacus Maeoticus. **οἱ Μαιῶται**, Maeo-
 tae, -arum, ἄ.
Μαιωτικός, ἡ, ὄν, Maeoticus, a, um.
μαῖωτρα, τά merces obstetricis
μάκας, ὁ 1) ἐπὶ θεῶν, beatus ὁθ.
 μάκαρες. = dei, 2) περὶ ἀνθρ. felix
 -icis, 3) μάκαρες (= μακαρίζαι), beati
 (defuncti).
μακαρία, ἡ beatitudo, -inis, θ.
μακαρίζω τινά beatum aliquem
 praedico. beo aliquem μ. τινά τινος,
 beo aliquem ob aliquid
μακάριος, α, ον, beatus, a, um. μ-
 αρίας νηήτης, beatae memoriae. τό
 μακάριον καὶ ἀφθαρτον, quod beatum

et immortale est μακάριος καὶ εὐδαί-
 μων, beatus et felix παροιμ. μακά-
 ριοι οἱ πτωχοὶ τῶ πνεύματι, beati pau-
 peres spirita μακάριοι οἱ κρατοῦντες,
 beati possidentes μακαρία ἀξία μα-
 καριότης ἀμαθεῖα, sancta ignorantia.
μακαριότης, ἡ 1) beatitudo -inis,
 θ. 2) ἐπὶ τῶν τοῦ θ. βίου μ. ad bene
 beateque vivendum. 2) τιμητικὴ προσφ.
 ἡ μακαριότης, tua beatitudo.
μακαρισμός, ὁ beatitudinis praedica-
 tio οἱ μακαρισμοὶ hymni in com-
 memorationem beatitudinis San-
 ctorum
μακαριστός, ἡ, ὄν qui beatus prae-
 dicatur. τό μακαριστόν, beatitudo.
μακαριστῶς, beate.
μακαρίτης, ὁ. μακαρίτης ἡ beatus,
 beata (vitā defunctus, mortuus).
μακαρίως, beate.
μακαριώτατος τίτλος τοῦ πατριάρ-
 χου ἡ εὐσεβισμῶν) beatissimus, san-
 ctissimus.
Μακεδονία, ἡ Macedonia, -ae, θ.
Μακεδόν, Macedo -onis, ἄ. **Μακε-
 δόνες**, Macedones, -um **Μακεδόνιος**,
 Macedonius; Macedoniensis **Μακε-
 δονικός**, Macedonicus, a, um.
μακελεῖον, τό macellum, -i, οὐ.
μακέλη, μάκελλα, ἡ ligo -onis, ἄ.
μακραίων, ὁ, ἡ longaevus, a, um.
μακράν longe, procul μακράν βλέπω,
 longe video. μακράν ἀπόντες, qui procul
 proficiscor μακράν ἀπόντες, qui procul
 absunt οὐ μακράν, non longe. ἐπὶ
 χρόν. οὐκ εἰς μακράν, non longo post
 tempore. non multo post; brevi
μακραύχην cui collum est longum.
μακρηγορέω -ῶ longa oratione
 utor; multa verba facio.
μακρηγορία, ἡ sermo longus.
μακρόβιος, ον longaevus, a, um;
 longivivax, -acis
μακροβιότης, ἡ vita longaeva;
 longiturnitas, -atis, θ.
μακροβόλια, ἡ in longum jaculatio.
μακροβόλος, ον eminens feriens.
μακρογῆρας, ων valde senex.
μακροδάκτυλος, ον longos habens
 digitos.
μακροδρομός, ον longos cursus
 conficiens.
μακροζωία, ἡ longaevitas, -atis, θ.
μακρομέρευσις, ἡ longaevitas,

-atis, θ. longa dies. εὐχομαι σοι μα-
 κρομέρευσιν, longam diem tibi precor.
μακρομέρευν, diu vivo.
μακρομήρος, ον longaevus, a, um.
μακρόθεν procul; eminens; lon-
 ginquo
μακροθυμέω -ῶ iram differo, pa-
 tienter foro μακροθυμήσον ἐπ' ἐμοί,
 differ iram erga me.
μακροθυμία, ἡ tolerantia, patien-
 tia, -ae, θ. animi lenitas
μακρόθυμος, ον lenis; patiens.
μακροθύμως, patienter.
μακροκαταληκτέω -ῶ desino in
 longam vocalem ἡ syllabam
μακροκατάληκτος, ον in longam
 vocalem ἡ syllabam desinens.
μακρόκαυλος, ον caulem longum
 habens.
μακρόκεντρος, ον longum acu-
 leum habens.
μακρόκερκος, ον longam caudem
 habens.
μακρόκέφαλος, ον longum caput
 habens.
μακροκομέω -ῶ longam (proli-
 xam) comam alo ἡ habeo.
μακρόκωλος, ον cola longa habens.
μακρολογέω -ῶ longa oratione
 utor. ἵνα παύσωμαι μακρολογῶν, ne
 longum sit ἡ fiat.
μακρολογία, ἡ longiloquium, -ii,
 οὐ. latius fusa oratio.
μακρολόγος, ον prolixus ἡ multus
 in sermone.
μακρόμαλλος longos habens villos.
μακρονοσέω -ῶ diu aegroto.
μακρονοσία, ἡ morbus diurnus.
μακροπαρρηκτέω -ῶ penultimam
 longam habeo.
μακροπαρρηκτός, ον penultimam
 longam habens.
μακρόπνοια, ἡ spiritus longus.
μακροπορέω -ῶ procul eo; iter
 longum facio.
μακροπορεία, ἡ iter longum.
μακρόπους, ὁ longipes, -idis.
μακρόπτερος alas longas habens.
μακρόπυλος portas amplas habens.
μακροπόγων, ὁ, ἡ barbam lon-
 gam habens.
μακρορρημονέω -ῶ longa oratio-
 ne utor.
μακρορριζία, ἡ longitudo radicum.

μακρορριζος longas radices habens.
μακρορρις nasum longum habens.
μακρορρινχος, ον rostrum longum
 habens
μακρός, ὁ, ὄν longus, a, um μα-
 κρός (= διεξοδική) ἐπιστολή, longa
 (prolixa) epistola ἡ μακρά ναῦς, na-
 vis longa. μακρά (= χρονία) νόσος,
 morbus longus. μακρά συλλαβή, longa
 syllaba ἡ μακροτάτη ἡμέρα, longissi-
 mus dies. μακρόν ἀν εἴη ἀπαριθμῶν, lon-
 gum est enarrare διὰ μακρόν, copiose.
μακροῦ, longe. μακροῦ ἔξον, longe fa-
 cilius μακροῦ πλουσιώτατος, longe di-
 tissimus. διὰ μακροῦ, post longum
 tempus.
μάκρος, τό longitudo, -inis, θ.
μακροσκελής, ἔς crura longa ha-
 bens μετφ. μ. ἐπιστολή, longa epi-
 stola.
μακρόσκιος longam umbram faciens
μακρότατα longissime.
μακρότερον -ως longius.
μακρότης, ἡ longitudo, -inis, θ.
μακροτράχηλος, ον longum collum
 habens
μακροφυής, ἔς naturā longus.
μακρόφυλλος longa folia habens
μακροφωνέω -ῶ alta voce clamo.
μακρόχειρ, ὁ, ἡ longimanus, a, um.
μακρόχηλος longas ungulas habens.
μακροχρονέω -ῶ longaevus sum.
μακροχρόνιος, ον longaevus, a, um.
μακροχρονιότης, ἡ longaevitas,
 -atis, θ.
μακροψυχία, ἡ vastitas animi
μακρόννω extendo, -ere.
μακρός longe; prolixo
μάκρωσις, ἡ prolongantio, -onis, θ.
μάκτρα, μακτήριον mactra, -ae, θ.
μάκτρον, τό mappa, -ae, θ.
μάλα valde; magnopere; multum;
 vehementer. καὶ μάλα, sane, profecto.
 μάλα τοι, μάλα γέ, εἰ μάλα, optime.
 μάλα πολλοί, satis multi. μάλα πρότερον,
 longe prior. μάλα ὀψέ, multum sero.
 μάλα βούλομαι, magnopere volo. —
 μάλλον, μάλιστα. ἴδε ἄλ. λέξεις.
μαλάδαθρον, μαλόδαθρον, τό ma-
 lobathron (-ium, -i, οὐ. μαλοδαθρῶ
 χειρισμένος, malobathratus, a, um
μάλαγμα, τό malagma, -aus, οὐ.
μαλακυντικός, ἡ, ὄν leniens, -ntis.

μαλακύνω lenio, mollio, -ire
μαλακία, ἡ· 1) mollitia, -ae θ
 mollities, -ei, θ. 2) stomachi mollities 3) = νηρημία, malacia, -ae, θ. 4) νε ελ = τὸ ἐξερεσθαι, masturbatio, onis, θ.
μαλάκια, τὰ· mollia moliusca
μαλακίας, ὁ vir mollis.
μαλακίω -ω· mollis sum. συνήθ.
 languo -ere: aeger sum
μαλακίζω· mollio, ire, aliquem;
 malacisso (Πλατ.) **μαλακίζομαι**·
 a) mollesco, -ere; languesco, -ere;
 timidus sum. β) νεοελ = δέφομαι,
 masturbo. -are.
μαλακισμός, ὁ mollities -ei, θ.
μαλακίων δ· vir mollis.
μαλακός (χώρα) regio terram
 mollem habens.
μαλακογνώμων, ον· animum mollem
 (lenem) habens. lenis, e.
μαλακόδερμος, ον· mollem cutem
 ἢ putamen habens.
μαλακόθριξ· pilum mollem habens.
μαλακοκόλαξ, δ· parasitus mollis
μαλακοποιέω -ω· mollio, -ire.
μαλακοποιός, ον· molliens, ntis.
μαλακός, ἡ· ον· mollis, e τὰ σκλη-
 ρὰ καὶ τὰ μαλακά, dura et mollia μα-
 λακὸς κηρός, mollis cera. μαλακὸς ἀνὴρ,
 mollis vir μαλακοὶ (= πραεῖς) λόγοι,
 verba mollia· μαλακὸν (= ἄδρὸν) ἡμά-
 τιον, mollicina, -ae, θ.
μαλακόσαρκος, ον· carnem mollem
 habens.
μαλακόστρακος· testa molli tectus.
μαλακότης, ἡ· mollities, -ei, θ.
μαλακόφλοιος, ον· cortice molli.
μαλακόφρων, ον· molli animo.
μαλακοψυχέω -ω· molli animo sum
μαλακόψυχος, ον· animo molli.
μαλακτῆρ χρυσοῦ· qui igne aurum
 mollit
μαλακτικός, ἡ· ον· (e molliens, -ntis;
 mollicificus, a, um μ. φάρμακα, medi-
 camenta emollientia, remedia lenia
 (mitigatoria)
μαλακτός, ἡ· ον· qui molliri potest.
μαλάκυνσις, ἡ· emollitio, mollitudo. θ.
μαλακύνω mollio, -ire. mollem
 reddo **μαλακύνομαι**, mollior, emol-
 lior, -iri; molliorem me praebeo; mol-
 lesco, -ere.
μαλακῶς molliter.
μᾶλαξ, ἡ· emollitio, onis, θ.

μαλάσσω mollio ἢ emollio (-iri
 -itum, -ire aliquid ἢ aliquem μα-
 λάσσομαι, mollior (-itus sum, iri).
μαλάχη, ἡ (μολόγη)· malva, -ae, θ.
μαλερός ἄ, ὄν· vehementis, -ntis.
μάλη, ἡ· ala, -ae, θ. εὐ· ἐν τῇ φρά-
 σε: ὑπὸ μάλης, (ὑπὸ μάλην) = χρυ-
 σίως: clam, furtim
μάλθα· μάλθη, ἡ maltha, -ae, θ.
 μάλθη ἀλειψω, maltho. -are.
μαλθακευία, ἡ lecti mollities.
μαλθακεύομαι mollis sum.
μαλθακία, ἡ· mollitudo, -inis, θ.
 mollitia ἢ -ies, θ
μαλθακίζω· mollio, -ire. **μαλθακί-
 ζομαι**, molesco, -ere; languesco, -ere.
μαλθακός, ἡ· ον· mollis, e; mol-
 lis et iners, mollis et remissus, igna-
 vus, a, um **μαλθακός** εἶμι, molesco,
 -ere: languesco, -ere
μαλθακοτης, ἡ mollities -ei, θ.
μαλθακώ -ω· mollio, -ire.
μαλθακύνω mollio, -ire
μαλθαόσω· mollio; delinio.
μαλθώδης, ες· malthinus, a, um.
μάλθων, ὁ malthinus, -i, ἄ.
μάλιστα· 1) maxime. **μάλιστα** πάν-
 των, maxime omnium ἀνὴρ **μάλιστα**
 (τὰ **μάλιστα**) πιστός, vir maxime fi-
 delis. ὡς, ὅτι **μάλιστα**, quam maxime.
 ὡς οἶόν τε **μάλιστα**, quam maxime po-
 test. ἐν τοῖς **μάλιστα**, inprimis εἰς τὰ
μάλιστα, vel maxime. πενήκοντα **μά-
 λιστα**, fere, circiter quinquaginta 2)
 potissimum καὶ **μάλιστα** ἐκείνος, et po-
 tissimum ille. πῶς **μάλιστα** τράπωμαι;
 quo potissimum accedam? 3) prae-
 sertim; praecipue 4) ὡς ἰσχυρὰ καταφ.
 ἀπόκρ. profecto, certe, haud dubie; nae.
μάλκη, ἡ· e frigore torpor.
μάλκιος, ον· torpens, -ntis.
Μάλλιος, ὁ Manlius ἢ συντετρ. Μ'.
μᾶλλον· 1) magis μᾶλλον ἢ magis
 quam. ἐπὶ μᾶλλον, etiam magis. το-
 σούτω μᾶλλον, eo (tanto. hoc, tam)
 magis. ὅσω μᾶλλον, quo magis πολ-
 λῶ ἢ πολὺ μᾶλλον, multo magis. οὐ-
 δὲν μᾶλλον, οὐδὲν τι μᾶλλον, nihilo
 magis. μᾶλλον τοῦ εἰθισμένου, magis
 solito. μᾶλλον ὀλιωότερος, magis bea-
 tior. ἐπὶ μᾶλλον, μᾶλλον μᾶλλον. ἀεὶ
 μᾶλλον, magis magisque, magis atque
 magis μᾶλλον τι, aliquanto magis. οὐ
 μᾶλλον ἢ. non magis quam 2) potius.

μάγεσθαι εἰρεῖται μᾶλλον ἢ δουλεύειν,
 depugnat potius quam serviat. ἢ μᾶλ-
 λον, sive potius μέγας ἀνὴρ. μᾶλλον
 δὲ μέγιστος, magnus homo vel potius
 maximus. οὐ μᾶλλον. ἢ οὐ, non tam.
 quam potius.
μαλλός, δ· villus, -eris, οὐ. villus, -i, ἄ.
μαλλοφόρος, ον· laniger, a, um.
μαλλωτός, ἡ· ον· villosus a, um
μαλόβαθρον, τό· malobathron, -i, εὐ.
μάμμα, **μάμμη**. **μαμμία**, ἡ· 1)
 μήτηρ, mamma, -ae, θ. mater. -tris, θ.
 2) = μεγαλομήτηρ, avia, -ae, θ.
μαμμάκυνθος, ον· stolidus, ignavus.
μαμμῶν αἰτῶ· cibum peto.
μάμμη, ἡ· mamma, avia, -ae, θ.
μαμμίδιον· τό· matercula -ae, θ.
μαμμόθρεπτος ab avia nutritus.
 3) = mollius educatus, nepos.
μάνδαλος, ὁ pessulus, -i, ἄ.
μανδάλω -ω· pessulo obsero.
μανδαλωτόν (ὑπὸν· φίλημα)· oscu-
 lum, quod fit lingua in ore inserta.
μανδαλωτός· pessulo obseratus.
μάνδρα, ἡ· stabulum, -i, οὐ. cau-
 lae, -arum, θ. mandra, -ae, θ.
μανδραγόρας, δ· mandragoras, -ae, θ.
 ὑπὸ μανδραγόρα καθεύδειν, somnum
 morti simillimum dormire.
μανδραγορίζω· mandragoram offero.
μάνδρευμα, τό· inclusio in stabulo.
μανδρεύω stabulo. -are.
μανδύας, ἡ· paenula, -ae, θ. lacer-
 na, -ae, θ.
μανθάνω· 1) = διδάσχομαι, disco (di-
 dici, -ere) aliquid. οἱ παῖδες ἐν τῷ σχο-
 λείῳ μανθάνουσι γράφειν καὶ ἀναγινώ-
 σκειν, in schola pueri scribere et le-
 gere discunt. ἔμαθον παρὰ σοῦ γράμ-
 ματα, litteras apud te didici. ἡγοῦμαι
 μεμαθηκέναι τι, puto me aliquid didi-
 cisse. οὕτω μεμάθηκα. ita didici. 2)
 πυνθάνομαι, scisco (scivi, scitum, -ere)
 aliquid; sciscitor (-atus sum, -ari)
 aliquid ab (ex) aliquo; invenio (-ve-
 ni, -ventum, ire) aliquid ex aliquo
 3) = ἐννοῶ, intellego (-exi, -ere)
 aliquid. 4) cognosco, -ere, aliquid.
 ταῦτα μαθὼν, his rebus cognitis. 5)
 τί μαθὼν τοῦτο ἐποίησας; quibus co-
 gitationibus adductus es, ut hoc fe-
 ceris? 6) τί μαθὼν; = quare? cur?
 ἴδε πᾶσχω.
μανία, ἡ· 1) = πᾶν μανικὸν πάθος,

furor, -oris, ἄ. 2) = φρενοβλάβεια, in-
 sania, -ae. θ. εἰς μανίαν ἐμβάλλω τινά,
 aliquem ad insaniam adigo. 3) ni-
 mia cupiditas, -atis, θ. 4) = ἐμπνευσίς,
 inspiratio, onis, θ.
μανιάω -ω· furo, -ere.
μανικός, (ἢ **μανιακός**), ἡ· ον· 1) fu-
 riosus, a, um; insanus, a, um; ve-
 sanus, a, um. 2) = ὑπερβολικός, im-
 manis, e; ingens, -ntis.
μανικῶς furiose; insane.
μανιοποιός· ον· ad insaniam redigens
μανιονργέω -ω· furiosum reddo
μανιώδης ες· furiosus, a, um, in-
 sanus, a, um.
μανιωδῶς furiose; insane.
μάννα, ἡ· 1) mica thuris, manna,
 -ae, θ. 2) τὸ **μάννα** (τῶν Ἑβρ.),
 manna (ἄκλ), mel aerium *3) νεοελ.
 ἡ **μάννα** = ἡ μήτηρ. mater. -tris, θ.
 ἐντεῦθ. καὶ τὸ τοῦ Λουκιανοῦ **μαννά-
 ριον**, = μητρῖδιον, matercula.
μάννος, ὁ colare; monile, -is, οὐ.
μανοφόρος, ον· colare gerens.
μανός, ἡ· ον· rarus, a, um
μανόσπορος non dense seminatus.
μανότης, ἡ· raritas, -atis, θ.
μανόφυλλος, ον· raria folia habens.
μανόω -ω· rarefacio, -ere.
μαντεία, ἡ· divinatio -onis. θ. va-
 tacinium, -i, οὐ. oraculum, -i, οὐ.
μαντεῖον, τό· oraculum, -i, οὐ. συμ-
 βουλεύομαι τῷ μαντεῖῳ, consulto ora-
 culum.
μάντευμα, τό· vaticinium, -i, οὐ.
 oraculi responsum; oraculum, -i, οὐ.
μαντεύομαι· 1) = χρησμοδοτέω, ora-
 culum edo ἢ do. vaticinor, -ari. 2)
 divino, -are; conjicio, -ere, aliquid.
 3) χρηστηριάζομαι, oraculum consulto.
 μαντεύομαι ἐν Δελφοῖς, oracula peto,
 posco Delphis.
μαντευτής, δ· vates, -is, ἄ.
μαντευτικός, ἡ· ον· ad vaticina-
 tionem pertinens; vaticinandi pe-
 ritus, a, um.
μαντευτός, ἡ· ον· vaticinio prae-
 dictus, a, um.
μαντική, ἡ· divinatio, -onis, θ. ἐπι-
 στήμων τῆς μαντικῆς, diviniciens, -ntis
μαντικός, ἡ· ον· ad vatem perti-
 nens; vaticinus, a, um.
μαντικῶς per vaticinium.
μαντιπόλος, ον· vaticinans, -ntis.

μάντις, ὁ vates, -is, ἄ. divinator, -oris, ἄ.
μάντις, ἡ vates -is, θ. divinatix, -icis, θ.

μαντοσύνη, ἡ vaticinatio, -onis, θ. divinitas -atis, θ.

μαντώδης, ἐς. fatidicus, a, um.

μαντικός, α, ον vaticinus, a, um.

μανώδης, ἐς. rarus a, um.

μάνωσις, ἡ, rarefactio -onis, θ.

μάραθον, τό foeniculum, -i, οὐ.

Μαραθών, ὁ Marathon, -onis, ἄ.
ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη, pugna Marathone facta. Μαραθῶνι, Marathone
Μαραθώνιος, α, ον, Marathonius, a, um
Μαραθωνίς, Marathonis, -idis, θ.
Μαραθωνομάχοι, qui Marathone pugnauerunt.

μαραίνω· marcidum facio ἢ reddo (aliquid). μαραίνομαι, α) marcesco, -ere. μεμάρασμαι ἢ μεμάραμαι, marceo, -ere. μαρανθείς, μεμαρασμένος, marcidus, a, um, β) = γαλαροῦμαι, marcesco -ere; flaccesco, -ere. γ) = φθίνω, tabesco, -ere.

μάρανσις, ἡ marcor, -oris, ἄ.

μαραντικός, ὁ marcidum reddens.

μαρασμός, ὁ 1) tabes -is, θ. 2) marcor, -oris, ἄ. 3) languor senilis.

μαρασμόςδης, ἐς. tabe laborans.

μαρανγία, ἡ obscuratio visus.

μαργαρίτης, ὁ margarita, -ae, θ.
ἐμπορος μαργαριτῶν, margaritarius, -ii, ἄ. μαργαρίτας φέρων, margaritifer, a, um· μαργαρίτας κεκοσμημένος, margaritatus, a, um.

μάργαρος, ὁ concha margaritifera.

μαργαρώδης, ἐς. margaritae similis.

μαργάω -ῶ· insanio, -ire.

μάργος, ὁ 1) insanus, a, um; amens, -ntis, 2) salax, -acis, 3) edax, -acis

μαργοσύνη, μαργότης, ἡ 1) insania, -ae, θ. vecordia, -ae, θ. 2) salacitas, -atis, θ.

μαργόω -ῶ· insanum facio.

Μάριος, ὁ Marius, -ii, ἄ. Μαριανός, τοῦ Μαρίου, Marianus, a, um.

Μαρία, ἡ Maria, -ae, θ.

μαρίλη, ἡ favilla, -ae, θ.

Μάρκιος, ὁ Marcus, -i, ἄ. τὸ Μάρκιον ὕδωρ (ὕδραγωγέον), aqua Marcia

Μάρκος, ὁ Marcus, -i, ἄ.

μαρμαίρω· resplendo, -ere; eo-rusco, -ere.

μαρμάρεος, α, ον marmoreus, a, um.
μαρμαρίζω ut marmor splendeo.

μαρμάρινος, ἡ, ον marmoreus, a, um. ἀγάλμα μαρμάρινον, simulacrum e marmore.

μαρμαρογλυφία, ἡ 1) marmoris sculptura. 2) marmorea ars.

*μαρμαρογλύφος marmorarius faber.

μαρμαροποιός marmorarius, -ii, ἄ.

μάρμαρον, τό marmor, -oris οὐ.

ἐκ μαρμάρου, marmoreus a, um. μαρ-

μάρω πλακῶ τι, marmoro, incrusto

aliquid. τὸ μαρμάρω πλακοῦν, mar-

moratio, -onis, θ. λατομεῖον μαρμάρου,

marmorea lapicidina; lapicidina mar-

moris.

μαρμαρῶω -ῶ· in marmor muto.

μαρμαρυγή, ἡ splendor vibrans.

μαρμαρύσσω splendo, -ere

μαρμάρωσις, ἡ incrustatio, -onis, θ.

μάραμαι· pugno -are.

μαρούλιον, τό lactuca -ae, θ.

μαρσίπιον, μαρσούπιον, τό, μάρ-

σιπιος, ὁ marsupium, -ii, οὐ.

Μάρτιος, ὁ Martius, -ii, οὐ. μηνὶ

Μαρτίῳ, mense Martio.

μάρτυς, ὁ, ἡ 1) ἐν δικαστ. testis.

-is, ἄ. μάρτυρα ποιοῦμαι τινα, testem

aliquem facio. μάρτυρας παρέχομαι,

testes do. προσάγω τινα μάρτυρα, ali-

quem testem adhibeo. διὰ μαρτύρων

ἀποδείκνυμι τι, testibus productis ali-

quid probo +2) = ὁ ὑπὲρ πίστεως ἀπο-

θανών, martyr, -yris, ἄ. θ. *3) νεοελλ.

= ὁ παρὼν εἰς τι, arbiter, tri, ἄ. con-

sciens, -i, ἄ. ἀπομακρόνας τοὺς μάρτυ-

ρας, remotis arbitris. ἐνώπιον πολλῶν

μαρτύρων, multis audientibus, coram

multis. ἀνευ μαρτύρων πράττω τι, sine

arbitris facio aliquid.

μαρτυρέω -ῶ 1) testimonium dico;

testor, testificor, -ari; testis sum.

ψευδῶς μαρτυρῶ, falsum testimonium

dico. μαρτυρῶ τι, testor, testificor ali-

quid. μαρτυρῶ τινι, ὑπὲρ τινος, testor

pro aliquo. μαρτυρῶ κατὰ τινος, testi-

monium dico in aliquem. 2) ἀποδεί-

κνυμι, δηλῶ τι, testificor, demonstro,

-indico, -are, aliquid (τὴν χάριν gau-

dium, τὴν εὐνοίαν benevolentiam).

+4) = μαρτυρικὸν θάνατον ὑφίσταμαι,

martyrio afficior (-ectus sum) 4) μαρ-

τυροῦμαι, testimonium perhibeor, te-

stibus comprobor, testimonio probor.

οἷα ματυρήσασθαι μοι, ὅτι, testimonium mihi datum iri scio, quod κτλ. μα τυ-
ρουμένη ὑπο τοῦ νόμου, legis testimo-
nio comprobata ματυροῦμενος ὑπὸ τοῦ
πνεύματος, cui spiritus testimonium
perhibet παρὰ πολλῶν ματυρεῖται,
multi testimonium perhibent.

ματύρημα, τό testimonium, -ii, οὐ.

ματυρία, ἡ testimonii dictio;

testimonium. -ii. οὐ. ματυρίαν παρέ-

χομαι, testimonium perhibeo ψευδῆς

ματυρία, falsum testimonium

ματυρικὸς, ἡ ὁν. 1) ad testimo-

nium pertinens 2) ad martyrium per-

tinens ματυρικὸν θάνατον ὑπέστη,

martyrio affectus est.

ματύριον, τό 1) ἀπόδειξις. testi-

monium. -ii, οὐ ματύριόν στι, testi-

monio est τῆς σῆς ἀρετῆς ματύριον

πάσι παρέξω, tuae virtutis testimo-

nium omnibus praestabo +2) = ὁ ὑπὲρ

πίστεως θάνατος, martyrism, -ii, οὐ

μετ' φ. cruciatus us ἄ.

ματύρομαι testor, testificor (-ari),

deos attestor, deos testes alicujus rei

invoco.

μασάομαι -ῶμαι 1) mando (-ndidi.

-ere aliquid κατὰς carnem). μεμα-

σημένος, ἡ, ον mansus, a, um. 2)

manduco, -are.

μάσημα, τό 1) quod manducatur.

* 2) μάσησις.

μάσησις, ἡ manducatio. -onis, θ.

σιβορων confectio

μασητής, ὁ 1) mantucator, -oris,

ἄ. * 2) μ. ὁδός, dens molaris.

μάσθλη, ἡ lorum, -i, οὐ

Μασσαγέται, οἱ Massagetae, -arum.

Μασσαλία, ἡ Massalia, -ae, θ. Μασ-

σαλιωτικός Massalioticus, a, um.

μάσσω καὶ μάρτω manibus premo

ἢ comprimo· ὅθ. pinso, subigo fari-

nam.

μάσσω· ὁν longior, ius.

μαστάριον, τό mammula, -ae, θ.

μάστευσις, ἡ indagatio, -onis, θ.

μαστευτής, ὁ indagator, -oris, ἄ.

inquisor, -oris, ἄ.

μαστεύω· indago, -are; vestigo,

-are; inquiri, -ere (aliquid).

μαστήρ, ὁ invertigator, -oris, ἄ.

μαστιγέας, ὁ flagellator, -oris, ἄ.

μαστιγέω -ῶ· flagello, -are; ver-

bero, -are, aliquem (τὸν παῖδα pue-

rum)· μαστιγοῦμαι ὑπὸ τινος, vapulo (-avi -are ab aliquo

μαστιγίας, ὁ· verbero. -onis, ἄ.

flagrio onis, θ.

μαστίγιον τό flagellum, -i, οὐ.

μαστιγοφορέω -ῶ· flagellum fero.

μαστιγοφόρος, ὁ lorarius, -i, οὐ

μαστιγῶω -ῶ· flagello. -are; ver-

bero, -are, aliquem: verberibus ἢ

flagris ἢ virgis aliquem caedo

μαστιγώσιμος, ὁ· flagello dignus;

verberabilis e.

μαστίγωσις, ἡ· flagellatio, -onis, θ.

verberatio, -onis, θ.

μαστίξω 1) flagello, verbero, -are

(τοὺς ἵππους equos). *2) μετ' φ. pestem

ac perniciem fero.

μάστιξ, ἡ 1) flagrum ἢ flagellum, -i,

οὐ lorum, -i, οὐ 2) μετ' φ. = ὄλεθρος,

pestis. -is, θ. μάστιξ τῆς πολιτείας,

pestis ac perniciēs reipublice

μαστιστής, μαστίκτηρ· verberator. ἄ.

μαστίχη, ἡ mastiche, -es, θ. ma-

stix, -chis, θ.

μαστίχιος, ὁ· mastichinus, a, um.

μαστοειδής, ἐς· mammae similis.

μαστός, ὁ· mamma, -ae, θ.

μαστροπεία, ἡ lenocinium -ii, οὐ.

μαστροπέω τινα· leno aliquem.

μαστροπικός, ἡ, ὁν· lenonius, a

μαστροπικῶς lenonice.

μαστροπός, ὁ· leno, -onis, ἄ. ἡ μα-

στροπός lena, -ae, θ.

μασχάλη, ἡ ala ἢ axilla, -ae, θ.

μασχάλίζω· axillis appendo.

μασχαλισματα, τά truncationes.

μασχαλιστήρ· vinculum sub axilla.

ματαιοδουλία, ἡ inane consilium.

ματαιολογέω -ῶ· vana loquor

ματαιολογία, ἡ vaniloquium, ii, οὐ.

ματαιολόγος, ὁ· vaniloquus, a, um.

ματαιοποιέω -ῶ· vanas res ago.

ματαιοποιός, ὁ· inania agens.

ματαιοπονέω -ῶ· frustra laboro.

ματαιοπόνημα, τό· inanis labor.

ματαιοπονία, ἡ opera irrita; labor

inanis.

μάταιος, (α), ὁ· vanus, a, um; ina-

nis, e; futilis, e; irritus, a, um;

cassus, a, um.

ματαιοσπουδία, ἡ· inane studium.

ματαιοσπουδός, ὁ· rebus inanibus

studens

ματαιοσύνη, ἡ· vanitas, -atis, θ.

ματαιοτεχνία vanae artis studium.
ματαιότεχνος, ον inanium artium studiosus, a, um
ματαιότης, ἡ vanitas -atis, θ. ματαιότης ματαιότητων, vanitas vanitatum.
ματαιοφρονέω -ω vana cogito.
ματαιοφροσύνη, ἡ 1) stultitia, -ae, θ. *2) νεοσλ. = ματαιότης
ματαιόφρων 2) qui absurda cogitat; desipiens, -ntis. *2) νεοσλ. vanus. a. um; ambitiosus, a. um
ματαιόω -ω vanum ἢ irritum reddo (aliquid); frustor (-atus sum, -ari) aliquid (τὴν προσδοκίαν τινος expectationem alicujus)· ματαιοῦμαι, vanus et irritus fio
ματαιώσ· vane; frustra; nequicquam; incassum.
ματαιώσις, ἡ frustratio, -onis, θ.
μάταρις, ἡ mataris, -is, θ.
ματάω -ω vane tempus tero.
ματεύω, ματεύτης ἰδὲ μαστεύω.
μάτην· 1) frustra· μάτην ποῶ τι, frustra facio aliquid. 2) μάτην (εἰς μάτην), in cassum ἢ incassum. 3) nequicquam 4) temere; falso.
Ματθαῖος, ὁ Mathaeus, -i, ἄ.
ματία, ἡ vanitas, -atis, θ.
ματρυλεῖον, τό lapanar, -aris, οὐ.
ματρύλλα, ἡ lena, -ae, θ.
ματτύα, ἡ epulae laetae.
ματτυάζω· paro epulas lautas.
μαυλίστρια, ἡ lena, -ae, θ.
μαυλίζω· mercede prostituo.
μάχαιρα, ἡ 1) = ξίφος, gladius, -i, ἄ. σπῶμαι (γυμνῶ) τὴν μάχαιραν, gladium stringo, educo, nudo. 2) culter, -tri, ἄ. τῇ μαχαίρᾳ πλήττω, cultro percutio.
μαχαιρίδιον, τό cultellus, -i, ἄ.
μαχαιρίον, τό 1) = ξιφίδιον, gladius -i, οὐ. 2) = ἐγγειρίδιον, sica, -ae, θ. pugio, -onis, θ. 3) culter -tri, ἄ.
μαχαιρομαχέω -ω gladio pugno.
μαχαιροποιεῖον, τό fabrica gladiorum.
μαχαιροποιός, ὁ gladiorum faber.
μαχαιροπώλης, ὁ gladiorum venditor.
μαχαιροφορέω -ω gladium fero; cultrum gesto.
μαχαιροφόρος, ὁ gladium ferens; cultrum ἢ pugionem gestans.
μαχαιρώω -ω καὶ μαχαιρώνω τινά

aliquem pugione percutio, perfodio.
μάχη, ἡ 1) pugna, -ae, θ. πίπτω ἐν μάχῃ, in pugna cado. μάχη εὐτυχής, δυστυχής, pugna prospera, mala μάχην ποιοῦμαι, μάχην συνάπτω πρὸς τινα, pugnam comitto, consero cum aliquo. 2) proelium, -ii οὐ. ἡ πρὸς τοὺς Πέρσας μάχη, proelium cum Persis. ληξάτης τῆς μάχης, proelio depugnato.
μαχητής, ὁ pugnator, -oris, ἄ.
μαχητικός, ἡ, ὁν pugnax, -acis; pugnatorius, a, um
μάχιμος ὁν pugnax, -acis; bellicosus, a, um; habilis ad pugnam. οἱ μάχιμοι, milites
μαχλάς, ἡ mulier lasciva.
μαχλάω -ω lascivus sum.
μάχλος, ὁν lascivus, a, um. μάχλος ἀμπέλος, vitis lasciviens.
μαχλοσύνη, μαχλότης, ἡ lascivia, -ae, θ. impudicitia -ae, θ.
μάχομαι· 1) pugno (-avi, -atum, -are)· μάχομαι τοῖς πολεμίοις, πρὸς τοὺς πολεμίους, pugno cum hoste, in hostem, adversus hostem. μάχομαι πρὸ τινος, ὑπὲρ τινος, pugno pro aliquo. μάχου ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος, pugna pro religione ac patria. 2) proelior (-atus sum, -ari) πρὸς τινα, cum aliquo.
μάομαι -ωμαι· cupio, -ere.
μέγα (ἐν συνθ.)· valde; multum.
μεγάδωρος, ὁν valde munificus.
μεγαθυμία, ἡ magnanimitas, -atis, θ.
μεγάθυμος, ὁν magnanimus, a, um.
μεγαίρω· invideo, -ere.
μεγακλής, ἐς· valde clarus.
μεγακυδής, ἐς· valde gloriosus
μεγαλαυχέω -ω καὶ μεγαλαυχόμαι· glorior (-atus sum, -ari) ἐπὶ τῇ νίκῃ victoriā.
μεγαλαυχής, καὶ μέγανυχος· groliabundus, a, um; jactabundus, a, um
μεγαλαυχία, ἡ jactantia, -ae, θ.
μεγαλειόω, -ον· magnificencia, -ae, θ. majestas, -atis, θ. τὸ τοῦ λόγου μεγαλεῖον, magniloquentia, -ae, θ.
μεγαλεῖος, α, ὁν magnificus, a, um.
μεγαλειότης, ἡ magnificencia, -ae, θ. majestas, -atis, θ. ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης, ὁ βασιλεὺς, Sua Majestas, Rex.
μεγαλείως· magnifice.
μεγαλέμπορος, ὁ magnarius, -ii, ἄ.

μεγαλεπήβολος, ὁν qui magna molitur· κτῆρ μεγαλεπήβολος, vir magni molimenti.
μεγαληγορέω -ω magna loquor; magnifice loquor; glorior, -ari
μεγαληγορία, ἡ magniloquentia, -ae, θ. magna lingua.
μεγαληγόρος, ὁν magniloquus, a, um; jactabundus, a, um.
μεγαληγορία, ἡ arrogantia, -ae, θ.
μεγαλήνωρ, ὁ 1) arrogans, -ntis. 2) magnos viros faciens
Μεγάλη πόλις, Μεγαλόπολις, ἡ Magalopolis, -is, θ. οἱ Μεγαλοπολίται, Megalopolitae.
μεγαλήτωρ magnanimus, a, um
μεγαλίζομαι me e'ero; superbio
μεγαλίστωρ, ὁ magna sciens.
μεγαλοδιδάχης ἐς valde noxius.
μεγαλοδρεμέτης magnisonans, -ntis.
μεγαλόδρυχος horrendum fremens
μεγαλογάστρωρ· magnum ventrem habens
μεγαλογνωμονέω -ω magno sum animo.
μεγαλογνωμοσύνη magnitudo animi
μεγαλογνώμων, ὁ, ἡ qui magno est animo. μεγαλογνώμονες (ἄρχοντες), ingeniosi et prudentes.
μεγαγραφέω -ω magnis litteris scribo.
μεγαλογραφία megalographia -ae θ.
μεγαλοδαίμων, ὁ magnus daemon
μεγαλοδάπανος· valde sumptuosus.
μεγαλόδενδρος, ὁν cum magnis arboribus
μεγαλοδοξία, ἡ magna gloria
μεγαλόδοξος, ὁν gloriosus, a, um
μεγαλόδους· magnos dentes habens.
μεγαλόδυναμος, ὁν multum potens.
μεγαλοδωρεά, ἡ donatio magnifica
μεγαλόδωρία, ἡ munificencia, -ae θ.
μεγαλόδωρος, ὁν munificus, a, um
μεγαλόθρους, ὁν valde sonorus
μεγαλόθυμος, ὁν magnanimus, a, um
μεγαλόκαρδος· magnanimus, a, um.
μεγαλοκέφαλος, ὁν quis magno capite est; capito, -onis.
μεγαλοκοίλιος, ὁν magnum ventrem habens
μεγαλοκρατής, ἐς· valde potens.
μεγαλοκύμων, ὁ ingentes fluctus excitans ἢ habens.
μεγαλόλαλος, ὁν magniloquax, -acis.

μεγαλομάρτυρ, ὁ magnus martyr.
μεγαλομερής, ἐς· magnis partibus constans; amplius, a, um.
μεγαλομερῶς laute; magnifice.
μεγαλομέτωπος ὁν magnam frontem habens
μεγαλόμματος, ὁν magnos oculos habens
μεγαλόνοια, ἡ mentis praestantia; magnum ingenium.
μεγαλόνοιος, ὁν magna mente praeditus, a, um; ἄνθρωπος μεγαλόνοιος, vir magno ingenio
μεγαλόπετρος, ὁν praeruptus, a, um.
μεγαλοποιέω -ω magnifico, -are; amplifico -are (aliquid).
μεγαλόπολις (Ρώμη)· magnam civitatem efficiens
μεγαλοπολίτης· magnae urbis civis.
μεγαλοπόνηρος· valde improbus.
μεγαλόπους· magnos pedes habens.
μεγαλοπραγμοσύνη, ἡ animus ad suscipi' las magnas res aptus
μεγαλοπράγμων· qui magnas res suscipit. magnarum rerum susceptor.
μεγαλοπρέπεια, ἡ magnificentia, θ.
μεγαλοπρεπής, ἐς magnificus, a, um.
μεγαλοπρεπῶς magnifice
μεγαλοπύγων· magnam barbam habens.
μεγαλορρημονέω -ω magna loquor
μεγαλορρημονία· μεγαλορρημοσύνη, ἡ magniloquentia, -ae θ.
μεγαλορρημων· magniloquus, a, um.
μεγαλοσθενής, ἐς· viribus pollens.
μεγαλοστάφυλος, ὁν magnas uvae ferens
μεγαλόστομος· magnum habens os.
μεγαλοσύνη, ἡ magnitudo, -inis, θ.
μεγαλόσχημος, μεγαλόσχημων 1) magnam gerens speciem. 2) monachus primi ordinis.
μεγαλόσωμος, μεγαλοσώματος, ὁν magnum corpus habens.
μεγαλότεχνος, ὁν arte magnus.
μεγαλότης, ἡ magnitudo, -inis, θ.
μεγαλοτίμως· magno honore.
μεγαλότολμος, ὁν valde audax
μεγαλουργέω -ω magna et praeclara facio; ingentia efficio. τὰ μεγαλουργήματα, magna et praeclara facinora.
μεγαλούργημα, τό opus eximium.
μεγαλουργία, ἡ magnificentia, -ae, θ.
μεγαλουργός, ὁν 1) magnificus, a,

um *2) in suscipiendo audax; ausis promptus, a um; audens, ntis
μεγαλοφρεγγής splendidissimus, a, um
μεγαλόφθαλμος, ον magnos oculos habens

μεγαλοφρονέω -ω magno animo sum.
μεγαλοφροσύνη, ή magnitude animi; magnanimitas, -atis, θ
μεγαλόφρων, ον magnanimus, generosus, a, um; magnificus a, um; liberalis, ο.

μεγαλοφύης, ές 1) magnanimus, a, um. *2) νεοει. magno ingenio praeditus, a, um; ingeniosus, a, um

μεγαλοφυία ή 1) magnanimitas, -atis, θ 2) excellens indoles; magnum ingenium

μεγαλόφυλλος magna folia habens
μεγαλοφυώς ingeniose acute
μεγαλοφωνία, ή vocis magnitudo.
μεγαλόφωνος, ον magnam vocem habens

μεγαλοφώνως alta, clara voce.
μεγαλοφυγχέω -ω magnanimus sum.
μεγαλοφυχία, ή magnanimitas, θ
μεγαλύνω magnifico (-are aliquem ή aliquid μεγαλύνομαι, effero me μεγαλόωνυμος, ον magnum nomen habens.

μεγάλως 1) = διαφερόντως; magnifice. 2) = σφόδρα, πολύ, magnum. valde.
μεγαλωσύνη magnificencia, -ae, θ.
μεγαλωφελής, ές valde utilis.
μεγαπενθής, ές valde luctuosus.
Μέγαρα τά Megara, -orum, οδ. πλ.
Μεγαρεύς, Megarensis, is, & Μεγαρικός, ή, ον, Megareus, a, um; Megaricus, a, um. Μεγαρίς, Megaris, -idis, θ.

μέγαρον, τό 1) conclave, -is, οδ. 2) aedes, -ium πλ. magna domus.
μέγας, μεγάλη, μέγα 1) magnus, a, um μείζων, ον major, -ius (-oris), a, um μέγιστος, η, ον, maximus, a, um. μέγας άνήρ, magnus vir. μεγάλη έλπίς, magna spes. μέγα συμβόλ magnus casus. μέγα τί έστι, magnum est. μείζων έστιν ή ώςτε, major sum quam (ut μείζον έστιν) τό μέγιστον μέρος, maxima pars. 2) grandis, ο: μέγας παίς grandis puer. μεγάλη δύναμις, grandis exercitus. 3) amplus, a, um μεγας πλούτος, amplae (magnae) divitiae

μέγιστον έπίρ. maxime; plurimum. μέγιστον διαφέρει, plurimum differt.
μεγασθενής, ές viribus pollens
μυγάτιμος, ον 1) pretiosus, a, um. *2) qui in magno est honore
μεγάτολμος, ον valde audax.
μεγεθοποιέω -ω dicendo augeo.
μέγεθος, τό magnitudo inis θ.
μεγαθουργία, ή effectio magnorum operum

μεγεθύνω magnitudinem tribuo (alicui: majorem reddo: amplifico, -are, aliquid μέσ. μεγαθύνομαι, major fio: cresco, -ere.

μεγιστάνες, οί magnates, -ium, & primates, -ium, & procures, um, & μεγατεύω maximus sum ή fio.
μέγιστος, η, ον έστέ μέγας.
μεδέων, μεδέουσα regnator, -oris; regnatix, icis; regina -ae.
μέδιμνος, δ medimnus, -i, & medimnum, i, οδ

Μεδιόλανον, τό Mediolanum, -i, οδ Μεδιολάνιος, Mediolanensis, ο.

μέδομαι curo, -are.
μεθαίρω -ω exci io, -ere.
μεθάλλομαι transsilio, -ire.
μεταρμόζω commuto, -are, aliquid. μέσ. μεταρμόζομαι commutor, -ari; vitam meam emendo.

μεθάρμοσις, ή commutatio, -onis, θ.
μεθεκτέον participandum est.
μεθέκτης, δ particeps, -ipis
μεθεκτικός, ή, ον participans, -ntis.
μεθεκτός, ή, ον qui participatur.
μεθέλκω retraho -ere.
μέθεξις, ή participatio, -onis, θ.
μεθέορτος (ήμερα) dies sequens festum μεθείορτον. postridio festi.

μεθέπομαι persequor, -i
μεθερμηνεύω interpretatio, -onis.
μεθερμηνεύω interpretor, -ari
transfere (tuli, -latum, -erre) aliquid δ μεθερμηνεύω, interpretes μεθερμηνεύομαι, transferor (-latus sum, -erri) μεθερμηνεύομαι κατά λέξιν, ad verbum transferor. μεθερμηνευθείς, είσα, έν, translatus, a, um δυνάμενος μεθερμηνεύεσθαι interpretabilis, ο.

μεθερπύζω adrepo, -ere.
μέθεσις, ή remissio, -onis, θ.
μεθετέον dimitendum est
μέθη, ή vinolentia, -ae θ tenuis, -ae, θ. ebrietas, -atis, θ.

μεθημερινός, ή όν diurnus, a, um.
μεθημοσύνη ή negligentia -ae, θ.
μεθήμων, ον negligent. -ntis
μεθίδρυσις, ή translatio -onis, θ.
μεθιδρύω transfero, muto
μεθίημι 1) μεταβ α dimitto, mis-sum facio emitto e manibus, depono -ere. δ remitto. solvo, libero aliquid aliqua re). γ μ τινά, relinquo, desero, -ere, aliquem. δ) μ. τινί τι, permittō alicui aliquid 2) άμεταβ. α remitto me τ. έ. negligens sum ή fio. δ μ. τινός, desino, abstineo ab aliqua re.

μεθίπταμαι transvolo, -are.
μεθίστημι 1) statuo alio loco; moveo loco; amoveo submoveo -ere; expello -ere; in exilium mitto; migro cogo 2) έν τοις άμεταβάτοις και μεσσην χρόνοις α) mutor, muto me degonero, -are: δ migro, -are; decedo -ere. γ) morior, -i.
μεθοδεία ή insidiae; dolus.

μεθοδεύω 1) methodice tracto (aliquid. 2) artificii utor, per quae homines falluntur

μεθοδική ή methodice, -es, θ.
μεθοδικός, ή, ον ratione procedens; via et ratione susceptus. methodicus a, um. βιόλιον μεθοδικόν, liber quo res artificii et via traduntur
μεθοδικώς via et ratione; artificie et via μεθοδικώς πραγματεύομαι τι, aliquid ratione modoque tracto
μεθοδος, ή ratio -onis, θ. via, -ae, θ. methodus (-os, -i, θ. ή τοῦ διδάσκειν μεθοδος, docendi via. ή Σωκρατική μεθοδος, disserendi ratio a Socrate profecta.

μεθολκή, ή retractio -onis, θ.
μεθομιλέω -ω conversor, -ari.
μεθοπωρινός καιρός: tempus post primum.

μεθορία, ή confinium, -ii, οδ.
μεθορίζω confinis sum
μεθόριον, τό confinium, -i, οδ. τὰ μεθόρια, confine ή confinia
μεθόριος, ον confinis, ο.
μεθορμέω -ω και μεθορμίζω in alium portum navigo μεθορμίζομαι, transfreto, -are (in alium locum).
μέθω, τό temetum, -i, οδ.
μεθυδότης vini dator (Bacchus).
μεθυπάγω post alium sum.

μεθυπλανής: prae vino titubans.
μεθυπλήξ ebrius; ebriosus
μέθυσις, ή ebrietas, -atis, θ.
μεθύσσω τινά ebrio ή inebrio, -are, aliquem. δ μεθύσσω τινά inebriator, -oris, & μεθύσκομαι (εμεθύσθην), inebrior (-atus sum -ari. μεθύσθεις με) μεθύσσω, inebriatus, a, um; ebrius, a, um.

μεθυσμα, τό potus inebrians.
μέθυσος, ον ebrius a, um
μεθύστερον postea
μεθυσιχός, ή, ον inebrians, -ntis.
μεθυσιχόν ποτόν, potus inebrians

μεθύστρια, ή mulier ebria
μεθύω 1) άμει. ebrius sum μεθύω, ουσα, ον, inebriatus a, um μετφ. αματι μεθύω, sanguine ebrius 2) μεταβ. ebrium reddo, irebrio, -are aliquem. 3) τροπ. μεθύω τινί, superbio aliqua re.

μειδία, τό lenis risus
μειδάω -ω και συνήθ. μειδιάω -ω lenitor (ή molliter) rideo (-si, -ere); surrideo (-si, ere) ή και άπλ. rideo. έμειδίασε, leniter risit ή surrisit.

μειζονάκις pluries.
μειζονότης ή major quantitas.
μειζόνως magis, amplius.
μειζων, ον έστέ μέγας

μειλιγμα, τό 1) mulcimentum, lenimentum, -i, οδ. placamen, -inis, οδ. 2) έπί φαγητ. condimentum, -i, οδ.

μειλικτήριος, μιλικτικός, ή, ον delinens, -ntis; placans -ntis
μειλικτός, ή, ον placabilis, ο.
μειλίχτος, ή, ον fraxinus, a, um.

μειλιξίς, ή placatio, -onis, θ.
μειλίσσω demulceo, -ere.
μειλιχία, ή lenitas, -ntis, θ.

μειλιχίος, α, ον dulcis, ο; suavis, e; lenis, ο; blandus, a, um *τό μειλιχίον, lenitas, -atis, θ.

μειλιχίως leniter; blande.
μειλιχος, ον blandus a, um
*μειοδοσία, ή addictio, -onis, θ. adjudicatio, -onis, θ.

*μειοδότης, δ licitator, -oris, & μέϊον minus. έστέ μικρός.
μειονετέω -ω minus habeo; deteriore sum conditione; minorem partem habeo (alicujus rei).

μειονέκτημα, τό deterior conditio.
μειονέκτης, δ qui deteriore est conditione; deterior homo.

μειονεξία ἡ deterior conditio. **μειόνως** ἔγω· minus habeo. **μειονεξία**, ἡ caudae exilitas. **μειονυγος** (στίγος· in fine mutilus **μειόω** -ω· minuo -ui -utum, -ere aliquid; **μειοῦμαι**, minuo (utus sum. i); inferior (deteriore condicione) sum μειωθεῖς, diminutus a. um. **μειρακεύομαι** καὶ **μειρακιεύομαι** adolescentis modo lascivio et exsulto; adolescentior, -ari. **μειρακίζομαι**, καὶ **μειρακίδομαι** -οῦμαι adolesco, -ere; adolescens **εἰς** ad, plenam pubertatem attingo. **μειράκιον** τὸ adolescentulus, -i, ἄ. **μειρακίσκη**, ἡ adolescentula -ae, θ. **μειρακίσκος**, ὁ adolescentulus, -i, ἄ. **μειρακιδῆς**, es· juvenilis, e; puerilis. e. θ. **μειρακιδῶς**, stultus, a. um. **μειρακιδῶς**, pueriliter. **μειράξ**, ἡ 1) adolescentula, -ae, θ. puella, ae, θ. οὗ δὲ τὸ μειράκιον 2) μετὰ ὁ μείραξ, adolescentulus παρὰ τοῖς δὲ Ἄττ. ὁ μείραξ = qui muliebria patitur. **μείωμα** τὸ defectus, -us ἄ. **μείων**, on minor, us, -oris. ἰδὲ **μικρός** καὶ **ὀλίγος**. **μείωσις**, ἡ diminutio, imminutio, extenuatio. -onis, θ. **μειωτικός**, ἡ, ὅν· vim minuendi habens. **μειωτός**, ἡ, ὅν· qui decrescit ἢ decrescere potest. **μελάγγεως** (χώρα)· terra pulla. **μελάγκαρπος**, on nigrum ferens fructum. **μελάγκερος**· nigra cornua habens. **μελαγκόρυφος** (πιτν)· melancoryphos, -i θ. **μελαγκαίτης**· nigram jubam habens. **μελάγχμιος**, on· ater, tra, um. **μελαγχίτων** tristis, e. **μελάγχλωρος**, on· viridis simul ac niger. **μελαγχολάω** -ω melancoliā laboro; deliro. -are; desipio. -ere. **μελαγχολία** ἡ melancolia, -ae, θ. **μελαγχολικός**, ἡ, ὅν· melancolicus, a. um. **μελαγχολικῶς**· more melancolicorum. **μελαγχολῶ** -ω melancoliam genero. **μελάγχρους** -ους, on· nigri coloris, nigricans, -ntis, fuscus, a, um.

μελάγχρως qui nigra cute est. **μελάγχρμος** nigrum s. r. cum habens. **μελάθρον**, τό 1) lacunar, aris ἢ trabs tecti. 2) domus, καὶ μέγιστα regia. **μελάθρῶ** -ω trabibus jungo. **μέλαινα** ἰδὲ **μελας**. **μελαίνω** nigrum reddo. nigresco, -are nigro are, aliquid. μετ. **μελαίνομαι**, nigresco. nigresco. **μελανδαφῆς** nigro colore imbutus. **μελάμειος** nigram vitam degens. **μελαμδореος** boreas niger. **μελάμωλος** γῆ· terra nigras glebas habens θ. = pinguis fertilis. **μελάμπεπλος** nigro vestita peplo. **μελάμπους** nigris pedibus. **μελαμπτερος**, on· qui nigris est alis. **μελάμπυγος** nigras nates habens. **μελαμφορέω** -ω atram vestem gero. **μελαμφορία** atrae vestis gestatio. **μελαμφόρος**, ὁ monachus, -i, ἄ. **μελάμφυλλος** nigra folia habens. **μελαμψός**, ἡ, ὅν· fuscus, a, um. **μέλαν**, τό ἰδὲ **μελας**. **μελανάιτος**, ὁ aquila nigra; mela naeetos, -i, ἄ. **μελαναυγῆς**, es· atrum splendens. **μελανδόκος** κίστη atramentarium. **μελανεμονέω** -ω· pullis (atris) vestibus sum indutus, a, um. **μελανεμόν**, on· 1) atris indutus vestibus 2) ἐνεκα πένθους· pullatus ἢ atratus, a, um. **μελανέω** -ω nigresco, -ere. ***μελάνη**, ἡ· atramentum, i, οὐ. **μελανηφορέω** -ω nigrum vestem fero. **μελανηφόρος** nigra veste indutus. **μελανθεά**, ἡ aspectus nigri. **μελανία**, ἡ nigredo, -inis, θ. nigritudo, -inis, θ. **μελανίζω** nigrico, -are. **μελανίζων**, nigricans, -ntis. **μελάνιον**, τό· nigra viola. **μελάνιππος** nigros equos habens. **μελανοδοχείον** atramentarium, -ii, οὐ. **μελανοειδῆς**, es· niger aspectu. **μελανόθριξ**, ὁ, ἡ· pilos habens nigros; cui capilli nigri sunt. **μελανοκάριος**, on· nigrum cor habens· ἐντεθ = atrox, -ocis. **μελανοκόμης** nigram comam habens; atricapillus.

μελανόμαλλος nigrum vellus habens. **μελανόματος** on· nigrus ἢ nigricans oculos habens. **μελανοφερῆς**· atris nubibus tectus. **μελανοποιός**, ὅν· nigrum reddens. **μελανόπιτερος**· **μελανοπτέρυγος**, on· nigras habens pennas ἢ alas. **μελανός** ἡ, ὅν· niger ἢ ater, a. um. **μελανόστικτος**, on· atris maculis distinctus, a, nm. **μελανόστολος**, on· atra indutus stola. **μελανότης**, ἡ nigritudo, inis θ. **μελανουρός**, ὁ melanurus, i, ἄ. **μελανόφθολμος**, on· nigrus ἢ nigricans oculos habens; nigris oculis. **μελανοφορέω** -ω· atris vestibus amictus sum. **μελανοφόρος**, on· atratus, a. um. **μελανόφρυς** nigras palpebras habens. **μελανόφρων**, on· crudelis e. **μελανόφυλλος** nigra folia habens. **μελανόχροος** -ους, on· nigrans ἢ nigricans, nigro colore. **μελανόχρως** qui nigra cute est. **μελανῶ** -ω· nigro, -are; infusco. -ere, aliquid **μελανοῦμαι**, nigresco (-grui, -ere). **μαλάννυρος**, on· nigras habens aquas· θ. = profundus, a, um. **μελάνωμα**, τό 1) nigredo, -inis, θ. 2) nigrum, -i, οὐ. **μελανωπός**, ὅν· niger aspectu. **μέλας**, αῖνα, αν· 1) ἐν γενεῖ· niger, tra, grum μελαν χρώμα, niger color. **μέλαινα** κόμη nigra crinis. **μελάντερον** πίσης, pice nigrior. **μελάντατος** πάντων, omnium nigerrimus. 2) ater, tra, trum. **μέλας** οἶνος, atrum vinum τὰ λευκὰ καὶ τὰ μελανά, alba et atra. 3) fuscus, a, um. τὸ μελαν νέφος, fusca nubes ἢ μέλαινα κορώνη, fusca cornix. 4) pullus, a, um. ἢ μέλαινα μυρσίνη, pulla myrtus ἢ μέλαινα γῆ, pulla terra. 5) τὸ μέλαν α) = ἡ μέλαινα γῆ, nigra, -i, οὐ. 6) = ἡ μελάνη atramentum, -i, οὐ. γ) τὸ μελαν τοῦ ὀφθαλμοῦ, nigrum oculi 6) τροπ. α) immitis, cru elis. e. δ) malus, a, um. **μελεαγρίς**, ἡ· meleagris, -idis, θ. **μελεάζω** medulo -ari. **μελεδαίνω** curo -are. **μελέδημα**, τό cura, -ae, θ. **μελεδών**, **μελεδώνη** cura, -ae, θ. **μελεδωνός** curator, -oris.

μέλει (ἀπρος) 1) curae est. **μέλει** μοι τοῦ πράγματος mihi res curae est. 2) refert ἐκείνοις μάλλον ἢ ἐμοὶ μέλει τοῦτου hoc illorum magis quam meā refert τί μέλει μοι τοῦτου; quid hoc meā refert? **μέλεος**, α, on· 1) vanus, a, um; inanis, e 2) infelix, -icis; miser, a, um. **μελετάω** -ω 1) = ἐπιμελοῦμαι τινα; curam gero alicujus rei; curo -are, aliquid 2) = σκεπτομαι, meditor (atus sum, ari, aliquid ἢ de aliqua re 3) σπουδαίω, ὁρμάζομαι ἀσχολεῖσθαι περὶ τῆς meditor ad aliquid: studeo (-ui, ere) αἰεὶ αἰεὶ, incumbio (-ere) in aliquid, me exerceo (cui, -ere) in aliqua re, occupatus sum in re aliqua; σκεπτομαι ποιοῦ ἢ κομίζομαι in re. **μελετή**, ἡ 1) = σπουδή, cura, ae, θ. 2 = ἀσκησις, meditatio, -onis, θ. exercitatio, -onis, θ. ἡ πολεμικὴ μελετή meditatio campestris. ἡ ῥητορικὴ μελετή, meditatio dicendi. 3) ἡ περὶ τὰ γράμματα μ. meditatio, -onis, θ. **studium** -i, οὐ. **μελέτημα**, τό meditamentum -i, οὐ. **μελετηρός**, α, ὅν· exercitatus a, um. **μελέτησις**, ἡ exercitatio, -onis, θ. **μελετητέον** exercitandum (est). **μελετητήριον**, τό meditatorium, -i, οὐ. locus meditationis. **μελετητικός**, ἡ, ὅν· ad meditationem aptus, a, um; meditativus, a, um. **μελετητός**, ἡ, ὅν· meditatione discendus, a, um. **μέλη** ἡ· poculi genus. **μεληδόν** membratim. **μέλημα**, τό· cura, -ae, θ. **μέλησις**, ἡ· curatio, -onis, θ. **μέλι**, τό mel, mellis, οὐ. Ἄττικον (Ἰμμήτιον) μέλι, mella Attica. τροπ. λόγος γλυκύτερος μελιτός, melle dulcior oratio (sermo). **μελία**, ἡ (δ.) fraxinus, -i, θ. **μελιθῶς** suaviter sonans. **μελιγῆρος** suaviter canens. **μελιγλώσσος** melliloquus. **μελιειδής** es· similis melli. 1) **μελίζω** membratim concido. 2) **μελίζω** modulo, -ari. **μελίζωρον** ποτόν potus dulcis vel merum mel. **μελιειδής** es· dulcis instar mellis. **μελίθρεπτος** melle nutritus, a, um.

μελιθρους· suavem sonum edens.
 μελίτινος, η, ον· fraxineus, a. um.
 μελικηρίς (νόσος)· melicēris, -idis, θ.
 μελικηρον, τό· favus, i, α.
 μελικός, η, όν· melicus, a, um. δ
 μελικός ποιητής, melicus, -i, α.
 μελικρατον, τό· melicrātum, -i, οδ.
 μελίλωτος, δ· melilōtus, -i, α.
 μελίμηλον, τό· melimēlum, -i, οδ.
 μελίμη, η· punicum miliaceum.
 μελίμος, η, ον· fraxineus, a. um.
 μελίπηκτον, τό· placenta e melle
 μελίπνου· snaviter spirans.
 μελίρρυτος, ον· melliflans, a, um
 μελίσημα, τό· cantilena -ae, θ.
 μελισμός, δ· 1) divisio in partes. 2)
 modabatus, -us, α.
 μέλισσα, η· apis καὶ apes, -is, θ.
 μελισσαίος, α, ον· apianus, a, um.
 μελισσός, δ· apiarius, -i, α.
 μελισσοδοτανον, τό· apiastrum, -i, οδ.
 μελισσοδότος, ab apibus depastus.
 μελισσοκόμος, δ· apiarius, -ii, α.
 μελισσοτροφεϊον, τό· apiarium, -ii, οδ.
 μελισσοτρόφος, ον· apes nutriens.
 μελισσοργέω -ω· apes alo.
 μελισσοργία, η· cura apum.
 μελισσοργός, όν· melifex, -icis, δ.
 μελισσοργός, apiarius, -i, α. mella-
 rius, -ii, α.
 μελισσοφάγος, ον· apibus vescens.
 μελισσορύλλον, τό· apiastrum, -i, οδ.
 μελισσών, μελιττών, δ· apiarium,
 -ii, οδ mellarium, -ii, οδ.
 μελισσαγής, ές· melle stillans.
 μελιστής, δ· cantor, -oris, α.
 μελίτειον, τό· potus e melle.
 μελιτερπής, ές· suavis instar mellis.
 μελιτηρός, α, όν· mellarius, a, um;
 melleus, a, um
 μελιτίζω· melle inungo.
 μελίτινος, η, ον· melleus, a, um.
 μελιτίτης δ· vinum melle conditum.
 μελιτοειδής, ές· melli similis.
 μελιτέεις, εσσα, εν· mellitus, a, um.
 μελιτοπωλέω -ω· mel vendo.
 μελιτοπώλης, δ· mellis venditor.
 μελιτοτροφέω -ω· melle nutrio.
 μελιτοτροφία, η· victus e melle.
 μελιτουργεϊον, τό· alvearium, -ii, οδ.
 μελιτουργέω -ω· mel facio.
 μελιτουργία, η· mellificium, -ii, οδ.
 μελιτουργικός, η, όν· mellificus, a, um.
 μελιτοργός, δ· mellarius, -i, α.

μελιτοῦτα, η· placenta e melle.
 μελιτώ -ω· melle condio, ire.
 μέλιτα, η· = μελίτσα.
 μελιτοπόλος, δ· apiarius, -ii, α.
 μελιτ-, ίδε εις· μελις-.
 μελιτώδης, ές· melleus, a, um;
 mellosus a, um.
 μελίτωμα, τό· placenta mellita.
 μελίρθογος, ον· suaves sonos edens
 μελίρρων, ον· dulcedine animum
 perfundens.
 μελίφυλλον, τό· apiastrum, -i, οδ.
 μελίφυρτος, ον· melle mixtus a. um.
 μελίφωνος suavem vocem habens.
 μελίχλωρος, ον· flavus instar mellis.
 μελίχρους· mellis colorem habens.
 μελιχρός, α, όν· melleus, a. um.
 μέλλησις, η· cunctatio, -onia, θ.
 μελλητής, δ· cunctator, -oris, α.
 Φάβιος δ· Μελλητής, Fabius Cunctator.
 μελλητικός, η, όν· cunctans, -ntis.
 μελλόγαμος, ον· mox nuptias cele-
 braturus, a, um
 μελλοθάνατος, ον· brevi moriturus.
 μέλλον, τό· futurum tempus; fu-
 turum, -i, οδ. τὰ μέλλον, τὰ μέλλοντα,
 futura, -orum, οδ. προγινώσκων,
 προεὶδώς τὸ μέλλον, futuri praescias.
 προσὼ τὰ μέλλοντα, prospicio casus
 futuros, prospicio futura. "εις τὸ μέλ-
 λον (= τοῦ λοιποῦ), deinceps, posthac,
 in posterum.
 μελλόνυμφος, δ, η· brevi sponsus
 futurus; brevi sponsa futura.
 μέλλω· 1) = δυνῶ, cunctor (-atus
 sum, -ari). τί οὖν ἐτι καὶ μέλλετε;
 quid ergo vos amplius cunctamini?
 2) μετ' ἀπαρεμφ. σχηματίζει τὸν περιφρ.
 μέλλοντα: α) μέλλω γράφειν (ἢ γράφειν)
 τὸν πόλεμον, τὴν ἐπιστολήν, scripturus
 sum bellum, epistolam. β) μέλλω με-
 γαλόνειν τὰς τῶν βασιλέων πράξεις, eo
 attolere facta regum. γ) μέλλω ἀπολέσθαι
 τινά, eo perditum aliquem. γ) ἢ πό-
 μέλλει (ἐμέλλει) ἀλλώσεσθαι, est (erat)
 in eo, ut urbs capietur (caperetur).
 μέλλον, δ (γραμμ.)· futurum μελ-
 λων τετελεσμένος, futurum exactum.
 μελογράφω -ω· cantilenas scribo.
 μελογραφία· cantilenarum scriptio.
 μελογράφος· cantilenas scribens.
 *μελόδραμα, τό· drama modulatum.
 μελοκοπέω -ω· membra amputo.
 μελοκοπία· membrorum amputatio.

μελοκόπος· qui membra amputat
 μέλομαι· mihi curae est
 μελοποιέω -ω· carmen compono
 μελοποιητής, δ· poeta lyricus
 μελοποιία, η· 1) scriptio carminum
 lyricorum. 2) modulatio, -onis, θ.
 μελοποιός, δ· poeta lyricus
 μέλος, τό· 1) membrum, -i, οδ. 2)
 τὰ μέλη τοῦ σώματος, artus, us, α.
 3) carmen modulatum, melodia -ae, θ.
 μελουργέω -ω· carmen compono
 Μελπομένη, η· Melpomene es, θ.
 μέλω τινά· canto (-are) aliquem
 cantu celebro aliquem.
 μελύδριον, τό· cantiancula, -ae, θ.
 μελωδέω -ω· modulor, -ari.
 μελώδημα, τό· cantus, us α.
 μελωδία, η· modulatio, -onis, θ.
 μελωδός, δ· cantor, -oris α.
 μέμαα vehementer de-idero. με-
 μαώς, vehementi studio.
 μεμβράνα, η· membrana, -ae, θ.
 μεμελετηκότης· accurate.
 μεμερισμένως· partito, divisim.
 μεμνητόως· insane
 μεμνηχανημένως· irate.
 μεμρισμένως· inquinate.
 μεμυγμένως· mixte; mixtim.
 μεμνησμένως· invise.
 μέμνημαι· meminī, -isse. μέμνημαι
 τοῦ εὐεργετήματος, meminī beneficii ἢ
 beneficium. μέμνησο τοῦ φίλου, me-
 memento amici ἢ amicum. μέμνημαι σου
 λέγοντος ἢ σε εἰπόντα, meminī te dice-
 re ἢ te dixisse. μεμνημαι ἰδὼν τὴν παρ-
 θένον, meminī me) videre virginem.
 μεμνήσονται, meminero.
 Μемνόνειον, τό· domus Memnoniae.
 μεμνονίδες, μέμνονες (εἶδος ὀρνιθῶν).
 memnonides, -um θ.
 Μемνόνιος Memnonius, a, um.
 μεμονωμένος, η, ον· ἰδὲ μονός -ω.
 μεμονωμένως· solitario modo
 μεμουσασμένος, η, ον· musicatus,
 a, um.
 μεμπτός, α, ον· culpandus, a, um.
 μεμπτικός, η, όν· querulus, a, um;
 querendi vim habens.
 μεμπτός, α, η, όν· reprehensione di-
 gnus, a, um; reprehensibilis, e.
 Μέμφις, η· Memphis, is, θ. Μεμ-
 φίτης, Memphites, -ae, α. Μεμφιτι-
 κός, η, όν, Memphiticus, a, um
 Μεμφίτης, Memphitis, -idis, θ.

μέμφομαι 1) = λέγω τινά ἢ τι. re-
 prehendo (-ndi, -usum, -ere) aliquem
 ἢ aliquid μεμφομαι τινι τοῦτο δτι, re-
 prehendo aliquem in eo, quod καλ.
 2) = μεμψοποιέω, πασαπονοῦμαι, que-
 ror. conqueror (questus, sum i)
 μεμφομαι ἐπὶ τινι, conqueror de re
 μεμψιμοιρέω -ω· 1) queror, con-
 queror (quo de sorte mea). 2) μεμ-
 ψοποιέω τινι τι, conqueror alicujus ali-
 quid (τὴν ἀδικίαν injuriam).
 μεμψιμοιρία, η· conquestio de
 sorte sua). querela, -ae, θ. questus
 μεμψιμοιρός, ον· qui de sorte sua
 queritur; querulus, a, um
 μέμψις, η· 1) querimonia, -ae, θ.
 2) reprehensio, -onis, θ.
 μέν 1) quidem ἀλλὰ μέν... ἀναγ-
 καία ὅμως, misera quidem... sed ta-
 men necessaria 2) ὁ μέν... ὁ δέ, al-
 ter... alter οἱ μέν μάχονται, οἱ δέ φο-
 δοῦνται, alteri dimicant alteri timent.
 3) ὅτε μέν ἢ τότε μέν... ὅτε δέ ἢ τότε
 δέ, modo... modo. νῦν μέν... νῦν δέ
 ἢ ἄρτι μέν... ἄρτι δέ, nunc... nunc.
 μένανδρος παρθένος· maritum exspe-
 ctans virgo
 μὲν ἄρα, μὲν δὴ· itaque; igitur
 μὲν γάρ· enim
 Μενέλαος, δ· Menelaus, i, α.
 μενεπτόλεμος, ον· fortis, e.
 μενετεόν· manendum est.
 μενετικός, η, όν· qui manere solet.
 μενετός, η, όν· permanens, -ntis;
 morae patiens. (τοῦ δέ πολέμου οἱ και-
 ροὶ) οὐ μενετοί, moram non patiuntur.
 μενοεικής, ές· animo gratus.
 μενοινάω· vehementer cupio.
 μένος, τό· animus, -i, α. robur,
 -oris, οδ· vehementia, -ae, θ.
 μέν οὖν· 1) itaque, igitur 2) sane,
 profecto.
 μέν οὖν γε (μενοῦν γε) immo vero.
 μέντοι· 1) certe quidem. 2) verum
 tamen.
 μένω· 1) maneo (mansi, -ere). μέ-
 νω, εἶμαι οἶκοι, domi maneo, mansi.
 ἐν Ἰταλίᾳ μενούμεν, in Italia manebi-
 mus. 2) = ἀναμένω, περιμένω, maneo,
 exspecto. μένε αὐτοῦ μεχρὺς ἀν ἔλθω,
 mane, dum veniam. 3) μένω (= ὄπα-
 μένω) τοὺς πολέμιους, maneo hostes.

μεράρχης, ὁ· dux agminis militum constantis e bis mille et quadraginta octo viris.

μεραρχία, ἡ· agmen militum constantis e bis mille et quadraginta octo viris

μερίδιον, τό 1) parva pars. *2) νεοεὶ pars, partis. θ portio -onis θ.

μερίζω 1) partio, -ire ἢ partior (-itus sum -iri) aliquid; divido, -ere. aliquid μερίζω τι εἰς εἶδη, partior aliquid in species. 2) μέσ. μερίζομαι τι πρὸς τινα, partio ἢ partior aliquid cum aliquo. μερίζομαι τὴν λαίαν πρὸς ἐκείνους. praedam cum illis partio ἢ partior μεμερισμένος, η, ον, partitus ἢ divisus. a, um

μερικεύω τι particulare aliquid reddo.

μερικός, ἡ, ὄν· particularis, e.

μερικός· particulariter.

μέριμνα, ἡ· cura, -ae θ sollicitudo, -inis, θ. μέριμναν ἐμποιοῦ τι, aliquem sollicitum habeo.

μεριμνάω -ω 1) curo, -are; sollicitatus sum. 2) σκοπῶ τι, contempler, -ari.

μεριμνημα τό· cura, -ae θ

μεριμνητής, ὁ· contemplator, -oris.

μεριμνητικός, ἡ, ὄν· anxie curans.

μεριμνοποιέω -ω sollicito, -are.

μεριμνοτόκος (βίος)· curas pariens.

μερίς, ἡ pars. -rtis, θ portio, -onis, θ

πολιτική μερίς, pars ἢ μάλλον partes: factio, -onis, θ. *ἀκολουθῶ τὴν πολιτικὴν μερίδα τινός, partem ἢ partes alicuius sequor. *μεταβαίνω εἰς τὴν πολιτικὴν μερίδα τινός, in partes alicuius transeo. *ἡ ἐναντία (ἢ ἀντίπαλος) πολιτικὴ μερίς, pars adversa; adversarii, -orum.

μερισμός, ὁ partitio, -onis, θ.

μεριστής, ὁ· partitor, -oris, ἄ.

μεριστικός· dividendi vim habens.

μεριστός, ἡ, ὄν· qui dividi potest

μερίτης, ὁ· particeps, -ipis.

μέρμερος, ὄν· 1) περί ἀνθρ = δύσκολος, difficilis, e. 2) = πανούργος, callidus, a, um.

μερμηρίζω· sollicitus sum.

μέρμης, ἡ funiculus, -i, ἄ.

μέρος, τό· pars, -rtis, θ. portio, -onis, θ.

μέρος τῆς πόλεως, pars urbis. μέγα μέρος ἀπεφάγησαν, magna pars caesi sunt. μέγα μέρος ἀνθρώπων, magna

pars hominum ἢ magna mortalium

portio τὸ μέσον μέρος, media pars.

τὰ ἐπὶ μέρους, τὰ κατὰ μέρος, singula-

ria αἱ κατὰ μέρος ἀρεταί, singulae vir-

tutes. κατὰ μέρος, singulatim, priva-

tim ἀνὰ μέρος, vicissim, per vices.

ἀπὸ μέρους, ἐκ μέρους, ex parte. ἐν

μέρει, vicissim, per vices τὸ πὸν μέ-

ρος, quantum in te est. μέρος μὲν . .

μέρος δὲ pars . . pars

μεσάγκυλον (ἀκόντιον)· mesanculum

μεσάγχιος, ὄν· semiferus, a, um.

μεσάγχιος, ὄν· semirusticus, a, um.

μεσάζω 1) sum in medio 2) = δι-

χοτοῦω, in duas partes seco *3) νεοεὶ

medium me gero; intercedo, -ere

θθ ὁ μεσάζων, intercessor, concilia-

tor, -oris, ἄ. arbiter, tri, ἄ. ἡ μεσά-

ζουσα, conciliatrix, -icis, θ

***μεσαῖος**, α, ὄν· medius, intermedius,

a, um. *τὸ μεσαῖον, quod in medio est.

μεσαιπτόλιος = μεσολόλιος.

μεσαιτέρος, μεσαίτερος τῶν μέσος.

***μεσαῖον**, ὁ· media aedas; medium

aevum.

***μεσαιωνικός**, ἡ, ὄν· mediae aeta-

tis; medii aevi

μεσάντιος, ὄν· in medio litore situs.

μέσανυλος, μέσανυλον· cavaedium -ii.

μεσεγγνάω -ω· sequestro -are

μεσεγγύη, μεσεγγύησις ἢ seques-

tratio, -onis, θ. τῇ· μεσεγγύῃ· περί

μεσεγγυήσεως, sequestrarius, a, um.

μεσεγγύημα, τό· sequester, -tris, ἄ.

παρακατατίθεμαι τι μεσεγγυῇ, κατατί-

θεμαί τι μεσεγγύημα, aliquid in) se-

questro pono

μεσεμβολέω -ω· in medios injicio.

μεσηντέριον, τό· mesenterium, -ii, ὄν.

μεσένω· medius sum.

μέση, ἡ· media (chora).

μεσηλίξ, ὁ, ἡ· mediae aetatis.

μεσημβρία, ἡ· meridies, -ei, ἄ. πρὸ

μεσημβρίας, ante meridiem μετὰ με-

σημβρίαν, post meridiem κατὰ τὴν

μεσημβρίαν, meridie. ἐν μεσημβρίᾳ, me-

ridiano πρὸς μεσημβρίαν, ἐστραμμένος,

in, ad meridiem versus.

μεσημβριάξω· meridiior, -ari. τὸ με-

σημβριάξαι (ὁ μεσημβρινὸς ὕπνος), me-

ridiatio, -onis, θ.

μεσημβρινός, ἡ, ὄν· meridianus, a,

um. ὁ μεσημβρινός (κύκλος), meridia-

nus (circulus).

μεσημερινός, ἡ, ὄν· meridianus, a, um.

μεσημέριος, ὄν· meridianus, a, um

τὸ μεσημέριον, meridianum tempus.

μεσιτεία, ἡ· interventus, us, ἄ. τῇ

τῇ μεσιτείᾳ, te interveniente ἢ tuā

operā.

μεσιτεύω 1) in medio sum. 2) me-

diator sum; intervenio, -ire μεσιτεύω

τὴν διάλυσιν τοῦ πολέμου, paci me

diū offero

μεσίτης, ὁ· 1) mediator, -oris, ἄ.

interventor, -oris, ἄ. *2) ἔμπορ. cocio,

-onis, ἄ. intercessor, oris, ἄ. μετέρ-

γεται τὸν μεσίτην, cociatur.

μεσίτις, ἡ· mediatrix, -icis, θ.

μεσοδασίλεια, ἡ· interregnum, -i, ὄν

μεσοδασίλειος ἀρχή interregnum.

μεσοδασιλεύς, ὁ· interrex, -egis, ἄ.

μεσοδασίλια ἀρροῦμαι, interregem pro-

do ἢ creo.

μεσόγαίος, μεσόγειος, ὄν· mediter-

raeus, a, um. ἡ μεσόγαία, τὸ μεσό-

γαίον, mediterranea, -orum ὄν πλ. *ἡ

μεσόγειος θάλασσα, mare nostrum.

μεσογονάτιον, μεσογόνιον, τό· in-

ternodium, -ii, ὄν.

μεσόδικμος, ὁ· arbiter, -tri, ἄ.

μεσοδμήμιον, τό· cruris medium

μεσόκοιλος, ὄν· in medio concavus.

μεσόκοιτος 1) medius, mediocris.

2) = μέσης ηλικίας, mediae aetatis.

μεσόκρανον, τό· capitis vertex.

μεσόκωλον, τό· mesenterium, -ii, ὄν.

μεσολαβέω -ω 1) intercipio, -ere.

π. ἐπιστολάς, intercipio litteras. με-

σολαβῶ (= διακόπτω) τὸν λόγον τινός,

orationem alicuius interrompo *3)

νεοεὶ α) = μεσιτεύω, intervenio, -ire. β)

ὁ μεσολαβὼν χρόνος, tempus interje-

ctum. τὸ μεσολαβῶν διάστημα, interje-

ctum spatium.

***μεσολάβησις**, ἡ· interventus, -us, ἄ.

μεσόλευκος, ὄν· albas strias habens.

μεσομήνια, ἡ, μεσομήνιον, τό· men-

sis medius; Idus. -uum, θ.

μεσομφάλιον, τό· medius umbilicus.

μεσομφάλιος in medio umbilico.

μέσον, τό· medium, -ii, ὄν.

μεσονύκτιον, τό· nox media. τὸ

μεσονύκτιον ἀπῆλθε, media nocte pro-

fectus est.

μεσονύκτιος, ὄν· mediae noctis.

μεσοπεντηκοστή media Pentecoste.

μεσοπόλιος, ὄν· semicanus, a, um.

μεσοπορεία, ἡ· via media.

μεσοπορεύω -ω mediam viam eo.

μεσοπόρος, ὄν· per medium incedens

μεσοποτάμιος, ὄν· inter duo flu-

mina situs a, um.

Μεσοποταμία, ἡ Mesopotamia, -ae, θ.

μεσοπύλη, ἡ· porta media

μεσορραγής in medio ruptus, a, um

μέσος, ἡ, ὄν· 1) medius, a, um.

τὸ μέσον μέρος, media pars. τὸ μέσον

τοῦ χρόνου, medium tempus. ἐν τῇ μέ-

σῃ πόλει, in media urbe. ἐν τῇ μέσῃ

τῆς πόλεως, (in) medio urbis ἐν τῇ

πόλει μέσῃ. ἐν μέσῃ τῇ πόλει, in urbe

media, media in urbe. 2) = μέτρος

medius, a, um; mediocris, e.

μεσοσέληνον, τό· interlunium, -ii, ὄν.

μεσοστύλιον, τό· intercolumnium

μεσοσχιδής, ἐς· in medio fissus.

μεσότης, ἡ· medietas, -atis, θ. me-

diocritas, -atis θ.

μεσότηχον, τό· μεσότηχος, ὁ· pa-

ries intermedius,

μεσοτομέω -ω· medium seco.

μεσότημος, ὄν· per medium sectus.

μεσουρανέω -ω in medio coelo sum

μεσουρανήμα, τό· medium coelum.

μεσουράνιος· qui in medio coelo est.

μεσοφανής, ἐς· in medio apparens.

μεσοφαράγγιον, τό· convallis, -is

μεσόφρουον, τό· intercilium, -ii, ὄν.

μεσόχωρος· mediterraneus, a, um.

μεσώ -ω· medius sum; medio,

-are μεσουντος τοῦ Ιουνίου μηνός, me-

diante Junio. ἡμέρα μεσουσά, medius

dies, meridies.

μεσπίλη, ἡ· mespilus, -i, θ.

μεσπίλον, τό· mespilum, -i, ὄν

μεστός, ἡ, ὄν· 1) plenus a, um;

μεστός ἀπάτης, plenus fraudis 2) re-

fertus, a, um. βίος ἀγαθῶν μεστός, vi-

ta bonis referta.

μεστότης· plenitas, -atis, θ.

μεστόω -ω· impleo, repleo, -ere.

μέστωμα, τό· complementum, -i, ὄν.

μέσως· medie; mediocrite.

μετὰ 1) μετὰ τινος α, cum (μετ' ἀ-

φαιρ.), μετὰ τῆς μητρός, cum matre.

μετ' ἐμοῦ, mecum. μετὰ σοῦ, tecum. ὁ

κύριος μεθ' ὑμῶν, Dominus vobiscum.

β) simul (μετ' ἀφαιρ.), μετὰ τούτων,

his simul. 2) μετὰ τι α) post (μετ' αὐτ.),

μετὰ τὴν τρίτην ἡμέραν, post diem ter-

tium. μετὰ Χριστὸν (γεννηθέντα), post

Christum natum. 6 secundum (μετ' αὐτὸν) μετὰ τὸ γαίρειν, secundum salutem. γ) μεθ' ἡμέραν, interdiu.

μεταβαίνω 1, transeo (-ii, -itum, -ire) μεταβαίνω εἰς τόπον, transeo in locum, me conféro in locum μεταβαίνω (τὸν λόγον) ἐπ' ἄλλο τι transeo ad aliam rem. 2) transgredior, -gressus sum, -i. μεταβαίνω εἰς τὴν Κύρον, transgredior in Corsicam. 3) migro, -avi, -atum, -are).

μεταβάλλω 1) muto, commuto (-avi, -atum, -are) aliquid, χειρογράρον chirographa. 2) μεταβάλλω, μεταβάλλομαι α) mutor (-atus sum, -ari). μεταβάλλω τὸ χρώμα, mutor colore μεταβλήτω τῇ γνώμῃ mutatus voluntate est μεταβλήθη, mutatus est sententiam ἢ mutatus voluntate est. τὰ ἤθη μεταβέβηκε (μετεβλήθησαν), mores mutaverunt. β) migro, -are. πάντα μεταβάλλεται, omnia migrant. 3) μεταβέβηκεν, μεταβέβηκεν, commutatus, a, um μεταβέβηκεν, commutatus.

μετάβασις, ἡ 1) transitus, -us, ἀ. transgressio, -onis, θ. 2) ἐν τῇ ῥητορ. transitio, -onis, θ. μεταβατικός, ἡ, ὄν transitivus, a, um. ῥήματα μεταβατικά, verba transitiva.

μεταβατικῶς transitive.

μεταβιβάζω 1 tranfero, transiero, trajicio, traduco, -ere, aliquid in locum aliquem (τὸν πόλεμον εἰς Αἰθίαν, bellum in Africam). 2) μεταβιβάζω τοὺς ἵππους εἰς τοὺς σφενδονήτας, transcribo equites in funditores. 3) μεταβιβάζω τινὰ ἐπὶ τὴν γνώμην τινός, traduco aliquem ad sententiam alicujus 4) δικάω (δικαίωμά τι) μεταβιβάζω εἰς τινὰ, jus alicui transcribo. 5) ὁ μεταβιβάζων, ὁ μεταβιβάζας, traductor, -oris, ἀ.

μεταβίβασις, ἡ traductio, -onis, θ. translatio (rei) alicujus ad aliquem. μεταβίβασις ὀφειλῆς, transcriptio, -onis θ. μεταβιώω -ω supervivo, -ere.

μεταβλαστάνω aliud germen edo. μεταβλέπω 1) oculos avertio. *2) νεολ. iterum video aliquem reviso.

μεταβλητέον mutandum est. μεταβλητικός, ἡ, ὄν mutabilis, e. μεταβλητικά ζῶα, animalia sede mutabili.

μεταβλητός, ἡ, ὄν mutabilis, e. commutabilis e.

μεταβολή, ἡ mutatio, commutatio, -onis, θ.

μεταβολικός, ἡ, ὄν mutabilis, e. μεταβόλος, ὄν mutabilis e. μεταβουλεύομαι muto consilium μεταβουλία, ἡ consilii mutatio μεταβουλος, ὄν qui consilium mutat. μεταγγίζω in aliud vas fundo, transfundo -fudi, -ere; aliquid in aliquid, elutrio -are, aliquid.

μεταγγισμός, ὁ transfusio, -onis θ. μεταγενής, ἔς post natus; minor natu. συγκρ. μεταγενέστερος, α. ὄν, minor natu ἢ ἀπλ. minor, -oris posterior, us οἱ μεταγενέστεροι, minores, -um; posteri, -orum.

μεταγιγνώσκω sententiam muto; me poenitet.

μεταγλωττίζω interpretor, -ari.

μεταγλωττιστής, ὁ interpret. -etis, ἀ.

μετάγνοια, μεταγνώμη, μετάγνωσις, ἡ mutatio sententiae; poenitentia, -ae, θ.

*μεταγραμματισμός, ὁ translatio, -onis, θ.

μεταγραφεύς, ὁ qui transcribit.

μεταγραφή, ἡ transcriptio, -onis, θ.

μεταγράφω 1) transcribo, -ere, aliquid. 2) in aliam linguam verto. 3) μεταγράφω νόμον abrogo legem.

μετάγω 1) transiero, traduco (aliquid in alium locum). 2) ἀμει. sequor cum exercitu.

μεταγωγός, ὁ traductor, -oris, ἀ.

μεταγωγή, ἡ traductio, -onis, θ.

translatio, -onis, θ. transvectio, -onis θ.

μεταγωγός, ὁ translator, -oris, ἀ.

μεταδειπνέω -ω coeno postea.

μεταδεώω solvo et alibi alligo (equum).

μεταδήμιος, ὄν qui in populo est.

μεταδιαιτῶω -ω vitae genus muto.

μεταδιδάσκω dedoceo, -ere. μεταδιδάσκω, dedisco, -ere.

μεταδίδωμι τινι τινός impertio (-ivi, -ii, -itum, -ire) alicui aliquid.

μεταδίδωμι τινός τινι (τῆς πολιτείας τινι), communico aliquid cum aliquo (civitate cum aliquo). ὁ μεταδιδούς, communicator, -oris, ἀ. † μεταδίδωμι

τῶν ἀγράντων μυστηρίων. † Eucharistiam populo porrigo.

μεταδικάζω judicium muto.

μεταδιωκτέον persequendum est.

μεταδιώκτος ὄν persequendo captus.

μεταδιώκω persequor, -i.

μεταδιώξις, ἡ persecutio, -onis, θ.

μεταδοκέω -ω sententiam muto.

μεταδοκείω -ω sententiam muto.

μεταδοξάζω opinionem muto.

μεταδόξια, τὰ coenae secundae; bellaria, -iorum, οὐ.

μετάδοσις, ἡ 1) communicatio, -onis, θ. † 2) = ἔγα μετάληψις, communio, -onis, θ. 3) μετάδοσις μίσματος λομοῦ, πάθους, κακίας, κτλ. contagio, -onis, θ.

μεταδοτικός, ἡ, ὄν 1) communicativus, a, um *2) γὰρ εἶνε μεταδοτική, laetis hominibus facile laetamur ipsi. ὁ γέλως εἶνε μεταδοτικός, risus adstantium ora facile invadit. *3) ἐπὶ νότων, contagiosus, a, um πυρετός μεταδοτικός, febris contagiosa.

μεταδρομή, ἡ incursio, -onis, θ.

μετάδρομος, ὄν persequens, -ntis.

μεταεύννυμι transjungo, -ere.

μετάθεσις, ἡ 1) transpositio, -onis, θ. 2) ἡ τῶν γραμμάτων μεταθεσις, θ. *3) μεταθεσις, e loco motio; translatio, -onis, θ.

μετάθετος ὄν mutabilis, e.

μεταθέω curro post, τ. ε. cursu persequor ἐν τῷ -ω investigo, -are aliquid.

μεταίρω 1) μεταίρω sublatum (aliquid) transiero 2) συνήθ. ἀμει. transeo, migro, abeo, discedo.

μεταίτωω -ω partem rei peto.

μεταίτης, ὁ mendicus -i, ἀ.

μεταίτιος, ὄν culpaе participes.

μεταίχιμον, τό 1) spatium inter duas acies. 2) intervallum inter res quaslibet.

μετακαθέζομαι, μετακαθίζω (ἀμει.) sedem muto; alia sede considero.

μετακαινίζω innovo, -are.

μετακαλέω -ω 1) alio voco (aliquem). 2) = ἀνακαλώ, revoco -are.

μετακάρπιον, τό metacarpium, -ii οὐ.

μετακείμαι alio loco positus sum.

μετακείμενος, translatus.

μετακεράννυμι miscendo tempero (aliquid); aliter misceo. ὁ, -α, com-muto -are, aliquid.

μετακέρως, ὁ, ἡ, τό tepidus a um.

μετακινέω -ω transmoveo, -ere; loco moveo, -ere aliquem ἢ aliquid).

μετακίνησις, ἡ transmotio, -onis, θ. μ. ἐπισκόπων, translatio episcoporum ab una ecclesia ad aliam.

μετακινητός, ἡ, ὄν qui transmo-vari potest.

μετακιννάω -ω permisceo, -ere.

μετακλαίω fleo post.

μετάκλησις, ἡ advocatio, -onis, θ.

μετάκλητος, ὄν advocatus, a, um.

μετακλίνω declino, -are.

μετάκλισις, ἡ inclinatio, -onis, θ.

μετάκοινος, ὄν communis, e.

μετακομιδή, ἡ transvectio, -onis, θ.

μετακομίζω 1) transveho (-exi, -ectum, -ere); transporto, -are, aliquem ἢ aliquid *2) νεολ. μετακομίζομαι, aedes commuto; in alias aedes migro; supellectiles in alias aedes exporto.

μετακόμησης, ἡ 1) transpotatio, -onis, θ. *2) νεολ. supellectilium in alias aedes exportatio.

μετακομιστέος, α. ὄν transferendus, a, um.

μετακόπτω cudendo muto.

μετακοσμέω -ω aliter compono.

μετακόσμησις constitutio in melias.

μετακόσμησις, τὰ intermundia οὐ. πλ. μετακοσμία.

μετακορύω 1) muto navis cursum.

2) sententiam muto.

μετακτιζέω aliter condo.

μετακυννέομαι -οῦμαι vagor, -ari.

μετακυννέωω -ω alio volvo, -ere.

μετακύνω, ὄν inter fluctus stans.

μεταλαγχάνω mutata sorte obtineo (aliquid); participes (alicujus rei) fio.

μεταλαμβάνω τινός 1) participo, -are, aliquid; participes fio alicujus rei, impertio, -ire, alicui ἢ aliqua.

μεταλαμβάνω τοῦ αὐτοῦ ἐπαίνου, τοῦ μεταλαμβάνω τοῦ αὐτοῦ ἐπαίνου, participes fio ejusdem laudis. μεταλαμβάνω τῆς δόξης, honore impertiens. 2) ἐπὶ τῆς εὐχαριστίας corpus Christi sumo. 3) μεταλαμβάνω, muto vestem.

μεταλέγω repeto, -ere.

μετάληψις, ἡ repetitio, -onis, θ.

μεταληπτέον participandum est.

μεταληπτικός, ἢ, ὄν· ad metalepsin pertinens

μεταληπτικῶς per metalepsin.

μετάληψις, ἡ 1) participatio onis.

θ. 2) λήψις, sumptio ἢ acceptio.

-onis, θ. 3) μ. τῆς ἀρχῆς, successio

in regnum μ. στήματος, mutatio corporis

3, ἡ ἀγία μετάληψις, communio,

-onis, θ. 4) σγ. ὁρῶς metalepsis, -is, θ.

μεταλλαγῇ, μετάλλαξις, ἡ mutatio,

permutatio, transmutatio, -onis. θ.

μετάλλακτος, ὄν· mutabilis, e.

μεταλάσσω καὶ μεταλάττω muto,

immuto, transmuto, -are aliquid. μ.

τόπον, γῶραν, muto locum, regionem.

μ. ἐσθῆτα, muto vestem. μ. τὸν βίον

de vita decedo, morior.

μεταλλεία, ἡ 1) = μετάλλευσις, me-

tallorum scrutatio. 2) = μετάλλειον,

fodina metallica; metallum, -i, οὐ.

μεταλλεῖον, τό· metallum, -i, οὐ.

fodina, -ae, θ. εἰργω τινά ἐν μεταλλείῳ,

damno aliquem in metalla. ὁ ἐπὶ

κοινῇ ἐν μεταλλείοις ἐργαζόμενος, metal-

licus.

μεταλλεύς, μεταλλευτής, ὁ· metal-

li fossor; metallarius, -i, ἀ. metalli-

cus, -i, ἀ.

μεταλλευτικός, ἢ, ὄν· metallarius,

a, um; metallicus a, um. ἡ μετα-

λευτική, ars metallica.

μεταλλευτός, ἢ, ὄν· e terra effossus.

μεταλλεύω 1) metalla quaero. me-

talla exerceo. 2) μ. τινά, condemno

aliquem in metalla

μεταλλίζω τινά = μεταλεύω τινά.

μεταλλικός, ἢ, ὄν· metallicus, a, um.

μεταλλοῖός -ὦ muto, -are

μεταλλοῖσις, ἡ mutatio -onis, θ.

μέταλλον, τό 1) metallum, -i, οὐ.

μετάλλων πλήρης, metallifer a, um.

2) μέταλλον, μέταλλα = μετάλλειον, me-

tallum, -i, οὐ fodina, -ae, θ. χρύσεια

μέταλλα, auraria (ὑπον. fodina), me-

tallum auri. ἀργύρεια μέταλλα, argen-

taria (fodina), metallum argenti.

μεταλλουργεῖον, τό· officina me-

tallorum; metallum, -i, οὐ.

μεταλλουργέω -ὦ metalla effodio.

μεταλλουργός, ὁ metallicus, -i, ἀ.

μεταλλώδης, ἐς· metallo similis

μεταλογίζομαι mentem muto.

μεταμανθάνω dedisco (aliquid).

μεταμείβω transmuto, -ere.

μετάμειψις, ἡ transmutatio, -onis. θ.

μεταμείβει ποί· τινος; me poenitet

alicujus rei τὸ δῆμῳ μεταμείβει τῆς

κρίσεως, populum judicii sui poenitet.

μεταμέλεια, ἡ poenitentia, -ae, θ.

ποιεῖσθαι μεταμέλειαν τινος, poeniten-

tiam alicujus rei ago. μεταμέλειαι ἀ-

ξιοι, poenitendus, a, um

μεταμελητικός, ἢ, ὄν· pronus ad

poenitentiam

μεταμελητικῶς poenitenter.

μεταμελομαι τινὶ ἢ ἐπὶ τινὶ poe-

nito -ui, -ere alicujus rei; me poe-

nitet alicujus rei; poenitentiam ago

alicujus rei. **μεταμελήθην** ὅτι· οὐδὲν

εἶπον, me poenituit hoc dixisse ἢ quod

hoc dixi. τὸ μεταμελητόμενον = μετα-

μέλεια, poenitentia μεταμελόμενος, με-

ταμελημένος, η. ὄν, poenitentia com-

motus, a, um; poenitens -ntis.

μετάμελος, ὁ poenitentia -ae, θ.

μεταμεμελημένως cum poeniten-

tia. animo poenitentia commoto.

μεταμίσγνυμι commisceo, -ere

μεταμορφῶ -ὦ· transformo, trans-

figuro (aliquem ἢ aliquid in aliquid),

immuto, -are. **μεταμορφοῦμαι**, mu-

tor, -ari. μεταμορφοῦμαι εἰς πτηνόν, in

avem mutor. μεταμορφωθείς, εἶσα, εν,

mutatus. a, um; transfiguratus. a, um.

***μεταμορφώσιμος**, ὄν, μεταμορφω-

τός ἢ, ὄν· transfigurabilis, e.

μεταμόρφωσις, ἡ 1) transformatio.

-onis, θ. formae immutatio; meta-

morphosis -is, θ. 2) ἡ τοῦ Ἰησοῦ

μεταμόρ. transfiguratio, -onis, θ.

μεταμόσχευσις, ἡ· transplantatio.

μεταμοσχεύω transplanto, -are.

μεταμπέχω vestem muto.

μεταμφιάζομαι πρkm. **μετημφιά-**

σμαι· 1) vestem muto; *2) νεοσλ. alie-

num habitum, alienam speciem sumo.

μετημφιεσθῇ εἰς ποιμένα, pastorem

cultum induit.

***μετημφιεσμένος**, η, ὄν· personā

tectus, a, um; personatus. a, um;

alienā (ἢ falsā) veste tectus, a. um.

μεταμφιάσις, ἡ· falsus ἢ alienus

habitus

μεταμφιέννυμαι mutor vestem.

μετανάστασις, ἡ· emigratio, -onis,

θ. demigratio -onis, θ.

μετανάστευσις, ἡ migratio, -onis, θ.

μεταναστεύω migro ἢ demigro,

-are; domum muto; alias sedes quaero.

μετανάστης, ὁ· qui migrat; domo

emigrans; patria ἢ domo profugus.

μετανάστις, μετανάστρια, ἡ quae

migrat; domo emigrans

μετανθέω -ὦ· florem muto.

μετανθροπίζομαι in alium homi-

nem mutor

μετανίστημι migrare facio. **μετα-**

νίσταμαι, migro ἢ demigro, -are; domo emigro

μετανοέω -ὦ 1) post intelligo; con-

silium muto. 2) μετανοῶ τινὶ ἢ ἐπὶ

τινὶ, me poenitet alicujus rei.

μετάνοια, ἡ poenitentia -ae, θ.

μεταντλέω hauriendo transfundo

μέταξα, ἡ sericum, -i, οὐ. metaxa

ἢ mataxa, -ae, θ.

μεταξάριος, μεταξοποιός σκόληξ,

***μεταξοσκόληξ**, ὁ· bombyx, -ycis, ἀ.

μεταξύ inter (μετ' αὐτ.) 1) τοπ

μεταξύ τῆς πόλεως καὶ τοῦ Τιβέρεως,

inter urbem et Tiberim. 2) χρόν· με-

ταξύ πίνων, inter bibendum μεταξύ δε-

πνών, inter coenam. ἐν τῷ μεταξύ inte-

rea; interim 3) ὁ, ἡ, τὸ μεταξύ, medius,

a, um. αἱ μεταξύ ἡμέραι, medii dies.

ἐν τῷ μεταξύ χρόνῳ, medio tempore.

μεταξύλογέω -ὦ· inter dicendum

interpono

μεταξύλογία, ἡ interlocutio, -onis, θ.

***μεταξωτός**, ἢ, ὄν· sericus, a, um;

bombycinus, a, um τὸ μεταξωτόν (ἢ

μεταξωτὴ ἐσθῆς) sericum. τὰ μεταξωτά

(αἱ μ. ἐσθῆτες), serica, -orum, οὐ

μεταπαιδαγωγέω -ὦ **μεταπαιδεύω**

aliter erudio et instruo (aliquem)

μεταπαράδίδωμι posteris trado.

μεταπαύομαι interquiesco, ere

μεταπειθῶ τινά a persuasa senten-

tia dimoveo aliquem; de sententia

deduco aliquem; aliud persuadeo ali-

cui. **μεταπειθῶμαι**, a persuasa sen-

tentia in contrariam traducor; in

aliam sententiam verbis adducor, de

sententia deducor.

μεταπειράομαι alio modo tento

μετάπειστος, ὄν· cui aliud persua-

sus est; in aliam sententiam ad-

ductus

μεταπειπτός arcessendus, a am.

***μετάπειπτος**, ὄν· accitus, a, um;

arcessitus, a, um (ab aliquo).

μεταπέμπομαι τινά· accio, -ire; ar-

cesso -ivi, itum, ere aliquem.

μετάπεμψις, ἡ· accitus, -us, ἀ.

μεταπέτομαι transvolo, -are.

μεταπετεῖν calculos aliter pono; sententiam muto

μεταπήννυμι transferendo figo.

μεταπήδῶ -ὦ· transilio -ire

μεταπήδησις, ἡ· saltus in alteram;

partem saltus mutatus

μεταπίνω 1) post aliud bibo *2) νεοσλ. rursus bibo.

μεταπιπράσκω rursus vendo.

μεταπίπτω recido, -ere (in ἢ ad

aliquid)

μετάπλασις ἡ· transformatio, -onis, θ.

μεταπλάσμός, ὁ· metaplasma -i, ἀ.

μεταπλάττω transformo are.

μεταπλέω navigationem muto.

μεταπνέω respiro, are

μεταποικέω -ὦ 1) muto ἢ c mma-

to, -are, aliquid 2) instauro, -are,

aliquid.

μεταποίησης, ἡ 1) mutatio. com-

mutatio, -onis, θ. 2) instauratio,

-onis, θ.

μεταποίησης, ἡ mutatio, -onis, θ.

***μεταπολίτευσις**, ἡ rerum (reipubli-

cae) mutatio; res novae.

μεταπομπή, ἡ accitus, -us, ἀ.

μεταπορεύομαι 1) eo post; perse-

quor, -i; uiciscor, -i 2) μεταπορεύο-

μαι ἀρχήν, ambio populum.

μετάπρασις, ἡ· revenditio, -onis, θ.

***μεταπράτης**, ὁ· propola, -ae, ἀ.

μεταπρέπω τινί insignis sum in-

ter aliquos.

μετάπτωσις, ἡ· mutatio quaevis.

μετάπτωτος, ὄν· mutabilis, e.

μεταπύργιον, τό· interturrium, -ii, οὐ.

μεταπυλέω -ὦ τ· aliquid emptum,

rursus vendo; revendo didi aliquid.

***μεταπώλησις**, ἡ· revenditio, -onis, θ.

μεταρδεύω irrigo, -ere.

μεταρρέω refluxo, -ere

μεταρριζῶ -ὦ· radicitus evello.

μεταρριπτέω -ὦ in diversam par-

tem jacio aliquid.

μετάρροια, ἡ· refluxus, -us, ἀ.

μεταρροθμῶ -ὦ = μεταρροθμίζω.

***μεταρροθμιστής** emendator, -oris, ἀ.

μεταρροθμίζω reformo, -are emen-

do -are; corrigo, -ere, aliquid

μεταρροθμῖσις, ἡ emendatio, -onis, θ.

μετάρρυσ, ἡ· refluxus, -us, ἄ.
μεταρρολογέω -ῶ de rebus sublimibus di-puto.

μεταρρολόγος, ον· qui de rebus sublimibus inaniter disputat.

μεταρροδομαι οὔμαι in altum me tollo (eustuli), -ere.

μετάρροιος, ον· sublimis, e.

μέταρσις, ἡ· translatio, -onis, θ.

*μεταρσίσις, ἡ· elevatio, -onis, θ.

μετασκευάζω in aliam formam ἢ habitum verto.

μετασκευή, ἡ· transformatio, -onis, θ.

μετασκηνώ -ῶ tabernaculum alio transfero; transmigro, -are.

μετασπείρω rursus sero.

μετάσπασις, ἡ· 1) submotio, -onis, θ. 2) migratio, -onis, θ. 3) translatio, -onis, θ.

μεταστατικός, translatus, a. um.

μεταστέλλομαι arcesso (aliquem).

μεταστεφανόω -ῶ recorono, -are.

μεταστοιχειόω -ῶ in aliud elementum muto aliquid; transformo, -are.

μεταστοιχείωσις, ἡ· transformatio, -onis, θ. immutatio, -onis, θ.

μεταστρατοπεδεύω (ἐπὶ στρατηγῶν) castra muto; castra transfero.

μεταστρατοπεδεύομαι (ἐπὶ στρατιωτῶν) castra muto.

μεταστρεπτικός, ἡ, ὄν· vim convertendi habens.

μεταστρέφω· retorqueo (-si, -ere) aliquid; convertio, -rti, -ere) aliquid.

transverto, -ere) aliquid; inverto, -ere) aliquid.

μεταστρέφομαι, me convertio ἢ convertor (sus sum, -i).

μεταστραφείς πρὸς τοὺς λογίτας, ἐφη, conversus ad manipulares, dixit.

μεταστροφή, ἡ· conversio, -onis, θ.

μεταστέλλιον, τό· porticus columnis ab altera parte munitus.

μετασυνκρίνω (λατρ.)· recorporo.

μετασυνκρίσις (λατρ.)· recorporatio.

μετασυνκριτικός (λατρ.)· recorporativus.

μετασυνκριτικά, medicamenta recorporativa.

μετασυντιθῆμι aliter compono.

μετασώω commuto, -are.

μετασχηματίζω transfiguro, transformo, -are.

μετασχηματίζομαι me transfiguro, me transformo, -are.

μετασχημῆσεις, ἡ, μετασχηματισμός, ὁ transfigurationis, θ.

μετάταξις, ἡ· mutatio aciei.

μετατάσσω καὶ μετατάττω ordinem muto ordines in acie muto.

μετατίθημι 1) transpono, -ere; transfero -erre; commuto ἢ permuto, -ere, aliquid 2) μετατίθεμαι transpono; -ere muto, -are aliquid μ.

τὴν βασιλείαν, regnum transfero ab uno ad alium. μ. τὸ ὄνομα, muto nomen μ. τὴν γνώμην ἢ ἄλ. μετατίθεμαι, sententiam muto.

μετάθου τὴν γνώμην, muta sententiam *3) νεοσλ. μετατίθημι (μετιθεῖν) τινα ἐκ τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Γαλίαν, transfero (trans-tuli), moveo (movi) aliquem ex Italia in Galliam μ. τινα ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Κόρινθον, transfero (ἢ moveo) aliquem Athenis in Corcyram.

μετεβήθη εἰς Ἀθηνῶν εἰς Κόρινθον, translatus (ἢ motus) est Athenis Corinthum.

*μετατοπίζω loco moveo.

*μετατόπισις, ἡ· motio e loco.

μετατρέπω· convertio (-rti, -rsum, -ere) aliquid.

μετατρέπομαι, convertor -i. ἡ βασιλικὴ ἐξουσία εἰς ὑποφάνειαν μετατρέπη, regium imperium in superbiam conversum est (ἢ οὐδ. convertit).

μετατρέφω· educo inter aliquos.

μετατρέχω· transeuro, -ere.

μετατροπή, ἡ· commutatio, -onis, θ. conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μεταφορέω -ῶ· transfero (in locum).

μεταφορικός, ἡ, ὄν· translatus, a.

um μεταφορικά ἔηματα (μεταφοραὶ) verba translata.

μεταφορικῶς per translationem; translative.

μεταφράζω· verto convertito transfero, interpreter (aliquid).

μεταφράζω λόγον ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ εἰς τὸ Λατινικόν, orationem e Graeco in Latinum convertito.

αὐταῖς λέξεσιν (κατὰ λέξιν) μεταφράζω συγγραμμά, scriptorem ad verbum exprimo, reddo, totidem verbis transfero, exprimo, reddo, 2) Ἑλληνιστὶ ἀνεγίνωσκον, Λατινιστὶ μετέφραζον, ea quae legebam graece, latine reddebam ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ εἰς τὸ Λατινικόν μετεφράσθη, e graeco in Latinum conversus (translatus, interpretatus) est.

μετάφρασις, ἡ· interpretatio, -onis, θ. translatio, -onis, θ. conversio, -onis, θ.

*κακὴ μετάφρασις, liber male conversus κατὰ λέξιν μετάφρασις, verbum e verbo expressum.

μεταφράστις ἢ μεταφραστής, ὁ· interpretes, -etis, ἄ. translator, -oris, ἄ.

*μεταφραστός, ἡ, ὄν· interpretabilis, e.

μεταφύομαι· postea nascor.

*μεταφυσική, ἡ· metaphysica, -ae, θ.

μεταφυτεία (*μεταφύτευσις), ἡ· arborum translatio, -onis, θ.

μεταφυτεύω· arbores transfero; transplanto, -are.

μεταφυτεύεις, εἶσα, εἰν, transplantatus, a, um.

μεταφωτίζω· iterum illumino.

μεταφωτίζω· denuo sculpo.

μεταχειρίζομαι 1) μ. τινας, contrecto, -are, aliquid; tracto, -are, aliquid. 2) συνήθ. μεταχειρίζομαι τι tracto, -are, aliquid; utor (usus sum -i) aliquid.

μ. τὰ ὅπλα, arma tracto, εἶν τὰ ὅπλα μ., arma bene utor. μ. τινὰ αὐστηρῶς, tracto aliquem austere.

μεταχειρίσις, ἡ, μεταχειρισμός, ὁ· tractatio, -onis, θ. usus, -us, ἄ.

μεταχέω· transfundo, -ere.

μεταχρόνιος, μετάχρονος, ον· tempore posterior.

μεταχρωώννυμι (*μεταχρωματίζω) alio colore imbuo ἢ inficio (aliquid).

μεταχωρέω -ῶ· secedo, -ere.

μεταχώρησις, ἡ· secessio, -onis, θ.

μετάψυξις, ἡ· refrigeratio, -onis, θ.

μετεγγράφω· transcribo, -ere.

μετεγκεντρίζω alio insero.

μετεγγέω· transfundo, -ere.

1) μέτειμι versor inter aliquos. κυρ. ἀπρὸς μετεστί μοι τινος, particeps sum alicujus rei μ. μοι τοῦτου, particeps sum hujus rei.

2) μέτειμι (*μετερχομαι) quaero, -ere, aliquid. μ. ὑπατίαν, ambio consalatum α. τινὰ γάμους, ambio aliquem connubilis μ. τινά, ulciscor aliquem. ἰδὲ μετέρχομαι.

μετεκβαίνω· transcendo, -ere.

μετεκδιβάλλω εἰς ἑτέρας ναὺς transfero in alias naves.

μετεκδέχομαι· suscipio, -ere.

μετεκδίδωμι· post edo (aliquid).

μετεκδύομαι· vestem aliam post aliam exuo. 3) ε. depono (aliquid).

μετεμδαίνω· transcendo, -ere.

μετεμδιβάλλω εἰς ἄλλην ναὺν in aliam navem conscendere jubeo.

μετεμψυχόω -ῶ· 1) in aliud corpus animum transfero *2) νεοσλ. μεταμψυχόομαι, in aliud corpus animus meus transmigrat.

μετεμψύχωσις, ἡ· transmigrationis animi in aliud corpus; reciprocatio animorum; metempsychosis, -is, θ.

μετενσωμάτωσις metensomatosis, -is, θ.

μετενδύω· aliam vestem alicui induo.

μετενδύομαι, vestem muto.

μεταξανίτομαι· transmigro, -are.

*μετεξετάζω· iterum examino, -are, aliquid.

μετεξετάσθη, iterum examinatus est.

*μετεξετάσις, ἡ· iterata examinatio.

*μετεξεταστέος, α, ον· iterum examinandus, a, um.

μετέπειτα· postea; deinde.

μετεπιγράφω· aliter inscribo.

μετέρχομαι 1) μετέρχ. ὑπατίαν ἀγορανομίαν, consulum, aedilitatem ambio. *2) νεοσλ. μετέρχομαι τέχνην, exerceo artem μετέρχομαι τὴν ἰατρικὴν, medicinam exerceo.

μέτεσσι· ἰδὲ 1) μέτειμι.

μετέχω· τινός· habeo aliquid cum aliquo; particeps sum alicujus rei.

μετέσμε τοῦ πολέμου, particeps belli fuit μετέχων τινός, particeps alicujus rei.

μετεωρίζω· τινά ἢ τι in sublime

enim β) μὴ δὴ, μὴ δὴτα, absit vero. γ) μὴ, ὅπως, ἀλλὰ, non modo non... sed ne quidam. δ) μὴ, ἀλλ' οὐδέ, non dicam sed ne quidem. ε) μὴ οὐτως, ὡς, non tam quam ε) μὴ τι, μὴ τί γε, μηδὲ ἀπὸ τοῦ, nedum, multo magis, multo minus μὴ ὅτι ἐν τοῖς οὖν χρόνοις, nedum multo minus) his temporibus μὴ τί γε ἡγεμόνι, nedum multo magis principi.

μηδαμῇ, nequaquam
μηδεμινός, ἢ, ὅν' nullius pretii; nequam, ἀπορροπὸς μηδαμῇ ὅς, homo nihili.
μηδαμόθεν nulla ex parte.
μηδεμόσε, nullum in locum.
μηδαμοῦ nusquam.
μηδαμῶς nullo modo; nequaquam.
μηδέ, neque, nec. μηδέ, μηδέ, neque, neque.

Μήδεια, ἡ, Medæa, -ae θ.
μηδεῖς, -μῖα, -έν, nullus a, um.
μηδὲν, nullum (ὅς), nihil. μηδὲ εἰς ne unus quidem. τὸ μηδὲν, nihilum ἐκ τοῦ μηδενός, ex nihilo.
*μηδενίζω ad nihilum redigo; extinguo, deleo, ere aliquid.
*μηδενικόν, τό nullum (ὅς); nihil μὲν εἶναι ἐν μηδενικόν, nullo numero homo: homo nihili.
*μηδενικός, ἢ, μηδενισμός, ὁ in nihilum extinctio.

μηδέποτε, nunquam μ. μηδὲν αἰ-χρον ποιῆς εἰς ἔλπιζε λῆσαι, nunquam, quum turpe aliquid commiseris, latere spera.

μηδέπω, n. ndum; necdum.
μηδεπώποτε, nullo tempore.
μηδέτερος, α, ὀν' neuter, a, um.
μηδετέρως, neutro modo
μηδετέρως, neutram in partem.

Μηδία, ἡ, Media, -ae.
μηδίζω, Medos imitor.
μηδικός, ἢ, ὀν' medicus, a, um. τὸ μηδικόν, μῆλον, malum medicum, ei-treum τὰ μηδικά, bella Persica ὡς Μηδοί, Medi-orum. μηδικά, Medorum more ἢ Medorum lingua
μηδόλως, nullo modo.

Μήθυμνα, ἡ, Methymna, -ae, θ.
Μηθυμναίος, Methymnaeus. Μηθυμναῖοι, Methymnaei
μηκάσμαι -ῶμαι 1) ἐπὶ προσβ. balo- re 2) ἐπὶ αἰγός, matio, -ire. Πρβλ. μακάσμαι.

μηκάς (αἰξ)· capra quae balat.
μηκασμός, ὁ balatus -us, α.
μηκέτι non amplius; non jam.
μήκιστα longissime.
μήκιστος, ἢ, ὀν' longissimus, a, um.
μήκος, τό 1) longitudo, -inis θ.
εἰς μήκος ἀξάνομαι, in longitudinem cresco 2) = τὸ περίμηκες, proceritas, -atis θ. 3) ἐπὶ τόπου, χρόνου spatium, -i. οὐ τὸ τῆς ὁδοῦ μήκος, viae spatium. *4) νεοελ. κατὰ μήκος τοῦ ποταμοῦ, secundum fluvium.
μηκύνω longum facio (aliquid); traho aliquid in longum; produco aliquid μῆκυνον λόγον, longiorem in-stituo sermonem. ἔνα μῆ μῆκυνον τὸν λόγον, ne longiorem narrationem faciam.

μηκυσμός (φωνηέντων)· productio.
μήκων, ἡ, papaver, -eris, οὐ me-con, -onis, θ.
μηκωνικός, ἢ, ὀν' papavereus a um.
μηκόνιον, τό, meconium, -ii, οὐ.
ορίον, -ii, οὐ.

μηκωνίς (Μεκόνις)· meconis, -idis, θ.
μηκωνίτης (Μεκόνις)· meconites, -ae, θ.
μηκωνοειδής, ἢ, papaveri similis.
μηλέα, ἡ, malus -i, θ.

μήλειος, ὀν' ovinus, a, um.
μήλη, ἡ, specillum, -i, οὐ.
Μηλία γῆ, terra Melia.
Μηλιάδες, αἱ Meliades nymphae.
Μηλιεύς, ὁ Meliensis, e
μηλίζω colore malum refero.

μήλινος, ἢ, ὀν' melinus, a, um μῆ-λινον ἐλαίον, melinum oleum.

Μήλιος, α, ὀν' ἰδε Μῆλος.
μηλίτης οἶνος, vinum e malis.
μηλοδοτέω -ῶ, oves pascō.
μηλοδοτής, ὁ ovium pastor.

μηλόδοτος, ὀν' ab ovibus depastus.
μηλοειδής, ἢ, malo similis
μηλοθύτης, ὁ mactator ovium.
μηλολόνη, ἡ melolontha, -es, θ.
μηλόμελι, τό, melomeli, οὐ.

1. μῆλον, τό, ovis -is, θ. συνήθ. ἐν τῷ πληθ. μῆλα, pecudae, um. θ.
2. μῆλον, τό, malum, -i, οὐ. p. mium, -i. οὐ. μὲν μῆλα παρὰ, malae, genae.

μηλονομέης, ὁ pastor ovium.
μηλοπέπων, ὁ melo, -onis, α. μη-λοπέπωνες, melones.

μηλοπλακοῦς, ὁ placenta e ma-lis cotoneis ἢ cydoniis

Μήλος, ἡ, Melus, -i, θ. οἱ Μήλιοι, incolae insulae Meli. Μήλιος, λυμός, Melia (δῆλ. maxima) fames.

μηλοσφαγέω -ῶ, oves mactō.
μηλοτρόφος, ὀν' oves alens.
μηλοπορέω -ῶ, poma fero.
μηλοφορία, ἡ, ubertas pomorum.
μηλοφόρος, ὀν' pomifer, a, um; pomosus, a, um.

μηλῶν, ὁ pometum, -i, οὐ.
μηλωτή, ἡ, pellis ovina; pellis quaevis; pellis latana

1. μῆν (μηνός), ὁ 1) mensis, -is, α. τοῦ μηνός, κατὰ μῆνα, singulis men-sibus. τρεῖς μῆνας ἑδασίλευσεν, tres menses regnavit. μῆν ἐμδόλιμος, men-sis intercalaris ἢ πρώτη τοῦ μηνός, Calendae ἰσταμένου (ἀρχομένου) μη-νός ἑκτῇ die sexto ineuntis mensis. μηνός τρίτη φθίνοντος, tertio ante finem die, tertio ante Calendas *2) νεοελ. ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ὀκτωβρίου, Athenis die secundo mensis Octobris, ante diem sextum Nonas Octobres.

2. μῆν (ἐπίρ.)· vero; profecto; sane. καὶ μῆν, et vero, quin etiam. ἀλλὰ μῆν, atqui, enimvero ἀλλὰ μῆν οὐδέ, neque vero, sed neque. καὶ μῆν καὶ, quin etiam.

μηνάειον, τό, menaeum, -i, οὐ.
μῆνη, ἡ, luna, -ae, θ.

*μηνιαῖον, τό, merces menstrua; lo-cationis pretium.

μηνιαῖος, α, ὀν' menstruus, a, um.
μηνιγῆς, ἡ, membrana cerebri.

μῆνις, ἡ, ira permanens.
μηνίσκος, ὁ lunula, -ae, θ.

μηνίω, irascor, -i.
μηνοειδής, ἢ, lunatus, a, um.

μῆνυμα, τό, indicium, -ii, οὐ.
μῆνυσις, ἡ, indicatio, -onis, θ. in-dicium, -ii, οὐ denuntiatio, -onis, θ.

μῆνυσιν ποιῶμαι, indicium facio.
μῆνυσιν περίτινος ποιῶμαι, indico de re.

μηνυτέον, indicandum est.
μηνυτής, ὁ, index, -icis, α.

μῆνυτον, τό, indicium, -ii, οὐ.
μηνύτωρ, ὁ, nuntiator, -oris, α.

μηνύω 1) = δηλώ, indico, -are. τὸ προσώπον μηνύει τι ἤθη, vultus indi-cat mores. 2) μηνύω (= καταμηνύω) τινὰ ἢ τί τι, indico aliquem ἢ aliquid

alicui 3) μηνύω (= ἀναγγέλλω) τι εἰς τινὰ πρὸς τινὰ, nuntio alicui ali-quid, certiorum facio aliquem de re, refero ad aliquem de aliqua re. *4) α) = παραγγέλλω, praecipio (-pui-ere) alicui aliquid ut veniat) β) scri-bo, significo (-are) alicui aliquid.

μῆ ὅπως, μῆ ὅτι, ἰδε μῆ.
μῆ οὐ, ἰδε μῆ.

μήποθεν, necunde.
μήποτε, ne quando.

μήπου, necubi
μήπω, nondum μῆπω γε, necdum.

μήπως, ne; ne quo modo; ne quo pacto; ne qua.

μηριαῖος, α, ὀν' feminalis, e.
μήρανθος, ὁ, funiculus, -i, α.

μηρός, ὁ femur, femoris (καὶ fe-minis), οὐ. οἱ μηροί, femora, -um, πλ.

μηροτραφής, ἢ, in femore nutritus.
μῆρυμα, τό, filum, -i, οὐ.

μηρυκάζω, μηρυκίζω, μηρυκάο-μαι, -ῶμαι, rumino, -are, μηρυκί-ζων, ruminalis. *μηρυκάζοντα, ru-minalia

μηρυκισμός, ὁ, ruminatio, -onis, θ.
μηρύομαι, contraho (aliquid).

μήτε, neque, nec. μήτε... μήτε, nec... nec.

μήτηρ, ἡ, mater, -tris θ. γῆ μήτηρ, mater terra. ἡ μήτηρ τῶν θεῶν (ἡ Κυβέλη), mater deum, magna mater.
μή τι, nedum.

μήτις, μήτι (γεν. μήτινος)· nequis, nequid καὶ nequi, nequae, nequod.

μήτοι, nedum.
μήτρα, ἡ, matrix, -icis θ. uterus, -i, θ.

μητραδέλφη, μητραδέλφος, ἡ, ma-tertera, -ae, θ.

μητραδέλφος, ὁ, avunculus, -i, α.
μητραδίζω, matresco, -ere.

μητραλοῖας, ὁ, matricida, -ae, α.
μητραρίον, τό, matercula, -ae, θ.

μήτριος, α, ὀν, μητρικός, ἢ, ὀν, maternus, a, um. μητρική ἀγάπη, amor maternus.

μητρικώς, matris more; materno animo.

μητρικὸς πόλις, χώρα, γῆ, civitas, regio, terra materna.

μητροδιδάκτος, ὀν' a matre doctus.
μητροθεν, a matre; ex parte matris.

μητροκτονέω -ῶ, matrem occido.
μητροκτονία, ἡ, matricidium, -i, οὐ.

μητροκτόνος, *ον* matricida -ae.
 μητροκτόνος, *ον* a matre interfectus a um.
 μητροκομία, *ἡ* metrocomia, -ae θ.
 μητροκλίτης, *ὁ* matricida, -ae, *ἄ*.
 μητροκλήτωρ, *ἡ* avia materna.
 μητρομιξία, concubitus cum matre.
 μητροπάτωρ, *ὁ* maternus avus.
 μητρόπολις, *ἡ* 1 metropolis, -is, θ. caput, -itis *ὡς* 2 Ecclesia cathedralis, major, episcopalis.
 μητροπολίτης, *ὁ* 1) metropolita, -ae, *ἄ*. 2) metropolitans episcopus.
 *μητροπολιτικός ναός Ecclesia cathedralis.
 μητροπρεπώς ut matrem decet.
 μητρότης, *ἡ* matertitis -atis, θ.
 μητροφόνος, *ον* matricida, -ae, θ.
 μητριά, *ἡ* noverca, -ae, θ. τῆς μητριᾶς, novercalis, e.
 μητριάζω novercor, -ari.
 μητριός, *ὁ* vitricus, -i, *ἄ*.
 μητριώδης, *ες* novercalis, e.
 μητρώον, τό 1) *ὅσον* τὸ Ἀθήνησι δημόσιον γραμματοφυλάκιον tabularium -i, *ὡς*. *2) *νεοελ.* = κατάλογος, matricula, -ae, θ. album, *ἰ*, *ὡς* ἐγγράφω εἰς τὸ μητρώον, in album refero (aliquem).
 μητρώος, *α*, *ον* maternus, a, um.
 ἡ μητρία οὐσία, res maternae.
 μητρώς, *ὁ* avunculus maternus.
 μηχανάομαι -ῶμαι 1) machinor (-atus sum, -ari) aliquid. 2) molior (-itus sum, -iri) aliquid *ὁ* μηχανώμενος ἢ μηχανητάμενος τι, molitor, -oris, *ἄ*.
 μηχανή, *ἡ* 1) machina, -ae, θ. θεὸς ἀπὸ μηχανῆς, deus ex machina.
 μικρά μηχανή, machinula, -ae, θ. 2) molimen, -inis, *ὡς*.
 μηχανήμα, τό 1) mechanema, -atis, *ὡς* 2) machinamentum, -i, *ὡς*. 3) molimen, -inis, *ὡς*.
 μηχανήσις, *ἡ* 1) machinatio, -onis, θ. 2) molitio -onis, θ.
 μηχανήτης, *ὁ* 1) machinator, -oris, *ἄ*. 2) molitor, -oris, *ἄ*.
 μηχανητικός, *machinanti peritus*.
 μηχανικός, *ἡ*, *ὄν* machinarius, a, um; machinalis, e; mechanicus, a, um. ἡ μηχανική, ars mechanica, *ὁ* μηχανικός, mechanicus, -i, *ἄ*.
 *μηχανικῶς sine mente ac ratione; sine iudicio. *μ* ἐπράξε τοῦτο, stupens.

stupore defixas. nihil cogitans id fecit.
 μηχανοποιέω -ῶ machinas fabricor.
 μηχανοποιία machinarum fabricatio.
 μηχανοποιός, *ὁ* machinarum fabricator; machinator, -oris, *ἄ*.
 μηχανορραφία -ῶ fraudes excogito.
 μηχανορραφία, *ἡ* fraudum excogitatio: sutela, -ae, θ.
 μηχανορράφος, *ον* fraudis artifex.
 μηχανουργός, *ὁ* machinas fabricans.
 μία, *ἡ* una (γεν. unius).
 μιάνω 1) inquino, -are, aliquem ἢ aliquid *αἵματι* μιάνομαι, sanguine inquino 2) contamino, -are *κατασκευάζω* ἐμίανθη, se maleficio contaminavit. 3) foedo -are (τὴν κόμην κόμιν, crines pulvere). 4) polluo (-ni, -ūtum, -ere) aliquid. *μ*ιάνω τὰ ἱερὰ sacra polluo. 5) violo ἢ vitio, -are, aliquid.
 μεμιασμένος, *ἡ*, *ον* inquinatus, contaminatus, pollutus, a, um.
 μιαιφονέω -ῶ contamino me sanguine; polluo me caede.
 μιαιφονία, *ἡ* contaminatio e caede; caedes nefaria et scelerata; parricidium -ii, *ὡς*.
 μιαιοφόνος, *ον* qui se caede polluit ἢ contaminavit; homicida nefarius; *ὁ* μιαιοφόνος, siccarius, -i, *ἄ*.
 μίανσις, *ἡ* pollutio, -onis, θ. contaminatio, -onis, θ.
 μιαιρία, *ἡ* impuritas, -atis, θ. sceleritas, -atis, θ.
 μιαιρόγλωσσος, *ον* maledicus a, um.
 μιαιρός, *ἄ*, *ὄν* pollutus, a, um; contaminatus, a, um; foedatus, a, um; sceleratus, a, um; scelestus, a, um; impurus, a, um obscenus, a, um.
 μιαιρότης, *ἡ* = μιαιρία.
 μιαιρῶς, *pollute*; sceleste.
 μίασμα, τό contagium, -ii, *ὡς*.
 μίαισμα, τό contagium, -ii, *ὡς*.
 *μιασματικός, *ἡ*, *ὄν* μιασματώδης, *ες* contagiosus, a, um.
 μιασμός, *ὁ* contaminatio, -onis, θ. μιασμοῦ ἐπιδεκτικός, contaminabilis.
 μιάστωρ, *ὁ* contaminator, -oris, *ἄ*.
 μιγάζ, *ὁ* 1) promiscuus *μιγάδες*, hominum colluvies homines promiscue convenae. *2) *νεοελ.* *δ*, *ἡ*, μιγάζ, mixtus, mixticius, a; bigener, -era.
 μίγδα, μίγδην mixtum φάρμακον μίγδην, confuse; perturbate; promiscue.
 μίγμα, τό 1) mixtura, -ae, θ. per-

mixtio, onis, θ. *2) *μετφ.* *δ* βίος μίγμα λύπης καὶ χαρᾶς ἐστίν, totam vitam miscent dolor et gaudium.
 μίγνυμι, μίγνύω, μίσγω (*νεοελ.* *σμίγω*) misceo. permisceo (-cui, mixtum, -ere) alieni aliquid ἢ aliquid aliqua re (*οἶνον θᾶσι*, vinum aqua. *μ*ίγνυμαι me misceo ἢ misceor, -eri; *alicui* ἢ cum aliquo. *ἐμ*ίχθην, μεμίγμαι, mixtus sum. μεμίγμενος, *τ*, *ον* mixtus ἢ permixtus, a, um.
 Μιθριδάτης, *ὁ* Mithridates, -is, *ἄ*.
 Μιθριδατικός, Mithridaticus, a, um.
 μικρός, *ἄ*, *ὄν* parvus, a, um.
 μικραίνω *ἰδὲ* μικρύνω.
 μικροβασίλειά, *ἡ* parvum regnum.
 μικροβασιλεύς, *ὁ* regulus -i, *ἄ*.
 μικρόβιος, *ον* breve tempus vivens; brevis aevi.
 μικρογραφία -ῶ vocali o scribo.
 μικρογραφία, *ἡ* 1 scriptio vocali o. *2) *νεοελ.* tabella minor.
 μικρογράφος, *ὁ* qui pingit minoribus tabellis.
 μικροδοσία, *ἡ* donatio exigua.
 μικρόδουλος, *ον* servus parvus.
 μικροθυμία, *ἡ* pusillus animus.
 μικρόθυμος, *ον* pusillanimis, e.
 μικροκέφαλος, *ον* exiguum habens caput.
 μικροκλέπτης, *ὁ* fur rerum minutarum.
 μικρόκομπος, *ον* parum concinnus.
 μικρόκοσμος, *ὁ* parvus mundus.
 μικρολογέω -ῶ καὶ συνθ *μικρολογέομαι* -οῦμαι 1) minute dico, disputo de rebus exiguis et nullius momenti; 2) sordide et parce facio.
 μικρολογία, *ἡ* 1) minutiloquium, -ii, *ὡς*. 2) parsimonia sordida; avaritia, -ae, θ.
 μικρολόγος, *ον* 1) res parvas magni aestimans. 2) sordidus, praeparus, a, um.
 μικρομελής, *parva* habens membra.
 μικρομέρεια, *ἡ* tenuitas partium.
 μικρομερής, *ες* parvis partibus constans.
 μικρόμματος, *parvos* oculos habens.
 μικρόν *ἰδὲ* μικρός.
 *μικρόνοια, *ἡ* hebes ingenium; tenuis ingenui vena. *ἰδὲ* εὐφροῖα.
 *μικρόνους, *ον* homo hebeti ingenio.

μικροποιέω -ῶ minuo (aliquid).
 μικροπολίτης, *parvae* urbis civis.
 *μικροπονηρία, *ἡ* astutia, -ae, θ. fallacia, -ae, θ.
 *μικροπόνηρος, *ον* astutus (a, um); veterator; fallaciarum machinator.
 μικρόπους, *parvos* pedes habens.
 μικροπρέπεια, *ἡ* illiberalitas, -atis, θ. sordes, -ium θ. *πλ*.
 μικροπρεπής, *ες* sordidus, a, um; illiberalis, e. *μ*ικροπρεπής εἰμι, sordeo, -ere.
 μικροπρεπῶς, *sordide*; illiberaliter.
 μικροπρόσωπος, *ον* faciem parvam habens.
 μικροπτερός, *ες* parvas ales habens.
 μικρόρραξ, μικρόρραξ, *parvos* acinos habens.
 μικρόρριν, μικρόρρις, *ὁ*, *ἡ* parvum nasum habens.
 μικρός, *ἡ* σμικρός, *ἄ*, *ὄν* 1) parvus, a, um *μικρὸν* σῶμα, parvum corpus. *μικρὸν* ἐστίν, parvum hoc est. 2) paulus, a, um. *μικρὸν* διαφέρει, paulum interest. *μικρὸν* μετῴν, paulo major. μετὰ μικρόν, paulo post. *μικρὸν* πρότερον, paulo ante. 3) exiguus, a, um. *μικρὸν* μέρος, exigua pars. *μικρὰ* οἰκία, exigua (angusta) domus. 4) = λεπτός, minutus, a, um *κατὰ* μικρὰ ποῖω τι, minuo aliquid. 5) *μικρός* τις, πάνυ μικρός, parvulus, a, um; paululus, a, um. *μικρὰ* τις δόξ, paulula via *μικρὸν* τι ἔλλειπει, paululum deest. *μικρὸν* τιτε χεῖρον, paululo deterius. *ὁ* μικρός (τὸ παιδίον), parvulus, -i, *ἄ*. 6) *μικρός* (ἐπὶ *π*.) parum; paulum. *μικρὸν* τι paululum. *κατὰ* μικρόν, paulatim. 7) *παρὰ* μικρόν, *μικροῦ* δαίν, prope, prope modum. *παρὰ* μικρόν ἐτόλπη, prope erat ut pelleretur. 8) *συνκρ.* *μικρότερος*, *α*, *ον*, minor, -us (-oris). *ὑπερθ.* *μικρότατος*, *ἡ*, *ον*, minimus, a, um. *9) *φράσις* *νεοελ.* *α*) *μικρὸν* πνεῦμα, mediocre ingenium. *μικρός* τυρετός, levis febricula. *μικρὰ* πλάνη, levis error. *μικρὰ* ἀμφιβολία, levis dubitatio. *δ*, *δι* ὑποκορ. *μικρὸν* βιβλίον, libellus. *μικρός* κήπος, hortulus. *γ*) *ἐπὶ* καταγ. *μικρός* (= ταπεινός) ἄνθρωπος, parvus, humilis homo. *δ*) *τὰ* μικρὰ (τῶν ζώων) catuli, pulli. -orum, *ἄ*. *πλ.* *ε*) *ἐν* μικρῷ, *εἰς* μικρόν, in parvo, in pa-

μυσόθεος, *ον* deum (deos) exosus.
 μυσσινία, *ή* odium vini.
 μύσσιος, *ον* abstemius, a, um.
 μυσσικαλία, *ή* odium honesti.
 μυσόκαλος, *ον* osor honesti.
 μυσσικερδής, *ον* lucrifuga.
 μυσσολάκων Lacedaemoniis inimicus.
 μυσσολογία, *ή* odium literarum.
 μυσόλογος, *ον* osor literarum.
 μυσσξενία, *ή* odium peregrinorum.
 μυσόξενος, *ον* osor peregrinorum.
 μυσόπαις, *ον* osor liberorum.
 μυσσπάρθενος, *ον* virginibus inimicus.
 μυσσπάτωρ, *ον* patri inimicus.
 μυσσπέρσης, *ον* Persis infestus.
 μυσσπτόλεμος, *ον* alienus a bello.
 μυσσπόλις, *ον* urbi inimicus.
 μυσσπονέω, *ω* odi labores.
 μυσσπονηρία, *ή* odium improbitatis.
 μυσσπόνηρος, *ον* qui improbos odit.
 μυσσπονία, *ή* odium laboris.
 μυσσπονός, *ον* laborem fugiens.
 μυσσπώχος, *ον* qui mendicos odit.
 μυσσπώγων, *ον* osor barbae.
 μυσσρωμαίος, *ον* Romanis inimicus.
 μύσος, *τό* odium, -ii, *οδ*. μύσος έχω, *ον* odi aliquem. *εν* μύσει τιμί εστι.
 οδίο *ή* in odio apud aliquem sum.
 μυσόσοφος, *ον* osor sapientiae.
 μυσσστρατιώτης, *ον* osor militum.
 μυσστεχνία, *ή* odium liberorum.
 μυσότεχνος, *ον* osor tyrannorum.
 μυσσφιλόλογος, *ον* abhorrens a studiis literarum.
 μυσόφιλος, *ον* qui amicos aversatur.
 μυσσφροντής, *ον* curas fugiens.
 μυσσφρηστος, *ον* bonorum osor.
 μυσσφρησιανός, *ον* Christianos odit.
 μυσσφρηστος, *ον* Christum odit.
 μυσσφενδής, *ον* qui mendacium odit.
 μύσχος, *δ* pediculus, -i, *δ*.
 μύτος, *δ* licium, -ii; filum, -i, *οδ*.
 μύτω, *ω* licia tendo.
 μύτρα, *ή* mitra, -ae, *θ*.
 μυσσφόρος, *ον* mitratus, a, um.
 μυσσρίον, *τό* mitrula, mitella, -ae, *θ*.
 μυσσφορέω, *ω* mitram gesto.
 μύτωλος, *ον* mutilus, a, um.
 μύνα, *ή* mina, -ae, *θ*.
 μυσσάιος, *ον* minae pretium habens.
 μυσσάμαι, *ω*μαι uxorem peto.
 μυσσεία, *ή* mentio, -onis, *θ*. μυσσείαν ποιεῖμαι, *ον* mentionem rei *ή* de re facio.

μνήμα, *τό* 1) monumentum, -i, *οδ*.
 2) sepulcrum, -i, *οδ*.
 μνημάτιον, *τό* parvum monumentum.
 μνημεῖον, *τό* 1) monumentum, -i, *οδ*.
 2) sepulcrum, -i, *οδ*.
 μνήμη, *ή* 1) memoria, -ae, *θ*. δια-
 τρέχει μου την μνήμην, memoriam
 meam fugit. δια μνήμης έχω τι, in me-
 moria habeo aliquid. *εν* δσον *ή* μνή-
 μη τών ανθρώπων έρικνεῖται, post ho-
 minum memoriam. *από* μνήμης, me-
 moriter. μνήμης χάριν, monumenti
 causa. 2) = τὸ μνημονικόν, memoria.
 μνημόνευμα, quod memoria tenetur.
 μνημονευτικός, *ή*, *ον* memorialis.
 μνημονεύω, *ον* τι τι memoro (-avi
 -are) aliquem *ή* aliquid μνημονεύο-
 μαι, memoror, celebror (-atus sum,
 -ari). μνημονεύμενος, memoratus, a, um.
 μνημονικός, *ή*, *ον* 1) memoriosus,
 a, um. 2) = μνημονικόν έχων, memor,
 -oris. 3) τὸ μνημονικόν, memoria.
 -ae, *θ*. τοσοῦτον μνημονικόν έχω, tantā
 memoria est.
 μνημοσύνη, *ή* memoria, -ae, *θ*. κήρ.
ον Mnemosyne, -es, *θ*.
 μνημόσυνον, *τό* 1) monumentum,
 -i, *οδ*. μνημόσυνον έρικνεῖται, monumen-
 tum, amoris. 2) memoraculum, -i, *οδ*.
 μνήμων, *ον* memor, -oris. μνήμων
 τῆς ἀρετῆς, memor virtutis.
 μνησός, *ον* dei memor.
 μνησικακέω, *ω* mali *ή* injuriae
 acceptae memor sum.
 μνησικακία, *ή* injuriarum memoria.
 μνησικακος, *ον* injuriae acceptae
 memor.
 μνησικάκος, *ον* animo injuriarum
 memori.
 μνηστεία, *ή* 1) petitio uxoris. 2)
 petitio honorum. 3) = μνήστωσις.
 μνήστευα, *ή* pronuba, -ae, *θ*.
 μνήστευσις, *ή* petitio uxoris; spon-
 sio, -onis, *θ*. sponsalia, -ium, *δ* πλ.
 μνηστεύω 1) nuptias ambio; uxo-
 rem peto. μετφ. ambio aliquid. *δ* πέ-
 νης μνηστεύει (= ζητεί) την τύχην, pau-
 per fortunam ambit. 2) μνηστεύω τῆς
 θυγατέρας τινί, filiam alicui spondeo *ή*
 despondeo. μνηστεύομαι τινί, des-
 pondeo mihi aliquem. *3) υἱος (έπί-
 γυν. καὶ ἀνδρός). filium *ή* filiam ali-
 cui spondeo *ή* despondeo (-si, -nsua,

-ere). μνηστεύομαι, despondeo mihi
 aliquem *ή* aliquam.
 μνηστή, *ή* sponsa, -ae, *θ*.
 μνηστήρ, *δ* 1) proci, -i, *δ*. *οδ* μνη-
 στήρες τῆς Πηνελόπης, proci Penelopes.
 2) sponsus, -i, *δ*.
 μνηστηροφονία, *ή* procorum caedes.
 μνήστις, *ή* memoria, -ae, *θ*.
 μογγός, *ον* qui voce est obtusa.
 μογέω, *ω* laboro, -are.
 μογυλάλος, *ον* mutus, a, um.
 μόγις, *αεγρε*; vix.
 μόδιος, *δ* modius, -ii, *δ*.
 μοθωνία, *ή* vernilitas, -atis, *θ*.
 μοθωνικός, *ή*, *ον* insolens, -ntis.
 μοῖρα, *ή* 1) μέρος, μερίδιον, para,
 -rtis, *θ*. portio, -onis, *θ*. 2) μαθηματ.
 gradus, -us, *δ* 3) *εν* μοῖρα τινός (= *αντί*
 τινος), vice alicujus, in loco ali-
 cujus, instar alicujus. *εν* φαρμάκου
 μοῖρα, vice medicamenti. *εν* μοῖρα τι-
 νός τάττω, in loco alicujus censeo,
 loco alicujus habeo. *εν* πολεμίου μοῖρα,
 instar hostis. 4) = τιμή, honor, -oris,
δ. aestimatio, -onis, *θ*. *εν* μοῖρα εἶναι,
 honoratum esse. 5) = τύχη, sors, -rtis,
θ. 6) = είμαρμένη, fatum, -i, *οδ*. θεία
 μοῖρα, fatum, providentia divina. 7)
 Μοῖρα. Parca. Μοῖραι, Parcae.
 μοιράζω, *ον* divido (-si, -ere), partior
 (-itus sum, -iri) aliquid.
 μοιραῖος, *α*, *ον* fatalis, e. μοιραία
 ανάγκη, fatalis necessitas.
 μοιραῖως, *αεγρε*; fataliter; fato.
 μοιράω, *ω* = μοιράζω.
 μοιχαλῆς, *ή* adultera, m o e c h a -ae, *θ*.
 μοιχεία, *ή* adulterium, -ii, *οδ*. stu-
 prum, -i, *οδ*.
 μοιχευτής, *δ* adulter, -i, *δ*.
 μοιχεύτρια, *ή* adultera, -ae, *θ*.
 μοιχεύω, *ον* moechor, -ari, adultero
 (aliquam); adulterium facio commit-
 to cum aliena uxore; stupro (ali-
 quam). μοιχεύομαι, adulterio vitior,
 stupror (ab aliquo); moechis me do
 stuprandam; moechis me postituo.
 μοιχίδιος, *α*, *ον* adulterinus, a, um.
 μοιχικός, *ή*, *ον* in adulteria pronus.
 μοιχικώς, *αεγρε*; adulterorum more.
 μοιχογέννητος, *ον* ex adulterio natus.
 μοιχός, *δ* adulter, -eri, *δ*. m o e-
 c h u s, -i, *δ*.
 μολγός (= πήρα) bulga; culeus.
 μόλιθος, *κτλ.* *ιδε* μόλυθος, *κτλ.*

μόλις, *αεγρε*; vix.
 Μολοσσία, Μολοσσίς, *ή* Molossia.
 -idis, *θ* *οδ* Μολοσσοί, Molossi, -orum,
 πλ. Μολοσσικός, Molossicus, a, um.
 μολύχη, *ή* malva, -ae, *θ*.
 μολυάω, *ον* canto, -are.
 μολπαστής, *δ* cantor, -oris, *δ*.
 μολπή, *ή* cantus cum saltatione.
 μολπηστής, *δ* cantor, -oris, *δ*.
 μολύδαινα, *ή* plumbago, -inis, *θ*.
 μολύδεις, *ή*, *ον* plumbeus,
 a, um; plumbatus, a, um.
 μολυβδικός, *ή* *ον* plumbarius, a, um.
 μολυβδίνος, *η*, *ον* = μολύδεις, -ος.
 μολυβδός, *ή* plumbum, -i, *οδ*.
 μολυβδοειδής, *ες* plumbo similis.
 μολυβδος, *δ* plumbum, -i, *οδ*.
 μολυβδουργός, *δ* plumbarius, ii, *δ*.
 μολυβδοχοέω, *ω* plumbum fundo.
 μολυβδόχρως, *ον*, *ον* plumbi
 colorem habens.
 μολυβδώδης, *ες* plumbosus, a, um.
 μολυβδώ, *ω* plumbo (aliquid).
 μολύδωμα, *τό* opus e plumbo.
 μολύδωσις, *ή* plumbatura, -ae, *θ*.
 μολυβωτός, *ή*, *ον* plumbatus, a, um.
 μόλυνσις, *ή* inquinatio, -onis, *θ*.
 μόλυνω, 1) polluo (-ui, -utum, -ere)
 aliquid. μετφ. μόλυνω (= διαφθείρω)
 τινα, polluo aliquam (virginem). 2)
 inquino, -are, aliquem *ή* aliquid. μο-
 λύνομαι, *ον* me inquino *ή* inquinox
 aliqua re (κακία, vitiis). μεμολυσμέ-
 νος, *η*, *ον*, inquinatus, a, um. 3)
 contamino, -are.
 μόλυσμα, *τό* 1) = κηλίς, macula,
 -ae, *θ*. *2) contaminatio, -onis, *θ*.
 contagium, -i, *οδ*. piaculum, -i, *οδ*.
 μολυσματώδης, *ες* inquinatus,
 a, um.
 μολυσμός, *δ* inquinatio, -onis, *θ*.
 μομφή, *ή* 1) = μεμφορία, querela,
 querimonia, -ae, *θ*. 2) = φόγος, repre-
 hensio, -onis, *θ*. καὶ ισχυρ. vitupera-
 tio, -onis, *θ*.
 μοναδικός, *ή*, *ον* singularis, e.
 μονάζω, *ον* solitariam vitam ago; so-
 lus dego. μονάζων, *ον*, solitarius,
 a, um. *το* μονάζειν, solitas, -atis, *θ*.
 μοναξία, *ή* solitudo, -inis, *θ*. soli-
 tas, -atis, *θ*.
 μοναρχέω, *ω* solus impero; solus
 dominor; μοναρχοῦμαι, unius impe-
 rio subeo.

μονάρχης, δ· rex; summus princeps; dominus; dominator, -oris, ἄ.
μοναρχία, ἡ unius imperium; imperium singulare; unius dominatus; regium imperium; θ.

μοναρχικός, ἡ, ὄν· regius, a, um.
μ. πολιτεία civitas: quae ab uno regitur. οἱ μοναρχικοί, qui regio imperio favent.

μοναρχικῶς· regie.

μονάς, ἡ 1) unitas, -atis, θ. unio, -onis, θ. 2) φιλοσοφ. monas, -adis, θ.

μονασμός, δ· vita solitaria.

μοναστηριακός, ἡ, ὄν· monasterialis, e.

μοναστήριον, τό· monasterium, -ii, οὗ.

μοναστής, δ· monachus, -i, οὗ.

μοναστικός, ἡ, ὄν· monasterialis, e.

μονάστρια, ἡ· monastria, -ae, θ.

μοναυλέω -ω· monauliter sono.

μοναυλία, ἡ· vita solitaria, caelibatus, -us, ἄ.

μοναύλιον, τό· monaulos, -i, ἄ.

μοναχή· unice; singulariter.

μοναχή, ἡ monacha, -ae, θ.

μοναχικός, ἡ, ὄν· monasticus, a, um;

monachicus, a, um.

μοναχός, δ· monachus, -i,

μοναχοῦ· uno tantum modo.

μοναχῶς· uno modo.

μονή, ἡ 1) mansio, -onis, θ. † 2)

monasterium, -ii, οὗ.

μονήμερος, ὄν· unius diei.

μονήρης, ες· solitarius, a, um;

singularis, e.

μόνιμος, ὄν· stabilis, e; immobilis,

e; firmus, a, um. τὸ μόνιμον, stabilitas, -atis, θ.

μονιμότης, ἡ· stabilitas, atis, θ. im-

mobilitas, -atis, θ.

μονίμως· stabiliter.

μονοβάμων, ὄν· solus incedens.

μονόβιβλος, ὄν· uno constans libro

μονογαμέω -ω· semel tantum uxorem duco.

μονογαμία, ἡ· monogamia, -ae, θ.

μονόγαμος, δ· monogamus, -i, ἄ.

μονογενής, ες· unicus, a, um. μ.

υῖος, unicus gnatus. μ. θυγάτηρ, unica filia.

μονόγραμμα, τό· monogramma, -atis, οὗ.

μονοδάκτυλος, ὄν· unam digitum habens.

μονόδους· unam dentem habens.

μονοείδεια, ἡ uniformitas, -atis, θ.

μονοειδής, ες· uniformis, e.

μονοειδῶς· uniformiter

μονόζυγος, ὄν· unijugus, a, um.

μονοήμερος, ὄν· unius diei

μονόθυρος, ὄν· unioris: univalvis.

μονοκάλαμος, ὄν· unicalamus, a, um.

μονόκαυλος, ὄν· unicaulis, e.

μονοκέρατος, ὄν· unicornis, e.

μονόκερως, δ· unicornus, -i, ἄ.

μονοκeros, -otis, ἄ.

μονόκλωνος, ὄν· monoclonos ὄν.

μονοκοιτέω -ω· solus cubo

μονοκόνδυλος· unam nodum habens.

μονοκρατορέω -ω· solus impero.

μονοκρατορία, ἡ· unius imperium.

μονοκράτωρ, δ· solus imperium

obtinens.

μονόκροτος ναῦ· navis quae uno

temorum ordine impellitur.

μονολεκτικῶς· uno nomine.

μονόλιθος, ὄν· monolithus, a, um.

μονολογία, ἡ· soliloquium, -ii, οὗ.

μονόλογος ἐν θεάτρῳ· canticum, τοῦ.

μονόλυκος, δ· lupus solitarius.

μονομαχέω -ω· singulari certamine

pugno.

μονομαχία, ἡ· 1) ἐν ἀμφοῖν gladiatura, -ae, θ. 2) singulare certamen.

εἰς μ. καλῶ, ad singulare certamen

provoco aliquem

μονομαχικός gladiatorius, a, um.

μονομαχικῶς· gladiatorie.

μονομάχος (ἐν ἀμφοῖν)· gradator,

-oris, ἄ. οἱ μονομάχοι, gladiatores ἄ-

γῶνα μονομάχων παρέχω, gladiatores

do. δ· τῶν μονομάχων μισθός, gladiatorium, -ii, οὗ.

μονομερής, ες· 1) unius partis;

simplex -icis. *2) μ. κρίσις, iudicium

reus ab una tantum parte spectans.

μ. παιδείσεως ἔπαιχεν, in uno tantum

doctrinae genere versatus est.

μονομερῶς κρίνω· ἐξετάζω· iudico re

ab una tantum parte spectata.

μονόφθαλμος, ὄν· unoculus, a, um.

μόνον· 1) solum; modo οὐ μόνον,

ἀλλὰ καὶ, non solum ἢ non modo, sed

etiam οὐ μόνον, ἀλλὰ, non solum ἢ

non modo, sed. οὐ μόνον οὐ, ἀλλ' οὐ-

δέ, non modo non, sed ne quidem.

μόνον ὅρα, vide modo. εἰ μόνον si

modo, dummodo. 2) tantum τῷ ὀνό-

ματι μόνον, nomine tantum. ἔσον μόνον tantum quod. ἔσον μόνον ἤλθον, καὶ

μοι παρὰ σοῦ ἐπιστολὴ ἐδόθη, tantum

quod veneram, quam mihi a te litte-

rae datae sunt. μόνον οὐκ, μόνον οὐχί,

tantum non. 3) duntaxat.

μονοτον, μονοτονχί· tantum non;

fere.

μονόξυλον, τό· linter -tris, θ.

πλοῖα μονόξυλα, lintres ex uno ligno

(arboris truncato cavatae.

μονόπαις, δ· ἡ unigena, ae.

μονοπάτιον, τό· semita, -ae, θ.

μονόπελμος, ὄν· monosolis, e.

μονόπλευρος· unum latum habens.

μονοπόδιον, τό· monopodium, -ii, οὗ.

μονόπους, ὄν· monopodius, a, um

μονόπτερος, ὄν· monopteros, ὄν.

μονοπωλεῖον, τό· monopolium, -ii, οὗ.

μονοπώλης, δ· monopola, -ae, ἄ.

μονοπώλιον, τό· = μονοπωλεῖον.

μονόρριζος· unam radicem habens.

μονόρρυθμος, ὄν· rhythmi unius.

μόνορχις, δ· unitestis -is, ἄ.

μόνος, ἡ, ὄν· 1) solus, a, um (γ.

solius, δ· soli). μόνος (ἐκ) πάντων, solus ex (de) omnibus, solus omnium.

αὐτὸ τοῦτο μόνον, solum hoc. 2) unus,

a, um. (γ. unius, δ· uni). οὗτος μόνος,

hic unus τοῦτο μόνον οὗτος, unum

hoc scio. μόνος οἱ Σηκουανοί, uni Se-

quani. 3) δ· μόνος, unicus, a, um. δ·

μόνος υἱός, unicus gnatus· ἡ μόνη ἐσθής,

unica vestis. δ· μόνος (= πάντων ἀρι-

στος) στρατηγός, unicus imperator. *4)

ἄλλος μόνος ἐγώ, nemo praeter me. μόνος μου, ego ipse, μόνος σου, tu ipse.

μόνος του, ille ipse. 6) μόνον ἐπὶ.

ἰδετὴν λέξιν.

μονοσάνδαλος· uno calceo indutus

μονοσέβαστος ὄν· μονόσεπτος, ὄν·

unice reverendus, a, um

μονοσιτέω -ω· semel per diem cibum sumo ἢ solus edo.

μονόσιτος, ὄν· qui semel per diem cibum capit.

μονόστεγος, ὄν· unam contignationem habens.

μονόστεος, ὄν· uno osse constans.

μονόστιχον, τό· monostichum, -i, οὗ.

μονόστομος· unam habens aciem.

μονόσυλλαβος, ὄν· monosyllabus,

a, um.

μονότεκνος· unam prolem habens.

μονότης, ἡ· 1) unitas, -atis, θ. 2)

vita caelebs, caelibatus, us, ἄ.

μονοτοκέω -ω· unam prolem edo.

μονοτόκος, ὄν· unam prolem edens.

μονοτονία, ἡ unus idemque tenor;

una spiritus ac soni intentio. μετφ.

nulla varietas

μονότονος, ὄν· uno tenore procedens;

unum modo sonum habens.

μετφ· omni varietate carens μ. λόγος,

unius tenoris oratio: oratio nulla varietate homines oblectans. μ. βίος,

vitalis genus semper idem. *τὸ μόνό-

τονον, nulla varietas; idem semper

genus vivendi.

μονοτόνως· eodem tenore μετφ.

sine ulla varietate; eodem semper

modo.

μονοτρίγλυφος· monotriglyphus.

μονότροπος, ὄν· 1) unius modi;

simplex, -icis. 2) solitarius, a, um.

μονοτρόπως· uno ac singulari modo.

μονοτροφέω -ω· uno pastu utor.

μονοτροφία, ἡ nutritio solitaria.

μονότροχος (ἀμαξα)· carruca, -ae, θ.

μονοφαγέω -ω· solus comedo.

μονοφαγία, ἡ· solum comedere.

μονοφάγος, ὄν· solus cibum capiens.

μονόφθαλμος, ὄν· unoculus, a, um.

μονόφθογγος· unum sonum habens.

μονοφυής· simplicem stirpem habens.

μονόφυλλος· unum folium habens.

μονόφυλος· unius generis.

μονοφυσίται· monophysitae, -arum.

μονόφρωνος· unum edens sonum.

μονόχειρ, δ· ἡ unimanus, a, um.

μονοχίτων· unam tunicam gerens.

μονόχρονος· unum annum durans.

μονόχρους -ους, μονόχρους, δ· ἡ·

unicolor, -oris.

μονόψηφος, ὄν· unius suffragii.

μονόω -ω· solum relinquo; sejun-

go, -ere; desolo, -are (aliquid aliquem).

μονόομαι -οῦμαι, solus relinquo, -i.

μονοθεῖς, εἶσα, ἐν, solus relictus, a, um μεμονωμένος, ἡ, ὄν·

ab hominum societate sejunctus, a, um;

solitarius, a, um; desolatus, a, um;

solus, a, um.

μονοῦδω -ω· solus canticum recito.

μονοῦδία, ἡ canticum, -i, οὗ.

μονοῦδός· solus sine choro cantans;

monodiarus, -i, ἄ.

μονώνυξ, μονώνυχος solidam et non fissam habens ungulam.
μόνος solum; tantum.
μόνωσις, ἡ desolatio, -onis. θ. solitudo, -inis. θ.
μονώτατος, ἡ, ὄν' solus omnium.
μονωτικός, ἡ, ὄν' solitarius. a. um.
μόνωτος, ὄν unam ansem habens.
μόρα (παρὰ Λακεδ.) mora, -ae, θ.
μορέα, ἡ moras, -i. θ.
μόριον, τό 1) particula, -ae. θ. 2) γεννητικά μόρια, genitalia -um, οὐ.
μορμολύκειον, τό larva, -ae, θ. τὰ μορμολύκεια, maniae, -arum, θ. πλ. **μορμολύττομαι** τινι larvo aliquem.
μ. τὸν θάνατον. mortem timeo.
μορμοροπόος, ὄν lavalis, e.
μόρμυρος (ἰχθ.) mormyr, -yris, θ.
μορμυρίζω, μορμύρω murmuro, -are. τὸ μορμύρειν, μορμυρίζειν, murmur, -uris, οὐ.
μορμώ, ἡ 1 larva, -ae, θ. 2) ἡ Μορμώ Mania, -ae, θ.
μόρον, τό morum, -i, οὐ.
μόρος, δ' fatum, -i, οὐ.
μόρσιμος, ὄν fatalis, e. **μόρσιμον** ἡμᾶς dies fatalis. **μόρσιμόν** ἐστι, fato destinatum est.
μορτή, ἡ pars fructuum colono partiaro data.
μορτίτης γεωργός colonus partiarus
μορφάζω vultum varie fingo; os distorqueo, -ere. **μορφάζων** (περὶ ῥήτορα, vultuosus.
μορφασμός, δ' oris depravatio.
Μορφεύς, δ' Morpheus, -ei, δ.
μορφή, ἡ 1) forma, -ae, θ. figura, -ae, θ. formatio, -onis, θ. 2) species oris, vultus, -us, δ.
μορφοειδής, ἐς formalis, e.
μορφοποιέω -ω formo, -are.
μορφοποιῶν, ἡ formatio, -onis. θ.
μορφοσκοπέω -ω formam specto
μορφώω -ω formo, figuro, -are, aliquid **μορφ.** formo, excolo μ. τὰ ἔθνη τινός, formo mores alicujus. **μορφῶ** τινα (τῇ παιδείᾳ), doctrinā aliquem excolo, erudio (-ire) aliquem. **μορφοῦμαι** formam accipio. ***μορφ.** me excolo. τῇ παιδείᾳ (διὰ τῆς παιδείας) ἐμορφώθη, se excoluit doctrinā, eruditus est. **μερμορφωμένος, ἡ, ὄν'** doctrinā excoltus, a. um; eruditus, a. um.
μόρφωμα, τό formamentum, -i, οὐ.

μόρφωσις, ἡ formatio, -onis, θ. formatura, -ae, θ. cultura, -ae, θ. eruditio, -onis, θ.
μορφωτής, μορφωτής formator.
μορφωτικός, ἡ, ὄν' formativus, a. um; formandi vim habens
μορφώτρια, ἡ formatrix, -icis. θ.
μόσσην, δ' turre, -is. θ.
μοσχάριον, τό vitulus, -i, δ.
μοσχάς, ἡ vitula, -ae, θ.
μοσχέα, ἡ pellis vitulina.
μόσχειος, ὄν' vitulinus, a. um τὸ μόσχειον κρέας, vitulina ὄπον. caro).
μόσχευμα, τό surculus, -i, δ.
μοσχεύω surculis ex arbore demptis sero: inserto, planto.
μοσχιάω -ω (= ἀγάλλομαι) vitalor.
***μοσχοδόλος, ὄν** qui gratum odorem diffundit; bene olens.
***μοσχοβολέω -ω** gratum odorem diffundo; bene oleo.
μοσχοκάρυον, τό nux odorata
μόσχος, δ' 1) vitulus, juveneus, -i, δ. 2) vitula, juvenca, -ae, θ. 2) = μόσχευμα 3) = εἶδος εὐώδους ὕλης.
muscus, -i, δ.
μοτόν καὶ μοτός linamentum, -i, οὐ.
μοτόω -ω linamentum in vulnera immitto ἢ impono.
***μουγγρίζω** mugio, -ire.
***μούγγρισμα, τό** mugitus, -us, δ.
***μουδιάζω** torpesco, -ere.
***μούδιασμα, τό** torpor, -oris, δ.
***μούμια, ἡ** medicatum corpus; cadaver medicatum.
Μουνν(ι)χία, ἡ Munichia, -ae, θ.
Μουννυχίων, δ' Aprilis, -is, δ.
μούσα, ἡ musa, -ae, θ. αἱ Μοῦσαι, Musae, -arum, θ. πλ.
Μουσαγέτης, δ' Musagetes, -ae, δ.
μουσεῖον, τό 1) musaeum ἢ mosium, -i, οὐ. 2) = ὑποθετήμα, mosivum -i, οὐ opus tessellatum.
μουσειάω -ω mosivo obtego. δ μουσειῶν, musivarius, -ii, δ.
μουσική, ἡ musico, -es, θ. musica, -ae, θ. μουσικὴν μαθητῶν (διδάσκονται) fidibus disco. τῆς μουσικῆς ἐμπειρός ἐστι, musicis eruditus est.
μουσικός, ἡ, ὄν' musicus, a. um.
δ' μουσικός, musicus, -i, δ. τὰ μουσικά (= ἡ μουσική), musica, -orum, οὐ πλ.
μουσικῶς musice, conciane, apte, elegantior.

μουσικώτατα doctissime.
μουσολήπτος, ὄν' a Musis adflatus
μουσομανέω -ω acerrimo musices amore flagro
μουσομανής, ἐς cantu insaniens; amantissimus musices
μουσομανία, ἡ furor musicus; vehemens musices amor
μουσοποιέω -ω carmina compono.
μουσοποιός, ὄν' qui carmina scribit; qui musicas artes exercet.
μουσογραφής, ἐς a Musis nutritus, a. um. 89. = doctus, a. um.
μουσουργέω -ω musice compono.
μουσουργία, ἡ modulatio musica.
μουσουργός, δ' 1) cantor, -oris, δ. 2) ἡ μουσουργός, cantrix, -icis, θ. *2) musicus, -i, δ.
μουσοφίλητος, ὄν' a Musis dilectus.
μουσοχαρής, ἐς Musis gaudens.
μουσῶν -ω 1) modulis musicis exorno. 2) litteris humanioribus erudio. 89. **μεμουσωμένος**, qui litteris humanioribus eruditus est. φράσις μεμουσωμένη phrasis concinna et elegans
μούστον, τό mustum, i, οὐ.
μουσῶδός carmina componens
μοχθέω -ω laboro, -are
μόχθημα, τό labor, -oris, δ.
μοχθηρία, ἡ malitia, -ae, θ.
μοχθηρός, ἡ, ὄν' 1) = πολύμοχος, laboriosus, a. um 2) = κακός, malus. improbus, malitiosus, a. um.
μοχθηρῶς malitiose.
μοχθίζω laboro, -are.
μόχθος, δ' 1) labor, -oris, δ. 2) = ταλαιπωρία, aerumna, -ae, θ.
μοχλεύω vecte abmoveo.
μοχλευτής, δ' vectarius, -ii, δ.
μοχλίον, μοχλίσκος parvus vectis.
μοχλοειδής, ἐς vecti similis.
μοχλός, δ' vectis, -is, δ.
μοχλώω -ω vecte obfirmo.
μῦμν οὐδὲ μν λαλεῖν. neque mu facere
μύατρα, ἡ muscipula, -ae, θ.
μύακες, οἱ myaces, -um, δ.
μυαλός κτλ. ἰδὲ **μυελός κτλ.**
μυγάλη, ἡ ἡ mus araneus.
μυγγός, δ' mussitatio, -onis, θ.
μυδαίνομαι (= εὐρωτιῶ) muceo -ere
μυδαλέος, α, ὄν' 1) madidus, a. um. 2) = εὐρωτιῶν, mucidus, a. um.
μυδάω -ω 1) madeo, -ere. 2) = εὐρωτιῶ, muresco, -ere.

μύδης, muceor, -oris, δ.
μύδρος, δ' 1) ferrum ignitum. 2) massa ignea. 3) lapis igneus.
μυέλιος, ἡ, ὄν' medullinus, a. um.
μυελόεις, εσσα, εν medullus, a. um.
μυελόθεν medullitus.
μυελόν, τό, μυελός, δ' 1) medulla, -ae, θ. *2) **μυελός** δ' τῆς κεφαλῆς μ., cerebrum, -i, οὐ.
μυελώδης, ἐς medullus, a. um.
μυέω -ω initio, -are. **μυῶ** τινὶ τὰ τῆς Δήμητρος μυστήρια initio aliquem (Cereris ἡ ἄντι. ἐμύθη τὰ μυστήρια, initiatus est. μεμυημένος, ἡ, ὄν. initiat, a. um
μύζω mussito, -are.
μύημα, τό initiametum, -i, οὐ.
μύησις, ἡ initiatio, -onis, θ.
μυθάριον, τό fabella, -ae, θ.
μυθέομαι -οῦμαι fabulor, -ari.
μυθεύμα, τό fabula, -ae, θ.
μυθεύω fabulor, -ari.
μυθίδιον, τό fabella, -ae, θ.
μυθικός, ἡ, ὄν fabularis, e; mythicus, a. um. fabulosus, a. um. τὸ μυθικόν, fsbulositas, -atis, θ.
μυθικῶς fabulose. μυθικωτέρως, minus fabulose
***μυθιστόρημα, τό** fabulosa narratio; commentaria fabula
μυθιστορία, ἡ historia fabularis; mythistoria, -ae, θ.
μυθιστορικός, ἡ, ὄν' mythistoricus, a. um. fictus, a. um.
μυθογραφέω -ω fabulas scribo.
μυθογραφία fabularum conscriptio.
μυθογράφος fabularum scriptor ἢ auctor, fabulator, -oris.
μυθολογέω -ω fabulor, -ari.
μυθολόγημα, τό narratio fabulosa.
μυθολογία, ἡ 1) narratio fabularum; 2) deorum fabulosa historia; fabulae de diis; mythologia.
μυθολογικός, ἡ, ὄν' ad fabulas de diis pertineas.
μυθολόγος fabulas de diis narrans fabulator, -oris.
μυθοπλαστέω -ω fabulas fingo.
μυθοπλαστής, δ' fabularum fictor.
μυθοποιέω -ω fabulas fingo.
μυθοποιῶν, ἡ fabularum fictio.
μυθοποιός fabularum scriptor; fabulator, -oris.
μῦθος, δ' fabula, -ae, θ.

μυθώδης, ες fabulosus, a, um. το
μυθώδες, fabulositas, -atis, θ.
μυθώδως fabulose.
μυῖα, ἡ musca, -ae, θ.
μυῖδιον, τό muscula, -ae, θ.
μυῖκος, ἡ, ὄν muscarius, a, um.
μυιοειδής, ες muscae similis.
μυιοθήρας, ὁ araneus muscarius.
μυιοσοξέω -ῶ muscas abigo.
μυιοσόδη, ἡ muscarium, -ii, οὐ.
μυικάομαι -ῶμαι mugio, -ire, ἡ
βοῦς μυκάται, bos mugit. τό ἄλσοι,
ἡ θάλασσα μυκάται, nemus, mare mugit
Περδ. μυκάομαι.
μυκηθμός, ὁ mugitus, -us, ἄ.
μύκημα, μύκησις = μυκηθμός.
Μυκήναι, αἱ Mycenae, -arum, θ.
πλ. Μυκηναῖος, α, ὄν Mycenaeus,
a um οἱ Μυκηναῖες, οἱ Μυκηναῖοι,
Mycenenses, -ium.
μυκητής, ὁ mugitor, -oris, ἄ.
μυκητικός, μугенди vim habens.
μῦκος, ὁ mucus, -i, ἄ.
μυκτήρ, ὁ naris, -is, θ. οἱ μυκτῆ-
ρες, nares, -ium, θ. πλ.
μυκτηρίζω narius utor; subsan-
no, -are; derideo, -ere (aliquem).
μυκτηρισμός, τό, μυκτηρισμός, ὁ
nares, -ium, θ. nasus, -i, ἄ. subsan-
natio, -onis, θ. irrisio, -onis, θ.
μυκτηριστής, ὁ nasutus, -i, ἄ. sub-
sannator, -oris, ἄ.
μυλαῖος, α, ὄν molendarius, a, um;
molaris, a, um.
μύλαξ, ὁ lapis molaris.
μύλη, ἡ mola, -ae, θ. μύλην στρέφω,
molam verso, circumago.
μυλίας, ὁ lapis molaris.
μυλικός, ἡ, ὄν molaris, e.
μυλίτης λίθος molaris lapis ἡ ἀπλ.
molaris, -is, θ. μ. δδοῦς, molaris (dens).
μυλόδους, ὁ molaris (dens).
μυλοειδής, ες, μυλόδης, ες similia
lapidi molari. ὅθ. = rotundus, gravis.
μύλος, ὁ 1) mola, -ae, θ. 2) μυλί-
της, λίθος, molaris, -is, θ. 3) μυλίτης
δδοῦς, molaris (dens).
μυλωθρέω -ῶ molo, -ere.
μυλωθρός, ὁ pistrinarius, -ii, ἄ.
μυλών, ὁ pistrinum, -i, οὐ. τοῦ μυ-
λώνα, pistrinalis, e. καταβάλλω τινά
εἰς τὸν μυλώνα, dedo. detrudo ali-
quem in pistrinum.
μύξα, ἡ mucus, -i, ἄ.

μυξάξω mucus abundo.
μυξήτηρες nares, -ium, ἄ. πλ.
μυξίνος (ἡθός) mugil, -ilis, ἄ.
μυξοποιός, ὄν mucus gignens.
μυξώδης, ες mucosus, a, um.
μυοθήρας ὁ murium venator.
μυοθηρέω -ῶ mures venor.
μυοκτόνος, ὄν muricidus, a, um.
μυοπάρων (εἶδ. πλ.) myoparo,
-onis, ἄ.
μυιομαχία, ἡ murium proelium.
μύστρος στίχας mutilus versus.
μυόχοδον, τό muscerda, -ae, ἄ.
μύραινα ἡ muraena, -ae, θ. εἰς τὰς
μυραίννας ῥίπτω muraenis (piscinae)
abjicio (servum). μικρὰ μύραινα, mu-
raenula, -ae, θ.
μυραλοιφέω -ῶ unguentis illino.
μυραλοιφία unguentorum illitas.
μυρεψία, μυρεψική, ἡ unguenta-
ria, -ae, θ. (ὕπον. ars).
μυρεψός, ὁ unguentarius, -ii, ἄ.
μυμηρός, ἄ, ὄν unguentarius, a, um.
τὰ μυμηρὰ ἀγγεῖα (= μυροθήκαι), un-
guentaria vasa
μυριάκις millies; sexcenties.
μυριάς, ἡ decem millia ἑκατὸν μυ-
ριάδες, decies centena millia.
μυριετής, ες valde annosus.
μυρίζω 1) unguentis illino μεμυ-
ρισμένος, ἡ, ὄν unguentatus, a, um.
*2, μυροῖ = ὄζω, oleo bene, male).
μυρίκη, ἡ murica, -ae, θ.
μυρίκινος, ὄν e myrica confectus.
μυρικώδης, ες myricae similis.
μυριόκαρπος, ὄν valde fertilis.
μυριόλεκτος, ὄν saepissime dictus.
μυριόλεκτον, millies dictum
μυριόμματος, ὄν decem millia ἡ per-
multos habens oculos.
μυριόμορφος, ὄν milleformis, e.
μυριόπτεροι μάχαι pugnae, ubi per-
multi cadunt.
μυριοπλάσιοι, αἱ, αἰ infinitis partibus
plures. μυριοπλάσια, mille partibus
plura, millies plura.
μυριοπλάσιος, infinitis partibus;
infinite.
μυριοπληθής, ες infinitus numero.
μυριόπους innumeros pedes habens
1 μυριοί, αἱ, αἰ mille; sexcenti, ae, a.
innumeri, ae, a.
2 μύριοι, αἱ, αἰ decies mille ἡ de-
cem millia.

μυριοστημόριον, τό decies millena
pars.
μυριοστός, ἡ, ὄν decies millesimus.
μυριόφυλλον, τό millefolium, -ii, οὐ.
μυρίπνοος, ὄν nnguenta spirans.
μυρίς, ἡ vas unguentarium.
μυρισμός, ὁ unctio, -onis, θ.
μυριστικός, ἡ, ὄν odoratus, a, um.
μυριώνυμος, ὄν infinita nomina
habens.
μυρμηκία, ἡ formicarum cuniculus.
μυρμηκίας (λίθος) myrmecias, -ae, ἄ.
μυρμηκίσις, ἡ, μυρμηκίασις, ὁ
formicatio, -onis, θ.
μυρμηκίζω, μυρμηκιάω -ῶ formi-
co, -are μυρμηκίζων, formicabilis, e.
μυρμηκίον, τό 1) formicula, -ae,
θ. 2) νόσος, myrmecium, -ii, οὐ.
μυρμηκώδης, ες formicosus, a, um.
μυρμηκωειδής, ες formicae similis.
μύρμηξ, ὁ formica, -ae, θ.
μυροβάλανος, ἡ myrobalanus, -i, θ.
μυροβαφής, ες unguenta delibutus.
μυροβλύτης unguento scatens.
μυροδρεχής unguento madens.
μυροθήκη, ἡ vas unguentarium.
μυροθήκειον, τό myrothesium, -ii, οὐ.
*μυρολογέω -ῶ neniam canto.
*μυρολόγιον, τό nemia ἡ naenia, -ae.
μύρομαι fleo ploro, lamentor.
μύρον, τό 1) unguentum, -i, οὐ.
odores -um θ. πλ. 2) τό ἄγιον μύρον,
chrisma, -atis, ἄ.
μυροπνοός, ὄν unguenta spirans.
μυροποιός unguentorum confector.
μυροπωλείον, τό unguentaria ta-
berna; myropolium, -ii, οὐ.
μυροπώλης, ὁ unguentarius, -ii, ἄ.
μυροπόλη, -ae, ἄ.
μυροπώλης, ἡ unguentaria, -ae, θ.
μυροράντος unguentis adspersus.
μύρος (ἡθός) myrras, -i, ἄ.
μυροφόρος, ὄν unguentum portans.
μυροχρίστος ὄν unguentis imbutus.
μυρόω -ῶ unguo, -ere μεμυρωμέ-
νος, unguentatus, a, um.
μύρρα, ἡ myrrha, -ae, θ.
μυρρίνη ἡ myrtus, -i, θ.
μυρρινίτης οἶνος myrteum vinum.
μύρρινος, ἡ, ὄν myrteus, a, um.
μυρρινών, ὁ myrtetum, -i, οὐ.
μυρρινέλαιον, τό myrteum (vinum).
μυρρίνη, ἡ myrtus, -i, θ.
μυρρινός, ἡ, ὄν myrteus, a, um.

μυρρινίτης οἶνος myrteum vinum.
μυρρινοειδής, ες myrto similis.
μύρρινος, ἡ, ὄν myrteus, a, um.
μυρρινών, ὁ myrtetum, i οὐ.
μυρτία, ἡ myrtus, i, θ.
μύρτινος, ἡ, ὄν myrtinus, a, um.
μυρτίτης οἶνος myrtites, ae, ἄ.
μυρομυγής, ες myrtatus, a, um.
μύρτον, τό myrtum, -i, οὐ.
μύρωμα, τό 1) unguentum, -i, οὐ.
*2) chrismati unctio
μύρωσις, ἡ 1) unctio, -onis, θ. 2)
= μύρωμα, 2.
μῦς, ὁ 1) = ποντικός, mus -uris, ἄ.
2) = μύδων, musculus, -i, ἄ. torus -i,
ἄ. μυῖνας ἔχων, musculosus, toro-
sus a, um
μύσαγμα, τό piaculum, -i, οὐ.
μυσαρός, ἄ, ὄν detestabilis, e.
μυσαρῶς detestabiliter.
μυσάττομαι τινα ἡ τὴν 1) detestor.
-ari. aliquem ἡ aliquid; 2) fastidio.
-are, aliquid. μὴ μυσαρῇ; τοῦ σώμα-
τος το εὐτελές, ne fastidi, v)eris habitus
vilis
Μυσία, ἡ Mysia, -ae, θ. Μύσιος, α,
ὄν, Mysius, a, um οἱ Μύσοι, Mysi,
-orum, ἄ.
μύσος, τό piaculum, -i, οὐ. sce-
lus, -eris, οὐ.
μυσταγωγῶ τινα initio (aliquem).
μυσταγωγία, ἡ initiatio, -onis θ.
θεῖα μυσταγωγία. Coena Domini.
μυσταγωγός, ὁ initiator, -oris, ἄ.
mystagogus, -i, ἄ. ἡ μυσταγωγός, ini-
tiatrix, -icis, θ.
μύσταξ, ὁ barba labii superioris
μύστακα φέρε, illi labrum superius
non est rasum. κείρω τὸν μύστακα
tondeo labrum superius.
μυστηριόχης, ὁ mysteriarches, -ae, ἄ.
μυστήριον, τό 1) arcanum, -i, οὐ.
+ 2) sacramentum, -i, οὐ. mysterium,
-ii, οὐ.
μυστηριώδης, ες mysticus, a, um ar-
canus, occultus abditus, tectus, a, um
*μυστηριώδως mystice; occulte.
μύστης, ὁ mysta (-es), -ae, ἄ.
μυστικόν, τό secretum, -i, οὐ.
μυστικός, ἡ, ὄν mysticus, a,
um; secretus, um; arcanus, a, um.
*τηρῶ τι μυστικόν. occulto, tego, occult-
um habeo aliquid.
μυστικότης, ἡ secretum, -i, οὐ.

μυστικῶς mystice; secreto, clam.
 *μυστήριον, τό trulla, -ae, θ.
 μύστρον, τό mystrium, -i, οὐ.
 μυσώδης, ἐς abominabilis, e.
 μυτακισμός, δ' metacismus, -i, α.
 μυτίλος, δ' mitulus, -i, α.
 *μύτη, ἡ nasus, us, α.
 Μυτιλήνη, ἡ Mytilene, es, θ. Μυ-
 τιληναῖος, Mytilenensis, e. οἱ Μυτι-
 ληναῖοι Mytilenaei, -orum.
 μυττός, ἡ, ὄν' mutus, a, um.
 μυττωτόν, τό morētum -i, οὐ.
 μυχαίτατος, η, ὄν' penitissimus, a,
 um. intimus, a, um.
 μύχιος, α, ὄν' penetralis, e.
 μυχός (οὐκίας, ναοῦ, πόλεως, θαλάσ-
 σης, τῆς ψυχῆς) penetrat, -alis, οὐ.
 μυώδης, ἐς musculosus, a, um; to-
 rosus, a, um; lacertosus, a, um.
 μυνόν, δ' locus musculosus ἢ torosus.
 μυνονία, ἡ caverna muris.
 μυνωπάζω lusciosus sum.
 μυνωπία, μυνωπίασις, ἡ luscitio,
 -onis, θ visus humilis.
 μυνωπιάζω = μυνωπάζω.
 μυνωπίζω calcar subdo. ἵππον μυν-
 πίζω, calcar stimulo equum.
 μυνωπός, ὄν' oculis connivens; lus-
 ciosus, a, um.
 μυνωπ δ, ἡ 1) = μυνωπός. 2) = περ-
 νιστήριον, calcar, -aris, οὐ. τῷ μυνωπι-
 κεντῷ τὸν ἵππον, calcar concito equum.
 3) ὁ οἶστρος, tabanus, -i, α.
 μυνωπάζωμαι -ῶμαι irrideo, -ore.
 μυνωπία, μυνωπία irrisio, -onis, θ.
 μυνωπός, δ' subsannatio, -onis, θ.
 μυνωπός, δ' irrisor, -oris, α.
 μυνωπός, δ' moles, -is, θ.
 μυνωπ (βοτ.) moly, -yos, οὐ.
 μυνωπίζω τινά vobices alicui in-
 fligo. μεμωλωπιμένος, η, ὄν, vibicibus
 plenus, a, um.
 μυνωπός, δ' vibex, -icis, θ.
 μυνωπάζωμαι -ῶμαι vituperatio, -oris, α.

μυνωπός, δ' vituperator, -oris, α.
 μυνωπός, ἡ, ὄν' reprehensibilis, e.
 μυνωπός, δ' 1) vituperatio, -onis, θ.
 reprehensio, -onis, θ. 2) ὁ Μῶμος,
 Momus, -i, α.
 μυν; num? μυν τι; num quid ἢ
 numquid?
 μυνωπίζω, μυνωπίζομαι 1) desipio (ui,
 -ere); stultus sum *μυνωπίζω desipuit,
 stultus fuit. 2) μυνωπίζω τινά, demento
 aliquem παροίμ' μυνωπίζω Κύριος, ὄν
 βούλεται ἀπολέσαι, quos vult perdere
 Jupiter, dementat prius 3) μυνωπίζω τι
 desipio aliquam rem (τὸ ἄλλας sal).
 μυνωπία, ἡ stultitia, -ae, θ. insipien-
 tia, -ae, θ fatuitas, -atis, θ.
 μυνωπικακότης stulte malitiosus.
 μυνωπικότης stultus fur.
 μυνωπικότης -ῶ stulta loquor.
 μυνωπικότης, τό stultit quum, -ii,
 οὐ. ineptiae, -arum, θ. πλ.
 μυνωπικότης, ἡ 1) stultiloquentia,
 -ae, θ. 2) = μυνωπικότης.
 μυνωπικότης, ὄν' stultiloquus, a, um.
 μυνωπικότης, τό morum -i, οὐ.
 *μυνωπικότης, ἡ credulitas, -atis, θ.
 *μυνωπικότης, ὄν' credulus, a, um.
 *μυνωπικότης, ἡ falsa simplicitas.
 μυνωπικότης, ὄν' 1) stultus et im-
 probus. *2) vobis. non verus simplex
 homo; fallaciarum machinator.
 μυνωπικός, α, ὄν' stultus, a, um; fa-
 tuus, a, um; insipiens, -ntis.
 μυνωπικότης -ῶ stulte sapio.
 μυνωπικότης, ἡ sapientia stulta.
 μυνωπικότης, ὄν' stulte sapiens; stul-
 tidus, a, um.
 μυνωπικότης, τό morosus, -i, οὐ.
 μυνωπικότης, ἡ stultitia, -ae, θ.
 μυνωπικότης stultus; stulti animi.
 μυνωπικότης -ῶ fatuum reddo (aliquid).
 μεμωρωμένος, η, ὄν, fatuus, a, um.
 μυνωπικότης, ἡ stultitia, ae, θ.
 *μυνωπικότης, τό ἰδὲ μουσεῖον 2.

N

N, ν (νυ) 1) τὸ τρισκαίδεκατον γραμ-
 μα. litera ν. 2) ὡς ἀριθμητ. σημεῖον τὸ
 μὲν ν = quinquaginta, τὸ δὲ ν =
 quinquaginta millia.

Ναβαθαία, ἡ Nabathaea, -ae, θ. Na-
 θαταῖοι, Nabathaei, -orum, α.
 νάβλα, ἡ nablum, -i, οὐ.
 νάβλας, νάβλιστος nablum pulsans.

ναῖ 1) μόρ. βεβαιωτ. (μετὰ τῶν μορ.
 μή, μὴν, μέν, μέντοι), sane, profe-
 cto 2) μόρ. ὁμοτικόν (μετὰ τοῦ μά)
 nae val μά Δι' ἔγωγε, nae, ego val
 μ τὸν Δία σύ γε. nae, tu helcle val
 μά τοὺς θεοὺς, medius fidius nae 3)
 ἐν ἀποκρίσ. nae, ita. sic est, certe. ναί,
 ναί, vero (σπ. verum).
 Ναῖας, ἡ Naïas, -iadis, θ. αἱ Ναῖα-
 zes, Naiades ἢ Naides
 ναῖδιον, ναῖσος sacellum, -i, οὐ.
 ναῖω habito, -are
 νάκη, νάκος pellis lanata.
 νάκτης (γναφεύς nacta, -ae, α.
 νάμα, τό fluentum, -i, οὐ. scatu-
 rigo, -inis, θ. lymphā, -ae, θ latex,
 -icis, α. + 2) vinum (quod in sacro-
 sancto Missae sacrificio affertur).
 ναματῖος, α, ὄν' scaturiens, -ntis.
 ναματῖος, ἐς scaturiginum plenus.
 ναννίον, τό pupus, -i, α.
 νάννος, δ' nanus, -i, α. pumilus,
 -i, α pumilio, -onis, α.
 ναννοφυής, ἐς pumilionis statu-
 ram habens.
 ναννοφυής, ἐς pumilus.
 Ναξος, ἡ Naxos (us), -i, θ. Νά-
 ξιος, α, ὄν, Naxius, a, um Νάξια
 λίθος. Naxia cos; Naxium, -ii, οὐ.
 ναοποιέω -ῶ templum aedifico.
 ναοποιός, ὅς qui templum aedificat.
 ναός, δ' 1) aedes -is, θ. 2) tem-
 plum, -i, οὐ. 3) fanum, -i, οὐ.
 ναοφύλαξ, δ' templi custos.
 ναπαῖος, α, ὄν' saltuosus, a, um.
 νάπη, ἡ saltus, -us, α.
 Ναρβών, ἡ Narbo, -onis, θ. Ναρ-
 βωντικός, Narbonensis, e ἡ Ναρβωνί-
 τις ἐπαρχία, provincia Narbonensis.
 νάρδινος, ὄν' nardinus, a, um.
 νάρδιος, ὄν' nardinum, -i, οὐ.
 νάρδος, ἡ nardus, -i, θ. καὶ nar-
 dum, -i, οὐ. Κελτική v. Valeriana Cel-
 tica νάρδος ἀρνή, Valeriana tuberosa.
 ναρδόσταχυς, ἡ nardostachyon, -i, οὐ.
 ναρδοφόρος, ὄν' nardifer, a, um.
 ναρθηκία (φ.) ἡ ferulago, -inis, θ.
 ναρθηκίζω ferulis obligo.
 ναρθηκίνος, η, ὄν' feruleus, a, um.
 ναρθηκοειδής, ἐς ferulae similis.
 ναρθηκοφόρος, ὄν' ferulam ferens.
 ναρθηκώδης, ἐς ferulae similis.
 νάρθηξ, δ' 1) = φυτόν ferula, -ae,
 2) = πυξίς, θήκη, narthecium, -i, οὐ.

3) νάρθηξ ἐκκλησίας, ferula, ecclesias
 vestibulum.
 ναρκάω -ῶ torpeo, -ere
 νάρκη, ἡ 1) = ἰγθύς, torpedo, -inis,
 θ. 2) = νάρκωσις, torpor, -oris, α.
 ναρκίσσιος, ὄν' narcissinus, a, um.
 ναρκισσίτης λίθος narcissites, -ae, α.
 ναρκισσός, δ' narcissus, -i, α.
 ναρκόω -ῶ τὸ torpore, -are, aliquid.
 ναρκόομαι -οῦμαι torpesco. (-pai,
 -ere). νε αρκωμένος, η, ὄν, torpens, -ntis
 ναρκώδης, ἐς torpidus, a, um.
 νάρκωσις, ἡ torpor, -oris, α. torpe-
 do, -inis, θ.
 ναρκατικός, ὄν' torporem ferens.
 νασμός, δ' latex, -icis, α.
 ναστός, δ' placentae genus.
 ναυαγέω -ῶ naufragium facio ἢ pa-
 tior ναυαγίας ἀπώλετο, naufragio
 perit.
 ναυαγία, ἡ naufragium, -ii, οὐ.
 ναυαγίας ἐπιφανέων, naufragalis, e; nau-
 fragus, a, um.
 ναυάγιον, τό 1) fragmentum navis.
 2) = ναυαγία, naufragium, -ii, οὐ.
 ναυαγός, ὄν' naufragus, a, um.
 ναυαρχέω -ῶ navibus praesum
 ναυαρχία, ἡ praefectura classis
 maritimum imperium.
 ναυαρχίς, ἡ navis praetoria
 ναύαρχος, δ' classis praefectus;
 navarchus, -i, α.
 ναυδάτης, δ' nauta, -ae, θ.
 ναυκληρέω -ῶ naviculariam facio;
 navicularius sum
 ναυκληρία, ἡ navicularia, -ae, θ.
 ναυκληρικός, ἡ, ὄν' navicularis, e;
 naulericus, a, um.
 ναύκληρος, δ' navicularius, -i, α.
 ναυκλέρυς, -i, α.
 ναυκρατέω -ῶ navali pugna vinco.
 ναυκράτης, ναυκράτωρ, δ' maris
 imperium tenens.
 ναυκρατία, ἡ 1) victoria navalis.
 2) imperium maritimum.
 ναυλολογέω -ῶ naulum exigo.
 ναῦλον, ναῦλος naulum, -i, οὐ.
 ναυλοχέω -ῶ in portu permaneo.
 ναυλοχία, ἡ occulta navium statio.
 ναύλοχον, τό statio navium. τὰ
 ναύλοχα, castra nautica.
 ναυλόω -ῶ navem naulo eloco.
 ναυλοῦμαι, navem naulo conduco.
 *ναύλωσις, ἡ navis conductio.

***ναυλωτής**, ὁ· qui navem conducit.
ναυμαχέω -ῶ· proelio navali con-
 figo; navali proelio decerdo.

ναυμάχης, **ναυμάχος**, ὁ· navali
 proelio decertans.

ναυμαχία, ἡ· 1) navale proelium;
 pugna navalis; maritima dimicatio.
 classicum certamen. 2) ν. θεατρικὴ καὶ
 δόκος, naumachia, -ae, θ. ὁ ἐν θεα-
 τρικῇ ναυμαχία ἀγωνιζόμενος, nauma-
 charius, i, ἄ.

Ναύπακτος, ἡ· Naupactos, -us, -i, θ.
ναυπηγέω -ῶ καὶ **ναυπηγοῦμαι**
 (ναῦν· navem (ἢ navim) construo,
 aedifico.

ναυπηγησία, ἡ· navium aedificatio.
ναυπηγήσιμος ὕλη· navalis materia.

ναυπηγησις, ἡ· navium aedificatio.
ναυπηγικός, ἡ, ὅν· ad aedificatio-
 nem pertinens. ἡ ναυπηγικὴ (ὑπον. τέ-
 χνη), ars naves aedificandi.

ναυπήγιον, τό navalia, -ium, οὐ.
ναυπηγός, ὁ· navium fabricator;
 naupēgus, -i, ἄ.

Ναυπλία, ἡ· Nauplia, -ae, θ.
ναύπορος, ὄν· navigabilis e.

ναῦς, ἡ· navis, -is, αφ. nave καὶ na-
 vi, θ μακρὰ ναῦς, navis longa. φορ-
 τηγὸς ναῦς, navis oneraria ὀπλιζὼ ναῦν,
 navem instruo, orno armō ἐμβαίνω εἰς
 ναῦν, conscendo (ἢ in navem ascendo).
 ἐκβαίνω ἐκ τῆς ναῦς, egredior (e) navi.
 καθέλκω τὴν ναῦν, deduco navem.

ἀνέλκω τὴν ναῦν, navem subduco.

ναυσία, **ναυσίασις**, ἡ· nausia, -ae,
 θ. ναυσίασιν ποιῶν, nauseabilis, e.

ναυσιάω -ῶ ἰδὲ **ναυτιάω** -ῶ.
ναυσιβάτης, ὁ· navita -ae, ἄ.

ναυσιβίος, ὄν· e navibus vivens.

ναυσικλυτός, ἡ, ὄν· navali clarus.

ναυσίπορος, ὄν· navigabilis, e.

ναυσίπορος, ὄν· navi permeans.

ναυσιόδης, es nauseosus, nauseator.

ναύσταθμον, τό **ναύσταθμος**, ὁ·
 navium statio; castra navalia ἢ nau-
 tica

ναυστολέω -ῶ· 1) navem mitto. 2)
 ἀμει. καὶ μέσ. navi vehor.

ναῦτης, ὁ· nauta, -ae, θ.

ναυτία, **ναυτίασις**, ἡ· nautea, -ae, θ.

ναυτιάω -ῶ· nauseo, -are, ναυτιῶν,
 nauseabundus, a, um

1.ναυτικός, ὁ· navigator, -oris, ἄ. οἱ
 ναυτικοί, nautici, navigatores.

2.ναυτικός, ἡ, ὄν· 1) nauticus, a,
 um. τὰ ναυτικά, ἡ ναυτικὴ, res nauti-
 cae ἢ maritimae: nauticarum rerum.

scientia 2) classarius, a, um τὸ ναυ-
 τικόν, classis, is θ. ναυτικός στρα-
 τώτης, classarius miles πολὺ τὴν ναυ-
 τικὴν ἰσχύω, multum classe valeo, pla-
 rimum polleo navi. 3) navalis, e, ναυ-
 τικὴ Σχολή, Schola navalis.

ναυτικὸς nautarum more.

ναυτιλία, ἡ· navigatio, onis, θ.

ναυτιλλομαι navigo, -are, οἱ ναυ-
 τιλλόμενοι, navigatores.

ναυτίλος, ὁ· 1) navigator, -oris, ἄ.
 2) nautilus, -i, ἄ.

ναυτιόεις -εσσα, εν· nanseans, -ntis.

ναῦτις, **ναυτις**, ἡ ἰδὲ **ναύτρια**.

ναυτιώδης, es nauseabilis, e, nau-
 seosus, a, um.

ναυτοδίκης, ὁ· nauticus iudex.

ναυτολογέω -ῶ· nautas lego cogo.

***ναυτολογία**, ἡ· nautarum collectio.

ναυτολόγος· qui nautas legit

ναυτοπαίδιον· nautae puerulus.

ναύτρια mulier nauticam exercens.

ναυφθόρος, ὄν· naufragus a um.

ναυφύλαξ, ὁ· custos navium.

νάφθα, ἡ· naphta, -ae, θ.

νεάγγελτος, ὄν· nuper nunciatus.

νεαγενής, es· recens natus.

νεάζω· juvenesco -ere; juvenis sum..

2) = νεανιεύομαι, juvenor -ari

νεαλής es· juvenis, vegetus.

νεάλωτος, ὄν· recens captus

νεάμελκτος, ὄν· nuper mulctus.

νεανθής, es· recens florens.

νεανίας, ὁ· adolescens, -ntis, ἄ. ju-
 venis, -is, ἄ.

νεανίσκον, juvenilitas, -atis θ.

νεανικός, ἡ, ὄν· juvenilis, -e, τὸ
 νεανικόν, juvenilitas, -atis θ.

νεανικῶς· juveniliter.

νεάνις, ἡ· adolescens -ntis θ. ju-
 venis, -is, θ. juvenula, -ae, θ.

νεανίσκον, juvenilitas, -atis θ.

νεανίσκος, ὁ· juvenis -is, ἄ.

Νεάπολις, ἡ Neapolis, is, θ. **Νεα-**
πολίτης, Neapolitanus, -i, ἄ.

Νεαπαί, αἱ ἰδὲ **νεαρός**

νεαροποιέω -ῶ· recens facio.

νεαρός, ἄ, ὄν· 1) juvenilis, e; ju-
 venis, -is, ἄ. θ. ἐκ νεοσῆς ἡλικίας, a
 teneris annis. 2) novellus, a, um. ἡ

νεαρά ἀλεκτορίς, novella gallina. αἱ νεαραὶ
 εἰν αὐτοκρατόρων διατάξεις, αἱ νεαραὶ
 novellae constitutiones ἢ Novellae.

νεαρώς· juveniliter.

νέαισις, **νεασμός** novavem, -inis, θ

νέαιτη χορδή· ima chorda.

νεατὴ γῆ· novalis terra.

νέαιος, ἡ, ὄν· novissimus, a, um.

νέαιον -ῶ ἀγρόν· agrum novo.

νέαιος, α, ὄν· hinnuleus, a, um

νέαιη, **νέαις**· pellicula hinnulea.

νέαιτης λίθος· nebrites, -ae, ἄ.

νέαιος, ὁ· hinnulus, -i, ἄ.

νέαιον, ὁ· hinnulorum occisor.

νέαιλος, ὁ· ἡ advena, -ae, θ.

νέαιος, τὸ· rixa, -ae, θ.

Νεῖλος, ὁ Nilus -i, ἄ. ὁ τὸν Νεῖλον
 κατοικῶν, Nilicola, -ae, θ. **Νεῖλαιος**,
 α, ὄν, Niliacus, a, um. **Νεῖλογενής**,
 Niligena, -ae **Νεῖλόρουτος**, per
 quem Nilus fluit. **Νεῖλωτικός**, Nilo-
 ticus, a um.

νέαιος ἀγρός· novale, -is, οὐ.

νεκράγγελος, ὄν· mortui nuncius.

νεκραγωγέω -ῶ· mortuos ducō.

νεκραγωγός, ὄν· mortuos ducens.

νεκρεγεσία· mortuorum resuscitatio

νεκρεγέτης, ὁ· resuscitator, -oris, ἄ.

νεκρικός, ἡ, ὄν· feralis, e

νεκρικῶς· in modum mortuorum.

νεκροδόρος, ὄν· mortuos devorans.

νεκροδοχεῖον, τό receptaculum mor-
 tuorum.

νεκροδόχος, ὄν· mortuos recipiens.

νεκροειδής, es· mortui similis.

νεκροθάπτης, ὁ· libitinarius, -ii, ἄ.

νεκροθήκη, ἡ· capulus, -i, ἄ.

νεκροκαύστης, ὁ· ustor, -oris, ἄ.

νεκροκόμος, ὁ· pollinator, -oris, ἄ.

νεκροκράδδατον, τό sandapila, -ae, θ.

νεκρολογία, ἡ· necrologia, -ae, θ.

νεκρομαντεία, ἡ· necromantia, -ae, θ.

νεκρομάντις, ὁ· necromanticus, -i, ἄ.

νεκροπομπός· dux manium; du-
 ctor mortuum.

νεκρός, ἄ, ὄν· mortuus, a, um; de-
 functus, a, um. ἡ νεκρὰ θάλασσα, mare
 mortuum. οὐς. ὁ νεκρός, mortuus,
 i, ἄ. cadaver, -eris οὐ. ἐκ τῶν νε-
 κρῶν ἀνίστημι τινα, e mortuis resuscito
 aliquem.

νεκροστολέω -ῶ· 1) mortuos Pla-
 toni mando. 2) pollingo, -ere, aliquem

νεκροστόλος, ὁ· pollinator, -oris, ἄ.

***νεκροστολίω** = νεκροστολέω 3

νεκροσυλία, ἡ· mortuorum spoliatio.

νεκρόσυλος, ὄν· mortuos spolians.

***νεκροταφεῖον**, τό· sepulcretum, -i,
 οὐ· coemiterium, -ii, οὐ.

νεκροτόκιον, τό· fetus mortuus.

νεκροτοκῶ· fetum mortuum pario.

νεκροφαγέω -ῶ· cadavere vescor.

νεκροφάγος, ὄν· cadavere vescens.

***νεκροφάνεια** ἡ· similitudo mortis.

***νεκροφανής**, es· mortui similis.

νεκροφορεῖον, τό sandapila, -ae,
 θ. libitina, -ae, θ.

νεκροφορέω -ῶ· cadaver effero

νεκροφόρος, ὄν· qui defunctos ef-
 fert. ν. ἀμαξα, plaustrum funebre.

νεκροφύλαξ, ὁ· mortui custos.

***νεκροψία**, ἡ· mortui visitatio.

νεκρῶ -ῶ mortifico, are; mor-
 tuum reddo aliquem, aliqui).

νεκρόμαι -οῦμαι· emorior, -i. νεκ-
 ρωμένος, ἡ ὄν, emortuus, a, um;
 morticinus, a, um.

νεκρώδης, es· mortuo similis; mor-
 tuosus, a um

νεκρών, ὁ· = νεκροταφεῖον.

νεκρώσιμος, ὄν· 1) mortifer, a, um.

*2) νεκρὸν νεκρώσιμος ἀκολουθία, offi-
 cium funebre. τό νεκρώσιμον, nū-
 tium funeris.

νέκρωσις, ἡ· 1) mortificatio -onis,
 θ. *2) μιστὴ νεκρώσις τοῦ ἐμποροῦ,
 rerum cessatio.

νέκταρ, τό nectar, -aris, οὐ.

νεκτάρεος, α, ὄν· nectareus, a, um.

νεκτάριον, τό nectarea herba.

νεκταρίτης οἶνος· nectarites -ae, ἄ.

νεκτεροσταγής, es· nectare stillans.

νεκταρώδης, es· nectari similis.

νεκνία, ἡ· mortuorum evocatio

νεκνιομαντεία· necromantia, -ae, θ.

νέκυς, ὁ· mortuus, -i, ἄ.

νεκύσια, τὰ funeris sollempnia.

Νεμέα, ἡ· Nemea, -ae, θ. τὰ Νέμεα,
 Nemea, -orum, οὐ. Νεμεάτος, α, ὄν, Ne-
 meaeus, a, um.

νεμεσητός, ἡ, ὄν· invisus, a, um.

νέμεσις, ἡ· 1) ultio divina 2) ἡ
 Νέμεσις, Nemesis, -is καὶ -ios, θ.

νέμησις, ἡ· distributio, -onis, θ.

νέμος, τό· nemus, -oris, οὐ.

νέμω 1) νέμω τι *τι*, tribuo (-ni-
-atum, -ere) alicui aliquid. νέμω τι εἰς
μέρη, tribuo aliquid in partes. 2) νέμο-
μαι *τι* (= διαμοιράζομαι *τι*), partior
(-itus sum -iri) aliquid (τὴν πατρίαν
οὐσίαν, res patrias). 3) βόσκω, pasco
(pavi, pastum, -ere) aliquid. ζῶα he-
stias, ἀγέλας greges. 2) νέμομαι α)
καθητ. = βόσκειμαι, pascor, -i β) ἀπόθ.
νέμομαι (= βόσκω) *τι*, pascor aliquid
γι οὐδ. pasco -ere αἴγες νεμόμεναι, ca-
pellae pascentes. 3) μετὰ ἢ φλόξ νε-
μεται τὴν πόλιν, flamma depascit ur-
bem. 3) νέμομαι I = κέκτημαι, καρποῦ-
μαι *τι*, possideo, -ere, aliquid (τὸν ἀ-
γρὸν agrum, τὴν Ἰταλίαν Italiam,
fructus, -i aliquid.
νεόβλαστος novissime germinans.
νεόβουλος, δ. senator novus
νεόδροχος, ον. recens irrigatus.
νεογαμετή, ἡ nova nupta.
νεόγαμος, δ. novus maritus. ἡ νεό-
γαμος, nova nupta. οἱ νεόγαμοι, novī
mariti
νεογέννητος, ον. recens natus, a, um.
νεογλυφίς, ἐς recens caelatus.
νεογνός, ον. recens, -ntis. τὸ νεο-
γνόν, parvulus, i, δ.
νεόγραπτος, ον. recens scriptus.
νεογύνῃς qui nuper uxorem duxit.
νεόδαρτος, ον. recens detractus.
νεοδιδάκτος, ον. qui nuper didicit.
νεόδημος, ον. recens exstructus.
recens aedificatus, a, um.
νεόδρεπτος, ον. recens decerptus.
νεοειδής, ἐς juveni similis
*νεοελληνικός, ἡ, ον. graecus nostrae
aetatis. ἡ νεοελληνικὴ γλῶσσα, nostrae
aetatis lingua Graeca; lingua neo-
graeca.
νεόζευκτος ον recens jugatus, a, um
νεόβαλῆς, ἐς nuper virens.
νεοθανής, ἐς recens mortuus, a, um.
νεόθεν denuo; nuper.
νεόθηκτος, ον recens acutus, a, um.
νεόθηλος, ον recens lactens
νεόθλιπτος, ον recens expressus.
νεόθριξ, δ. ἡ recentibus crinibus.
νεόθυτος, ον recens immolatus.
νεοικοδόμητος, ον recens aedificatus.
νεοκάθατος, ον recens purgatus.
νεοκατάγραφος, ον recens scriptus.
νεοκατασκευάστος recens paratus.
νεοκατήχητος recens institutus.

νεοκάτοικος novus incola.
νεόκαιστος recens crematus
νεόκλωστος, ον. nuper netus, a, um.
νεόκοπος νεόκοπος recens caesus
νεόκτητος recens adquisitus.
νεόκτητος, ον. recens conditus
νεολαία, ἡ juvenus is, θ. ju-
venum multitudo juven puberes
-um, i, δ.
νεολαμπής, ἐς denuo lgens.
νεόλεκτος nuper lectus tiro.
νεολεξία, ἡ tirocinia οὐ
νεόληπτος, ον. nuper captus, a, um
*νεολογία, ἡ novum verbum.
νεόμυστος, ον. recens initiatus.
*νεόμυροι, οἱ novi mariti.
νεόμυρος, ον. recens politus.
νεοπαγής, ἐς recens compactus.
νεοπενθής qui in recenti luctu est.
νεόπλεκτος, recens plexus, a, um.
νεόπλοντος, ον recens ditatus, a, um.
νεόπλουτος, ον recens lotus, a, um.
νεοποιέω novum facio aliquid;
renovo -are, aliquid.
νεοποίητος, ον recens factus, a, um.
νεόποκος, ον. nuper census, a, um.
νεοπολίτης, δ. novus civis.
νεοπότιστος, ον. nuper irrigatus.
νεοπρεπής, ἐς juvenes decens
νεόπριος, ον. nuper serrā sectus.
νεορραγής, ἐς modo ruptus, a, um.
νεόρραγτος modo conspersus, a, um.
νεόρραπτος recens consutus, a, um.
*νεόρρητος, ον. recens fluens.
νέος, α, ον. 1) novus, a, um. οἱ
νέοι ἄνθρωποι, novi consules. νέον τι,
νιώτερόν τι novum ἢ nova res νέος
(οὐκ ἐπιφανής) ἄνθρωπος, novus homo.
2) = ἀρτι γινόμενος, recens, -ntis. οἱ
νιώτεροι, recentiores. 3) νέος (τὴν ἡλι-
κίαν, juvenis, -is, δ. θ. νεώτερος, ju-
nior -oris. δ. νέος (= δ. νεανίας), juve-
nis, -is, δ. ἐφ' ὅσον νέος ἐσμέν, juvenes
dum sumus. ἡ νέα (= νεανίς) juvenis,
-is, θ. οἱ νέοι (ἡ νεολαία, juvenus,
-ntis, θ. 4) τὸ νέον, novitas, -atis, θ.
5) ἐπὶ νεόν, nuper, modo, denuo.
νεοσκαφής, ἐς recens effusus, a, um.
*νεόσπαρτος, ον. nuper satus, a, um.
νεόσπορος = νεόσπαρτος.
νεοσσεύω, νεοσσοποιέω -ω. nidos
fingō ἢ facio; nidulus, -ari.
νεοσιδιά, ἡ nidos, -i, δ. μικρὰ νεο-
σιδιά, nidulus, -i, δ.

νεόσσιον, τό pullus, -i, δ.
νεοσσοκόμος, ον. pullos nutrens.
νεοσσός, δ. pullus, -i, δ.
νεοσσοτροφείον, τό. locus, ubi pul-
li aluntur
νεοσσοτροφέω -ω. pullos alo.
νεοσσοτρόφος, ον. pullos nutrens.
νεοσσοτρώγος (*νεοσσοτρώγος) recens
constitutus, a, um
νεόστεπτος, ον. recens coronatus.
νεοστράτευτος recens (novus) mi-
les, tiro, -onis.
νεόστροφος, ον. nuper tortus, a, um
νεοσύλλεκτος, ον. recens collectus,
a, um δ. νεοσύλλεκτος (δὴλ στρατιώ-
της), novus miles, tiro, -onis, δ.
νεοσφαγής, ἐς, νεόσφακτος, ον,
nuper mactatus, a, um.
νεοτερεπής ἐς denuo oblectans
νεότευκτος, ον recens fabricatus.
νεότης, ἡ 1) juvenus, utis, θ.
adolescentia, -ae, θ. 2) = οἱ νέοι, ju-
venes, um, δ.
νεότμητος, ον. nuper sectus, a, um.
νεοτόκος quae recens peperit.
νεότοκος, ον recens natus, a, um
νεοτριβής, νεότριπτος recens tritus
νεότρωτος, ον. recens vulneratus.
νεοττεύω κτλ. ἰδὲ νεοσσεύω κτλ.
νεότυρος, δ. caseus recens.
νεουργέω -ω. novum facio, aliquid
renovo, -are, aliquid
νεουργής, ἐς nuper factus, a, um.
νεοφανής, ἐς 1) nuper ortus, a,
um. 2) novus ἢ recens τὸ νεοφανές,
novitas -atis θ. δ. τὰ νεοφανῆ ἀγαθῶν,
rerum novarum studiosus.
νεοφάντης, δ. nuper initiatus
νεόφθαρτος, ον. nuper corruptus
νεοφυής, ἐς recens germinans.
νεοφυεσία, ἡ recens plantatio.
νεοφυτεῖον, τό novellum, -i, οὐ.
νεόφυτος, ον. recens plantatus, a,
um. v. ἀμπελος, novella vitis.
νεοφώτιστος, ον. recens illumina-
tus ἢ baptizatus; novitius Christianus.
νεοχάρακτος, ον. recens sculptus.
νεόχριστος, ον. recens illitus, a, um.
νεόω -ω. novo (aliquid).
*νερόν, τό. ἰδὲ ὕδωρ.
Νέρων, δ. Nero, -onis, δ. τοῦ Νέρω-
νος, Neroneus (-ius), Neronianus, a, um
νεῦμα τό nutus, -us, δ. numen,
-inis, οὐ.

νευρά, ἡ nervus, -i, δ. chorda, -ae, θ.
νευρία ἡ nervia, -ae, A
*νευραλγία, ἡ nervorum dolor.
νευρικός, ἡ, ον. nervorum vitio
laborans; neuricus, a, um
νεύρινος, ἡ ον. nervinus, a, um.
νεύριον, τό. nervium, -ii, οὐ.
νευρίτης λίθος, neurites lapis
νευροειδής, ἐς. nervo similis.
νευροκοπέω -ω nervos incido
νεῦρον τό. nervus, -i, δ. κατα-
πραύνω τὰ νεῦρα, nervos mulceo μεταφ.
τὰ νεῦρα (= δυνάμεις, ισχύς), nervi,
-orum, δ. πλ. τὰ νεῦρα (ἡ δυνάμεις)
τοῦ λόγου, nervi orationis
*νευροπάθεια, ἡ nervorum vitium.
*νευροπάθης, ἐς nervis laborans.
νευροπαθέω -ω. nervis consuo alqd.
νευροσπάστια, ἡ motus per nervos
νευρόσπαστος, τό. icuncula, -ae
(quae nervorum tractu movetur).
*μετὰ εἰς νευροσπάστρον, tu es ut
nervis alienis mobile lignum.
νευροτενής, ἐς nervos intentus
νευροτόμεω -ω. nervos incido
νευροτόμος, ον. nervos incidens.
νευρώω -ω roboro
νευρώδης, ἐς nervosus, a, um. τὸ
νευρῶ ἐς, nervositas, -atis, θ.
νευρωδῶς nervose
1 νεῦσις, ἡ natatio -onis, θ.
2 νεῦσις, ἡ nutus, -us, δ.
νευστικός, ἡ, ον. natabilis, θ.
νεύω. nuto, are; νέω τῇ κεφαλῇ.
capite nuto. νέω τινί τι, nuto alicui
aliquid 2 νῦτο, vergo. δ. λόφος νέω
ἐπὶ τὸν ποταμόν, collis vergit ad flumen.
νεφέλη, ἡ 1) nubes, -is, θ. 2) ne-
bula, -ae, θ.
νεφελιγενής nubes cogens.
νεφέλιον, τό. nubecula, -ae, θ.
νεφελογενής nubigena, -ae
νεφελοειδής, ἐς nubibus similis, a.
Νεφελοκένταυρος Nephelocentauri.
Νεφελοκοκκυγία ἡ Nephelococcy-
gia (urbs ficta avium).
νεφελώω -ω. nubibus obduco.
νεφελώδης, ἐς nubilus, a, um;
nubilosus, a, um. τὸ νεφελώδες, nu-
bilositas, -atis, θ.
νεφίον, τό. nubecula, -ae, θ.
νέφος, τό. nubes, -is, θ. nubilum,
-i, οὐ. τὰ νέφη, nubila -orum, οὐ. νέ-
φει καλύπτω, nubibus obduco (cas-

lum). μεταφ. νέφος κονιορτού, nubes pulveris.

νεφάω -ω· nubilo, -are, aliquid. ὁ οὐρανὸς νεφάζεται, nubilat ἢ nubilatur (οὐδ.).

νεφρῖαιος, α. ον· renalis, e
νεφρετικός, ἢ, ον· renum dolore laborans.

νεφρῖτις, ἢ· renalis passio
νεφροειδής, ἐς· renibus similis.

νεφρός, νεφροί ren. renis καὶ συνήθ. renes -um καὶ ium.

νεφρώδης, ἐς· reni similis.

νεφρώδης, ἐς· 1) = νεφροειδής. 2) =

νεφελώδης

1. νέω (= νήχομαι)· n o (navi, nare); nato, are.

2. νέω (= νήθω)· n e o -ere, aliquid.

3. νέω (= σωρεύω)· cumulo, -are.

νεωκορέω -ω aeditimor, -ari; aedituus sum.

νεωκορία, ἢ· munus aeditui

νεωκός, δ aedituus, -i, δ. ἢ νεωκός, aeditua -ae, θ.

νεωλίκον -ω τὰς ναῦς, τὸν στόλον· naves, classem subduco (-xi, -ere).

νεωλιχόμενον πλοῖον, navis subducta τὸ νεωλιχέιν τὰς ναῦς subductio.

νεωλιχία, ἢ· subductio (navis).

νεωλίκιον, τό· navale, -is, οὐ.

νεωλίκος, δ· qui naves subducit

νέωμα τό· novale, -is, οὐ.

νέωντος nuper emptus (sclavus).

νεωρέω -ω· naves custodio.

νεωρίον τό· navale, is, οὐ. τὰ νεώρια, navalia, -ium, οὐ. πλ.

νεωριοφύλαξ, δ· navalis custos.

νεώς, δ· ἰδὲ ναός

νέωσις, ἢ· novatio, -onis, θ.

νεώσοινοι, οὐ· navalia, -ium, οὐ.

νεωστί· novissime; nuper; recens; tempore recentiore.

νέωτα (μετὰ τῆς εἰς)· εἰς νέωτα, in annum novum venturum.

νέωτατος, η, ον· nati minimus, a, um.

νεωτερίζω· rebus novis studeo; novas res quaero, ago, molior, tento.

νεωτερικός, ἢ· ον· juvenilis, e

νεωτερισμός, δ· 1) rerum novarum studium. *2) νεωτερισμοί, novae res.

ν. εἰσάγω, novas res induco.

νεωτεριστής, δ· novis rebus studens; cupidus rerum novarum.

νεωτεροποιέω -ω· innovo; immuto.

νεωτεροποιός, ον· rerum novarum cupidus, a, um.

νεώτερος, α, ον· junior. -oris; natu minor. ἢ νεώτεροι nati minores.

juvenes τὰ νεώτερα, res novae.

νεωφύλαξ, δ· templi custos.

νή (μόρ.)· νή Δία, νή τὸν Δία, νή μὲ τὸν Δία, profecto per Jovem.

νήδυμος ὕπνος suavis somnus.

νηδύς ἢ venter, -tris, i. uterus, -i, δ.

νήθω neo; filum duco.

νήϊος, α, ον· navalis, e.

νήκτης, δ· natator. -oris, δ.

νηκτικός, ἢ, ον· natabilis, e; natorius, a, um.

νηκτός, ἢ· ον· natans, -ntis.

νηλεής, ἐς· immisecors -rdis.

νήλυτος, ον· dolore carens.

νήμα, τό· filum, -i, οὐ linum, -i, οὐ. stamen, inis, οὐ μεταφ. ἀπόλλυμι

τὸ νήμα τοῦ λόγου, longius labor, a proposito deflecto. ἀναλαμδάνω τὸ νήμα, ad propositum redeo.

νηματουργεῖον, τό· officina lanifici.

νηματουργός, δ· lanificus, -i, δ.

νηματώδης, ἐς· e filo similis.

νηνεμία, ἢ· tranquillitas, -atis, θ.

malacia, -ae, θ.

νήξις, ἢ· natatio, -onis, θ.

νηπιαγωγεῖον, τό· puerili· schola.

νηπιάζω pueriliter ago.

*νηπιόθεν· ab infantibus.

νηπιοπρεπής, ἐς· infantilis, e.

νηπιοκτονία, ἢ· infanticidium, -ii, οὐ

νηπιοκτόνος· infanticida, -ae.

νήπιος, α, ον· infans, -ntis. ἢ νηπία χεῖρ (ἢ τοῦ νηπίου χεῖρ), infans manus. νήπιον παιδίον, τό· νήπιον, infans, -ntis; infantulus, -i, δ. ex νηπίων, ab infantibus. τρέφω τινά ὡς νήπιον, infanto aliquem.

νηπιότης, ἢ· infantia, -ae, θ. ex νηπιότητος, ab infantibus.

νηπιώδης, ἐς· 1) infantilis, puerilis, e. *2) νεοιλ. ν. ηλικία, aetas infantilis; rudis aetas. ν. κατάστασις, rudis conditio.

Νηρηίς, ἢ· Nereis, -idis, θ.

νήριον, τό· nerium, -ii, οὐ.

νησαίος, α, ον· insulensis, e.

νησιάζω insulae similis sum.

νησίδιον, νησίον, νησίς· parva insula.

νησιζώ insula sum. νησιζών, insulatus, a, um.

νησιώτης, δ· insulanus, -i, δ.

νησιωτικός, ἢ· ον· insularis, e.

νησιώτης, ἢ· insulana -ae, θ.

νησοειδής· insulae formam habens.

νησοποιέω -ω· insulam facio.

νήσος, ἢ· insula, -ae, θ.

νησόω -ω· insulam reddo.

νήσσα ἢ anas -atis, θ.

νησσαρίον, τό· anaticula, ae, θ.

νησσαίος, α, ον· anatinus a, um.

νησσαρίον, τό· anaticula, ae θ.

νηστεία, ἢ 1 jejunium -i, οὐ jejunitas atis θ. + 2 carniū abstinentia.

νηστευτής, δ· jejunnator. -oris δ.

νηστεύω 1 cibo abstineo; jejuno, -are + 2 carniū abstineo.

1 *νηστικός, ἢ, ον· jejunus. a, um.

2 νηστικός, ἢ· ον· nendi peritus. ἢ νηστική (τεχνή). ars nendi

νήστιμος ἡμέρα· dies jejunii

1. νήστις δ· ἢ· jejunus. a, um.

2 νήστις ἢ· intestinum jejunum.

νησούριον, τό· insula exigua.

νήτη χορδή· ima chorda

νήττα κτλ. ἰδὲ νήσσα, κτλ.

νηφάλιος, α. ον· sobrius, a, um.

νηφαλιότης, ἢ· sobrietas, -atis, θ.

νηφαλῶς· sobrie

νηφόντως· sobrie

νήφω· sobrius sum. νήφων, ουσια, ον, νηφάλιος, sobrius, a, um.

νήχομαι no· nato, -are.

νήψις, ἢ· sobrietas, -atis, θ.

νίζω· lavo are.

Νικάα, ἢ· Nicaea, -ae, θ. Νικαιεύς· Nicensis, -is, δ.

νικάω -ω· vinco (vici, victum, -ere) aliquem ἐνδοξον νίκην ἐνίκησα·

men, gloriosam victoriam vicinus. μάχη νικῶ, acie vinco δίκην νικῶ, ἐν δικαστηρίῳ νικῶ, causam ἢ iudicio vineo.

νικῶμαι ὑπὸ τινος, vincor ab aliquo

νικῶμαι ὑπὸ τῆς ἡδονῆς καὶ τῶν ἄλλων παθῶν. vincor a voluptate et relictis animi perturbationibus.

νίκη, ἢ· victoria, -ae, θ. νίκην νικῶ

νικάω, victoriam vinco aliquem. νίκης τυγχάνω, victoriam adipiscor. νίκη τινός· victoria de aliquo reportata.

νίκημα, τό· praemium victoriae

νικητήριος, α, ον· 1) victorialis. e. 2) τὰ νικητήρια, praemia victoriae. palmae. ae θ. 3) νικητήρια ἐπιστολή, victrices literae.

νικητής, δ· victor -oris, δ.

νικήτρια, ἢ· victrix. -icis, θ.

νικηφορέω -ω· victoriam porto.

νικηφόρος, ον· victoria· reportans; victor victrix. τὰ νικηφόρα δπλα, arma

victricia νικηφόρος χεῖρ, manus victrix.

*νικηφόρος· victrici modo

νικόδρομος· in curau vincens.

Νικόλαος, δ· Nicolaus, -i, οὐ.

Νικομήδεια, ἢ· Nicomedia. ae, θ.

νικοποιός ον· victoriam concilians.

Νικόπολις ἢ· Nicopolis, is θ. Νικοπολίται, Nicopolitani. -orum, δ.

νίμα τό· aqua manibus (pedibus) lavandis inserviens.

Νιόβη, ἢ· Niobe, -es, θ. τὰς Νιόβης, Niobaeus a. um.

νιπτήρ, δ· malluvium, -ii, οὐ.

νιπτρον, τό· = νίμα.

νίπτω· lavo. -are νίπτομαι, me lavo.

νιπτόμεθα, nos lavamus. νίπτομαι τὰς χεῖρας, lavo manus.

νιτρία, ἢ· nitraria, -ae, θ.

νίτρον, τό· nitrum, -i, οὐ.

νιτροποιός, ον· nitrum gignes.

νιτρώω -ω· nitro abluo

νιτρώδης, ἐς· nitratus, a, um; nitrosus, a, um

νιφάς, νιφετός· nix, nivis καὶ συνήθ. nives -ium, θ. νιφετός πίπτει, nix cadit.

νιφετώδης, ἐς· nivosis a, um; nivalis, e.

νιφόβλητος, ον· ninguidus a, um.

νίφω· ningo, ere· νίφει, ningit. νιφόμενος, η, ον, nivalis, e.

νίψις, ἢ· lotio, -onis, θ.

Νοέμβριος, δ· November, -bris. μηνὶ Νοεμβρίῳ· mense Novembri.

νοερός, α, ον· intelligendi vim habens, intellectualis, e.

νοερώς 1) intelligendo; *2) νοερί· mente; ingenio, secum.

νοέω -ω· 1) = κατανοῶ, intelligo (-xi, -ctum, -ere) aliquid. δ νοῶν, intellectus, -oris, δ. 2) = σκεπτόμαι, cogito, -are. 3) prudens sum.

νόημα, τό· 1) cogitatio, -onis, θ. cogitatus, -us, δ. νοήματα, cogitata, -orum. 2) ν. λέξεως, intellectus, us, δ.

*νοημοσύνη, ἢ· intelligentia, -ae, θ.

mens -ntis, θ.

νοήμων, ον· mentis compos; intelligens. -ntis; mente peditus, a, um; acutus, a, um.

νόσις, ἡ· 1) intellectus, -us, ἀ. 2) intelligentia, -ae. 3) cogitatio, -onis. 4) νοητικός, ἡ· ὁν· intelligendi vi praeditus, a, um. *τὸ νοητικόν, intellgentia, -ae. 0.

νοητός, ἡ· ὁν· intelligibilis, e. νοητῶς· intelligenter; perspicue. νοθεία, ἡ· conditio spuriorum νόθευσις, ἡ· adulteratio -onis, 0. depravatio corruptio -onis, 0.

νοθευτής, ὁ· adulterator, -oris, ἀ. corruptor, -oris, ἀ.

νοθεύω· adultero, -are; corrumpo, -ere; depravo, -are, aliquid. νοθεύομαι, adulteror, ari νενοθυμένος, ἡ· ὁν· adulteratus, a, um.

νόθος, ὁ· ἡ· 1) nothus a. um; spurius, a. um: non legitimus, a, um. ἐπὶ ἀνθρώπῳ, non authenticus, a, um.

νότως· vitiose, non legitime. νομαδία, ἡ· coetus nomadum.

νομαδικός, ἡ· ὁν· 1) pabularis, e. 2) pastoralis e νομοδικός βίος, pastortia vita; instabilis vita. βίσι βίον νομαδικόν, cum gregibus vagatur et pascua peragrat.

νομαδικῶς· pastorum modo. Νομαντία, ἡ· Numantia, -ae, 0.

*νομαρχέω· ὦ· praefectus sum. νομαρχής, ὁ· no marcha, -ae, ἀ.

praefectus provinciae. νομαρχία, ἡ· dignitas ἢ officium nomarchae.

νομάς, ὁ· ἡ· in pascuis degens; nomas, adis ἀ. 0. οἱ Νομάδες, Nomades.

νομήτης, ὁ· pastor, -oris, ἀ. νομειτικός, ἡ· ὁν· pastoralis, e.

νομειτικῶς· pastoraliter. νομέω· pascō, -ere.

νομή, ἡ· pascuum, -i, οὐ. pastura, -ae, 0. pastio, -onis, 0.

νομίζω· 1) νομίζω θεόν ἢ τινά θεόν ἢ τινά θεόν εἶναι, deum aliquem more publico receptum colo. aliquem deum esse credo 2) οἱ νομιζόμενοι θεοί, dii more publico recepti et culti. 2) νομίζεται (= ἔθος ἐστὶ), moris est, in more positum est νομίζεται ἐν Ἑλληνισί, moris Graecorum est. νομιζόμενος, νομιζόμενος ἡ· ὁν· legitimus, a, um, solemnus, e. 3) τὰ νομιζόμενα, ἢ τὰ νομιζόμενα, mores, consuetudines, leges, ritus. 4) τὰ νομίζοντα, jura, quae mortuis debentur, solemnia sacra. κα-

τὰ τὰ νομιζόμενα, rite. 2) = ἔθος, habeo, -ere; puto, -are; existimo, are; arbitror, -ari. νομίζω τινά ἀνδρείον, habeo aliquem fortem ἢ pro forti. νομίζω μεμαθημένον τι, puto me aliquid didicisse φιλάργυρος νομίζεται, avarus existimatur ἢ arbitratur (παθ.) *3) νομίζω, ὡς νομίζω (παρενθετ.), ut credo ἢ ἀπλ. credo; ut opinor ἢ ἀπλ. opinor

νομικός, ἡ· ὁν· 1) legalis, e. 2) ὁ νομικός (= νομοφύλαξ)· jurisconsultus ἢ jurisperitus, -i, ἀ. ἢ νομική, jurisprudentia -ae. *3) νομολογία, studio-σπής (φοιτητής) τῆς νομικῆς, studio-σπής juris. διδάκτωρ τῆς νομικῆς, doctor juris + 4) theologus judaicus.

νομικῶς· legitime. νόμιμος, ἡ· ὁν· legitimus, a, um. τὰ νόμιμα, legitima; quae usitata sunt τὰ περὶ τοῦ θεοῦ νόμιμα, ritus

νομιμότης, ἡ· 1) legum observatio. 2) convenientia cum legibus.

νομίμως· legitime; lege; juste. νόμισις, ἡ· opinio, -onis, 0.

νόμισμα, τό· aes signatum, 0) numisma ἢ nomisma, -atis, οὐ. numus, -i, ἀ. moneta, -ae, 0. νομίσματα κόπτω, monetam cudo κίδδον νομίσματα, adul-

terinus numus. χρυσά νομίσματα, aurum monetale. νομισματικός, ἡ· ὁν· monetalis, e; numarius, a, um. νομισματικὸν σύστη-μα, res numaria.

νομισμάτιον, τό· numulus, -i, ἀ. *νομισματοκοπεῖον, τό· officina monetalis.

*νομισματοκόπος· monetarius, -ii, ἀ. νομισματοπώλης monetae venditor.

νομιστί· legitime; rite. νομογραφέω· ὦ· leges scribo.

νομογράφος, ὁ· legislator, -oris, ἀ. νομοδότης, νομοδιδάσκαλος, ὁ· jurisconsultus. jurisperitus, -i, ἀ.

νομοθεσία, ἡ· legislatio -onis, 0. leges, -um, 0.

νομοθετέω· ὦ· legem fero; legem do ἢ impono.

νομοθέτημα, τό· legis sanctio; lex -egis, 0.

νομοθετησις, ἡ· legum latio. νομοθετικός, ἡ· ὁν· pertinet ad legislatorem. ἢ νομοθετική (τέχνη), ars ferendarum legum.

νομοθετικῶς in modum legislatoris. νομοφύλαξ, ὁ· legum peritus; jurisperitus, -i, ἀ.

νομομάθεια, ἡ· legum notitia νομομαθής, ὁ· legis peritus; jurisperitus.

νομοποιέω· ὦ· 1) leges facio ἢ fero. *2) νομολογία, νομοποιέω τι, legitimum reddo aliquid

νόμος, ὁ· 1) lex, -egis, 0. τίθημι τινι νόμον, do ἢ impono alicui leges νόμον τίθεμαι (ἐπὶ τοῦ δήμου) legem aisco, jubeo, fero (de aliqua re). νόμον κυρῶ, legem sancio. legem accipio. νόμον ἀκυρῶ, legem abrogo. νόμον, τῶ νόμῳ, κατὰ νόμον, lege. κατὰ τοὺς νόμους, legibus. 2) = ἔθος, mos, -oris, ἀ. consuetudo, -inis, 0. 3) μέτρον, μέλος, modus, -i, ἀ.

*νομός, ὁ· praefectura, ae, 0. *νομοσχέδιον, τό· lex promulgata; rogatio, -onis, 0.

νομοφύλαξ, ὁ· custos legum. νόμι, αἰ· nonae, -arum, 0.

νοοβλαβής, ἐς· mente laesus a, um. νοοπληκτος, ὁ· mentem adimens.

νόος -οῦς, ὁ· 1) mens, -ntis ἐν νῷ ἔχω τι, in mente est mihi aliquid. 2) = νόημα (λέξεως), intellectus, -us, ἀ.

νοσάζω· aegrotum reddo. νοσερός, ὁ· ὁν· (ὁδὲ νοσηρός.

νοσερῶς· morbide; aegre. νοσεῶ· ὦ· morbo affectus sum; aegroto, -are. aeger sum: νόσον χαλεπὴν νοσῶ, aeger gravi morbo sum. μεταρ τὰ καλὰ ἤθη νοσεῖ, mores boni aegrotant. φιλάργυρος νοσεῖ, avaritiā aegroto

νοσηλεία, ἡ· cura aegri. νοσηλεύω· aegrum curo.

νόσημα, τό· morbus, -i, ἀ. νοσηματικός, ἡ· ὁν· morbidus, a, um.

νοσημάτιον, τό· morbus levior. νοσηματώδης, ἐς· morbidus, a, um.

νοσηρός, ὁ· ὁν· morbidus, a, um; morbosus, a, um; insalubris, e. το νοσηρόν, insalubritas, -atis, 0.

*νοσηρότης, ἡ· insalubritas, -atis, 0. νοσιζω· aegrotum facio.

*νοσογόνος, ὁ· morbos gignens. νοσοεργός, ὁ· morbos efficiens.

νοσοκομεῖον· valetudinarium, -ii, οὐ. νοσοκομέω· ὦ· aegrotos curo.

νοσοκομία, ἡ· aegrotorum curatio. νοσοκόμος, ὁ· ἡ· aegrotorum curans.

νοσοποιέω· ὦ· morbos adfero. νοσοποιός, ὁ· morbifer, a, um.

νόσος, ἡ· morbus, -i, ἀ. νόσῳ περι-πίπτω, in morbum cado ἢ incido ἢ νόσος λοφῶ, morbus declinat ἀπὸ λῆγην τῆς νόσου, morbo liberatus sum ἢ ἐκ νόσου morbus comitialis.

νοσοφόρος, ὁ· morbifer, a, um; morbidus a, um.

νοσταλγέω· ὦ· vehementer cupio in patriam redire

*νοσταλγία, ἡ· vehemens cupiditas in patriam redeundi.

*νοστιμάδα, ἡ· sapor, -oris, ἀ. νόστιμος, ὁ· 1) ad reditum perti- nens νόστιμον ἡμερᾶς, dies reditus. 2) = εὐχολος, sapidus, saporus, a, um.

*3) νοσός = ὠραίος, κομψός, venustus, a, um; bellus, a, um.

νόστος, ὁ· reditus (in patriam) νοσφίζομαι· avertō, supprimo (pecuniam) νοσφ. τὰ δημόσια peculorum rempublicam peculatum facio.

νοσφισμός· δημοσίων peculatus, -us, ἀ. νοσφιστής τῶν δημοσίων· peculator.

νοσώδης, ἐς· morbosus, a, um; insalubris, e. *τὸ νοσώδες τοῦ κλίματος, gravitas caeli; intemperies caeli *τὸ νοσώδες τῶν ὑδάτων, gravitas aquarum.

νοτερός, ὁ· ὁν· humidus, a, um; uvidus, a, um. νοτερὸν κλίμα, auidum coelum.

νοτία, ἡ· humor, -oris, ἀ. νοτιάω· ὦ· humidus sum.

νοτίζω· humecto, -are νοτίζομαι, uvesco, -ere *νοσὲ νοτισμένος, ἡ· ὁν· humidus, a, um.

*νοτιαντολικός, ἡ· ὁν· qui ad meridiem et auroram vergit, spectat.

ν. ἀνεμος, euronotus, -i, ἀ. *νοτιοδυτικός, ἡ· ὁν· qui ad meridiem et ad occasum vergit, spectat.

ν. ἀνεμος, austroafricanus, -i, ἀ. νότιος, ὁ· 1) humidus, a, um. 2) australis, e. ν. ἀνεμος, ventus australis.

νοτίς, ἡ· humor, -oris, ἀ. νοτιώδης, ἐς· humidus, a, um

νότος, ὁ· notus, -i, ἀ. auster, stri, ἀ. ἐκ νότου, ab austro. πρὸς νότον, in, ad meridiem.

νουθεσία, ἡ· monitio, admonitio, -onis, 0. hortatio, adhortatio, -onis, 0. monitus, -us, ἀ. monitum, -i, οὐ.

νουθετέω· ὦ· moneo, admoneo

ξανθίζω 1) flavum reddo (aliquid)
2) αὖται = ξανθός: εἶμι, flavescere. -ere ὅθ
ξανθίζουσα θοῖς flavae crines 3) ξανθί-
ζομαι (= ξανθός γίνωμαι, flavescere)
ξάνθιον, τό lappa minor herba
ξάνθισμα, τό flavus color
ξανθοθήριξ, **ξανθοκόμης**, flavico-
mus. a. um flavam comam ferens
ξανθός, ἡ, ὄν flavus a. um.
ξανθότης, ἡ color flavus
ξανθοτριχέω -ω flavos crines habeo.
ξανθοχίτων, ὁ ἡ tegumento flavo
ξανθοχρόος οὖς, flavi coloris.
ξανθόω -ω flavum facio
ξανθύνομαι, flavescere.
ξανθωπός, ἡ ὄν 1) rufus aspectu
2) flavi coloris
ξάνιον, τό pecten carminatorum
ξάνις, ἡ carminatio, -onis, θ.
ξάντης, ὁ carminator. -oris, ἄ.
ξαντικός, ἡ, ὄν ad carminem nationem
pertinens ἡ ξαντική, ars carminandi.
ξάντρια, ἡ femina carminans
ξαναγέω -ω 1) duco hospitem cir-
cum ea quae visenda sunt ξανάγη-
σάν με νεῖλον ὄν: viae ducem te mihi
praebere, quippe hospiti et novo adve-
nae 2) stipendiariorum militum
dux sum
ξαναγία, ἡ circumductio hospitum.
ξαναγός, ὁ 1) ductor hospitum. 2)
ductor militum exterorum
ξαναπάτης, ὁ hospitum deceptor.
ξαναπατία, ἡ deceptio hospitum.
ξένη, ἡ 1) ξ. γυνή, peregrina, -ae.
θ. 2) ξ. γῶρα, externa regio οἱ ἐπὶ ξέ-
νης Ἕλληνες, exteri Graeci. ἐκ τῆς ξέ-
νης, peregre. 3) hospita, -ae, θ.
ξένηθεν peregre
ξηνηλασία peregrinorum expulso
ξηνηλατέω -ω peregrinos expello
***ξηνηλάτης** qui peregrinos expellit.
ξενία, ἡ hospitium, -ii, οὖ. excep-
tio hospitalis. ξενία ἐστὶ μοι πρὸς τι-
να, mihi hospitium est cum aliquo.
(ἐπὶ) ξενία δεχομαι τινα, aliquem ho-
spitio accipio.
ξενίζω 1) ξ. τινα aliquem hospitio
accipio. ξενίζομαι ὑπὸ τινος, hospitio
excipior ab aliquo, hospitor ab aliquo.
ξενίζομαι παρὰ τινι, deversor apud ali-
quem. 2) = ξένη φωνή, χρώμα, peregrina
loquor, peregrinā linguā utor 4)
ξενίζομαι τινι, δια τι, ἐπὶ τινι (= θαν-

μάζω, ἐκπλήττομαι miror ἢ admiro
de re; stupeo obstupesco re aliquo.
ξενικός, ἡ, ὄν peregrinus a. um.
τό ξενικόν stipendiarii. -orum, ἄ. πλ.
ξενικῶς more peregrinorum
ξένιον, τό munus hospitale.
ξένιο a. on hospitalis e. τὰ ξενία,
hospitalis coena
ξένισις, ἡ 1) hospitum susceptio;
2) coena hospitalis
ξένισμα, τό admiratio. -onis, θ.
ξενισμός, ὁ 1) ξενία 2) novitas rei.
ξενιτεία, ἡ peregrinatio. -onis, θ.
ξενιτεύω (ξενιτεύομαι) peregre
absor. peregrinor. -ari
ξενοδοχεῖον, τό hospitale cubicu-
lum ἡ ἀπλ. hospitale deversoria ta-
berna ἡ ἀπλ. deversorium, -ii, οὖ.
ξενοδοχέω -ω hospitio excipio
ξενόδοχος, ὁ qui hospites excipit;
diversitor, -oris, ἄ. caupo. -onis, ἄ.
ξενοδοχία, ἡ hospitum exceptio.
ξενοθυτέω -ω hospites immolo
ξενοκρατέομαι -οῦμαι in peregrini-
orum potestate sum.
ξενοκτονέω -ω hospites interficio.
ξενοκτονία, ἡ hospitum occisio.
ξενοκτόνος, ὄν hospitem occidens.
ξενόκτονος ὄν ab hospite inter-
fectus, a. um
ξενολογέω -ω externos milites
cogo ἡ conscribo
ξενολόγησις, **ξενολογία**, ἡ exter-
norum militum collectio.
ξеноμανία, ἡ nimium rerum pere-
grinarum amor.
ξеноπερηής, ἐς peregrinus, inusi-
tatus, a. um
ξενος, ἡ, ὄν 1) = ὁ ξένος, ἄλλοδαπός,
peregrinus. a. um; externus, a. um. ὁ
ξένος (ὁ μὴ Ῥωμαῖος) peregrinus, -i,
ἄ. τὸ τῆς γλώττης ξένον, peregrinitas,
-atis, θ. 2) = ξένωτικός, adventicius,
a. um. ὁ ξένος, ἡ ξένη, advena, ae;
hospes, -itis, ἄ. θ. 3) = ἀξίτης, ina-
sitatus, a. um; novus, a. um 4) ὁ με-
σθωτός στρ. mercenarius miles. οἱ ξέ-
νοι = τὸ ξενικόν, stipendiarii.
ξενόστασις, ἡ deversorium, -ii, οὖ.
ξενόσση, ἡ hospitalis amicitia.
ξενότιμος, ὄν hospites colens
ξενότροπος, ὄν peregrinus, a. um.
ξενότροπος peregrino modo.
ξενοτροφέω -ω stipendio conduco.

ξеноφονέω -ω hospites occido.
ξеноφόνος, ὄν hospites occidens.
Ξενοφών, ὁ Xenophon, -ontis, ἄ.
Ξενοφώντιος. Xenophontēus a. um
ξеноφωγέω -ω peregrinā voce, pe-
regrino sermone utor
ξеноφωνία, ἡ vox peregrina; ser-
mo peregrinus.
ξενόφωνος peregrina voce utens.
ξενόω -ω 1) ξ. τινα, hospitio exci-
pio aliquem συνήθ. ξενόομαι α. ξε-
νοῦμαι παρὰ τινι, hospitio excipior. ho-
spitor ἡ de. ersor apud aliquem. β) ξε-
νοῦμαι τινι (= ξένιον ποιῶμαι πρὸς τι-
να) hospitium facio ἡ conjungo cum
aliquo. 2) ξενώ τινα τινος, privo ali-
quem aliqua re.
ξενών, ὁ hospitium, -ii, οὖ. hospi-
tale, -is, οὖ. deversorium -ii, οὖ.
ξένως 1) more peregrinorum. 2) μετὰ
ξένως ἐγὼ τινός, hospes rei (in re) sum.
ξέσις, ἡ rasura, -ae, θ. rasis, -us, ἄ.
ξέσμα, τό rasura, -ae, θ.
ξέστης, ὁ sextarius, -i, ἄ.
ξεστίον, τό sextariolus, -i, ἄ.
ξεστός, ἡ, ὄν rasis, a. um; poli-
tus, a. um.
ξέστηρον, τό instrumentum rasendi.
ξέω 1) rado (-si, -sum, -ere) ali-
quid (λίθους lapides). 2) = λεαίνω, po-
lio (ivi, -itum, -ire) aliquid (χιονας
columnas).
ξηρά, ἡ 1) ξηρός, 3.
ξημαίνω 1) sicco, -are, aliquid. 2)
arefacio. -ere, aliquid 3) ξημαίνομαι,
(ξηράνθην, ξηράσμαι), siccor (-atus
sum -ari; areo -ere; aresco -ere;
siccresco -ere; torresco -ere.
ξηραλοῦφάω -ω sicce ungo.
ξηραλοῦφία, ἡ lutea unctio.
ξηρανσις, ἡ siccatio, -onis, θ.
ξηραντικός, ἡ, ὄν siccabilis e; sic-
catorius, a. um.
ξηρασία, ἡ siccitas, -atis, θ. ari-
ditas, -atis, θ.
ξηρίον, τό kerium, -ii, οὖ.
ξηροδατικός in arido incedens.
ξηροδιωτικός in sicco vivens.
ξηρόκαρπος siccum fructum ferens.
ξηροκόλλα, ἡ gluten siccum.
ξηρολουτρέω -ω sicco balneo utor.
ξηρόμυρον, τό unguentum siccum.
ξηροποιέω -ω siccum reddo.
ξηροποιός, ἄ, ὄν siccificus, a. um.

ξηροπόταμος, ὁ torens. -ntis, 2
ξηροπυρία, ἡ balneum siccum
ξηρός, ἄ, ὄν 1) siccus, a. um ἡ
ξηράφωνή vox sicca. 2) aridus, a.
um. ὁ ξηρός τόπος, aridum, -i, οὖ. 3)
ἡ ξηρά continens terra ἡ ἀπλ. con-
tinens, -ntis, ἄ.
ξηροτήγανον, τό sartago, -inis, θ.
ξηρότης, ἡ siccitas, -atis, θ.
ξηροφαγέω -ω arida comedo; cibis
siccioribus (sine obsonio) vescor
ξηροφαγία, ἡ 1) tenuis victus. 2)
tempus jejunii.
ξηροφθαλμία, ἡ oculorum siccitas.
ξηρόφθαλμος siccus habens oculos.
ξηρόφωνος raucam vocem habens.
ξηρώδης es arescens ntis.
ξηρώσις, ἡ siccatio, -onis, θ.
ξηρός sicco
ξηρήρης, es ensem tenens.
ξηρηφορέω -ω ensem gesto; gla-
dio armatus sum.
ξηρηφορία, ἡ gladii gestatio
ξηρηφόρος, ὄν ense armatus, a.
um; ensiger ἡ ensifer, a. um
ξηρίας, ὁ 1) ξ. κομήτης, cometa ma-
cronatus 2) xiphias piscis.
ξηρίδιον, **ξηρίον**, τό ensiculus, -i,
ἄ. gladiolus, -i, ἄ.
ξηριστήρ, ὁ balteus -i, ἄ.
ξηροδρέπανον, τό ensis falcatus.
ξηροειδής, ἐς ensi similis, e.
ξηροθήκη, ἡ vagina, -ae, θ.
ξηροκτονέω -ω gladio occido.
ξηροκτόνος, ὄν gladio occidens
ξηρόκτονος, ὄν gladio peremptus
ξηρομάχαρις, ἡ magnus ensis.
ξηροποιός, ὁ gladium opifex.
ξηρός, τό 1) ensis, -is, ἄ. 2) gla-
dius, -ii, ἄ.
ξηροουλκία -ω ensem stringo
ξηροουλκία ensis e vagina eductio.
ξηροουλκός, ὄν qui ensem strinxit.
ξηροουργός, ὁ ensium fabricator.
ξηροφωγέω -ω = ξηροφάω -ω.
ξοανόγλ. φος, ὄν simulacra sculptura.
ξόανον, τό simulacrum, -i, οὖ. ξόα-
νον ἢ θηναῖ, Palladium.
ξουθός, ἡ, ὄν flavus, a. um.
ξυγγ., **ξυγκ.** τὰ τοιαῦτα σύνθετα ἴδε
ἐν συγγ., συγκ.
ξυήλη, ἡ radula, -ae, θ.
ξυλάριον, τό parvum lignum.
ξυλεία, ἡ 1) lignatio, -onis, θ. 2)

materia. -ae, θ. ἔμπορος ξυλείας, materiarius, -i, ἀ.
 ἐντεύματα lignor, materior, -ari.
 ξυλεύς, ὁ lignator, -oris, ἀ.
 *ξυλιάζω rigesco (-gui -ere.
 ξυλίζομαι lignor, -ari; ligna peto.
 *ξυλίζω τινά virgis aliquem caedo; virgis aliquem mulcto; fustibus verbero aliquem ξυλίζομαι. fustibus tundor ab aliquo. ξυλίζομενος, η, ον, qui fustibus tunditur ἢ caeditur
 ξυλικός, ἢ ὄν ligneus, a, um. *ἢ ξυλική, materia -ae, θ.
 ξύλινος, η, ον ligneus, a, um. μετρ. radis -is.
 ξυλισμός, ὁ lignatio, -onis, θ.
 ξύλλ- τὰ οὕτω σύνθετα ἰδὲ ἐν σύλλ. ξυλογλύφω qui in ligno sculpsit.
 ξυλογραφῶ -ω in lignea tabella scribo; in ligno caelo ἢ scalpo.
 *ξυλογραφία, ἡ caelatura, sculptura in ligno.
 *ξυλογράφος, ὁ sculptor in ligno.
 ξυλοειδής, ἐς ligno similis
 ξυλοθήκη, ἡ lignarium, -ii, οὐ.
 ξυλοκανθήλια τὰ chellae, -arum, θ.
 ξυλοκαστέλλιον castellum ligneum
 ξυλονέματα, τὰ siliquae, -arum, θ.
 *ξυλονέφαλος, ὄν stupidus, a, um.
 ξυλοκοπέω -ω 1) ligna caedo 2) ξ. τινά, fuste caedo aliquem; fustibus verbero aliquem.
 ξυλοκοπία (ξυλοκόπημα) fustuarium, -ii, οὐ.
 ξυλοκόπος, ὁ lignicida, -ae, ἀ. lignator -oris, ἀ.
 ξυλολυχνόυχος, ὁ candelabrum ligneum.
 ξυλομυγής, ἐς ligno permixtus.
 ξύλον, τό lignum, -i, οὐ. τὰ ξύλα, ligna, -orum. ξύλα ἑρπύμια, νεοπηγή-ματα. materia. -ae, θ.
 ξυλοπαγής ἐς e lignis compactus.
 ξυλοπέδη, ἡ pedica lignea.
 ξυλόπους lignum habens pedem.
 ξυλόπυργος, ὁ turris lignea.
 ξυλοπώλης, ὁ lignarius, -ii, ἀ.
 ξυλόστεγος ligno tectus, a, um.
 ξυλοσχίστης, ὁ ligna scindens
 *μετρ. homo nihili.
 ξυλοτόμος, ὁ lignicida, -ae, θ.
 ξυλοτρόκτης, ὁ ligna rodens.
 ξυλουργῶ -ω lignarius sum
 ξυλουργία, ἡ lignorum fabricatio.

ξυλουργός, ὁ lignarius -ii, ἀ.
 ξυλοφορέω -ω ligna porto.
 ξυλοφορία, ἡ lignorum portatio.
 ξυλοφόρος, ὄν lignifer, a, um.
 ξυλόφρακτος, ὄν lignis septus, a, um.
 ξυλόω -ω in lignum verto ἢ muto.
 ξυλοῦμαι, in lignum abeo.
 ξυλώδης, ἐς lignosus, a, um.
 ξυλών, ὁ lignile, -is, οὐ.
 ξύλωσις, ἡ contignatio, -onis, θ.
 ξύμ- τὰ οὕτω σύνθ. ἰδὲ ἐν συμ-
 ξύν- ἰδὲ σύν.
 *ξυνίζω acorem facio. οὐδ. accresco.
 -ere πρόβ. δξύνω, δξύνομαι.
 *ξυνός, ἡ, ὄν acidus, a, um. πρόβ. δξύνος.
 ξυράριον, τό novacula -ae, θ.
 ξυρέω -ω καὶ ξυράω -ω καὶ ξυρέ-
 ζω rado (-si, -um -ere) aliquid; ad cutem tondeo aliquem ξυρῶ τὸν πρό-
 γωνα, rado barbam ξυρῶμαι, ξυρίζομαι.
 rado meam barbam me novacula rado.
 ξυρίσμος, ὄν rasilis, e.
 ξυρησίμος, ὄν rasilis, e.
 ξύρησις, ἡ rasio, -onis, θ.
 ξυρίζω ξυρίζομαι ἰδὲ ξυρέω -ω.
 ξυρόν, τό, ξυρός, ὁ novacula, -ae, θ. μετρ. ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἵσταται τὸ πρόγμα, in novaculae acie res sita est, res filo pendet, ξ. ἐ. in summo discrimine res sita est.
 ξυροφορέω -ω novaculam gero.
 ξύσις, ἡ rasura -us ἀ rasura, -ae, θ.
 ξύσμα, τό ramentum, -i, οὐ.
 ξυσματώδης, ἐς ramentosus, a, um.
 ξυστάρχης, ὁ xystarches, -ae, ἀ.
 ξυστήρ, ὁ scalprum, -i, οὐ.
 ξυστίς, ἡ strigilis -is, θ.
 ξυστοδόλος, ὄν hastam jaculaus.
 ξυστόν, τό hostile, -is, οὐ.
 ξυστός, ἡ, ὄν rasus, a, um; politus, a, um.
 ξυστοφόρος, ὄν hostile gestans.
 ξύστρα, ξυστρίς ἡ strigilis, -i, θ.
 *ξυστρίζω strigili defrico.
 ξύστρον, τό scalprum, -i, οὐ.
 ξυστροποιός, ὁ strigilarius, -ii, ἀ.
 ξυστρωτός, ἡ, ὄν striatus, a, um.
 ξύω 1) rado (-si, -sum, -ere) aliquid μετρ. ξύω (= ἐξαλείφω) τὸ ὄνομα, rado nomen. 2) radendo polio aliquid.
 *3) νεολ. ξύω τὴν κεφαλὴν caput scabo. 4) ξύομαι, me rado ἢ rador (-sum, -i).

0, ο. Τὸ δέκατον πέμπτον γράμμα, litera o. ὡς ἀριθμητ. τὸ μὲν o = septuaginta τὸ δὲ ς = septuaginta millia.
 ὁ, ἡ, τό 1) ἄρθρον Ἐν τῇ λατινικῇ δὲν ὑπάρχει. 2) α) ὁ ἄ θρωπος, homo ἢ περιστέρα, columba. τὸ ξύλον lignum. 6) ὁ φίλων. ἢ φιλοῦσα. τὸ φιλοῦν, qui, quae. quod diligit ἢ amat ὁ καλούμενος, ἢ καλουμένη, τὸ καλούμενον, qui, quae. quod vocatur ἢ διὰ τοῦ is, qui. οἱ προσδοκῶντες, si qui expectant (erant ὁ οὐκ ἔχων ἱκανὰ ἐνδὲ ἡ: ἐστιν, egens est. si qui non satis habet γ τὸ εἶναι, existentia. τὸ εἰλεῖν, amor ὁ, ἡ, τό. νῦν, qui, quae, quod nunc est. οἱ τότε ἀνθρώποι. homines qui tum vivebant. οἱ πάντες τῶν στρατιωτῶν. excellentissimi inter milites. τὸ πρῶτον, primum. οἱ περὶ τινα, socii, sodales, discipuli alicujus. τὰ ἐν ἀνθρώποις, res humanae. τὰ τῆς πόλεως, res civitatis. τὰ τῶν Ἀθηναίων φρονεῖν, cum Atheniensibus facere. 6) τῇ, hac parte. τῇ μὲν... τῇ δὲ, modo... modo. 2) ἀντων. δικητικῇ. ὁ μὲν... ὁ δὲ, hic. ille. τὰ μὲν... τὰ δὲ, τὸ μὲν... τὸ δὲ, hoc... illud, tum... tum, partim... partim, nunc... nunc. ὁ δὲ, is, ille. οἱ δὲ, ii. illi.
 ὁά! vae!
 ὁδελατός, α, ὄν veru similis.
 ὁδελατίας ἄρτος panis veru tostus. *νεοσλ. ὁδελατίας ἄρτος, agnus veru assatus
 ὁδελίζω obelo noto. expungo (aliquid); reprobō ut spurium ὁδελισμένος, η, ον. obelo notatus, expunctus, a, um. ἰδὲ ὁδελός, 2
 ὁδελισμός, ὁ 1) veruculum, -i, οὐ. 2) obeliscus, -i, ἀ.
 ὁδελισμός, ὁ obelo notatio; litura, -ae, θ.
 ὁδελός, ὁ 1) veru, -us, ἡ -u, οὐ. 2) obelus -i 'quo loci scriptorum minus probi notabantur).
 ὁβολιατός, α, ὄν obolaris, -is.
 ὁβολός, ὁ 1) obolus, -i, ἀ. 2) ὁ ὁβολός τῆς χήρας, numulus viduae. 3) μετρ. ἀνθρώπος οὐδὲ ὁβολοῦ ἀξιος, non semissis homo.

ὁβολοστάτης, ὁ focullio. -onis, ἀ.
 ὁδρίκαλα, τὰ animalium catali.
 ὁδριμος, ὄν fortis, is: robustus, validus, praevalidus, a, um
 ὁδοαδικός, ἡ, ὄν octonarius, a, um.
 ὁδοαῖος, α, ὄν octo dierum
 ὁδοαῖός, ἡ octonarius numerus
 ὁδοηκοντα, οἱ, αἱ. τὰ octoginta.
 ὁδοηκονταετής, ὁδοηκονταετής homo octogenarius, homo octoginta annos natus.
 ὁδοηκονταεσσαρες octoginta quatuor.
 ὁδοηκοντάπηχυς, υ octoginta cubitos aequans
 ὁδοηκοστός, ἡ, ὄν octogesimus, a, um
 ὁδοος, η, ὄν octavus, a, um. τῇ ὁδοῇ τοῦ μηνὸς Μαρτίου die octavo mensis Martii βεβλίων εἰς ὁδοῦν, in octavum. μουσ. ἡ ὁδοῇ, octohordum.
 ὄγε, ἡγε, τόδε hic, haec, hoc; is, ea, id; ille, illa, illud.
 ὀγκάομαι -ωμαι rudo (-ivi), -ire.
 ὀγκηθμός, ὁ ruditus, -us, ἀ.
 ὀγκηρός, α, ὄν tumidus, a, um: fastosus a, um. τὸ ὀγκηρόν, tumiditas, -atis, θ.
 ὀγκηρῶς tumide.
 ὀγκησις, ἡ ruditus, -us, ἀ.
 ὀγκητής, ὁ qui rudis, asinus.
 ὀγκινός, ὁ uncinus, -i, ἀ.
 ὀγκολογῶ -ω tumide dico.
 ὀγκοποιέω -ω tumefacio, -ere.
 ὀγκος, ὁ 1) tumor, -oris, ἀ. 2) moles, -i, θ. 3) = ὑπερῆφανία, fastus, -us, ἀ. tumor, -oris, ἀ.
 ὀγκῶ -ω τι tumefacio, -ere, aliquid ὀγκοῦμαι, tumeo, -ere; tumesco, -ere τὸ πῦμα ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ὀγκοῦται, unda a vento tumet. ὁ ὀγκωθεὶς Νεῖλος. Nilus tumidus. ὀγκούμενος ὑπερῆφανος, superbiam tumens. ὀγκούμενος (= ὑπερῆφανος), tumefactus, a, um; tumens, -ntis; tumidus, a, um.
 ὀγκώδης, ἐς 1) tumidus, a, um τὸ ὀγκώδες (= τὸ κομπῶδες), tumor, -oris, ἀ. 2) amplius a, um.
 ὀγκωμα, ὀγκωσις tumor, -oris, ἀ.
 ὀγκωτός, ἡ, ὄν tumidus, a, um.

δογμὸς. δ. morsus, -us, ἄ.
 δδάξω mordeo ere.
 δδάξ mordicus.
 δδαξήσιμος, δ. prurigo mordax.
 δδαξώδης, ες pruritus movens.
 ὅδε. ἥδε. τόδε hic, haec, hoc μέ-
 γρι τοῦδε, huc usque τῷδε, hoc modo.
 δδεῖα, ἡ profectio, onis, θ.
 δδενμα, τό iter, inersis, αὐ.
 δδεύσιμος, ον meabilis, e; pervius,
 a, um.
 δδεντής, δ. viator, -oris, ἄ.
 δδένω iter facio.
 δδηγέω -ω. duco (-xi, -ere) aliquem
 deduco -ere, aliquem: dirigo -exi,
 ere) aliquem ἢ aliquid. *νεοελ. δδη-
 γούμαι, ducor (-ctus sum, -i). δδη-
 γηθῆς, εἰσα, ἐν, ductus, a, um (ab
 aliquo).
 δδηγητήρ, ἄ. dux viae.
 δδηγητικός, ὅν viam ducens.
 δδηγήτρια, ἡ dux viae.
 δδηγία, ἡ ductus, -us, ἄ. *νεοελ. ὑπὸ
 τὴν δδηγίαν τινός, duce aliquo, ductu
 alicujus.
 δδηγός, δ. dux viae ἢ itineris;
 ductor, -oris, ἄ. rector, -oris, ἄ.
 Ὀδησσός, ἡ Odessus, -i, ἄ.
 ὀδί. ἡδί. τοδί. hiece, haecce, hocce.
 ὀδίτης, δ. viator, -oris, ἄ.
 ὀδμή, ἡ odor, -oris, ἄ.
 ὀδμηρός, ἄ. ὄν odor, a, um.
 ὀδοιδοκέω -ω. vias insideo.
 ὀδοιδόκος vias insidens: latro.
 ὀδοιπορέω -ω. pedestre iter facio;
 iter facio ἢ habeo ἢ ὀδοιπορῶν, iter
 faciens, itinerans; in itinere.
 ὀδοιπορικός, ἡ. ὄν 1) itinerarius,
 a, um; viaticus, a, um. τό ὀδοιπορι-
 κὸν (ὑπὸν. βιβλίον). itinerarium αὐ.
 (ὑπὸν. scriptum). *2) νεοελ. ὀδοιπο-
 ρικά (ὑπὸν. ἐξοδα), viaticum, -i, αὐ.
 ὀδοιπορικῶς iter faciendum modo.
 ὀδοιπόριον, τό viaticum, -i, αὐ.
 ὀδοιπόρος, δ. viator, -oris, ἄ. ἡ
 ὀδοιπόρος, viatrix, -icis, θ.
 *ὀδοκαθαριστής scoparius viarum.
 ὀδόμετρον, τό viae mensura.
 ὀδοντάρα, ἡ. dentarpaga, -ae, θ.
 dendiducum, -i, αὐ.
 ὀδονταγωγός, ὄν dentes extrahens.
 τὸ ὀδονταγωγόν = ὀδοντάρα.
 ὀδονταλγέω -ω. dentibus doleo.
 ὀδονταλγία, ἡ. dentium dolor.

ὀδοντίασις, ἡ dentitio, -onis, α.
 ὀδοντιάω -ω dentio, -ire.
 ὀδοντογλυφίς, ἡ. dentiscalpium.
 ὀδοντοειδής, ες denti similis.
 *ὀδοντοῖατρος, δ. dentium medicus.
 ὀδοντοποιέω -ω. dentio, -ire.
 ὀδοντόσμηγμα, ὀδοντότριμμα, τό
 dentifricium, -ii, αὐ.
 *ὀδοντοστοιχία, ἡ dentium ordo.
 ὀδοντοφθόρος, ον. dentes edens.
 ὀδοντοφόρος, ον. dentes ferens.
 ὀδοντοφυέω -ω. dentio, -ire.
 ὀδοντοφυῖα, ἡ dentitio, -onis, θ.
 *ὀδοντόφωνον, ὀδοντοπρόφρετον
 γράμμα dentalis litera.
 ὀδοντόω -ω. dentibus instruo; ὠδον-
 τωμένος = ὀδοντωτός.
 ὀδοντωτός, ἡ. ὄν. dentatus, a, um;
 denticulatus, a, um.
 ὀδοποιέω -ω. viam facio (aperio,
 munio). ὀδοποιῶ τὰ ἄεστα, viam fa-
 cio per invia, viam patefacio. ὀθ =
 transitum aperio μετὰ ὀδοποιῶ τι.
 facio viam alicui ad aliquam rem.
 μέσ. viam mihi facio ἢ munio ὀδο-
 ποιῶν, via munita (erat).
 ὀδοποιήσις, ὀδοποιῖα, ἡ. viarum
 munitio; stratura, -ae, θ. ἡν τι ὀδο-
 ποιῶς δ. ἡ, si vias facere et munire
 opus sit.
 ὀδός, ἡ. via, -ae, θ. iter, itineris.
 αὐ. ἡ λιθόστρωτος ὀδός, via strata. αἰ
 τῆς πόλεως ὀδοί, urbis viae ὀδὸν ποιῶ,
 iter facio ἢ munio αὐτὴ ἡ ὀδός ἄγει
 εἰς Ῥώμην, haec via Romam ducit ἢ
 fert. ἡ ἐντεῦθεν εἰς Κόρινθον ὀδός, via
 quae hinc Corinthum est. ὀδός μίαις
 ἡμέραις, iter unius diei. ὀδός τριῶν
 ἡμερῶν, triduum iter. ἐν τῇ ὁδῷ, καθ'
 ὁδόν, in itinere, in via, inter viam.
 ἐν ὁδῷ εἶναι, in itinere esse. ἐξιστα-
 μαί (ὑπεξισταμαί) τι τῆς ὁδοῦ, decedo
 alicui de via, viam do alicui. μετὰ. α.)
 ἡ εὐθεία ὀδός, recta via ἢ ἀπλ. via.
 ἐκκλίνω τῆς εὐθείας ὁδοῦ, declino de
 via. β.) ἡ ὁδός τῆς δόξης, via gloria ἢ
 ad gloriam βαδίζω τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς,
 ad virtutis habitum procedo. γ.) =
 μέθοδος, via, ratio. ὅσοι τοῦ βίου ταύ-
 τὴν τὴν ὁδὸν ἀκολουθοῦσιν, qui hanc
 vitae viam instituunt. δ.) ὁδοὶ θεοῦ.
 ὁδοὶ Κυρίου (I'pp.), via et ratio, qua
 Dei providentia omnia regit et
 gubernat.

δοσκοπέω -ω. vias observo.
 ὀδοσκοπός, ον. vias observans.
 ὀδοστατέω ὠ vias custodio.
 ὀδοστάτης, δ. viarum custos.
 ὀδοστρωσία, ἡ. viarum statura.
 *ὀδοτηρητής, δ. inspector viarum.
 ὀδούς, δ. dens, -ntis, ἄ. οἱ πρόσθεν
 ὀδόντες, dentes primores ἢ adversi,
 acuti dentes οἱ μεγάλοι ὀδόντες, ge-
 nuini, molares dentes. ἄλγος ὀδόντων,
 dentium dolor. ἐκδάλλω ὀδόντα, den-
 tem evello. ὀδούς κτενός, dens pecti-
 nis. ὀδούς ἐλέφαντος. ebur, -oris, αὐ.
 *νεοελ. μέγρις ὀδόντων ὠπισθιμένος, omni
 genere armorum instructus.
 ὀδοφυλακέω -ω vias custodio.
 ὀδοφύλαξ, δ. viarum custos.
 ὀδῶ -ω. τινα viam monstro alicui.
 ὀδοῦμαι. mihi via ostenditur. ἐπὶ
 πραγμ. succedo, -ere.
 ὀδυνάω -ω. dolore afficio; dolorem
 affero. ὀδυῖναι, dolore crucior, pre-
 mor, doleo.
 ὀδύνη ἡ dolor, -oris, ἄ. cruciatus,
 -us, ἄ. anxietas, -atis, θ.
 ὀδυνηρός, ἄ. ὄν. dolorem afferens;
 acerbus, molestus, aerumnosus, a, um.
 ὀδυνηρῶς. moleste; dolenter.
 ὀδυνηρόρος, ον. dolorem afferens.
 ὀδυνώδης, ες. acerbus, a, um.
 ὀδυρμα τό lamentum, -i, αὐ.
 ὀδυρμός, δ. lamentatio, -onis, θ.
 lamentum, -i, αὐ.
 ὀδυρομαι. lamentor, -ari; lugeo,
 -ere, aliquem.
 ὀδυρτικός, ἡ. ὄν. lamentabilis, e.
 ὀδυρτικῶς cum lamentatione.
 ὀδυρτός, ἡ. ὄν. lamentis dignus.
 Ὀδύσσεια, ἡ. Odyssea, -ae, θ.
 Ὀδυσσεύς, α. ον. Ulixes (domus).
 Ὀδυσσεύς, δ. Ulixes, -is, ἄ.
 ὀδωδή, ἡ. odor, -oris, ἄ.
 ὀδωδής, ες. olens, -ntis.
 ὀδωτός, ἡ. ὄν. pervius, a, um.
 ὀζαίνα, ἡ. ozaena, -ae, θ.
 ὀζαινίτης (β.). ozaenitis, -idis, θ.
 ὀζόλης, δ. graveolens, -ntis.
 ὀζος δ. nodus arboris.
 ὀζόστομος, ον. cui foetet anima.
 ὀζω 1) oleo, -ere. ἡδὺ ὀζω. bene,
 jucunde oleo οἶνου ὀζει, vina olet.
 2) κακῶς ὀζω, oleo; foeteo, -ere. τό
 στόμα αὐτοῦ ὀζει, foetet ei anima. κα-
 κῶς ὀζων, foetitus, a, um.

ὀζώδης, ες. nodosus, a, um.
 ὀθεν 1) = ὀπόθεν, unde. ἐκεῖθεν, δ.
 ὅθεν ἐργεταί. eodem, unde venit. 2) =
 διό. quamobrem, quocirca, quare,
 itaque.
 ὀθενούν. unde unde.
 ὀθι. ubi.
 ὀθενίος, α. ον. externus, a, um.
 ὀθόνη, ἡ linteum, -i, αὐ.
 ὀθόνιος, η. ον. linteus, a, um.
 ὀθόνιον. τό linteolum, -i.
 ὀθονιοπώλης, ὀθονοποιός, δ. linteo.
 ὀθονοσκεπής, ες. linteis tactus.
 ὀθούνεκα. quia; quod.
 οἰακίζω. gubernor, -are.
 οἰάκιον, τό gubernaculum, -i, αὐ.
 οἰάκισμα, τό gubernatio, -onis, θ.
 οἰακιστής, δ. gubernator, -oris, ἄ.
 οἰακοστροφέω -ω. gubernor, -are.
 οἰακοστροφός, δ. gubernator, -oris, ἄ.
 οἰαξ, δ. gubernaculum, -i, αὐ. μετὰ.
 οἱ οἰακῆς τῆς πολιτείας, gubernacula
 reipublicae.
 οἶδα. novi. οἶδα τὸ πρᾶγμα, novi
 rem. ἤδη, noveram. εἶσμαι, novera-
 φράσ. οὐκ οἶδ' ὅπως, nescio quo modo.
 οἰδάω -ω, οἰδαίνω, οἰδαίνομαι. tu-
 meo, -ere; tumesco, -ere; turgeo.
 -ere. ὁ λόγος οἰδᾶ (κομπώδης ἐστὶ) ora-
 tio turget. τὰ ὄμματα ὑπὸ δακρύων
 οἰδᾶναι (οἰδαίνεται), lumina flutu-
 ment.
 οἰδαλέος, α. ον. tumidus, a, um.
 ὀφθαλμοὶ οἰδαλέοι, oculi tum d.
 οἰδήμα, τό tumor, -oris, ἄ.
 οἰδηματώδης, ες. tumidus, a, um.
 οἰδησις, ἡ tumor, -oris, ἄ.
 οἰδμα, τό unda, fluctus maris.
 οἰσός, α. ον. ovillus, a, um.
 οἰήμα, τό existimatio de se nimis
 arrogans; nimia sui fidentia.
 οἰηματίας, δ. vana opinione elatus;
 nimis sibi praesidens.
 οἰημάτιον, τό opiniuncula, -ae, θ.
 οἰησις, ἡ. 1) opinio, opinatio, -onis,
 θ. 2) opinio de se arrogans; nimia
 sui fidentia.
 οἰητέον. putandum est.
 οἰητής, δ. opinator, -oris, ἄ.
 οἰητός, ἡ. ὄν. opinabilis, e.
 οἰκαδὲ. domum. ποῦ πορεύεαι; οἰκᾶς.
 ubi tendis? domum.
 οἰκάριον, τό aedicula, -ae, θ.
 οἰκετεία, ἡ. (οἱ οἰκέτοί) familia, -ae, θ.

οἰκέτις α, ον 1 domesticus, a, um
2) familiaris, e. οἰκέτις τινι familiaris
alicui. 3) οἰκέτις τινος, f. alicujus. 3
τὰ οἰκέτα res familiares

οἰκειότης, ἡ familiaritas -atis. θ
ἐστὶ μοι οἰκειότης πρὸς τινά, est mihi
familiaritas cum aliquo.

οἰκειόω -ω· familiarem reddo. οἰ-
κειοῦμαι, familiaris fio, familiaris
reddor; familiaresco. -ere

οἰκέως familiariter: amice; οἰκέως
γρῶμαι τινι, famul. ἢ amice utor ali-
quo οἰκεύεσθαι. familiarissime

οἰκείωσις, ἡ conjunctio, -onis. θ.

οἰκέτης, ὁ domesticus. -i. & famu-
lus, -i. & servus domesticus.

οἰκετικός, ἡ, ὅν famularis. ο το
οἰκετικόν, domestici, -orum & πλ. fa-
milia -ae, θ

οἰκέτις ἡ famula -ae θ. ancilla, -ae θ.

οἰκέω -ω· 1 habito, -are οἰκῶ τι
ἢ ἐν τινι, habito aliquid ἢ in aliqua
re (τὴν πόλιν ἢ ἐν τῇ πόλει, urbem ἢ
in urbe. 2 colo (-ui, -ere), aliquid
τόπον locum πόλιν urbem. 3) ἢ πό-
λιν οἰκέω καλῶς, κακῶς, civitas bene,
male administratur. 4) οἰκοῦμαι, ha-
bitor (-atus sum, -ari) πόλιν οἰκου-
μένην, urbs, quae habitatur. ἢ οἰκου-
μένη (ὑπὸν γῆ). terra habitabilis,

orbis terrarum ἢ ἀπλ. orbis -is, &
οἰκήμα, τό habitatio, -onis. θ do-
mus, -us, θ. οἰκήματα, habitationes,
aedes domi.

οἰκημάτων, τό habitatiuncula, ae,
θ. aedicula, -ae, θ.

οἰκήσιμος, ον habitabilis, e.
οἰκήσις, ἡ habitatio, -onis, θ.

οἰκητός, ἡ, ὅν habitabilis, e.
οἰκήτωρ, ὁ 1) habitator, -oris, &
2) incola, -ae, θ. 3) colonus, -i, &

οἰκία, ἡ habitatio -onis, θ. domus,
-us, & aedes, -ium, θ. πλ.

οἰκιανός, ἡ, ὅν 1) domesticus, a,
um. *2) = οἰκέως. 2.

οἰκιστής, ὁ οἰκέως.
οἰκίδιον, τό aedicula, -ae, θ.

οἰκίδιος, α, ον domesticus, a, um.
οἰκίζω 1) aedifico. condo urbem).
2) loco colloco, -are. 3) θ. ὤκισται,
collocatus est ἢ (ἐνίστε) jacet, situs
est. ὤκισμένη πόλις, condita urbs
3) = ἀποικίζω, coloniam in locum
mitto ἢ deduco.

οἶκλον, τό aedicula, -ae, θ.

οἰκισμός, οἰκισμός deductio (coloniae)
οἰκίσκος, ὁ 1) domuncula, -ae, θ.
aedicula, -ae, θ. 2) nidus, -i, & cel-
lula, -ae θ.

οἰκιστής, ὁ οἰκιστής, ὁ conditor
coloniae (ἢ urbis).

οἰκόβιος, ον domi vivens.
*οἰκογένεια, ἡ 1) familia, -ae, θ.
ἀπὸ κλήν) οικογένειαν, honesto ge-
nere natus. 2) ἐπὶ ζώων, genus, -eris,
ὡς stirps, stirpis, θ

*οἰκογενειακός, ἡ, ὅν ad meam,
tuam, suam familiam pertinens.
*οἰκογενειακῶς, cum familia.

*οἰκογενειάρχης, ὁ paterfamilias, &
οἰκογενής domi natus; verna, -ae θ.
οἰκοδόποινα, ἡ materfamilias, θ.
matrona, -ae θ. hera, -ae, θ

οἰκοδομοῦσιν, ἡ imperium domo-
sticum

οἰκοδομοῦσιν, ὁ sum paterfamilias.
οἰκοδομοῦσιν, ὁ dominus, -i, &
paterfamilias, & herus -i, &
οἰκοδομοῦσιν, ἡ, ὅν ad heros ἢ
ad paterfamilias pertinens.

οἰκοδομοῦσιν, ον domi vivens
*οἰκοδομοῦσιν, ὁ praecceptor, -oris,
& ἡ οἰκοδομοῦσιν, praecptrix, -icis, θ.

οἰκοδομῶ -ω· 1) aedifico, -are;
struo (-xi, -ctum, ere), ναόν tem-
plum, τείχος murum, οἶκον domum
πλ. οἰκοδομοῦμαι, α παθητ. aedifi-
cor (-atus sum, -ari); struor -ctus
sum. -i). 2) μέσ. loco ἢ mando ae-
dificandum (murum πλ.). 2, μετφ.
doceo. -ere; emendo, -are.

οἰκοδομή, ἡ structura, -ae, θ. ae-
dificatio, -onis θ aedificium, -ii, οὐ.
οἰκοδόμημα, τό aedificium, -i, οὐ.
οἰκοδομήσιμος ὕλη materia, ae. θ.

οἰκοδομήσις, ἡ structura, -ae, θ.
aedificatio, -onis, θ.

οἰκοδομητικός, ἡ, ὅν ad aedifica-
tionem pertinens; structorius, a, um.
ἢ οἰκοδομητικὴ (ὑπὸν τέχνη), ars ae-
dificandi domos.

οἰκοδομητός, ἡ, ὅν aedificatus a, um.
οἰκοδομία, ἡ aedificatio, -onis, θ.
οἰκοδομική, ἡ ars aedificandi do-
mos; architectonice.

οἰκοδόμος, ὁ structor, -oris, & ae-
dificator, -oris, &
οἰκοδομῶ 1) domo, πόθον ἔρχει; οἰκο-

θεν, unde venis? domo. 2) μετφ. ex
ae; sua sponte.

οἶκοι domi οἶκοι μένω. domi naneo
οἰκομανία insanus aedium amor.

οἰκονομέω -ω· 1) dispenso, -are.
aliquid. οἶκον τὸν οἶκον, domum rem
familiarem administro *3) νεοσλ.
compendium facio alicujus rei; im-
pensae, sumptui parceo πολλά χρήμα-
τα οἰκονομῶ, multam pecuniam quaero.

οἰκονομητικός, οἰκονομiae peritus.
οἰκονομία, ἡ 1) oeconomia, ae,
θ familiaris dispensatio; administra-
tio, -onis. θ. οἰκονομία συγγράμματος,
disp. sitio, -onis, θ. *2) νεοσλ. parci-
monia ἢ parsimonia, -ae, θ.

οἰκονομικός, ἡ, ὅν 1) oeconomi-
cus, a, um; dispensandae rei fami-
liaris peritus ἢ οἰκονομικὴ ἐπιστήμη,
oeconomica, -ae, θ. *2) νεοσλ. α) τὰ
οἰκονομικά, pecunia publica; redditus
publici. β) οἰκονομικὴ ἐπιστήμη, ad-
minister pecuniae publicae 6) = μὴ
ἀπαιτῶν μεγάλην δαπάνην, qui, quae
quod est minimi sumptui.

*οἰκονομικῶς ζῶ, parce vivo.
*οἰκονομολόγος, dispensandae pecu-
niae publicae peritus.

οἰκονόμος 1) dispensator, -oris, &
oeconomus, -i, & *2) νεοσλ. parcus,
a, um, temperans, -ntis.

οἰκονόμος, τό area, -ae, θ.
οἰκοποιέω -ω· domum struo.

οἰκοποιός, ὁ domum struens.
οἶκος, ὁ 1) = ἡ πᾶσα οὐσία, res fa-
miliaris, familia, -ae, θ. 2) = οἶκος, do-
mus, -us, θ. ἐν τῷ οἴκῳ, κατ' οἶκον,
domi. ἐν τῷ ἐμῷ, ἐν τῷ σῷ οἴκῳ, do-
mi meae, domi tuae. ἐν τῷ τοῦ Καί-
σαρος οἴκῳ, domi Caesaris (ἐλλὰ καὶ
in domo Caesaris). ἔρχομαι εἰς τὸν
οἶκον τοῦ Κλαυδίου, venio in domum
Claudii.

*οἰκοδομή, τό gentilia insignia.
οἰκοδομία, ἡ domicoenum, -ii, οὐ.
οἰκοδομικός, ον 1) qui domo patris
alitur. 2) ἐπὶ ζώων, domesticus, a, um.

οἰκοδομικός, ἡ supellex, -ctilis, θ.
οἰκοδομικός, ὁ verna, -ae, θ.

*οἰκοδομικός, τό paedagogium, -ii, οὐ.
οἰκοδομικός, ον qui domo alitur.

οἰκοδομικός, ἡ ὁδὸς οἶκος -ω.
οἰκοδομικός, ἡ, ὅν ad orbem ter-

rarum pertinens; oecumenicus, a,
um οἶκος σύνδοτος, collegium oecome-
nicum. οἰκοδομικός πατριάρχης, pa-
triarcha oecumenicus.

οἰκουρέω -ω· domum custodio; do-
mi maneo; domi me contineo.

οἰκουρία, ἡ vita domestica.
οἰκουρός, ὁν domi manens.

οἰκοφυλάκω -ω· domum custodio.
οἰκοφύλαξ, ὁ, ἡ custos domus.

οἰκτεῖρμα, τό commiseratio, θ.
οἰκτεῖρμα τινά ἢ τι miseror (-atus
sum -ari) aliquem ἢ aliquid; mise-
reor (-eritus sum, -eri) alicujus; mi-
sereor (-ui, -ere) alicujus οἰκτεῖρμα τὸν
ἀδελφόν, miseror fratrem ἢ misereor
fratris ἢ ἀπρὸς. (ὁ περ' συνήθως. 1) me
miseretur ἢ me miseret fratris οἰκτε-
ρα τὴν πολιτείαν, me reipublicae mi-
seritum ἢ misertum est. οἰκτεῖρμα
misericordiam habeo.

οἰκτερίζω, ὁ miseror (-atus
sum -ari) aliquem ἢ aliquid; mise-
reor (-eritus sum, -eri) alicujus; mi-
sereor (-ui, -ere) alicujus οἰκτεῖρμα τὸν
ἀδελφόν, miseror fratrem ἢ misereor
fratris ἢ ἀπρὸς. (ὁ περ' συνήθως. 1) me
miseretur ἢ me miseret fratris οἰκτε-
ρα τὴν πολιτείαν, me reipublicae mi-
seritum ἢ misertum est. οἰκτεῖρμα
misericordiam habeo.

οἰκτερίζω, ὁ miseror (-atus
sum -ari) aliquem ἢ aliquid; mise-
reor (-eritus sum, -eri) alicujus; mi-
sereor (-ui, -ere) alicujus οἰκτεῖρμα τὸν
ἀδελφόν, miseror fratrem ἢ misereor
fratris ἢ ἀπρὸς. (ὁ περ' συνήθως. 1) me
miseretur ἢ me miseret fratris οἰκτε-
ρα τὴν πολιτείαν, me reipublicae mi-
seritum ἢ misertum est. οἰκτεῖρμα
misericordiam habeo.

οἰκτερίζω, ὁ miseror (-atus
sum -ari) aliquem ἢ aliquid; mise-
reor (-eritus sum, -eri) alicujus; mi-
sereor (-ui, -ere) alicujus οἰκτεῖρμα τὸν
ἀδελφόν, miseror fratrem ἢ misereor
fratris ἢ ἀπρὸς. (ὁ περ' συνήθως. 1) me
miseretur ἢ me miseret fratris οἰκτε-
ρα τὴν πολιτείαν, me reipublicae mi-
seritum ἢ misertum est. οἰκτεῖρμα
misericordiam habeo.

οἰκτερίζω, ὁ miseror (-atus
sum -ari) aliquem ἢ aliquid; mise-
reor (-eritus sum, -eri) alicujus; mi-
sereor (-ui, -ere) alicujus οἰκτεῖρμα τὸν
ἀδελφόν, miseror fratrem ἢ misereor
fratris ἢ ἀπρὸς. (ὁ περ' συνήθως. 1) me
miseretur ἢ me miseret fratris οἰκτε-
ρα τὴν πολιτείαν, me reipublicae mi-
seritum ἢ misertum est. οἰκτεῖρμα
misericordiam habeo.

οἰκτερίζω, ὁ miseror (-atus
sum -ari) aliquem ἢ aliquid; mise-
reor (-eritus sum, -eri) alicujus; mi-
sereor (-ui, -ere) alicujus οἰκτεῖρμα τὸν
ἀδελφόν, miseror fratrem ἢ misereor
fratris ἢ ἀπρὸς. (ὁ περ' συνήθως. 1) me
miseretur ἢ me miseret fratris οἰκτε-
ρα τὴν πολιτείαν, me reipublicae mi-
seritum ἢ misertum est. οἰκτεῖρμα
misericordiam habeo.

οἰκτερίζω, ὁ miseror (-atus
sum -ari) aliquem ἢ aliquid; mise-
reor (-eritus sum, -eri) alicujus; mi-
sereor (-ui, -ere) alicujus οἰκτεῖρμα τὸν
ἀδελφόν, miseror fratrem ἢ misereor
fratris ἢ ἀπρὸς. (ὁ περ' συνήθως. 1) me
miseretur ἢ me miseret fratris οἰκτε-
ρα τὴν πολιτείαν, me reipublicae mi-
seritum ἢ misertum est. οἰκτεῖρμα
misericordiam habeo.

οἰκτερίζω, ὁ miseror (-atus
sum -ari) aliquem ἢ aliquid; mise-
reor (-eritus sum, -eri) alicujus; mi-
sereor (-ui, -ere) alicujus οἰκτεῖρμα τὸν
ἀδελφόν, miseror fratrem ἢ misereor
fratris ἢ ἀπρὸς. (ὁ περ' συνήθως. 1) me
miseretur ἢ me miseret fratris οἰκτε-
ρα τὴν πολιτείαν, me reipublicae mi-
seritum ἢ misertum est. οἰκτεῖρμα
misericordiam habeo.

οἰκτερίζω, ὁ miseror (-atus
sum -ari) aliquem ἢ aliquid; mise-
reor (-eritus sum, -eri) alicujus; mi-
sereor (-ui, -ere) alicujus οἰκτεῖρμα τὸν
ἀδελφόν, miseror fratrem ἢ misereor
fratris ἢ ἀπρὸς. (ὁ περ' συνήθως. 1) me
miseretur ἢ me miseret fratris οἰκτε-
ρα τὴν πολιτείαν, me reipublicae mi-
seritum ἢ misertum est. οἰκτεῖρμα
misericordiam habeo.

οἰκτερίζω, ὁ miseror (-atus
sum -ari) aliquem ἢ aliquid; mise-
reor (-eritus sum, -eri) alicujus; mi-
sereor (-ui, -ere) alicujus οἰκτεῖρμα τὸν
ἀδελφόν, miseror fratrem ἢ misereor
fratris ἢ ἀπρὸς. (ὁ περ' συνήθως. 1) me
miseretur ἢ me miseret fratris οἰκτε-
ρα τὴν πολιτείαν, me reipublicae mi-
seritum ἢ misertum est. οἰκτεῖρμα
misericordiam habeo.

οἰκτερίζω, ὁ miseror (-atus
sum -ari) aliquem ἢ aliquid; mise-
reor (-eritus sum, -eri) alicujus; mi-
sereor (-ui, -ere) alicujus οἰκτεῖρμα τὸν
ἀδελφόν, miseror fratrem ἢ misereor
fratris ἢ ἀπρὸς. (ὁ περ' συνήθως. 1) me
miseretur ἢ me miseret fratris οἰκτε-
ρα τὴν πολιτείαν, me reipublicae mi-
seritum ἢ misertum est. οἰκτεῖρμα
misericordiam habeo.

οἰκτερίζω, ὁ miseror (-atus
sum -ari) aliquem ἢ aliquid; mise-
reor (-eritus sum, -eri) alicujus; mi-
sereor (-ui, -ere) alicujus οἰκτεῖρμα τὸν
ἀδελφόν, miseror fratrem ἢ misereor
fratris ἢ ἀπρὸς. (ὁ περ' συνήθως. 1) me
miseretur ἢ me miseret fratris οἰκτε-
ρα τὴν πολιτείαν, me reipublicae mi-
seritum ἢ misertum est. οἰκτεῖρμα
misericordiam habeo.

οἰκτερίζω, ὁ miseror (-atus
sum -ari) aliquem ἢ aliquid; mise-
reor (-eritus sum, -eri) alicujus; mi-
sereor (-ui, -ere) alicujus οἰκτεῖρμα τὸν
ἀδελφόν, miseror fratrem ἢ misereor
fratris ἢ ἀπρὸς. (ὁ περ' συνήθως. 1) me
miseretur ἢ me miseret fratris οἰκτε-
ρα τὴν πολιτείαν, me reipublicae mi-
seritum ἢ misertum est. οἰκτεῖρμα
misericordiam habeo.

οἰκτερίζω, ὁ miseror (-atus
sum -ari) aliquem ἢ aliquid; mise-
reor (-eritus sum, -eri) alicujus; mi-
sereor (-ui, -ere) alicujus οἰκτεῖρμα τὸν
ἀδελφόν, miseror fratrem ἢ misereor
fratris ἢ ἀπρὸς. (ὁ περ' συνήθως. 1) me
miseretur ἢ me miseret fratris οἰκτε-
ρα τὴν πολιτείαν, me reipublicae mi-
seritum ἢ misertum est. οἰκτεῖρμα
misericordiam habeo.

οἰκτερίζω, ὁ miseror (-atus
sum -ari) aliquem ἢ aliquid; mise-
reor (-eritus sum, -eri) alicujus; mi-
sereor (-ui, -ere) alicujus οἰκτεῖρμα τὸν
ἀδελφόν, miseror fratrem ἢ misereor
fratris ἢ ἀπρὸς. (ὁ περ' συνήθως. 1) me
miseretur ἢ me miseret fratris οἰκτε-
ρα τὴν πολιτείαν, me reipublicae mi-
seritum ἢ misertum est. οἰκτεῖρμα
misericordiam habeo.

οἰκτερίζω, ὁ miseror (-atus
sum -ari) aliquem ἢ aliquid; mise-
reor (-eritus sum, -eri) alicujus; mi-
sereor (-ui, -ere) alicujus οἰκτεῖρμα τὸν
ἀδελφόν, miseror fratrem ἢ misereor
fratris ἢ ἀπρὸς. (ὁ περ' συνήθως. 1) me
miseretur ἢ me miseret fratris οἰκτε-
ρα τὴν πολιτείαν, me reipublicae mi-
seritum ἢ misertum est. οἰκτεῖρμα
misericordiam habeo.

οἰκτερίζω, ὁ miseror (-atus
sum -ari) aliquem ἢ aliquid; mise-
reor (-eritus sum, -eri) alicujus; mi-
sereor (-ui, -ere) alicujus οἰκτεῖρμα τὸν
ἀδελφόν, miseror fratrem ἢ misereor
fratris ἢ ἀπρὸς. (ὁ περ' συνήθως. 1) me
miseretur ἢ me miseret fratris οἰκτε-
ρα τὴν πολιτείαν, me reipublicae mi-
seritum ἢ misertum est. οἰκτεῖρμα
misericordiam habeo.

οἰκτερίζω, ὁ miseror (-atus
sum -ari) aliquem ἢ aliquid; mise-
reor (-eritus sum, -eri) alicujus; mi-
sereor (-ui, -ere) alicujus οἰκτεῖρμα τὸν
ἀδελφόν, miseror fratrem ἢ misereor
fratris ἢ ἀπρὸς. (ὁ περ' συνήθως. 1) me
miseretur ἢ me miseret fratris οἰκτε-
ρα τὴν πολιτείαν, me reipublicae mi-
seritum ἢ misertum est. οἰκτεῖρμα
misericordiam habeo.

οἰνάνθινος, η. ον oenanthinus a um.
οἰνάρεος, ον pampineus. a um.
οἰναρίζω τὴν ἀμπέλον) pampino
vitem τὸ οἰναρίζειν. pampinatio
οἰναρίς, ἡ pampinus. -i.
οἰνάριον, τὸ villum. i, οὐ.
οἰναρον, τὸ pampinus. -i, &
οἰνάς, ἡ vinea -ae θ.
οἰνέμπορος, ὁ vini mercator.
οἰνεραστής, ὁ vino deditus.
Οἰνεύς, ὁ Oenēus. -ei, & Οἰνεΐ-
δης, Oenides -ae, &
οἰνηρός, ὁ, ὄν 1) = τοῦ οἴνου, vi
narius a. um. τὰ οἰνηρά κεράμια, va-
sa vinaria ἢ ἀπλ. vinaria 2) = φιλοι-
νος. vinosus a, um. τὸ ὀνηρόν, vi-
positas. -atis, θ.
οἰνίζω vinum redoleo.
οἰνικός, ον vineus, a, um.
οἰνίσκος, ὁ villum. i, οὐ.
οἰνοβατέω -ῶ vino gravis sum.
οἰνοθυρής, ἐς vino gravis; ebrius
a, um. temulentus, a, um.
οἰνόγαρον, τὸ oenogarium -i, οὐ.
οἰνογευστέω -ῶ vinum gusto.
οἰνογευστής, ὁ vini gustator
οἰνοδοτέω -ῶ vinum do (alicui).
οἰνοδότης, ὁ vini dator
οἰνοδοχεῖον, τὸ vini receptaculum.
οἰνοειδής, ἐς vino similis.
οἰνοθήκη, ἡ cella vinaria.
οἰνοκάπηλος capo vinum vendens.
οἰνόληπτος, ον vino captus, a, um;
ebrius, a, um.
οἰνολογέω -ῶ de vino loquor.
οἰνολογία, ἡ de vino tractatio.
οἰνομανής, ἐς insano vini amore
captus, a, um.
οἰνόμελι, τὸ oenomeli, -itos, οὐ.
οἰνομετρέω -ῶ vinum metior.
οἰνόπεδον, τὸ vinea, -ae, θ.
οἰνοπλάνητος a vino errans.
οἰνοπληθής, ἐς vina abundans
οἰνόπληκτος, οἰνοπλήξ· vino per-
cussus, a, um; ebrius, a, um.
οἰνοποιέω -ῶ vinum facio.
οἰνοποιΐα, ἡ vini confectio.
οἰνοποιός, ὄν vini confector.
οἰνοποσία, ἡ vini potatio.
οἰνοποτέω -ῶ vinum poto.
οἰνοπότης, ὁ vini potor.
οἰνοπότις, ἡ vini potrix; vinibua.
οἰνοπωλέω -ῶ vinum vendo.
οἰνοπώλης, ὁ vinarius, -i, &

οἰνοπώλιον (οἰνοπωλεῖον), τὸ ta-
berna vinaria: eonopolium. -ii, οὐ.
οἶνος, ὁ vinum, -i οὐ. παλαιὸς οἶνος
vetus vinum μέλας οἶνος. nigrum
(atrum) vinum. γλυκὺς οἶνος. dulce
vinum ισχυρὸς οἶνος, forte. validum
vinum. οἶνος ἐκτροπίας, vinum vapi-
dam παρ' οἶνον ad vinum πολὺν
οἶνον πίνειν (ὡς ἔξω), multi vini esse
ἢ (ἐν περιστάσει τινί), vino se obruere.
καὶ οἶνος εὐφραίνει καὶ δίδω ἀνθρώπου,
et vinum hilarat cor hominis.
οἰνουργία, ἡ vini confectio.
οἰνοφλυγέω -ῶ vinosus sum; ine-
brior. -ari.
οἰνοφλυγία, ἡ vinolentia -ae, θ.
οἰνόφλυξ, ὁ, ἡ vinolentus. a, um;
vinosus, a, um; ebriosus, a, um.
οἰνοφορεῖον, τὸ vinarium, -ii, οὐ.
οἰνοφορέω -ῶ vinum fero
οἰνοφόριον, τὸ oenophorum, -i, οὐ.
οἰνοφόρος κάλαξ vas vinarium; o e-
nophorus.
οἰοφύλαξ, ὁ, ἡ vini custos.
οἰνόφυτον τὸ locus vitis consitus.
οἰνοχαρής, ἐς vino gaudens.
οἰνοχοεῖα, ἡ munus pincernae.
οἰνοχοέω -ῶ 1, vinum infundo 2,
minister vini sum.
οἰνοχόη, ἡ trulla. -ae, θ.
οἰνοχόος, ὁ minister vini; pincer-
na, -ae. & pocillator -oris, &
οἰνόχρως, ὁ, ἡ vinei coloris.
οἰνόχυτος, ον vino perfusus
οἶνος, οἶνοπός· vinei coloris
οἰνόω -ῶ inebrio aliquem). οἶνω-
μένος, temulentus, ebrius
οἰνώδης, ἐς vini similis; vinosus,
a, um
οἰνώσις, ἡ ebrietas. -atis, θ.
Οἰνωτρία, ἡ Oenotria -ae, θ. Οἰ-
νώτριος, Oenotrius, a, um. οἱ Οἰνω-
τρίαι, Oenotri.
οἶμαι καὶ οἶμαι opinor, arbitror
(-atus sum, -ari); existimo, puto,
-are οἶνται σοφοὶ εἶναι, opinantur,
arbitrantur sapientes esse. ὡς οἶμαι,
ut arbitror, meo iudicio. ὡς ἔγω οἶ-
μαι, ut ego existimo. ἔγωμαι, ὡς ἔγω-
μαι, ut ego arbitror, meo iudicio.
οἶμαι (παρενθετ.), ut opinor ἢ ἀπλ.
opinor, ut arbitror.
οἶον ἐπὶ. 1) ut, quasi. 2) verbi
causa, exempli causa. ἰδὲ οἶος.

οἶονε quasi
οἶοπολος, ὁ oves pascens.
οἶος, α. ον 1) qualis, θ. οἶος νομί-
ζεσθαι β. ὅλεται, τοιοῦτός ἐστιν, qualis
haberi vult. talis est 2) ἀνευ δεικτικῶς
οἶον το κάλλος! qualis pulchritudo!
οἶα ἔργα! qualia facinora! θαυμαστὸν
οἶον. mirum quantum & μετὰ τοῦ τε
οἶος τε εἶναι ποιῆν τοῦτο, is - talis
sum, qui hoc faciat; possum hoc fa-
cere καὶ ἀνευ ἀπαρεμφ. οἶον τε fieri
potest, possibile est. οὐχ οἶον τε, fieri
non potest, non licet.
οἶο, δὴ ποτε. οἶαδὴ ποτε, οἶονδὴ πο-
τε qualiscunque. quaecunque.
οἶος, α. ον ovillus, a, um. γάλα
οἶον. lac ovium.
οἶς, ὁ, ἡ ovis. -is, θ.
οἶοθα· nosti. δὲ οἶδα.
οἶσις, ἡ portatio onis θ.
οἶσοφάγος, ὁ gula. -ae θ.
οἶστον ferendum est.
οἶστευμα, τὸ sagitta emissa.
οἶστευτής, ὁ sagittarius, -i, &
οἶστεύω sagitto are.
οἶστοδόλος, ον sagittas emittens.
οἶστοδοκῆ, οἶστοθήκη, ἡ pharetra.
οἶστός, ὁ sagitta. ae, θ.
οἶστοφόρος, ον sagittifer. a, um
οἶστρω -ῶ oestro agitor. οἶστρήσας,
oestro ncitatus, furens.
οἶστρέω -ῶ oestro agito οἶστρου-
μαι. oestro agitor οἶστρηθεῖς, oestro
percitus, furore agitur.
οἶστρηλασία, ἡ furiosa incitatio;
furor, -oris, &
οἶστρηλατέω -ῶ oestro agito οἶ-
στρηλατοῦμαι, oestro agitor, furore
agitor
οἶστρήλατος ον oestro agitur.
οἶστρημα, τὸ furiosa incitatio.
οἶστρομανής, ἐς furore agitur.
οἶστρομανία, ἡ furor, -oris, &
οἶστρος, ὁ 1) = ζῶον, oestrus, -i,
& tabanus, -i, & 2) = μανία, furor,
-oris, & insania, -ae, θ.
οἶστροφόρητος, ον = οἶστρώδης.
οἶστρώδης ἐς oestro agitur, a,
um; furiosus, a, um.
οἶσά, ἡ salix, icis θ. vimen, -inis οὐ.
οἶσύνος, η. ον salignus, a, um.
οἶσνοπλόκος, οἶσνονεγρός, ὄν sili-
ces ἢ vimina plectens.
οἶσνπος, οἶσύνη oesyrum, -i, οὐ.

οἶσων feram ἰδὲ φέρω.
Οἶτη, ἡ Oeta καὶ Oete, -es, θ. Οἶ-
ταῖος, α. ον Oetaeus a um
οἶχομαι ab eo, -ire; discedo. -ere;
proficiscor, -i. συνημ. μετὰ μετ. ὤχεται
ἀπὸν, statim discessit.
οἰωνίζομαι auguror. -ari; ominor,
-ari οἰωνίζομαι το μέλλο. rem futu-
ram auguror οἰωνιάμενος ἀφουσιῶ τι,
augurato, consecro aliquid.
οἰωνισμα, τὸ augurium, -ii, οὐ.
οἰωνισμός, ὁ auguratio, -onis, θ.
αuspicium -ii. ὁ καθιερωμένος δι' οἰω-
νισμοῦ sacrificatus.
οἰωνιστήριον, τὸ auguratorium, -ii, οὐ.
οἰωνιστής, ὁ augur, furis, &
οἰωνιστικός, ὁ, ὄν ad augurium
pertinens ἢ οἰωνιστῆς (ἐπὶ ἀγύρῃ),
auguratio -onis, θ.
οἰωνόδροτος, ον ab acibus comestis.
οἰωνομαντεία, ἡ augurium, -ii, οὐ.
οἰωνομαντικός, ὁ, ὄν ad augurium
pertinens. ἡ οἰωνομαντικὴ, ars au-
gurandi.
οἰωνομάντις, ὁ augur. -uris, &
οἰωνοπόλησις, οἰωνοπολία, ἡ aus-
picium -i, οὐ.
οἰωνοπόλος augur; auspex, -icis, &
οἰωνός, ὁ 1) avis, -is, θ. αἰσῖος οἰω-
νός, bonus avis. αἰσῖοι οἰωνοί, admis-
sivae aves. οἱ οἰωνοὶ αἰσῖοι εἶναι, aves
admittunt. 2) omen, -inis, οὐ. τὸν
οἰωνὸν δεῖσθαι, placet omen αἰσῖος
οἰωνοῖς χρησάμενος παρεδομαι, secundo
omine eo.
οἰωνοσκοπέω -ῶ auguror, -ari;
augurium ago; auspico, -ari.
οἰωνοσκοπία, τὸ augurium, -ii,
οὐ. auspicium, -ii, οὐ.
οἰωνοσκοπικός, ὁ, ὄν auguralis, &
auspicalis, θ.
οἰωνοσκοπία, ἡ 1) auspicium, au-
gurium -ii, οὐ 2) τὸ ἀξίωμα τοῦ οἰω-
νοσκοποῦ, auguratus, -us, &
οἰωνοσκοπός, ὁ auspex, -icis, &
συνήθ. augur, uris, &
ὀκλήω applico navem.
ὀκλαδίας δίφρος, θρόνος sella pli-
catilis.
ὀκλαδόν genu flexo
ὀκλαζώ in genua procumbo.
ὀκλασις, ἡ genium flexio.
ὀκλαστί genibus flexis.
ὀκναλέος, α, ον piger, a, um.

δυναλέως segniter; pigre.
δυνέω -ω 1) = δυνήσκει, piget et segnis sum. δυνώ ποιεῖν τι. segnis sum aliquid facere μὴ δυνώμεν, ne segnes simus 2) = βραδύνω, piget me, pigro ἢ pigror (ἀποθ. μὴ δυνήσκεις τοῦτο ποιεῖν, ne pigeat te hoc facere. μὴ δυνήσκεις γράφειν, scribere ne pigrere. 3) = διατάζω, dubito. -are. οὐκ δυνώ ἀντίον εἶναι τοῖς κινδύνοις. non dubito, me tempestatibus obviam ferre ἢ quin me feram μὴδὲν δυνήσας, sine dubitatione. statim 4) = φοβοῦμαι, vereor, -eri; metuo -ere. δυνώ... μὴ γένηται, metuo... ne fiat.
δυνήρεια, ἡ pigritia, -ae, θ.
δυνήρως, ἄ, ὄν piger, a, um; segnis, -e; ignavus, a, um. δυνήρως πρὸς τι ἢ περὶ τι, ἐν τινι, piger ad rem ἢ in re.
δυνήρως pigre; segniter.
δυνός, ὁ pigritia, -ae, θ. segnitia, ei, θ. ignavia, -ae, θ.
δυνός, ἡ, ὄν piger, a, um.
δυνόφιλος, ὄν pigritiam amans.
δυνώδης, ἐς piger, a, um.
δυνώδης, ὁ pulpitum, -i, οὐ.
δυναδάκτυλος, ὄν octo digitum.
δυναδραχμος, ὄν octo drachmarum.
δυναέδρος, ὄν octangulus, a, um.
δυναετηρίς, ἡ octennium, -i, οὐ.
δυναετής (δυναετής), ἐς octennis, e.
δυναετία, ἡ octennium, -ii, οὐ.
δυναετής, ἡ octennis, -is.
δυναήμερος, ὄν octo dierum.
δυναίης octies.
δυνακισμύριοι octoginta millia.
δυνακισχίλιοι, αἱ, α' octo millia.
δυνακοσιάνης octingenties.
δυνακόσιοι, αἱ, α' octingenti, ae, a. ἀνὰ δυνάκοσιους, octingeni ἢ octingenti, ae, α.
δυνακοσιοστός, ἡ, ὄν octingentesimus, a, um.
δυναμερής, ἐς ex octo partibus constans.
δυναμηνιαῖος, α, ὄν octavum mensem agens; octavo mense natus.
δυναμηνος, ὄν octo mensium.
δυναπήχυς, ὄν octo cubitorum.
δυναπλάσιος, α, ὄν, **δυναπλάσιων**, ν, **δυναπλῶς** -οὺς, -οὖν octuplus, a, um.
δυναπόους, οὖν 1) octo pedibus in-

structus; octipes, -edis; polypus, -i, z 2) octo pedes longus a, um; octopedum.
δυνατός, ἡ octonarius numerus.
δυνατόσημος, ὄν octo tempora habens.
δυναστάδιος, ὄν millarius a, um.
δυναστάδιος στοά, porticus millaria, λόφος δυνάσταδιος, millarius clivus.
δυναστάδιος σημεῖον, millarium, -i, οὐ.
δυναστάυλος octo columnas habens.
δυναχῶς octuplici ratione.
δυναχῶς octo remis instructus.
δυναχῶς, ὁ, ἡ, τὰ octo ἀνὰ δυνά, octoni, ae, a δυνά πιστολά, octonae literae. *ἀνὰ δυνά ἡμέρας, octavo quoque die.
Οκτώβριος October, -bris. αἱ τοῦ Ὀκτωβρίου Καλάνδαι. Calendae Octobres. εἰδὸς Ὀκτωβρίου, idibus Octobribus.
δυναδάκτυλος octo digitos habens.
δυνακαίδεκα octodecim; duodeviginti.
δυνακαίδεκαετής, ἐς octodecim annos natus.
δυνακαίδεκατος, ἡ, ὄν octavus decimus ἢ duodevicesimus, a, um.
δυναφόρος, ὄν octophoros. τὸ δυνάφορον (φορεῖν), lectica octophoros; octophoron, -i, οὐ. ἐπὶ δυνάφορου δύνεται, octophoro velor.
δυναργυρος, ὄν totus argenteus.
δυναίω beo, -are.
δυναδοαίμων fortunatus, a, um.
δυναδοτής felicitatis dator.
δυναόπλουτος divitiis fortunatus.
δυναίος, α, ὄν beatus, a, um.
δυναίως beate.
δυναόδοτης divitiarum dator.
δυναός, ὁ 1) beatitudo, -inis, θ. 2) divitiae, -arum, θ.
δυναφώρος beatitudinem afferens.
δυναθρῶς, α, ὄν perniciosus, a, um; pernicialis, e. δυναθρῶς ἄνθρωπος, δυναθρῶν πρᾶγμα, homo perniciosus, res perniciose ἢ (οὐα.) perniciēs, -ei, θ.
δυναθρῶς perniciose.
δυναθροποιός, ἄ, ὄν perniciosus, a, um.
δυναθρῶς, ὁ 1) perniciēs, -ei, θ. exitium, -ii, οὐ. ἐπὶ τῷ σὺ δυναθρῶ, cum perniciē tua. δυναθρῶ περιπίπτω, in perniciē incurro. 2) = δυναθρῶς ἄνθρωπος. ἰδὲ δυναθρῶς.

δυναλον, τό caput cubiti.
δυναλῆρα ἡ perditrix, icis, θ.
δυναλῆρ, ὁ perditor, -oris, α. intersector, interemptor, -oris, α. qui perniciem et exitium affert.
δυναλῆρος, α, ὄν perniciosus a, um.
δυναλαμία, ἡ sanguinis inopia.
δυναλαμος δυνάλαμος. ὄν sanguinis inopia laborans.
δυναλας paucies: raro.
δυναλῆρα, ἡ virorum paucitas.
δυναλῆρος, ὄν inops virorum.
δυναλῆρος penuria hominum.
δυναλῆρος δυνάλαμος, δυνάλαμος -ω virorum paucitate laboro.
δυναλῆρος, ὄν non frequens hominibus; inops hominum.
δυναλῆρος, ἡ frugalitas -atis, θ.
δυναλῆρος -οῦμαι parvo contentus sum.
δυναλῆρος, ἐς parvo contentus, a, um; frugalis, e. τὸ δυναλῆρος, frugalitas -atis, θ.
δυναλῆρος, ἡ = δυναλῆρος.
δυναλῆρος frugaliter.
δυναλῆρος -οῦμαι dominatu paucorum (procerum ἢ principum) regor; a paucis regor. οἱ δυναλῆρος pauci dominatum obtinentes.
δυναλῆρος, ἡ 1) paucorum δυνά, procerum, principum) dominatus.
δυναλῆρος, 2) respublica, quae in paucorum jus ac dicionem concessit.
δυναλῆρος, ἡ, ὄν paucorum dominata favens δυναλῆρος πολιτεία, respublica, quae in paucorum dicionem concessit.
δυναλῆρος, ὄν paucorum dierum.
δυναλῆρος, ἡ, ὄν idē δυναλῆρος.
δυναλῆρος perparum.
δυναλῆρος, ὄν paucos sanguine.
δυναλῆρος, ὄν non diu vivens.
δυναλῆρος, ὄν parum prudens.
δυναλῆρος, ἡ sterilitas, -atis, θ.
δυναλῆρος, ὄν paucos generans.
δυναλῆρος, ὄν qui exigui sumptu est; qui paucam pecuniam insumit. *τὸ δυναλῆρος, exiguus sumptus.
δυναλῆρος, ἐς = δυναλῆρος.
δυναλῆρος, ὄν paucis vivens.
δυναλῆρος, ἐς imbecillitas, e.
δυναλῆρος, ἡ imbecillitas -atis, θ.
δυναλῆρος, ὄν infirmus, a, um.

δυναλῆρος, ἐς paucos annos habens.
δυναλῆρος, ἡ paucitas paucorum.
δυναλῆρος, ὄν parum calidus.
δυναλῆρος paucos capillos habens.
δυναλῆρος -ω animo parum sum.
δυναλῆρος, ὄν animo demissus.
δυναλῆρος, ὄν paucas fibras habens.
δυναλῆρος paucos calamos habens.
δυναλῆρος, ὄν paucos fractes gignens.
δυναλῆρος, ὄν paucos ramos habens.
δυναλῆρος parva cornua habens.
δυναλῆρος a paucis regor.
δυναλῆρος -ω paucos loquor.
δυναλῆρος, ὄν = δυναλῆρος.
δυναλῆρος, ἐς parum doctus.
δυναλῆρος, ὄν mercede parva contentus, a, nm.
δυναλῆρος ἡ pauciloquium, -ii, οὐ.
δυναλῆρος, ὄν qui paucos loquitur.
δυναλῆρος, ὄν paucos ligna habens.
δυναλῆρος ἡ paucitas puerorum.
δυναλῆρος paucos pueros habens.
δυναλῆρος, ἡ exigua fides.
δυναλῆρος, ὄν parum fidens.
δυναλῆρος, ἡ laboris fuga.
δυναλῆρος, ὄν laborem fugiens.
δυναλῆρος, ἡ parens potus.
δυναλῆρος -ω parum bibo.
δυναλῆρος non multum bibens.
δυναλῆρος, ἡ inertia, -ae, θ.
δυναλῆρος qui parum agit.
δυναλῆρος paucas pennas habens.
δυναλῆρος paucas radices habens.
δυναλῆρος, ἡ, ὄν paucus, a, um; parvus, a, um. paulus, a, um; exiguus, a, um; brevis, e. δυναλῆρος parvum pretium. δυναλῆρος ἀργύριον, paulum pecuniae. δυναλῆρος παρὰ paulo sumptus.
δυναλῆρος, parvum ἢ exiguum tempus. δυναλῆρος δύναμις, copiae exiguae.
δυναλῆρος τις οὐσία, exigua fortuna. δυναλῆρος ἀπὸ (ἐκ) πολλῶν, pauci ex multis δυναλῆρος σοφία, parum sapientiae.
δυναλῆρος χρέος, debitum non parvum. δυναλῆρος χρόνος, paulisper.
δυναλῆρος (ὅσον χρόνον), brevi tempore intervallum. ἐντὸς δυναλῆρος, intra breve tempus. δυναλῆρος ὄντες ὡς πρὸς πλῆθος τῶν πολεμίων, pauci, si cum tanta hostium multitudine comparantur. περὶ δυναλῆρος ποιούμεαι τι, parvum facio (duco) aliquid. δυναλῆρος νεώτερος, parvo iunior. δυναλῆρος ἢ δυναλῆρος.

parvo post. ὀλίγον πρόθεν. paulo ante ὀλίγον δέν, paene, propemodum. δι' ὀλίγων paucis ὕπον verbis) κατ' ὀλίγον, sensim, paulatim. ὀλίγου, ὀλίγου δέν. παρ' ὀλίγον εἰς τὴν πόλιν, parum adfuit, quin urbem ceperint. πάντο ὀλίγος, paululus a. um. οἱ ὀλίγοι ὄδοι, optimates -ium, ἄ. πλ. ὀλίγον (ἐπὶ), paulum, parum. ὀλίγον ζῆ, parum vivit ὀλίγον ἐσθίει, paulum edit (est). ὀλίγιστος, ἡ, οὐ, αὐ, paucissimus, a, um; perpaucus ἢ paululus, a, um. θανάτη ὀλίγιστη, sumptus paucissimus. ὁ ὀλίγιστος, a. um ὀλίγον χρόνον, minimum tempus. ὀλίγον διάστημα, intervallum quam minimum. τὸ ὀλίγιστον (ἐπὶ) minime ὀλιγόσαρκος, οὐ, macilentus, a, um. ὀλιγοσθενής, ἐς, non multum robustus, a, um. ὀλιγοσιτέω -ῶ, paulo cibo utor. ὀλιγοσιτία, ἡ = ὀλιγοφαγία. ὀλιγοσίτης, οὐ, = ὀλιγόφαγος. ὀλιγοστεύεις, ἡ, diminutio, -onis, θ. ὀλιγοστεύω 1) minuo, diminuo, -ere, aliquid. 2) οὐδ. minuor, diminuo, -i. ὀλιγοστικος, paucos versus continens ὀλιγοστός, ἡ, οὐ, minimus, a, um; brevissimus, a, um. ὀλιγοσύλλαβος, οὐ, paucis syllabis constans ὀλιγ. ὄνομα, breve nomen. ὀλιγοσώματος, οὐ, parvi corporis ὀλιγοσενία, ἡ, liberorum paucitas. ὀλιγοσεννος, paulos liberos habens. ὀλιγότης, ἡ, paucitas, -atis; θ. pusillitas, -atis, θ. ὀλιγοτοκῶ -ῶ, paucos pario. ὀλιγοτοκία, ἡ, rarus partus. ὀλιγοτόκος, οὐ, paucos pariens. ὀλιγοτριχος, οὐ, rarus pilos habens. ὀλιγοτροφία, ἡ, cibi penuria. ὀλιγοτρόφος, paucos cibo contentus. ὀλιγοῦδρος, οὐ, inops aquarum. ὀλιγοῦπνία, ἡ, brevis somnus. ὀλιγοῦπνος, οὐ, brevi somno utens. ὀλιγοφαγία, ἡ, cibis modicus. ὀλιγοφάγος, οὐ, modico cibo utens. ὀλιγοφιλία, ἡ, amicorum paucitas. ὀλιγοφυλλος, οὐ, pauca habens pecuniae. ὀλιγοχηματία, paucitas pecuniae. ὀλιγοχρονία, ἡ, breve tempus. ὀλιγοχρόνιος, ὀλιγόχρονος, οὐ, brevis tempore durans.

ὀλιγοχρονιότης ἡ temporis brevitā ὀλιγόχυλος ὀλιγόχυμος, οὐ, non multum parum succi habens. ὀλιγοψυχέω -ῶ, animo pusillo sum ὀλιγοψυχία, ἡ, animus pusillus. ὀλιγοψυχος, οὐ, pusillanimis, ο. ἄνθρωπος ὀλιγόψυχος, homo pusillus. ὀλιγορῶ -ῶ, τινος, parvam curam habeo ὁ ὀλιγός, = negligo, -ere, aliquid ἢ aliquid. ὀλιγορῶμαι, negligor, -i. ὀλιγώρησις, ὀλιγώρη, ἡ, negligentia, -us, ἄ. negligentia, -ae θ. ὀλιγώρη, negligentia alienius rei ἢ in re. ἐν ὀλιγώρη παύσασθαι τι, negligo aliquid. ὀλιγώρος, οὐ, negligens, -ntis ὀλιγώρος τινος ἢ περὶ τι, negligens alienius rei ἢ in re ὀλιγώρως negligenter. ὀλιγώρως ἔγωγε τινος ἢ περὶ τι, negligo aliquid. ὀλιγώτερος, α, οὐ, paucior, -ius (-oris; minor, -us (-oris) ἔγωγε ὀλιγώτερος βιβλία ἀπὸ σέ, pauciores mihi libri sunt quam tibi. εἰμεθα ὀλιγώτεροι, inferiores numero sumus. ὀλιγώτερον (ἐπὶ) minus. εἶνε ὀλιγώτερον ἰσχυρός, minus potens est. πολὺ ὀλιγώτερον, multo minus ὄχι πολὺ ὀλιγώτερον, haud multo minus. ὀλιγωφελής, ἐς, non multum utilis. ὀλικός, ἡ, οὐ, totus, a, um (γεν. totius, οὐ, toti); universus, a, um. ὀλικῶς, plane; omnino. ὀλισθαίνω (ὀλισθησα) labor (-psus sum), -i; lapso, -are. ὀλίσθημα, τό, lapsus, -us, ἄ. ὀλισθηρός, α, οὐ, lubricus, a, um. τὸ ὀλισθηρόν, lubricum, -i, οὐ, ὀλισθηρόν ποιεῖ τι, lubrico aliquid. ὀλισθηρῶς, lubrico. ὀλίσθησις, ἡ, lapsus, -us, ἄ. ὀλισθητικός, ἡ, οὐ, lubricans, -ntis. ὀλοισθοποιέω -ῶ, labefacio, -ere. ὀλάδιον, τό, navicula oneraria. ὀλάς, ἡ, navis oneraria. ὀλακός, ὁ, qui retia trahit. ὀλέω -ῶ, navem traho. ὀλή, ἡ, 1) tractus, -us, ἄ. 2) = σταθμός, pondus, -eris, οὐ. ὀλός, ὁ, 1) tractus, -us, ἄ. 2) remulcus, -i, ἄ. ὀλλυμι, perdo, -ere. ἰδὲ ἀπὸλλυμι. ὀλμίσκος, ὁ, mortariolum, -i, οὐ. ὀλμοποιός, mortariorum artifex. ὀλλυος, ὁ, mortarium, -ii, οὐ.

ὀλογράμματος = ὀλόγραφος ὀλογράφω -ῶ, integrum scribo. τὰ προωνύμια οὐχ ὀλογραφεῖται. (a Roma nia) praenonina integra non scribuntur. ὀλόγραφος, οὐ, plene scriptus; holographus, a, um. ὀλογράφως γεγραμμένος, plene non per sigla) scriptus. ὀλοδάκτυλος, meris dactylis constans ὀλοήμερος, οὐ, per totum diem durans. ὀλοθανής, ἐς, prorsus mortuus. ὀλοθρευτής, ὁ, perditor, -oris, ἄ. ὀλοθρεύω, perdo, -ere. ὀλόκαυστον, τό, holocaustum, -i, οὐ. ὀλοκαυτέω -ῶ, totum comburo; totam victimam cremo. ὀλόκαυτος, οὐ, totus crematus. ὀλοκαύτωμα, holocaustoma -atis, οὐ. ὀλοκληρία, ἡ, 1) integritas, -atis θ. *2) νεοε. καθ' ὀλοκληρίαν, omnino; plane; prorsus; in totum καθ' ὀλοκληρίαν μωρος, plane stultus. ὀλόκληρος, οὐ, 1) integer, gra, grum; totus, a, um; universus, a, um. 2) κληρονομία ἐξ ὀλοκληρίου, hereditas ex asse ἢ in sol dum. *3) νεοε. αὐ, ὀλόκληρον ἔτος, annus solidus. ὁ) ἐξ ὀλοκληρίου, in totum; omnino. ὀλοκληρῶς, integre; in totum. ὀλοκόλαξ, ὁ, penitus adulator. ὀλολαμπής, ἐς, totus lucidus, a, um. ὀλόλευκος, οὐ, totus albus, a, um. ὀλόλιθος, οὐ, totus lapideus, a, um. ὀλολυγῆ, ὀλόλυγμα, ὀλολυγμός, ululatio, -onis, θ. ululatus, -us, μετ' ὀλολυγῆς ἐπικαλοῦμαι τινα, ululo aliquid. ὀλολυγών (εἰδ. γλαυκός), ulula, -ae, θ. ὀλολύζω, ululo, -are. ὀλομέλεια, ἡ, 1) integritas membrorum. *2) νεοε. omnes advocati in consilium. ὀλομελής, ἐς, omnibus suis membris constans. ὁ) = integer, gra, grum. ὀλομέρεια, ἡ, integritas, -atis, θ. ὀλομερής, ἐς, integer, gra, grum; totus, a, um. ὀλομερῶς, integre. *ὀλομόναχος, ὀλόμονος, οὐ, prorsus solus, a, um. ὀλον, τό, ἰδὲ ὀλος. *ὀλονέν, sine intermissu, continenter; continuanter; adsidue

ὀλονυκτίως, per totam noctem. ὀλοπόρφυρος, οὐ, totus purpureus. ὀλόπτερος, οὐ, totus pennis tectus. ὀλορριζέ (*ὀλορριζα) radicitus. ὀλόρριζος, οὐ, cum tota radice ὀλος, ἡ, οὐ, totus a, um; integer, gra, grum; solidus, a, um universus a, um; omnis, e. τὸ ὄλον, αὐ, universum -i οὐ, summa rei. ὁ) = καθόλου, in universum. omnino. ὀλοσιικός, ἡ, οὐ, totus ex serico; holosericus, a, um. ὀλοσίδηρος, οὐ, totus ferreus; holosiderus, a, um. ὀλόσκιος, οὐ, totus umbrosus. ὀλοσπένδειος, οὐ, totus e spondeis. ὀλόστεον (ὁ), holosteon, -i, οὐ. ὀλόστεος, οὐ, totus osseus, a, um. ὀλοστρογγύλος, οὐ, totus rotundus. ὀλοσφυρήλατος, ὀλοσφυρήτος, οὐ, holosphyratus, a, um. ὀλοσχερία, ἡ, integritas, -atis. ὀλοσχερής, ἐς, integer, gra, grum; plenus, a, um. ὀλοσχερῶς, integre; plene ὀλοσώματος, ὀλόσωμος, οὐ, cum toto corpore; totus, a, um. *ὀλοταχῶς, tota celeritate; tota velocitate. *ὀλοτελα, ὀλοτελῶς, in totum; plane; prorsus; omnino. ὀλοτελής, ἐς, plane absolutus. ὀλότης, ἡ, integritas; totum. ὀλότροπος, οὐ, totius modi. ὀλοτρόπως, omnino. *ὀλοφάνερα, evidentiter. *ὀλοφάνερος, οὐ, evidens, -tis. ὀλοφυκτής, ἡ, pustula, -ae, θ. ὀλοφυρμός, ὁ, ejulatio -onis, θ. ejulatus, -us, ἄ. lamentatio, -onis, θ. δάκρυα καὶ ὀλοφυρμοί, lacrymae et lamenta. ὀλοφύρομαι, ejulo, -are. ὀλοφύρ, τινα ἢ τι, ejulo aliquid ἢ aliquid. ὀλοφυρτικός, ad lamenta proclivis. ὀλοφυρτικῶς, lamentabiliter. ὀλόφωνος, οὐ, plena voce canens. ὀλόφωτος, οὐ, plene lucidus. ὀλόχαλκος, οὐ, totus aereus. ὀλόχρους -ους, οὐ, unius coloris. ὀλόχρυσος, οὐ, totus aureus. ὀλοψύχως, toto animo. ὀλυμπία, ἡ, Olympia -ae, θ. ὀλυμπία, ad Olympiam. ὀλυμπίον, ab

Olympia. Ὀλυμπίασι apud Olympiam.
 Ὀλύμπια, τὰ (ὑπὸν ἀγωνίσματα
 ludī Olympici. Olympia, orum. οὐ
 πλ. τὰ Ὀλυμπία νικῶν. στεφανοῦσθαι.
 Olympia vincere, coronare
 Ὀλυμπίας ἀνερός Olympias, -ae, ἄ.
 Ὀλυμπιάς νίκη victoria Olympia
 ea. κύρ. ὄν. Olympias -adis, θ.
 Ὀλυμπείον ἢ Ὀλύμπιον, τό Olym-
 piéum, -i, οὐ Olympium, i. οὐ
 Ὀλυμπικός, ἢ, ὄν Olympicus a um.
 Ὀλυμπιονίκης, ὁ Olympionices, -ae, ἄ.
 Ὀλύμπιος, ὄν Olympius, a, um.
 Ὀλυμπος, ὁ Olympus, -i, ἄ.
 Ὀλυνθος, ὁ (τὸ ἄωρον σῶλον) gros-
 sus, -i, ἄ. κύρ. ὄν. ἢ Ὀλυνθος, Olyn-
 thus, -i, θ. Ὀλυνθιακοὶ λόγοι, ora-
 tiones Olynthiaci.
 Ὀλυρα ἢ (φ. i. olyra, -ae, θ.
 Ὀλωλα perditus sum; perii.
 Ὀλως 1) prorsus; omnino. 2, in sum-
 ma. in universum
 ὀμαδένω in unum cogo.
 ὀμαδόν summatim.
 ὀμαδος, ὁ tumultus, -i, ἄ.
 ὀμαιμος, ὄν consanguineus, a, um.
 ὀμαιμότης consanguinitas, -atis, θ.
 ὀμόκοι, οἱ auditores, -um, ἄ. πλ.
 ὀμαλία, ἢ planities, -iei, θ.
 ὀμαλίζω τὴν planum reddo aliquid;
 complano, -are; laevigo, -are; aequo,
 -are; aliquid.
 ὀμαλισμός, ὁ complanatio, -onis,
 θ. laevigatio, -onis, θ.
 ὀμαλιστήρ, ὁ pavicula, -ae, θ.
 ὀμαλός, ἢ, ὄν, 1 planus, a, um. γω-
 ρίον ὀμαλόν, locus planus. τὸ ὀμαλόν,
 planum, -i, οὐ. planities, -ei, θ. μεταφ.
 = σαφής, planus, a, um. 2) aequus,
 a, um.
 ὀμαλότης, ἢ aequalitas, -atis, θ.
 ὀμαλύνω, ὀμαλῶν -ῶ = ὀμαλίζω.
 ὀμαλῶς aequaliter; plane.
 ὀμαρτέω -ῶ sequor, -i.
 ὀμάς, ἢ multitudo tota; omnes si-
 mul universitas, -atis, θ.
 ὀμβρίζω imbrifico (aliquid).
 ὀμβριος, ὄν pluvius, a, um τὸ ὕμ-
 βριον ὕδωρ, aqua pluvia ἢ pluvialis.
 ὀμβροδόκος, ὄν pluviam excipiens.
 ὀμβροποιός, ὄν imbres excitans.
 ὀμβρος, ὁ imber -bris, ἄ.
 ὀμβροτόκος, ὄν imbrem generans.
 ὀμβροφόρος, ὄν imbrifer, a, um.

δμενέτης, ὁ maritus, -i, ἄ.
 δμενέτης, ἢ uxor, -oris, θ.
 δμηγυρίς ἢ coetus, -us, ἄ. congre-
 gatus, us, ἄ. congregatio, -onis, θ.
 concilium, -i, οὐ.
 δμηλικία, ἢ aequalitas, -atis, θ.
 δμηλίζ, ὁ, ἢ aequaevus, a, um;
 aequalis, e. ejusdem aetatis
 δμηρεία, ἢ obsidium, -ii, οὐ
 Ὀμήρειον, τό templum Homeri.
 Ὀμήρειος, ὄν homereus a um.
 δμηρείδης ὁ homerista, -ae, ἄ.
 δμηρεῖζω homerum imitor
 δμηρεικός, ἢ, ὄν homericus, a, um.
 δμηρεικός homerico more.
 δμηρειστής, ὁ homerista, -ae, θ.
 δμηροκέντρων δμηροκέντρον ho-
 merocento, onis ἄ.
 δμηρομάστιξ homeromastix, -igis, ἄ.
 Ὀμηρος ὁ Homerus, i, ἄ.
 δμηρος, ὁ, ἢ obses, -idis, ἄ. θ.
 δμηλέω -ῶ 1) = συνανατρεφόμαι com-
 versor (-atus sum, -ari) alicui ἢ
 cum aliquo. μὴ δμηλεὶ κακῶς nolo
 consuetudinem commercium, cum
 malis habere 2) δμηλῶ πρὸς χάριν,
 πρὸς ἡδονήν, ad gratiam, ad volupta-
 tem confabulor. ὅθ. 3) μάλ. νεοκλ. =
 λέγω, λαλῶ διαλέγομαι, loquor (-cutus
 sum, -i); dico (-xi, -ctum -ere);
 verba facio. δμηλῶ πρὸς τινὰ περὶ τίνος,
 cum aliquo de re loquor οὕτως δμη-
 λητε, sic locutus est sic verba fecit ἢ
 dixit. ἐν δικαστηρίῳ δμηλῶ ὑπὲρ τίνος
 ἢ κατὰ τίνος, in judicio dico pro ali-
 quo ἢ contra aliquem. εἰσάγω τινὰ
 δμηλῶντα, aliquem loquentem induco.
 δμηλῶ λατινιστὴν, linguā latinā loquor.
 δμηλητής, ὁ auditor, -oris, ἄ. disci-
 pulus, -i, ἄ.
 δμηλητικός, ἢ, ὄν (= φιλόφων) com-
 mis, e; affabilis, e.
 δμηλία, ἢ 1) conversatio, -onis, θ.
 2) συνήθ. locutio, -onis, θ. dictio,
 -onis, θ. sermo, -onis, θ. colloquium,
 -i, οὐ. disputatio, -onis, θ.
 δμηλος, ὁ turba, -ae, θ. multitudo, -inis,
 θ. coetus -us, ἄ. congregatio, -onis, θ.
 δμηχλη, ἢ nebula, -ae, θ. caligo,
 -inis, ἢ διαλύω τὴν δμηχλην, nebula
 diluo δμηχλη καλύπτω, caligo, -are.
 δμηχλώω -ῶ obnubulo -are.
 δμηχλώδης, εἰς nebulosus, a, um;
 τὸ δμηχλώδες, nebulositas, -atis, θ.

δμμα, τὸ oculus, -i, ἄ. τοῖς τῆς ψυ-
 χῆς ὁμασιν ὄραν, oculis mentis videre
 δμματίον, τὸ ocellus, -i, ἄ.
 δμματόν -ῶ oculis instruor.
 δμνυμι καὶ δμνύω juro -are, ali-
 quid (ὄρκον) jusjurandum). δμνυμι
 (ἢ μὴν) πεποιθέναι τοῦτο, juro me
 hoc fecisse. ὤμωσα, δμώμοκα, juravi
 καὶ juratus sum δμῶσα, δμωμοκῶς,
 juratus, a, um. οἱ δμωμοσμένοι θεοί,
 jurata nunina.
 δμογάλακτος, ὄν collactaneus a, um
 δμογάστριος, ὄν uterinus, a, um;
 germanus, a, um
 δμογένεια, ἢ gentilitas, -atis, θ.
 δμογενής, εἰς 1) ejusdem generis;
 gentilis. e 2) = δμοεθνής, ejusdem
 nationis, gentilis.
 δμογενῶς eodem genere.
 δμογλωσσέω -ῶ καὶ δμογλωττέω -ῶ
 eadem lingua utor ἢ loquor.
 δμογλωσσός, ὄν qui eadem lingua
 utitur ἢ loquitur.
 δμόγνιος, ὄν gentilis, e; gentili-
 cius, a, um. τὰ δμόγνια ἱερά. sacra
 gentilicia.
 δμογνωμονέω -ῶ consentio, -ire,
 alicui. πάντες ἀλλήλοις δμογνωμονοῦσιν,
 omnes inter se consentiunt.
 δμογνωμόνως eodem animo.
 δμογνωμοσύνη, ἢ consensus, -us, ἄ.
 δμογνώμων, ὄν consentiens, -ntis;
 unanimus, a, um
 δμόγονος, ὄν germanus, a, um.
 δμογραφέω -ῶ iisdem literis cribo.
 δμόδειπνος, ὁ, ἢ conviva, -ae, ἄ. θ.
 δμοδίαυτος, ὄν victor, -oris.
 δμοδοξέω -ῶ 1) idem censeo (ali-
 cui); consentio (cum aliquo) *2)
 νεοκλ. eadem sacra colo.
 δμοδοξία, ἢ eadem opinio.
 δμόδοξος, ὄν 1) qui ejusdem opi-
 nionis est *2) νεοκλ. eadem sacra
 colens. τὸ δμόδοξον, eorundem sa-
 crorum cultus.
 δμόδουλος, ὄν conservus, -serva
 δμοδρομέω -ῶ una curro.
 δμοδρομία, ἢ concursus, -us, ἄ.
 δμόδρομος, ὄν qui una currit.
 δμοδύναμος, ὄν aequè potens.
 δμοεθνέω -ῶ ejusdem gentis sum
 δμοεθνής, εἰς ejusdem gentis, ejus-
 dem nationis; gentilis, e. οἱ δμοε-
 θνεῖς, gentiles.

δμοεθνία, ἢ gentilitas atis θ
 δμοειδής, εἰς qui ejusdem speciei
 est, ejusdem generis; uniformis e.
 δμοειδεῖα, ἢ speciei simili udo
 δμοειδῶς eadem ἢ simili forma, sine
 ulla varietate.
 δμοεστιος, ὄν contubernalis. e.
 δμόδευκτος, ὄν qui sub eodem jugo
 est; conjunctus, a um
 δμοζυγέω -ῶ idem jugum duco.
 δμόζυγος = δμόδευκτος
 δμοζυγία, ἢ conjunctio, -onis, θ.
 δμοζωέω -ῶ una vivo
 δμοήθης, εἰς moribus similis.
 δμοθάλαμος, ὄν contubernalis, e.
 δμόθεν cominus.
 δμόθηλος, ὄν collactaneus, a, um
 δμοθησκος, ὄν eodem cultu utens;
 eadem sacra colens
 δμόθριξ similes pilos habens.
 δμόθρονος, throni regni, consors
 δμοθυμαθόν unanimiter.
 δμοθυμέω -ῶ unanimus sum.
 δμοθυμία, ἢ unanimitas, -atis, θ.
 δμόθυμος, ὄν unanimus, a, um.
 δμοθύμως unanimiter
 δμοιάζω similis sum; ad aliquem
 ἢ ad aliquid similitudine accedo
 δμοιόαρκτος, ὄν similiter incipiens.
 δμοιοδαρής, εἰς aequè gravis.
 δμοιογένεια, ἢ generis similitudo.
 δμοιογενής, εἰς similis generis. τὸ
 δμοιογενές, generis similitudo.
 δμοιογενῶς simili generi.
 δμοιογραφέω -ῶ similiter scribo.
 δμοιοκαταληκτέω -ῶ similiter de-
 sino; extremis syllabis consono.
 δμοιοκατάληκτος, ὄν similiter de-
 sinans; extremis syllabis consonans
 (versus).
 δμοιοκαταληξία, ἢ similitudo clau-
 sulae, exitus vocum similis.
 δμοιομερία, ἢ homoeomeria ae.
 δμοιομερής, εἰς constans partibus
 similibus, partes habens similes.
 δμοιομορφος, ὄν similem formam
 habens, conformis, e *τὸ δμοιόμορ-
 φον, formae similitudo, aequabilitas;
 similitudo.
 *δμοιομορφως similiter. sine ulā
 varietate.
 δμοιοπάθεια, ἢ adfectuum simili-
 tudo; similis adfectus.
 δμοιοπαθέω -ῶ similiter adficior.

δμοιοπαθής, ἐς cui similes sunt affectus; eadem patiens
δμοιοπρόφορος, ον qui similis est pronuntiationis.

δμοιοπτώτος, ον similes casus habens τὸ δμοιόπτωτον, homoeoptoton -i, οὐ.

δμοιοπτώτως, iisdem casibus.

δμοιος, α, ον similis, e par. γέν. paris δμοίος τινι, similis alienjus. δμοίος σοι, similis tui. οὗτος τὸ πρόσωπον δμοιος τῷ πατρὶ ἐστὶ hic facie similis patris est δμοιος ἐν τι, similis in aliqua re. ὁ υἱὸς ἐν τούτῳ δμοιος τῷ πατρὶ ἐστὶ, filius in hoc patri similis est. ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ δμοίοις, aequo et pari jure. παροῖμι δμοίος δμοίω καὶ πελάζει, pares cum paribus facillime congregantur. ὁ δμοίος τῷ δμοίῳ (φίλος), ὁ δμοίος ὡς τὸν δμοιον. τὸ δμοιον τῷ δμοίῳ φίλον, τὸ δμοιον τοῦ δμοίου ἐπίσταται, simile simili gaudet. τὸ δμοιον ἀνταποδιδόναι, par pari referre τὸ δμοιον τοῖς δμοίοις, similia similibus.

δμοιόστομος, ον ore similis.
δμοιόσχημος, ον ejusdem formae, conformis, e.

δμοιοταχής, ἐς aequae velox.

δμοιοταχώς, simili celeritate.

δμοιοτέλευτον homoeoteleuton -i, οὐ.

δμοιότης, ἡ similitudo, -inis, θ.

*καταπληκτικὴ δμοιότης, indiscreta veri similitudo.

δμοιότροπος, ον ejusdem modi.

δμοιοτρόπως, eodem modo.

δμοιοχρόματος, ον colore similis.

δμοιῶν -ῶ similem reddo; δμοιοῦμαι, similis fio. δμοιῶθην, similis factus sum.

δμοίωμα, τό simulacrum, -i, οὐ.

δμοίως, similiter. δμοίως ὡς εἰ, si, similiter ac si similiter ut si.

δμοιώσις, ἡ similitudo, -inis, θ.

δμοιωτικός, ἡ, ὄν ad imitandum pertinens. ἡ δμοιωτικὴ, ars imitandi.

δμοκέλευθος, ον comes itineris.

δμόκεντρος, idem centrum habens.

δμόκληρος, cohères, -edis, ἀ.

δμοκοίλιος = δμογάστριος.

δμοκοιτία, ἡ concubitus, -us, ἀ.

δμόκοιτος, ον eodem lecto utens.

δμολογέω -ῶ, eadem lingua utor; idem loquor (cum aliquo). ἐν τε 9. 1)

= συμφωνῶ. consentio -sensi, -sensum, ire. πάντες δμολογοῦσι τὴν δμόνοιαν ἀγαθὴν εἶναι omnes consentiunt concordiam summam bonam esse. 2 συμφωνῶ συναινῶ τινι, consentio cum aliquo: adsentior (-sensus sum -iri alicui. εἰς τὴν δμολογῶ σοι, tibi adsentior illud δμολογῶ τινι περὶ τινος, adsentior alicui de re. 3) δμολογῶ τί τινι ἢ τι πρὸς τινα (= συντίθεμαι), pactor pactus sum. -i) aliquid ἢ de aliqua re cum aliquo. 3) = λέγω ὅτι ἐπράξα τι fateor (fessus sum, -eri) aliquid confiteor (-essus sum, -eri) aliquid δμολογεῖ φόνον, fessus est caedem. se perpetrasse caedem. δμολογῶ ἡμαρτηνῆσαι fateor peccatum. confiteor peccasse ἀτιμῶς εἶναι δμολογεῖ, se imperitum confitetur. 3) δμολογοῦμαι α ἀντὶ τοῦ δμολογῶ. 6 παθῆναι. ab omnibus existimor, constat me: δμολογεῖται, δμολόγηται, concenssum est convenit, constat παρὰ πάντων δμολογεῖται (πάντες δμολογοῦσιν) οὕτως ἔχειν τὸ πρῆγμα, omnibus constat (omnes consentiunt) rem ita esse. περὶ τῆς πράξεως δμολογεῖται, de facto constat; τούτων δμολογουμένων, quae cum constant. τὰ δμολογουμένα, τὰ δμολογημένα. de quibus convenit. de quibus nemo dubitat. τὸ δμολογημένο, assensum -i, οὐ. δμολόγησις, ἡ confessio, -onis, θ. δμολογητής, ὁ confessor -oris, ἀ. δμολογία, ἡ 1) consensus, -um, ἀ. assensus -us, ἀ. 2) confessio, -onis, θ. 3) = συνθήκη, conventio, -onis, θ. pactio, -onis θ foedus, -eris, οὐ. δμόλογος, ον consentiens, adsentiens, -ntis τὸ δμόλογον, οὐσ. pactum, -i, οὐ. ἐς δμολόγον, consensu omnium. δμολογουμένως 1) = συμφώνως, convenienter. 2) = κατὰ τὴν κοινὴν γνώμην, ex communi consensu ἢ ἀπλ. consensu; ex confesso. δμολόγως, omnium consensu. δμόλογος, ον ejusdem cohortis. δμομήτριος, α, ον eadem matre natus; uterinus, a, um. δμομόειον, τό aedes Concordiae. δμομονέω -ῶ, concordo, -are; concors sum; concorditer vivo. δμοιοποιητικός, ἡ, ὄν ad concordiam pertinens; ad concordiam propensus.

δμοιοποιητικῶς concorditer.

δμόνοια, ἡ concordia ae, θ una-nimitas -atis θ.

δμόνοος -ους, ουν concors, -rdis ananimus, a, um.

δμοουσιαστής, ὁ consubstantialis, -ae, θ.

δμοούσιος, ον ejusdem essentiae: consubstantialis, e; homousius, a, um.

τὸ δμοούσιον, consubstantialitas, -atis θ homousium, -ii οὐ.

δμοουσιότης, ἡ consubstantialitas.

δμοπαθέω -ῶ simul adficior.

δμοπαθής, ἐς simul adfectus, a, um.

δμοπαίκτης, ὁ collusor, -oris, ἀ.

δμοπάτριος, ὁ, δμοπάτωρ, ὁ, ἡ ab eodem patre genitus (frater soror).

δμοπιστία, ἡ eadem fides.

δμόπιστος, ον ejusdem fidei; eadem sacra colens.

δμόπλεκτο, ον in unum nexus.

δμοπλοέω -ῶ simul navigo.

δμόπλοια, ἡ navigationis societas.

δμόπλοος -ους, ουν simul navigans; navigationis socius, a, um.

δμόπνοος -ους, ουν conspirans, -ntis.

δμοπολέω -ῶ simul moveo.

δμόπολις, ὁ, ἡ ejusdem civitatis.

δμοπόρευτος, simul iter faciens.

δμοπράγμων, ὁ socius, -i, ἀ.

δμόπτερος, ον similiter alatus.

δμοπτώτως, eodem casu.

δμόργνυμι tergo. abstergo, -ere.

δμορέω -ῶ confinis sum; contermino, -are.

δμόρησις, δμορία, ἡ confinitas, -atis, θ vicinitas, -atis, θ.

δμορός, ον confinis, e; finitimus, a, um. δμορός τινι, confinis alicui.

conterminus alicujus οἱ δμοροι, finitimi τὸ δμορον, confinitas, vicinitas, -atis, θ.

δμορροθέω -ῶ consentio, -ire.

δμόρροθος, ον consentiens -ntis.

δμόρροια, ἡ confluviu, -ii, οὐ.

δμόρροος -ους confluens -ntis.

δμόρροθος, ον ejusdem figurae; similis, e.

δμός, ἡ, ὄν idem, eadem, idem.

δμόσε, eodem. εὐχρ. ἐν τοῖς δμόσε γέναι, δμόσε χωρεῖν τινι (τῷ πολέμῳ).

concurro ad aliquem, cominus eo in aliquem in hostem; manus consero cum aliquo.

δμοσθενής, ἐς aequae fortis.

δμοσιτέω -ῶ una cibum capio.

δμόσιτος, ον convictus oris.

δμοσκηνέω -ῶ contubernalis sum.

δμοσκηνία, ἡ contubernium, -ii, οὐ.

δμόσκηνος, contubernalis, -is, ἀ.

δμοσπονδέω -ῶ foederis particeps sum.

δμόσπονδία, ἡ confoederatio -onis, θ consociatio, -onis, θ.

δμόσπονδος, ον federatus a, um.

δμοσπονδοὶ πολίται, civitates foederatae.

δμόσπορος iisdem parentibus ortus.

δμόστεγος, ον contubernalis e.

δμόστοιχος, ον in eodem ordine locatus a, um.

δμόστοος, ον eodem modo vestitus.

δμόστογος, ον concors in amore.

δμοσχήμων, ον uniformis, e.

δμοταγής, ἐς ejusdem ordinis.

δμοταγώς, eodem ordine.

δμοταχής, ἐς aequae velox.

δμοταχώς, pari e leitate.

δμοτεχνέω -ῶ eandem artem exerceo.

δμότεχνος, ον eandem artem exercens ἢ factitans.

δμοτικός, ἡ, ὄν juratorius, a, um.

δμοτιμία, ἡ par honor; honoris aequalitas.

δμότιμος, ον pari honore praeditus a, um; paris conditionis. δμότιμοι, proceres, optimates.

δμοτίμως, pari dignitate.

δμότιθος, ον eadem nutrice usus.

δμότοιχος, ον communem parietem habens; vicinus.

δμοτονέω -ῶ eundem tonum habeo.

δμότονον, τό sonus aequabilis.

δμότονος, ον ejusdem toni.

δμοτόνος, eodem tenore.

δμοτράπεζος, ον eadem utens mensa; convictor; conviva.

δμότριχος, ον eosdem pilos habens.

δμοτροπία, ἡ morum similitudo.

δμότροπος, ον similibus moribus praeditus, a, um.

δμοτρόπως, eodem modo.

δμοτροφία, ἡ convictus, -us, ἀ.

δμότροφος, ον simul nutritus, a, um.

δμοῦ 1) una δμοῦ εἶναι, una esse.

2 simul. δμοῦ τῷ Μάμμερῳ, Mammerco simul. 3) = ἐγγύς, prope.

δμοῦλος, eadem materia constans.

δμοῦμαι μέλ. τοῦ δμνυμ.
 δμόφθογγος, ον' ejusdem soni.
 δμοφλεγής, ἐς' simul combustus.
 δμόφλοιος similem corticem habens.
 δμόφοιτος, ον' qui simul it.
 δμοφρονέω -ῶ eadem sum mente;
 idem sentio: consentio, ire.
 δμοφροσύνη, ἡ unanimitas, -atis, θ.
 δμοφρων, ον' unanimus, a, um.
 δμοφρονής ἐς. ejusdem naturae.
 δμοφυία ἡ naturae communitas.
 δμόφυλος, ον' ejusdem gentis; gen-
 tilis, e. οἱ δμόφυλοι, gentiles.
 δμοφωνέω -ῶ eadem lingua utor.
 ὁθ. consentio, ire, concors sum.
 δμοφωνία, ἡ 1) concentus, -us, 2)
 consensio, -onis, θ. consensus, -us, 2).
 δμόφωνος, ον' consonus, a, um;
 consentiens, -ntis; unanimus, a, um.
 δμόφωνος ἐπικρότητι, concensus, -us, 2).
 δμοφώνως eadem voce; vocibus
 concordibus ὁθ. = unanimiter.
 δμόχορος, ον' ejusdem chori.
 δμοχροέω -ῶ eodem colore sum.
 δμόχροια, ἡ idem ἢ similis color.
 δμόχρονος, ον' contemporaneus, a, um.
 δμόχρους-ους, δμοχρώματος, δμό-
 χρος ejusdem coloris concolor, -oris.
 δμοχώριος, δμόχωρος, ον' ejusdem
 regionis; contemporaneus, a, um.
 δμοψηφέω -ῶ idem suffragium fe-
 ro; ejusdem sententiae sum.
 δμόψηφος, ον' ejusdem est suf-
 fragium; ejusdem eadem est sententia.
 *δμοψήφως unanimiter.
 δμοψυχέω -ῶ eodem sum animo;
 concors sum, consentio, -ire.
 δμοψυχία, ἡ unanimitas, -atis, θ.
 δμόψυχος, ον' concors; unanimus.
 δμοψύχως unanimiter.
 *δμπρέλλα, ἡ umbrella, -ae, θ.
 δμπακίας ex uvis immaturis ex-
 pressus; ὁθ. acerbus, immitis, crudus.
 δμπακίζω immaturus. acerbus sum.
 δμπακίον, τό omphacium, -ii, οὐ.
 δμπακίος, ον' immaturus, a, um.
 δμπακίτης οἶνος vinum omphacites.
 δμπαλητομία, ἡ umbilici praecisio.
 δμφάλιος ον' umbilicaris, e.
 δμφαλοειδής, ἐς' umbilicatus, a, um.
 δμφαλός δ' umbilicus, -i, 2). δ τῆς
 γῆς δμφαλός, terrarum umbilicus. δμφ.
 ἀσπίδος, umbo, -onis, θ.
 δμφαλωτός, ἡ, δν' umbilicatus, a, um.

δμπαξ. ἡ acerba immatura ἡ δμπαξ
 σταφυλή. uva acerba. ἡ δμπαξ πρῶτι-
 νος. virgo acerba.
 δμωννμέω -ῶ cognominis sum;
 id. m. nomen habeo.
 δμωννμία, ἡ nominis communitas.
 δμώνυμος, ον' cognominis e; ho-
 monymus, a, um. δμώνυμοι λέξεις, am-
 bigua vocabula.
 δμωνύμως communi nomine.
 δμωρόφιος. δμώροφος, ον' conta-
 bernalis, e.
 δμως tamen. καίπερ. δμως, quan-
 quam. tamen. δμως δέ ἀλλ' δμως,
 sed tamen.
 δν, τό res, rei, θ. natura, -ae, θ.
 τό ὑπέρτατον δν. deus supremus. τὰ ἐπ'-
 ψυχα δντα, animantia, animalia. τῶ
 δντι, ἐπὶ revera.
 δναγός, δ asinarius, -ii, 2).
 δνάγριος, ον' onagro similis.
 δναγρός, δ' onager, -gri, 2).
 δναρ, τό somnium, -i, οὐ. κατ' δναρ,
 per somnum, in somnis. per somnia.
 δνάριον, τό asellus, -i, 2).
 δνεία δορά pellis asinina.
 δνειδίω probris incesso; probra
 dico alicui; probris afficio aliquem.
 δνειδίζω τινι τι, exprobo ἢ opprobo
 alicui aliquid δνειδίζουσι τοῖς Ἕλλησι
 τὰς πολεμικὰς συμφοράς, Graecis casus
 bellicos exprobant δνειδίζω τινι παρὶ
 τῆς γυναίκας, exprobo alicui de uxore.
 δνειδίζομαι, probris increpor, pro-
 bra mihi ingeruntur. οὐκ δρθῶς δνει-
 δίζεται, non recte ei probra ingerun-
 tur. τοιαῦτ' δνειδίζεται, his afficiemi-
 ni probris.
 δνειδισίς, ἡ opprobatio, -onis, θ.
 δνειδισμα, τό opprobrium, -i, οὐ.
 δνειδισμός, δ' exprobratio, -onis, θ.
 δνειδιστής, δ' exprobrator, -oris, 2).
 δνειδιστικός, ἡ, δν' exprobrationem
 habens.
 δνειδιστικῶς probrose; cum expro-
 bratione.
 δνειδιστός, ἡ, δν' probrosus, a, um.
 δνειδος, τό probrum, -i, οὐ. oppro-
 brium, -i, οὐ. δνειδος περιάπτω τινι,
 probrum alicui infero. τοῦτο δνειδος
 φέρει, id probro est. δνειδος ἡροῦμαι
 τι, aliquid probro duco. ἢ habeo.
 δνειδον, τό stabulum asinorum.
 δνειος, ον' asininus, a, um. δνειον

κοέας, asinina caro. δνειον γάλα, asi-
 minum lac.
 δνειρατα, τά somnia, -orum, οὐ.
 πλ. δνειρατα βλέπω, somnia video.
 δνειρεύομαι somnia video. somnio
 δνειροκρίτης, δ' somniorum inter-
 pres; onirocrites, -ae, 2).
 δνειροκριτική, ἡ ars interpretandi
 somnia.
 δνειρολογία, ἡ sermo de somniis.
 δνειρόμναις, δ, ἡ qui e somnis
 futura praedicit ἡ vaticinatur.
 δνειρον, τό somnium, -ii, οὐ. δνει-
 ρον εἶδον, somnium vidi.
 δνειρόπληκτος e somnio territus.
 δνειροποιός, δν' somnia efficiens.
 δνειροπολῖς, δ' somnio. -are. μετὰ
 δνειροπολῶ τι somnio aliquid.
 δνειροπόλησις ἡ somniatio, -onis, θ.
 δνειροπολία somnium; somniatio
 δνειροπόλος, δ' somniator, -oris, 2).
 δνειρος, δ' somnium, -i, οὐ. εἶδόν τι
 ἐν δνειρῷ, in somnis aliquid vidi.
 δνειροσκοπός somniorum interpres.
 δνειρωγμός, δ' δνειρωγίς, ἡ som-
 niata lascivum cum effusione se-
 minis.
 δνειρώδης, ἐς' somniosus, a, um.
 δνειρώσσω καὶ δνειρώττω 1) so-
 mnio -are, aliquid. δν περὶ τινος, so-
 mnio de aliqua re. 2) somnium lasci-
 vum somnio, semen in somno emitto.
 δνευος (= τροχαλ α) sucula, -ae, θ.
 δνεύω suculam verso.
 δνηγός, δ' agaso, -onis, 2).
 δνηλατέω -ῶ asinum agito.
 δνηλάτης, δ' asinarius, -ii, 2). agaso,
 -onis, 2).
 δνησιδωρος, ον' utilitatem largiens.
 δνήσιμος, ον' utilis, e.
 δνησίμως utiliter.
 δνησις, ἡ utilitas, -atis, θ.
 δνησιφόρος, ον' utilitatem adferens.
 δνησιφόρος utiliter.
 δνητός, ἡ δν utilis, e.
 δνθος, δ' stercus jumentorum.
 δνθύλευσις, ἡ exquisitior ciborum
 apparatus.
 δνθυλεύω cibos exquisite condio.
 δνίδιον, τό asellus -i, 2).
 δνικός, ἡ, δν' asinarius, a, um;
 asinialis, e.
 δνίγημι juvo, -are; prosum, -desse;
 utilitatem affero (alicui) τι με τοῦτο

δνίγησι: qui mihi hoc prodest? μέσ.
 δνίναμαι. utilitatem capio.
 δνίσκη, ἡ asella, -ae, θ.
 δνίσκος, δ' 1) δνάριον, asellus -i,
 2) δ' ἰγθύς, asellus, -i, 2).
 δνοβάτέω -ῶ facio ut a-inum equam
 ineat; asinum admitto.
 δνοβάτης, δ' qui asino vehitur.
 δνοειδής, ἐς' asino similis e.
 δνοκένταυρος ζ' onocentaurus.
 δνοκρόταλος (π) onocrotalus.
 δνομα, τό nomen -inis, οὐ. δνομα
 λαδάνω, nomen capio δνομα δ' δνομα,
 ἡ τίθημι τινι. nomen do ἢ impono ali-
 cui πόλις Θάψος δνόματι ἡ δνομα,
 urbs nomen Thapsus δνομα ἐπὶ μοι
 Ἑρμῆς nomen Mercurio (ἡ Mercuri-
 rius) est mihi vocor Mercurius δνό-
 ματι καλῶ τινα. elamo inclamo), voco
 aliquem nomine. καλῶ (δνομάζω) τι
 τὸ ταῦτο δνόματι, rem suo nomine
 dico. ἐν τῷ ἐμῷ δνόματι, in meo nomi-
 ne εἰς τὸ δνομα οὐ Πατὴρ καὶ τοῦ
 γιου καὶ in nomen Patris et Filii
 καὶ μετὰ α) = φήμη, nomen, fama;
 celebritas. δ = π. ὄρασις, αὐτὰ, nomen,
 praetextus. δ ὄματι, ἐπ' δνόματι (= προ-
 φασι. nomine praetextu.
 δνομάζω nomino, -are: apello.
 -are. nuncupo, -are. voco, -are ali-
 quem ἢ aliquid δνομάζομαι, nominor,
 -ari vocor, ari.
 δνομασία, ἡ nominatio, -onis, θ.
 δ. ομαστήρια, τά nominalia.
 δνομαστί nominatim.
 δνομαστικός, ἡ, δν nominativus, a,
 um ἡ δνομαστική, nominativus (casus).
 τό δνομαστικόν (δὴλ βιβλίον), dictio-
 narium, nomenclatura.
 δνομαστικῶς nominatim.
 δνομαστός ἡ δν nominatus, a, um, ce-
 leber, -bris, bre, nobilis, e; clarus, a, um.
 δνομαστῶς clare, nobiliter.
 δνοματογραφέω -ῶ nomina inscribo.
 δνοματογραφία nomen inscriptionis.
 δνοματογράφος nominum scriptor.
 δνοματοθέσια, τά nominalia.
 δνοματοθετέω -ῶ nomen impono.
 δνοματοθέτης, δ' nominis impositor.
 δνοματοθήρας, δ' verborum captator.
 δνοματοκλήτωρ δνοματολόγος, δ'
 nomenclator -oris, 2).
 δνοματοποιέω -ῶ nomina fingo; vo-
 cabula novo.

ὀνοματοποιία· nominis fictio e sono
ὀνοματοποιός· nominum fictor.
ὀνόπορδον (β.)· onopordon
ὄνος. δ. 1) asinus, -i, ἄ. ἡ ὄνος. asi-
na -ae παροιμ. (περὶ ἀμούστου), ὄνος
πρὸς λύραν, ὄνος λύρας (ἀλούει), asinus
ad lyram. περὶ ὄνου σιᾶς (ὑπον. μά-
χομαι), de lana caprina (rixor). 2 =
ὄνισκος (ἰγθ.), asellus, -i, οὐ. 3) = τρο-
χάλια, sucula -ae, θ. 4) ὄνος ὁ ἀλιθών,
ὄνος ἀλέτης, superior molae lapis, mola
asinaria.
ὄνοσκελῆς· asinina crura habens.
ὄνοσκελῆς, ἡ· lamia empusa.
ὄνοσμα β.· onosma, atis, οὐ.
ὄνοστάσιον, τό· stabulum asinorum.
ὄνοφορβός. ὁ asinus pascens.
ὄνοχειλές (β.)· onochiles, -is, οὐ.
ὄντα τὰ· 1) res praeentes, prae-
sentia, -um. 2) bona -orum, οὐ. facultat-
es, -um.
ὄντως· vere; sane; plene; certe;
perfecto.
ὄνυξ, δ. 1) unguis, -is, ἄ. φράσ. ἐξ
ἀπαλῶν ὀνύγων, de tenero ungui, a
teneris unguiculis. ἐπ' ὄνυχος. οἱ ὄνυ-
χος, εἰς ὄνυχον (= ἀκριβοστάτα), ad un-
guem, in unguem. (παροιμ.) ἐξ ὄνυχος
τὸν λόντα, ab uno disco omnes. 2)
μόνον ζώων unguis. -ae, θ. 3) ἡ λι-
θὸς καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς σκευός· onyx,
-ychis, ἄ.
ὀνυχίζω· 1) unguem divido. 2) un-
gues resco. 3) μεταφ. ad unguem exi-
go (aliquid).
ὀνύχιος, ἡ, ὄν· onychinus, a, um.
ὀνύχιον, τό· unguiculus, -i, ἄ.
ὀνυχισμός, ὁ unguum resectio.
μεταφ. diligens rei examinatio.
ὀνυχιστήριον· unguicularium, -i, οὐ.
ὀνυχίτης (λθ.)· onychites, -ae, ἄ.
ἐξ ὀνυχίου, onychitinus, a, um.
ὀνυχογράφω -ῶ· unguibus scribo.
ὀνυχοειδής, ἐς· unguium ἢ onychis
speciem habens. ἰδὲ ὄνυξ.
ὀνώδης, ἐς· asinini generis; asi-
nus, a, um.
ὀνώης (δ.)· onōnis, -is, θ.
ὀξάλειος, ὄν· acidulus, a, um.
ὀξάλις (δ.)· rumex, -icis, θ. oxalis,
-idis, θ.
ὀξάλη, ἡ· oxalme, -es, θ.
ὀξειδίων, τό· acetum -i, οὐ.
ὀξέα, ὀξεῖνος· ἰδὲ ὀξύα κτλ.

ὀξέλαιον· acetum oleo mixtum.
ὀξέως· 1) acute 2) celeriter, veloci-
ter repente. raptim 3) vehementer.
ὀξυρός, ἄ. ὄν· acetum resipiens.
ὀξίζω· acesco, -ere.
ὀξίνης οἶνος· vinum acidum.
ὀξίς ἢ acetabulum, -i, οὐ.
ὀξοπώλης, ὁ· aceti venditor.
ὀξος, τό· acetum, -i, οὐ.
ὀξύα, ἡ· fagus, -i, θ.
ὀξυάκανθα, ἡ· oxyacantha, -ae, θ.
ὀξυδάφρον, τό· acetabulum -i, οὐ.
ὀξυδελής, ἐς· celeriter jaculum
mittens.
ὀξυδελικόν, τό· machina jaculum
emittens.
ὀξυδλεπτεῖω -ῶ· acuto cerno.
ὀξυδλεπτής, ὁ· acute cernens.
ὀξυδλεψία, ἡ· acutus visus.
ὀξυβολέω -ῶ· celeriter jaculor.
ὀξύγαλα, τό· oxygala, -ae, θ.
ὀξύγαρον, τό· oxygarum, -i, οὐ.
ὀξυγένειος· acutam barbam habens.
ὀξύγλυκυσ, υ· dulcacidas, a, um.
το ὀξύγλυκον, dulcacidum
ὀξυδέρκεια, ἡ· acumen visus; acies,
-ei, θ. μεταφ. perspicacitas, -atis, θ.
ὀξυδερκής, ἐς· acutum cernens.
μεταφ. perspicax, -acis; acutus, a, um.
ὀξυδερκῶς· perspicace.
ὀξυδρομέω -ῶ· velociter curro.
ὀξυδρομος, ὄν· velociter currens.
ὀξυηκοῖα, ἡ· acumen audiendi.
ὀξυηκοός, ὄν· acute audiens.
ὀξυηχος, ὄν· acutum sonum edens
ὀξυθάνατος, ὄν· celeriter interficiens.
ὀξυθηκτός, ὄν· valde acutus.
ὀξυθυμέω -ῶ, ὀξυθυμός -ῶ· prae-
cipiti ira excandesco
ὀξυθυμία, ἡ· iracundia, -ae, θ.
ὀξύθυμος, ὄν· acer (acris, acro);
irritabilis, e.
ὀξύθυρος, ἡ, ὄν· faginus, a, um.
ὀξυκέρατος, ὀξύκερως· acuta cor-
nua habens.
ὀξυκέφαλος· acutum caput habens
ὀξυκίνητος, ὄν· valde mobilis
ὀξυλαβέω -ῶ· celeriter prehendo;
celeriter capasso; non segnis sum.
ὀξυλαβής, ἐς· strenuus, a, um.
ὀξυλάλος, ὄν· acute loquens.
ὀξυλάπαθον, τό· oxylapathum, -i, οὐ.
ὀξυμάθεια, ἡ· celeritas discendi.
ὀξυμαθήης, ἐς· celeriter discens

ὀξύμελι, τό· mulsum acetum
ὀξύμηλον, τό· prunum, -i, οὐ.
ὀξύμολπος, ὄν· acute canens.
ὀξυμυρσίνη, ἡ· oxymyrsine, -es, θ.
ὀξύμωρον, τό· oxymorom, i. οὐ.
*ὀξυνοῖα, ἡ· acumen, -inis, οὐ. acies
ingenii ingenium acutum ἢ acra;
subtilitas. -atis, θ. μεταφ. ὀξυνοῖας, acu-
te, acriter; subtiliter.
*ὀξυνοός -ους, ὄν· acutus, a, um;
acer, is, e; subtilis, e.
ὀξυνος, ὄν· acidus, a, um
ὀξύνω 1) = ὀξύ ποιῶ acutum red-
do. a. uo / aliquid. 2) ὀξύνω συλλαβήν,
acuō syllabam. 3) = ὀξύνω ποιῶ, aci-
dum reddo 4) ὀξύνομαι = ὀξώδης γί-
νομαι, acidus fio; acesco, -ere.
ὀξ· ὀδους· acutos dentes habens
ὀξυπαθής (ἐπὶ τινι)· irritabilis e
ὀξυπεινός (= πειναλὴς)· famelicus
ὀξυπικρός, ὄν· vehementer amarus
ὀξυποδία, ἡ· pedum celeritas
ὀξυπούς, ὄν· celeres pedes habens.
ὀξύρριν· ὀξύρρις, ὁ, ἡ· acutum
crassum habens
ὀξυροστός τινι, πρὸς τι, ἐπὶ τι· prae-
ceps ad aliquid
ὀξυρυγχος· acutum rostrum habens.
ὀξύς· εἶα, ὅ· 1) acutus, a, um. ἄλ-
γος ὀξύ· dolor acutus ὀξύ βλέπω,
acute cerno. ὀξεία ἀκοή, aures acutae.
δ· acer vehemens. ὀξύς· ἵππος, acer
equus. ὀξύς ἀγών, acre certamen. 4)
= ὀξυνος, acidus, a, um
ὀξύστομος, ὄν· acutum os habens.
ὀξυτενής, ἐς· acuminatus, a, um.
ὀξύτης, ἡ 1) acies, -ei, θ. 2) μεταφ.
α) = δριμύτης, acrimonia, -ae, θ. 5)
ὀξύτης ψυχῆς, νοῦ, acies ἢ acumen
mentis, ingenii. γ. ὀξύτης ὀφθαλμοῦ acies
oculorum δξ. ἀκοῆς, aures acutae. δ)
ὀξύτης κρίσεως, subtilitas iudicii. 2)
celeritas, -atis, θ.
ὀξυτονέω -ῶ· accentu acuto noto
ὀξύτονος, ὄν· in ultima syllaba ac-
centum acutum habens.
ὀξυτόνως· cum accentu acuto.
ὀξυφειγής, ἐς· valde splendens.
ὀξυφθογγος, ὄν· acute sonans.
ὀξυφρων, ὁ, ἡ· acre mente praeditus.
ὀξυφωνία, ἡ· vox acuta.
ὀξυφωνος, ὄν· acutam vocem ha-
bens; acer (acris, acre). ὀξυφρωνος ἀ-
λός, aeris tibia.

ὀξύχειρ, ὁ, ἡ· manu promptus.
ὀξυχειρία, ἡ· celeritas manus.
ὀξυχολία, ἡ· iracundia, -ae, θ.
ὀξύχολος, ὄν· biliosus, a, um; ira-
cundus, a, um
ὀξυχόλως· ira gravi.
ὀξυωπής, ὀξυωπός· acute cernens
ὀξυωπία, ἡ· acutus visus.
ὀξώδης ἐς· acidus, a, um.
ὀξωτός, ἡ· ὄν· aceto conditus.
ὀπαδός, ὄν· comitans, -ntis, δ, ἡ.
ὀπαδός, comes, ἄ. θ. adsecla, -ae, ἄ.
οἱ ὀπαδοὶ τινος, comites alicujus;
comitatus, -us, ἄ.
ὀπαῖος, α, ὄν· foramen habens.
ὀπάλλιος (λθ.)· opallius, i, ἄ.
ὀπεις, τό· subula, -ae, θ.
ὀπή, ἡ· foramen, -inis, οὐ.
ὀπη 1) = ὀπου. ubi, quo. 2) qua
οὐκ οἶδα ὀπη ἀνέστη. nescio. qua ascen-
dit οἱ ἀγροί, ὀπη, ἐπορεύθησαν ἀγροί,
qua ierunt ὀπη δύναιτο τοῦτο ποιῆναι,
qua facere id possis ὀπη ἂν πορεύη-
ται, quaque incedit. 3) ὀπ' ὀπη ali-
cubi aliquo modo.
ὀπηλίκος, ἡ, ὄν· quantus, a, um.
ὀπηλικοσοῦν· quantuscunque.
ὀπηῖκα· quum; quando
ὀπηοῦν quaque; quaque.
ὀπήτιον, τό· subula, -ae, θ.
ὀπιον, τό· opium, -ii, οὐ.
ὀπισθάγων, ὁ, ἡ· brachia post ter-
gum religata habens. ὀπισθάγων, ἀ.
ἐπὶ post tergum
ὀπισθεν· post; pone. ὀπισθεν ἦσαν,
post erant. ὀπισθεν ἐπόμενος, pone se-
quens. τὰ ὀπισθεν τοῦ λόφου, terga
collis. ἀκ τῶν ὀπισθεν, a tergo. τὰ ὀπι-
σθεν τῆς οἰκίας, postica pars aedium.
ἡ ὀπισθεν θύρα, postica, -ae, θ.
ὀπίσθιος, α, ὄν· posticus, a, um
οἱ ὀπίσθιοι πόδες, postici pedes, poste-
riores pedes. τὰ ὀπίσθια (ὑπον. μέρη
ἢ πόδια), posteriora.
ὀπισθίως· pone; a tergo.
ὀπισθοδύμων, ὄν· retrogradus.
*ὀπισθοδουλία, ἡ· oculta cogitatio.
μετ' ὀπισθοδουλίαν ὁμιλεῖ, simulata
mente loquitur.
*ὀπισθογράφω -ῶ· in aes alienum
me transfero; conscribo syngrapham.
ὀπισθόγραφος, ὄν· ab aversa parte
inscriptus, a, um; in traversa char-
ta scriptus, a, um.

δρασις, ἡ· visus, -us, ἄ. videndi facultas; δρεῖα δρασις, clarus visus. ἡ αἰσθησις τῆς δράσεως sensus oculorum ἡ videndi.

δρατός, ἡ, ὄν· aspectabilis. ο; visibilis. ο. τὰ δρατά, omnia, quae sub aspectum veniunt.

***δρατῶς** manifeste; perspicue.

δράω -ῶ· 1) video vidi, visum, -ere) aliquem ἢ aliquid. δρα, vide. σήμερον εἶδον τὸν βασιλέα hodie regem vidi **δραῶμαι**, videor (visus sum. -eri). ὁ ἥλιος δι' ἑξ μηνῶν οὐδ' ὁρίζεται, sol sex mensibus non videtur 2) ca-

veo, -ere. δρα μὴ ποιήσης, cave ne facias. 3) δρώ (= ἀποδιδέω πρὸς τινα, πρὸς τι, ἢ εἰς τινα, εἰς τι, video, specto ad aliquem, ad aliquid. 4) = σκοπῶ, video, specto τὸ τοῦ πρώτου ἰδωμεν, id primum videamus. 5) αὐτὸς δέσεται (= αὐτὸς μελήσει), ipse viderit 6) μετὰ μτγ. δρώ ἐργόμενον, video eum venire. δρώ τινα σπεύδοντα, video aliquem properare ἢ properantem.

δργανικός, ἡ, ὄν· organicus, a. um. ***δργανισμός**, ὁ· apta compositio, institutio constitutio, -onis. θ. ἔχει καλὸν δργανισμόν, apte et ordine instituitur.

δργανον, τό· 1) instrumentum, -i, οὐ. organum, -i. οὐ. μουσικὸν δργανον, musicum instrumentum. *2) νοσῶ. χρησιμεύω εἰς τινα ὡς δργανον, inservio alicujus consiliis perficiendis.

δργανοποιία, ἡ· instrumentorum fabrica.

δργανοποιός, ὁ· instrumentorum faber; organarius -ii, ἄ.

δργανῶ -ῶ, **δργανίζω** 1) struo, -ere, accommodo, -are; apte compono, -ere; constituo, -ere (aliquid). *2) νοσῶ. δργανῶ πολιτείαν, civitatis statum ordino. *πολιτεία καλῶς δργανωμένη, civitas legibus temperata.

δργάνωσις, ἡ· apta compositio, constitutio, institutio, -onis. θ. δργάνωσις πολιτείας, civitatis temperatio.

δργάς (ὑπον. γῆ) terra fertilis.

δργασμός, ὁ· irritatio, -onis θ. con-

citatio, -onis, θ. ardens cupiditas.

δργάω -ῶ· 1) ἐπὶ ζῴων. turgeo libidine. δργᾷ πρὸς ἄγειαν, per libidinem turget ac prurit ad coitum 2) = διακαῶς ἐπιθυμῶ, ardentem cupio

δργή ἡ ira iracundia. ae. θ. μετ' ὀργῆς ποῶ τι irā commotus facio aliquid **δργῇ** irā; irate; iracunde.

δργια, τὰ orgia, orum οὐδ' **δργιάζω** 1) orgia celebro *2) νοσῶ. me dabo libidinibus.

δργιασμός, ὁ· orgiorum peractio.

δργιαστής, ὁ· qui orgia celebrat.

δργιάζω τινα inam alicujus excito; irrito, are ad iram provocho aliquem).

δργίζομαι, irascor -sci ὠργίσθη αὐτῷ, iratus sum ei. δργίζομαι, δργισθεὶς, ὠργισμένος· τινι iratus alicui.

δργίλος, ἡ, ὄν· irritabilis. ο; iracundus. a. um. praeceps in iram. τὸ δργίλον, iracundia -ae. θ.

δργιλότης, ἡ iracundia, -ae, θ.

δργίλος iracunde, irate.

δργυιά, ἡ· ulna, -ae, θ.

δργυιαῖος, α, ὄν· longus ulnam.

δργυιῶν -ῶ· ulnas extendo.

δρεγδην porrectis membris.

δρεγμα, τό· actio porrigendi.

δρέγω τινα τι porrigo alicui aliquid.

δρέγομαι τινος, adpeto, -ere, aliquid desidero, cupio (aliquid).

δρειάρχης, ὁ· montium dominus.

***Ορειάδες** Νύμφαι Oreades -um, θ.

δρειβάτω -ῶ· montes scando.

δρειβάτης, ὁ· oribata, -ae, ἄ.

δρειβατικός, ἡ, ὄν· montanus a. um. qui potest in montes scandi.

δρείαν, ὄν, τό· origanum, -i, οὐ.

δρειγενής ες· montigena.

δρειδρομία, ἡ cursus per montes.

δρειθαλής, ες· in montibus virens.

δρεικός, ἡ, ὄν· mularis. ο.

δρειμανής, ες· montium amans.

δρεινόμος, ὄν· 1) qui in montibus pascitur. 2) montium incola; monticola.

δρεινός, ἡ, ὄν· montanus, a. um; montuosus, a. um. τὰ δρεινά, ἡ δρεινή γῶρα, montana, -orum, οὐ. πλ.

δρειος, α, ὄν· montanus, a. um. ἄρειος δρυμός, montana silva.

δρειόπλαγκτος montivagus, a. um.

δρειοπλανής, ες· = δρειόπλαγκτος.

δρείτης, ὁ· monticola, -ae, ἄ.

δρειφοιτέω -ῶ· montes peragro.

δρειφοιτής, **δρειφοίτος**, ὄν· monte-

pervagans

δρείχαλκος, ὁ· orichalcum, -i, οὐ.

δρειώδης, ες· montibus, similis.

δρεκτιάω -ῶ· adpeto, -ere.

δρεκτικός, ἡ, ὄν· adpetentiam excitans, adpetitum movens. τὸ δρε-

κτικόν = ἡ, δρεξικ. adpetentia -ae, θ.

δρεκτικῶς adpetenter

δρεξικ, ἡ· adpetentia, -ae, θ. adpetitas ἡ adpetitio; adpetentia cibi.

*ἀπορημὴ περὶ δρεξικῶς οὐδεὶς λόγος, de gustibus non est disputandum.

δρεκομέω -ῶ· mulas curo

δρεκομία, ἡ mularum cura

δρεκομός, ὄν· qui mulas curat.

δρεσπολέω -ῶ· in montibus erro.

δρεσελίον, τό· apium montianum

δρεσφύλαξ, ὁ· qui saltus custodit.

δρεσιβάτης, ὁ· montes pererrans

δρεσιγενής, ες· montigena

δρεσινόμος, ὄν· montium incola.

δρεσινοίκιος, ὄν· in montibus habitans.

δρεσιτεροφος, ὄν· qui in monte alitur.

δρεσιφοίτος, ὄν· montes pervagans.

δρεσιχυτος, ὄν· e montibus effusus.

***Ορέστης**, ὁ Orestes -ae, ἄ. *Ορέ-

στεια, Orestea. **Ορέστειον**, Orestium. ***Ορεστίας**, carmen de Oreste.

δρεσιτιάς, ἡ montana, -ae, θ.

δρεύς ὁ· mulus, -i, ἄ.

δρευιάζω erigo, -ere.

δρθιος, ὄν· 1) = ἀνάντης, arduus, a. um. δρθία ὁδός, via ardua. ἀν. δαίνω

προ. δρθιον, per arduum scando *2) νοσῶ. = δρθός rectus, erectus, a. um;

stans. ntis ἵσταμαι δρθίως, sto. ἵσταται δρθίως, stat rectus.

δρθοδατέω -ῶ· erectus incedo.

δρθοβουλία, ἡ· rectum consilium.

δρθογνωμονέω -ῶ· recte judico.

δρθογνώμων ὄν· recte judicans.

δρθογραφέω -ῶ· recte scribo

δρθογραφία, ἡ· recta scriptura;

orthographia, -ae, θ.

δρθογράφος· qui recte scribit.

δρθογώνιος, ὄν· orthogonius, a. um.

δρθοδίκαιος, ὄν· rectus et justus.

δρθοδίκης ὁ· recta judicia dans.

δρθοδοξέω -ῶ· 1) recte sentio. 2)

† orthodoxus sum.

δρθοδοξία, ἡ· 1) recta opinio. 2)

† orthodoxyia, -ae, θ.

δρθοδοξός, ὄν· 1) recte sentiens. 2)

† veram doctrinam sequens; ortho-

doxus.

δρθοδρομέω -ῶ· recta curro.

δρθοδρομος, ὄν· recta currens.

δρθοπέπια· recte loquendi ratio.

δρθοπέπew -ῶ· recte loquor

δρθόθριξ rectos capillos habens.

δρθοκέρατος, **δρθόκερως** recta cornua habens

δρθοκισσός, ὁ· orthocissos. -i, ἄ.

δρθοκρισία, ἡ· rectum iudicium.

δρθολεντέω -ῶ, **δρθολογέω** -ῶ

recte loquor, -i.

δρθολογία, ἡ· sermo rectus.

δρθομαντεία, ἡ· verum vaticinium.

δρθόμαντις, ὁ· verus vates

δρθονόμος, ὄν· recte distribuens.

δρθόνους -ους, ὄν· rectas et probas mentis. recte cogitans.

δρθοπαγής, ες· erectus, a. um.

δρθοπάλη, ἡ· recta lucta.

δρθοπλοέω -ῶ· recta navigo.

δρθόπλοος -ους, ὄν· recta navigans δρθόπλους βίος vita prospera.

δρθόπνοια (νότος)· orthopnoea

δρθοπνοϊκός, **δρθόπνους**· orthopnoea laborans

δρθοπολέω -ῶ· recto pede incedo.

*μετὰ recte valeo; recte ago.

δρθοπραγέω -ῶ· recte ago.

δρθοπρόσσωπος, ὄν· erecto vultu.

δρθός, ἡ, ὄν· 1) rectus, a. um. δρθή γωνία, angulus rectus δρθός νοός,

mens recta mens recti conscia. δρθός, λόγος, rectum consilium. αἱ δρθαί

πτώσεις, casus recti. 2) rectus erectus, a. um; stans, -ntis. ἡ φύσις τῶν

ἀνθρώπων δρθὸν ἔσθης, natura hominem erexit. ερθὸν ἵσταται τι, erigo.

δρθός ἵσταμαι, rectus sto. ερθός ἵσταται, stat rectus. 3) + δρθή διδασκαλία,

recta (sacra) doctrina. *4) νοσῶ. justus, a. um. δέν sive δρθόν, non justum

est ἔκφρασις δρθή sermo purus et emendatus δρθή γνώμη, sententia vera.

δρθοστάδην, **δρθοσταδόν** stando erecto corpore; ad modum recte stantium.

δρθοστάδιος χιτὼν· tunica recta.

δρθόστασις, (*δρθοστασία), ἡ· rectus status corporis.

δρθοστατέω -ῶ· rectus sto.

δρθοστατής, ὁ· orthostata, -ae, ἄ.

δρθοτενής, ες· erectus, a. um.

δρθότης, ἡ· rectitudo -inis, θ.

δρθοτομέω -ῶ· recte seco (aliquid).

μετὰ δρθ. τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, sermonem veritatis recta seco.

δρθοτομία, ἡ· in rectum sectio.
 δρθοτόμος, ον· in rectum secans.
 δρθοτονέω ὦ· rectum accentum do. δρθοτονέται, rectus accentus manet (non inclinatur).
 δρθοτόνησις, ἡ· rectus accentus.
 δρθοτριχέω -ὦ, καὶ δρθοτριχάω -ὦ· horripilo, -are.
 δρθοτριχία, ἡ· horripilatio, -onis, θ.
 δρθοφρονέω -ὦ· recto animo sum; recte cogito.
 δρθοφροσύνη, ἡ· rectum mentis iudicium; rectum ingenium.
 δρθόφρων, ον· qui rectum mentis iudicium habet; qui recto animo est.
 δρθοφυής, ἐς· in rectum crescens.
 δρθόω -ὦ· erigo (-exi -ectum -ere) aliquem ἢ aliquid; adrigo, -ere. μετφ. δρθῶ (= ἀ-ορθῶ) τὴν πολιτείαν, erigo rempublicam. δρθοῦμαι, me erigo ἢ erigor (-ectus sum, -i). μετφ. erigor; bene me gero; prospero successu utor. δρθωθείς, erectus, a. um.
 δρθραγορίσκος (γ)· orthratoriscus.
 δρθρεύω, δρθρεύω· matutinus aliquid ago; mane surgo.
 δρθρεία, ἡ· matutinum tempus.
 δρθρεϊνός, ἡ, δν· matutinus, a, um.
 δρθρεϊός, α, ον· matutinus, a, um.
 δρθρεός, δ· diluculum -i, οὐ. δρθρου, ante lucem. δρθρος βιβλός, summum mane.
 δρθώνυμος, ον· vero nomine.
 δρθῶς· 1) recte. δρθῶς πράττω, recte facio. δρθῶς λέγω, recte dico. οὐκ δρθῶς κρίνεις, non recte iudicas. 2) rite.
 Ὁρθώσιος, δ· stator (Jupiter).
 δρθωσις, ἡ· erectio, -onis, θ.
 δρθωτήρ, δ· qui jacentem erigit.
 δριατὸς λίθος· terminalis lapis.
 δριγανίζω· origanum refero.
 δριγανον, τό, δριγανός, ἡ· origanum, -i, οὐ. origanum, -i, δ.
 δρίζω τι· 1) termino, -are, aliquid. ἡ θάλασσα δρίζει τὴν γῆν, mare terram terminat. 2) finio, -ire, aliquid. δ· Ῥῆνος δρίζει τὴν τῶν Ῥωμαίων ἐπικράτειαν, Rhenus finit imperium Romanum. 3) = τάττω, finio, -ire; statuo, -ere, aliquid. δρίζω, δρίζομαι ἡμέραν, diem finio ἢ statuo. ἡ ῥητορικὴ δρίζεται ποικίλως, rhetorice finitur varie. ὠρισμένος, η, ον· statutus, a, um. δρισθεῖσα ἡμέρα, dies statuta.

δρίζων, δ· finiens circulus.
 δρικός, ἡ, δν· finitivus, a. um.
 δριοθετέω -ὦ· fines constituo.
 δριον, τό· finis, -is, δ. συνήθ. ἐν τῷ πληθ. τὰ θρία, fines, -ium τὰ τῆς ἐπικρατείας θρία, fines imperii.
 θριος, ον· terminalis, e.
 δροπέδιον, τό· planities montana.
 θρισμός, δ· finis, -is, δ. finitio, -onis, θ. definitio, -onis, θ. δ· τῆς ἐητορικῆς θρισμός ποικίλος ἐστί, rethorice finitur varie.
 θριστής, δ· finitor, -oris, δ. terminator, -oris, δ.
 θριστικός, ἡ, δν· finitivus, definitivus, a, um. ἡ θριστικὴ (ἐγκλίσις) modus indicativus.
 θριστικῶς· definite; definitive.
 δρκίζω τινά· adigo aliquem iusjurandum ἢ ad iusjurandum ἢ iurejurando. ἐπὶ στρατ. adigo milites sacramento. δρκίζομαι, iusjurandum do; iusjurandum iuro ἢ ἀπλ. iuro (-avi καὶ juratus sum, -are). δρκίζεται εἶθαι, jurat se venturum. ὠρκισθῆναι, juravi ἢ juratus sum, iurejurando me obstrinxi.
 δρκιον, τό· εὐγρ. ἐν τῷ δρμα τέμνειν, foedus icere.
 δρκισμός, δ· iuramenti exactio.
 δρκος, δ· 1) iusjurandum, -i, οὐ. δρκον δρμάω (δρμα), iuro (juravi καὶ juratus sum). δρκον δίδωμι τινί, iusjurandum do alicui ἐμμένω τῷ δρκῳ, iusjurandum servo. παραβαίνω τὸν δρκον, iusjurandum violo. 2) στρατιωτικὸς δρκος, sacramentum, -i, οὐ.
 δρκόω -ὦ τινά· ad iusjurandum adigo aliquem. ἰδὲ δρκίζω.
 δρκωμα, τό· iusjurandum, -i, οὐ.
 δρκωμοσία, ἡ· iuratio, -onis, θ. iusjurandum, -i, οὐ. sacramentum, -i, οὐ.
 δρκωμοτέω -ὦ· iuro, -are.
 δρκωμοτικὸν δικαστήριον· iudices jurati; iudicium juratorum.
 δρκωτής, δ· jurator, -oris, δ.
 δρκωτός, ἡ, δν· juratus, a, um; iurejurando adactus, a, um. *νεοελ. οἱ δρκωτοὶ (δικασταί), iudices jurati.
 δρμαθίζω· in modum catenae connecto.
 δρμαθός, δ· series, -ei, θ.
 δρμάω -ὦ (δρμάομαι -ῶμαι) ἐπὶ τινά, me incito in aliquem, irruo

(-ui, -ere) in aliquem, impetum facio in aliquem δρμῶ, δρμῶμαι ἐπὶ τι, πρὸς τι, εἰς τι, prompto animo me incito ad aliquid. *νεοελ. ἐκ τῆς ἀρχῆς ταύτης δρμῶμενος, his positis.
 δρμέω -ὦ· in portu sum; in ancoris sto.
 δρμή, ἡ· 1) impetus, -us, δ. 2) stimulus, -ii, οὐ. adpetitio, -onis, θ. cupiditas, -atis, θ.
 δρμηδόν· impetuose.
 δρμημα, τό· 1) id, quod animus vehementer adpetit. 2) = δρμή. 3) = δρμος.
 δρμησις, ἡ· δρμή.
 δρμητήριον, τό· 1) = παρόρημα exercitabulum, -i, οὐ. 2) στρατ. locus munitus, unde milites ad bellum accincti exeunt; sedes belli. refugium.
 δρμητικός, ἡ, δν· propensus ad impetum; impetuosus, a, um; vehemens, -ntis; avidus, a, um. δρμητικὴ κίνησις, impetus.
 δρμητικῶς· 1) = δρμ. ἔγω πρὸς τι, propensus sum ad aliquid 2) = μεθ' δρμῆς, impetu; impetuose.
 δρμιά, ἡ· linea piscatoria.
 δρμιεύω· hamo pisces capio.
 δρμιζώ· navem in stationem subduco; navem ad portum adpello; navem stabilio. δρμιζομαι, in statione sum.
 δρμισις, ἡ· adpulsus navis.
 δρμισκος, δ· parva statio.
 δρμισμα, τό· statio navalis.
 δρμος, δ· 1) series, -ei, θ. 2) mobile, -is, οὐ. 3) statio navalis ἢ ἀπλ. statio, -onis, θ.
 δρνεάζομαι· aves capio.
 δρνεακός, ἡ, δν· ad aves pertineus.
 δρνεόδρωτος· ab avibus devoratus.
 δρνεόμαντις, δ· augur, -uris, δ.
 δρνεον, τό· 1) = δρνις, avis, -is, θ. 2) νεοελ. accipiter, -tris, δ. vultur, -aris, δ.
 δρνεοπώλης, δ· aviarius -ii, δ.
 δρνεοσκοπέω -ὦ· auguror, -ari.
 δρνεοσκοπία, ἡ· augurium, -ii, οὐ.
 δρνεοσκοπός, δ· augur, -uris, δ.
 δρνεοτρόφος, ον· aviarius, -ii, δ.
 δρνεόω -ὦ· in avem muto.
 δρνεώδης, ἐς· avibus similis.
 δρνιδάριον, τό· avicula, -ae, θ.
 δρνιδεία, ἡ· 1) avium captura 2) = οἰωνισμός, auspicium, -ii, οὐ.

δρνιδεῖον, τό· aviarium, -ii, δ.
 δρνιδεῖος, α, ον· avi similis.
 δρνιδείας ἀνεμός· ornithias, -ae, δ.
 δρνιδικός, ἡ, δν· avibus conveniens.
 δρνιδιον, τό· avicula, -ae, θ. galinula, -ae, θ.
 δρνιδίος, ον· ad aves pertineus.
 δρνιδοδοσκεῖον, τό· aviarius, -ii, οὐ.
 δρνιδοδοσκός, δ· aviarius, -ii, δ.
 δρνιδόγαλον (6.)· ornithogale -es, θ.
 δρνιδόγονία, ἡ· avium generatio.
 δρνιδόγονος, ον· ex ave natus.
 δρνιδοειδής, ἐς· avi similis.
 δρνιδοθήρα, ἡ· aucupatio, -onis, θ. aucupium, -ii, οὐ.
 δρνιδοθήρας, δ· auceps, -cupis, δ.
 δρνιδοθηράω -ὦ· aucupor, -ari.
 δρνιδοθηρευτικός, ἡ, δν· aucupatorius, a, um. ἡ δρνιδοθηρευτικὴ, ars aucupii.
 δρνιδοθηρία, ἡ· aucupatio, -onis, θ.
 δρνιδοκάπηλος, δ· avium venditor.
 δρνιδοκομείον, τό· aviarium, -ii, οὐ.
 δρνιδοκόμος, δ· aviarius, -ii, δ.
 δρνιδοκρετής, δ· augur, -uris, δ.
 δρνιδολόγος, δ· auceps, -cupis, δ.
 δρνιδομανής, ἐς· avium alendarum insano amore captus, a, um.
 δρνιδομανία· insanus amor avium.
 δρνιδοπώλης, δ· avium venditor.
 δρνιδοσκοπέω -ὦ· auguror, -ari.
 δρνιδοσκοπός, δ· auspex; augur.
 δρνιδοτροφεῖον, τό· aviarius, -ii, οὐ.
 δρνιδοτροφία, ἡ· avium nutritus.
 δρνιδοτροφός, ον· aves nutiens.
 δρνιδόω -ὦ· in avem muto.
 δρνιδώδης, ἐς· avibus similis.
 δρνιδών, δ· 1) aviarius, -ii, οὐ. 2) gallinarius, -ii, οὐ.
 δρνις, ἡ· 1) = πτηνόν, avis, -is, θ. volucris, -is, θ. ales, -itis, δ. θ. 2) = ἀλεκτορίς, gallina, -ae, θ. 3) = οἰωνός, avis, auspicium.
 δρνιμι· excito, -are.
 δρδάγχη, ἡ· orobanche, -es, θ.
 δρδίας (6.)· orabias, -ae, δ.
 δρδίζω· ervis nutrio.
 δρδίνος, ον· orobinus, a, um.
 δρδιδιον, τό· parvum ervum.
 δρδιδίτις, ἡ· orobitis, -is, θ.
 δρδιδειδής, ἐς· ervo similis.
 δρδιδός, δ· (φ.) ervum, -i, οὐ.
 δρδιδοφαγέω -ὦ· ervum comedo.
 δρδιδώδης, ἐς· ervo similis.

δρόδαμνος δ. sureculus; ramus
δροθεσία, δροθεσίον 1) designatio
terminorum 2) terminus positus.

δροθέτης, δ. finitor, -oris, δ. ter
minator, -oris, δ.

1. δρος, τό mons -ntis δ. μέγα δρος,
magnus (altus) mons. ή κορυφή τοῦ
δρους, summus mons. οἱ πρόποδες τοῦ
δρους, radices montis

2. δρος, δ terminus, -i, δ. finis, -is, δ.
* νεοελ. εἰς τὴν πρὸς ὃν δρον, ad adsi-
gnatum, ad propositum locum. ἐν δ-
ρου ζωῆς, per totam vitam ὑπὸ τοῦ
δρους τούτους ή εἰρήνη ἐγένετο in eas
conditiones (his legibus) pax conve-
nit. ἐπὶ τῷ δρω, sub ea conditione
(ne κτλ.) οἱ στρατοὶ παρεδόθη ἄνευ δρων,
milites se suaque omnia dederunt
victori. δ ἀνώτατος, δ ἐλάχιστος δρος,
quo non majus, quo non minus ab
aliquo sit postulandum. δ ἀνώτατος
δρος τῆς πωνῆς, poena gravissima.

δρός, δ serum, -i, οὐ.

δρορή, ή 1) contignatio, -onis, θ.
2) = σπηλη. tectum, -i, οὐ.

δρορικός, ή, δν ad tectum pertinens.

δροροϊτάω -ω in montibus vagor.

δροροίτης, δ. montivagus, -i, δ.

δρορος, δ. tectum, -i, οὐ.

δρορώω -ω contigno, -are.

δρορύλαξ, δ. custos finium.

δρόρωμα, τό tectum, -i, οὐ.

δρόρωτος, ή, δν tectum habens

δρόρπισσα, ή serum picis.

δρόροσσία, ή usus seri.

δρόροπύγιον, τό uropygium, -ii, οὐ.

δρόρός, δ serum, -i, οὐ.

δρόρώω -ω in serum converto.

δρόρώδω -ω formido, -are.

δρόρώδως formidolose.

δρόρώδης, ες formidolosus, a, um.

δρόρώδης, ή formido, inis, θ.

δρόρώδης, ή formido, inis, θ.

δρόρώδης, ή formido, inis, θ.

δρυζοτροφία -ω oryzam colo.

δρυκτής, δ. fossor, -oris, δ.

δρυκτός, ή, δν 1) fossus, um, 2)

fossilis -is; fossicius, a, um

δρυμαγδός, δ. strepitus, -us, δ.

δρυξίς, δρυχή, ή fossura, -ae, θ.

δρύσσω καὶ δρύττω fodio (fodi,

fossam, -ere) aliquid τάφρον, fossam,

φρεαρ puteum. δρύσσω χυττόν, au-

rum fodio.

δρφάνευμα, τό conditio pupillorum;

orbitas -atis, θ.

δρφανή, ή pupilla ae θ. orba, -ae, θ.

δρφανία, ή orbitas, -atis, θ. pupil-

latus, -us, δ.

δρφανίζω τινά τῶν τέκνων, τῶν γο-

νέων orbo aliquem filiis, parentibus.

δρφανίζω (= στερεῶ) τινά τινος; (πράγ-

ματος), orbo aliquem aliqua re.

δρφανικός, ή, δν pupillaris, a

δρφανικῶς pupillariter.

δρφανιστής, δ. curator pupillorum.

δρφανός, ή, δν orbus, a, um δρ-

τινός (πράγματος), orbus aliqua re.

δρφανοτροφείον, τό orphanotro-

fium (-eum), -i, οὐ.

δρφανοτροφία -ω pupillos alo.

δρφανοτρόφος, δ. pupillorum nu-

tritor; orphanotrophus, -i, δ.

δρφανοφύλαξ, δ. ή pupillorum custos.

δρφανόω -ω = δρφανίζω.

Όρφεύς, δ. Orpheus, -ei καὶ -eos.

δ. Όρφικός, ή, δν, Orphicus, a, um

δρφναίος, α, ον tenebriosus, a, um

δρφνη, ή tenebrae, -arum, δ.

δρφνινός, ή, ον ater, pullus.

δρφνίς, ή vestis pulla.

δρφνός, ή, δν tenebrosus, a, um.

δρφνώδης, ες tenebriosus, a, um.

δρφος, δρφώς (lyo.) orphus, -i, δ.

δρχάς, ή orchas, -adis, θ.

δρχείδιον, τό testiculus, -i, δ.

δρχέομαι -οῦμαι salto, -are. δρχ-

τιν πυρρίχην, salto pyrricham. δρχού-

μενος, saltans, saltabundus.

δρχησις, ή saltatio, -onis, θ.

δρχηστής, δ. saltator, -oris, δ.

δρχηστικός, ή δν saltatorius, a, um.

δρχηστικῶς saltatorie; saltatorum

more.

δρχηστοδιδάσκαλος, δ. magister sal-

tandi.

δρχηστοπόλος, δ. orchestopolaris, δ.

δρχήστρα, ή orchestra, -ae, θ.

δεχέσθαι ή saltatrix, -icis, θ.

δεχέσθαι ή saltatrix, -icis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

δεχέσθαι ή saltatio, -onis, θ.

καθ' ὅσον, in quantum, quatenus παρ'

ὅσον, nisi quod, ideo, extra quam ἐν

ὅσω, quam diu, dum. θαυμαστὸν ὅσον,

ἀμήχανον ὅσον, υπερβυλὲς ὅσον, mirum

quantum, nimium ἢ immane quantum.

2) ὅσον, ὅσαι, ὅσα, quot: ὅσοι ἄνθρωποι,

τόσαι γυναῖκες, quot homines, tot sen-

tentiae ὅσαι ἡμέραι, quot diebus.

ὅσοι περ, quicunque; ὅσοι καί, quot-

quot 3) ὅσον, ἐπὶ, quantum ὅσον

ὀλίγον, paullulum, ὅσον οὐ (ἢ ὀσονού),

tantum non modo non, fere ὅσον οὐ-

πω, quam maxime, statim. οὐχ ὅσον,

nedum, non solum non.

δοσοδότης, δοσηδότης, ὅσονδῆ-

ποτε, quantuscunque, -acunque,

-umcunque; quantuslibet, -alibet,

-umlibet. δοσιδότης, quotquot

δοσοῦν δοσοῦν, ὅσον οὐ (ἢ ὀσονού),

quantuslibet -alibet, -umlibet. δόξα δοξῶν,

gloria quantalibet.

δοσοπερ, δοσηπερ, ὅσονπερ, quan-

tuscunque, -acunque -umcunque.

δοσηπερ, ἡπερ, ὅπερ, qui quidem.

δοσηδοδόχος, ον legumina ca-

piens.

δοσηδόν, τό legumen, -inis, θ.

δοσηδοπάλης, δ legumenarius, -ii, δ.

δοσηδοφαγία -ω legumina edo.

δοσηδοφάγος, ες legumini similia.

δοσηδοφάγος, ες legumini similia.

δοσηδοφάγος, ες legumini similia.

δοσηδοφάγος, ες legumini similia.

-itum -ere¹ muletur ἢ damnor, -ari.
δρεύα ἢ δρευσάνω δίκην iudicio damno
μειφ. δρευσάνω γέλωτα, risum ἢ lu-
dibrium debeo, ridiculum me praebeo.
δρεύα, ἡ supercilium, -i, οὐ.
δρευνάω superciliis nuto.
δρευνάσπασίδης superciliosus
δρευνάσιον, τό supercilium, -ii, οὐ.
δρευνάσιος superciliosus, a um
δρευνόμαι -οῦμαι supercilia atol-
lo. 30. δρευνάσιος, ὁ, οὐ. supercilio-
sus, superbus, a, um.
δρευνάσιος ἡ supercilium, -ii οὐ ἀνα-
σπῶ, αἶρω, ἐπαίρω τὰς δρευνάς, superci-
lia attollo, erigo. ἀνεσπασίως, ἐπηρῶς
τὰς δρευνάς, superciliosus, a, um. συ-
ναγω τὰς δρευνάς, contraho supercilia
μειφ. καταπαύω (καταβάλλω) τὴν δρευνά-
ντιος, alicujus supercilium (super-
biam) frango, contundo. δρευνάσιον
supercilium (cacumen montis δρευνά-
σιον, supercilium (labrum) fossae
δρευνάσιον, ἡ ansa clipei.
δρευνάσιον, ἡ coitus, -us, ἂ. admissio, -onis, θ.
δρευνάσιον, ὡς aquam deduco.
δρευνάσιον, ἡ aquae ductus.
δρευνάσιον, ὡς aquam deducens
δρευνάσιον, ἡ ductus aquarum
δρευνάσιον τι rivo, -are, aliquid.
δρευνάσιον, ὁ rivus -us, ἂ. canalis, -is
δρευνάσιον (=μογλός) vectis ἢ pessulus
δρευνάσιον, ὁ admissarius (equus)
δρευνάσιον ad coitum proclivis.
δρευνάσιον coeo, ere. δρευνάσιον, incoor,
subigor, -i.
δρευνάσιον, τό vehiculum, -i, οὐ.
δρευνάσιον, ἡ, ὡν vehicularis, e.
δρευνάσιον, τό parvum vehiculum.
δρευνάσιον, ἡ vectio, -onis, θ.
δρευνάσιον (ποταμοῦ) ripa -ae, θ. παρὰ
τὴν ὄχθη κείμενος, ripensis.
δρευνάσιον, ὁ terrae tumulus; clivus.
δρευνάσιον, es clivosus, a, um.
*δρευνάσιον non. λέγω ὄχι, nego, -are. ποτὲ
δεν λέγει ὄχι. nunquam negat. εἴνε αὐ-
τὸς δὲν ζητῶ ἢ ὄχι; isne est quem
quaero. an non? ὄχι μόνον, non mo-
do. non solum.
δρευνάσιον, ὁ circulator, -oris, ἂ.
δρευνάσιον, ὡς populum concito.
δρευνάσιον, ἡ coitio, -onis, θ. con-
cursus ἢ conventus populi (ad res
novas molindas); tumultus, -us, ἂ.
δρευνάσιον, ὁ circulator, -oris, ἂ.

turbae ac tumultus concitator; homo
seditiosus.
δρευνάσιον, ὁ = μογλός vectis, -is, ἂ.
δρευνάσιον, ὡς molesto aliquem
δρευνάσιον, ἡ molestia, -ae, θ.
δρευνάσιον, ἂ. ὡν molestus, a, um;
molestias habens
δρευνάσιον, ὡς molesta
δρευνάσιον, ἡ molestia, -ae, θ.
δρευνάσιον, moveo vecte).
δρευνάσιον, ἡ, ὡν popularis, e
δρευνάσιον, ὡς turbae favorem capto.
δρευνάσιον, ὡς a turba po-
pulari (a plebe) regor.
δρευνάσιον, ἡ turbae popularis re-
gimen; plebis dominatio.
δρευνάσιον, ἡ plebis dominatio.
δρευνάσιον, ὁ 1) turba, -ae, θ. vulgus,
-us, οὐ 2) = οἱ πολλοί, τὸ πλῆθος, ὁ
λαός, plebs, plebis θ. populus -i, ἂ.
3) = οἱ χυδαῖοι ἄνθρωποι, vulgus, i, οὐ.
4) = ὁ γλῶσσις, molestia, -ae, θ. ὁ γλῶ-
σσος, τινί, alicui molestiae sum.
δρευνάσιον, ὡς opinio vulgi οὐσ.
τὸ δρευνάσιον, difficultas et fastidium.
δρευνάσιον, ἂ. ὡν munitus, a, um. τὸ
δρευνάσιον = locus munitissimus
δρευνάσιον, ἡ munitio, -onis, θ. fir-
mitas, -atis, θ.
δρευνάσιον, ὡς munio (-ivi, -itum,
-ire) aliquid (τὸ στρατόπεδον, castra).
δρευνάσιον, munitior (-itus sum, -iri).
δρευνάσιον, ὡς munitus, a, um.
δρευνάσιον, munitior, -oris, ἂ.
δρευνάσιον, τό munitio, -onis, θ.
munimentum, -i οὐ. castellum, -i, οὐ.
*δρευνάσιον, ἡ ars muniendi.
δρευνάσιον, τό parva munitio.
δρευνάσιον, tuto; firme.
δρευνάσιον, ἡ actio muniendi; mu-
nitio, -onis, θ.
δρευνάσιον, ἡ 1) vox, -cis, θ. 2) =
ὄψις, oculus, -i, ἂ.
δρευνάσιον, ὡς sero florens.
δρευνάσιον, ὡς opsonium comedo.
δρευνάσιον, τό 1) opsonium, -i, οὐ.
2) = ἰχθυόδιον, pisciculus, -i, ἂ.
δρευνάσιον, τό cibus conditus.
δρευνάσιον, ὁ coquus, -i, ἂ.
δρευνάσιον, ἡ ars coquinaria.
δρευνάσιον, sero, longo post tempore. δρευνά-
σιον, ἡμέρας, sero die. δρευνάσιον, τῆς νυκτός,
sera. nocte. δρευνάσιον, sero ἢ serus
venio. δρευνάσιον, τῆς ὥρας, τῆς ἡλικίας, extre-

ma diei parte, extrema senectute.
δρευνάσιον, ὡς serius. δρευνάσιον, ὡς
τα α. serissime.
δρευνάσιον, ὡς serius. δρευνάσιον, ὡς
δρευνάσιον, ὡς serum diei; vespera.
δρευνάσιον, ὡς tarde floreo.
δρευνάσιον, ὡς sero florens.
δρευνάσιον, ὡς opsianus lapis.
δρευνάσιον, ὡς sero germino.
δρευνάσιον, ὡς sero germinans
δρευνάσιον, qui sero uxorem duxit
δρευνάσιον, ὡς postumus.
δρευνάσιον, δρευνάσιον sero venio ἢ fa-
cio δρευνάσιον, δρευνάσιον serus, a um
δρευνάσιον, ὡς sero fructus fero.
δρευνάσιον, ἡ sera fructus editio.
δρευνάσιον, ὡς fructus sero ferens
δρευνάσιον, ἡ sera eruditio.
δρευνάσιον, ὡς sero discō.
δρευνάσιον, ὡς serus studiorum.
δρευνάσιον, ὡς serus, serotinus, a, um.
δρευνάσιον, sero
δρευνάσιον, α, ὡν serus, a, um. δρευνά-
σιον, -us. δρευνάσιον, serissimus, a, um.
δρευνάσιον, ἡ tarditas, -atis, θ.
δρευνάσιον, sero dives factus.
δρευνάσιον, ἡ 1) visus, -us, ἂ. visio, -onis
θ 2) oculus, oculi, -orum, ἂ. ἐν δρευνά-
σιον, ἡ πάντων. in oculis alicujus ἢ
omnium, in conspectu alicujus ἢ
omnium ἢ palam omnibus. 3) adspe-
ctus, -us, ἂ. φοβερὸς (φοβερὸς) τὴν
δρευνάσιον, horribili aspectu ἢ visu, hor-
ribilis. 4) species, ei, θ. δρευνάσιον ναυμα-
χίας παρῶν, proelii navalis speciem

se praebebat. καλὸς τὴν δρευνάσιον, bella
specie ἢ ad aspectum venustus.
δρευνάσιον, ὡς serus adventus.
δρευνάσιον, sero liberos procreans.
δρευνάσιον, ὡς sero perficiendus.
δρευνάσιον, ὡς sero putatus. a um.
δρευνάσιον, ὡς sero adparens.
δρευνάσιον, ἡ cella penaria.
δρευνάσιον, ἡ tractatus de opsoniis.
δρευνάσιον, ὡς de opsoniis tractatus.
δρευνάσιον, τό opsonium, -ii, οὐ. eda-
lium omne, quod una cum pane co-
medimus; μάλ. δρευνάσιον piscis, -is ἂ. pulpa-
men; inis, οὐ.
δρευνάσιον, ὡς opsonia adparo.
δρευνάσιον, ἡ opsoniorum apparatus.
δρευνάσιον, ὁ qui opsonia adparat.
δρευνάσιον, τό popina, -ae, θ.
δρευνάσιον, ὡς opsonia, popinator.
δρευνάσιον, ὡς edulium venditor;
popinarius, -ii, ἂ.
δρευνάσιον, ὡς opsoniis (καρ. pisci-
bus) vescor; popinor, -ari.
δρευνάσιον, ὡς popino -onis, ἂ.
δρευνάσιον, ὡς qui opsonia fert.
δρευνάσιον, ὡς opsonia emo. ἐπαύωτο
πολλοῦ δρευνάσιον, magno in emen-
tis opsoniis desistebant.
δρευνάσιον, ὡς opsonator, -oris, ἂ.
δρευνάσιον = δρευνάσιον
δρευνάσιον, ἡ opsonatus, -us, ἂ.
δρευνάσιον, 1) annomam praebeo. *2)
νεοελ. = δρευνάσιον -ω.
δρευνάσιον, τό 1) opsonium, -ii, οὐ. 2) μι-
σθὸς στρατ. salarium stipendium, -ii, οὐ.

Π

Π, π, τὸ δέκατον ἑκτον γράμμα, litera
π, ὡς ἀριθμ. σημείον, τὸ μὲν π' = octo-
ginta, τὸ δὲ π = octoginta millia.
Παγασαί, αἱ Pagasae, -arum, θ.
πλ. ὁ Παγασητικὸς κόλπος, sinus Pa-
gasaeus.
παγγέλοιος, ὡς valde ridiculus.
παγγενεῖ, cum toto genere.
παγγενεῖρα, ἡ omnium genetrix;
omniparens, -ntis.
παγγενεῖρα, παγγενεῖρα, παγγε-
νέτωρ omnium genitor; omniparens,
-ntis; omnipater, tris.
παγγεωργός, communis agricola.
παγγλυκερός, ἂ, ὡν praedulcis, e.

πάγνη, ὡς plane nudus.
παγγυναικί, cum omnibus uxoribus.
παγερός, ἂ, ὡν glacialis, e.
παγετός, ὡς glacies, -ei, θ. glaci-
dium, -ii, οὐ.
παγετός, es gelidus, a, um.
πάγη, ἡ laqueus, -i, ἂ.
παγιδύω, illaqueo, -ere.
πάγιος, α, ὡν fixus, firmus, a, um;
stabilis, e.
παγιότης, ἡ soliditas, -atis, θ.
παγιότως, ὡς firmum et fixum reddo
παγιότως, firmo, -are; stabilio, -ire,
(aliquid); firmo, -are; stabilio, -ire,
aliquid. *παγιότως, ἐπαγιότως, fixus
fio, fixus sum; stabillior (-itus sum).

παγίς, ἡ tendicula, -ae, θ.
 παγίως, firmiter; constanter
 παγίωσις, ἡ consolidatio, -onis, θ.
 παγκαῖς ἐς omnia comburens.
 πάγκανος, ὁν omnino malus, pessimus, improbissimus, a, um.
 πάγκαλος, ὁν perpulcher, a, um; optimus, a, um
 παγκάλως, perpulchre; optime.
 παγκαρπία, omnis generis fructus.
 παγκάρπιος, πάγκαρπος, ὁν fructus omnis generis habens.
 παγκατάρατος omnino execrandus.
 πάγκλαυστος, prorsus lamentabilis.
 παγκλείστος, ὁν valde celebratus.
 παγκληρία, ἡ universa hereditas.
 πάγκληρος, ὁν haeres ex asse.
 πάγκοινος, ὁν omnibus communis.
 παγκοίνως, omnibus communiter.
 παγκόσμιος, ὁν communis omnibus hominibus; omnium communis; generalis, θ; universus, a, um.
 παγκρατής, ἐς praepotens, -ntis.
 παγκρατιάζω, pancratio certo.
 παγκρατιαστής, ὁ pancratiastes.
 παγκρατιαστικῶς, pancratice.
 παγκράτιον, τό pancratium, -ii, οὐ.
 πάγκρεας, τό pancreas, -atis, οὐ.
 πάγκρυφος, ὁν omnino occultus.
 παγκτήμων, ὁν omnia possidens.
 παγκτησία, ἡ possessio amplissima.
 πάγκυφος, ὁν prorsus curvus.
 πάγος, ὁ rupes; petra.
 πάγος, ὁ glacies, -ei, θ.
 πάγουρος, ὁ pagurus, -i, ἄ.
 παγῶν -ῶ (*παγώνω) τι glacio, -are; congelo, -are, aliquid. οὐδ. congacio, -are; congelior, ari. ὁ ποταμός ἐπάγωσσι, flumen gelu constitit.
 μετφ. ὁ φόβος τὸ αἶμα ἐπάγωσσι. sanguis gelidus formidine deriguit.
 παγκάλεπος, ὁν perdificilis, e.
 πάγκαλκος, ὁν totus aereus, a, um.
 παγκαρής, ἐς plane laetus, a, um.
 πάγχρηστος, ὁν valde utilis ἢ commodus; ad omnia utilis.
 πάγχρυσος, ὁν totus aureus, a, um.
 παγώδης, ἐς glacialis, e.
 παθαίνω, animum commoveo, -ere; affectus commoveo, -ere. παθαίνωμαι, α) vehementer afficio ἢ concitor. β) morbis animi afficio.
 πάθη, ἡ calamitas, -atis, θ. infortunium, -i, οὐ.

πάθημα, τό 1) passio, -onis, θ. casus adversus; calamitas, -atis, θ. 2) morbus corporis.
 πάθησις, ἡ passio, -onis, θ.
 παθητικός, ἡ, ὁν 1) passivus, a, um ἔφημα παθητικόν, verbum patiendi; verbum passivum. 2) commovendis animis aptus, a, um; patheticus, a, um.
 παθητικῶς, passive; pathetice.
 παθητός, ἡ, ὁν patibilis; morbosus.
 παθικός, ἡ, ὁν pathicus, a, um.
 παθογνωμικὸν σημεῖον, signum, quo morbus cognoscitur.
 παθολογέω -ῶ de morbis dissero.
 παθολογία, ἡ tractatus de morbis; pathologia, -ae, θ.
 πάθος, τό 1) passio, -onis, θ. τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ, Christi passiones ἢ cruciatus. 2) morbus, -i, ἄ. 3) casus adversus; calamitas, -atis, θ. infortunium, -ii, οὐ. 4) π. ψυχῆς, perturbatio animi ἢ ἀπλ. perturbatio, -onis, θ. πάθος ἐμποιῶ, perturbatio-nem affero. πάθωσι περιπλῶ, in perturbationes incido. τὰ πάθη, perturbationes (animi). 4) διάπυρον ψυχῆς πάθος, aestus, -us, ἄ. 5) ἐν τῇ γραμ-matice, flectio, -onis, θ. 6) ἐν τῇ ῥητορίᾳ, magnificentia (verborum) granditas (orationis). 7) τραγικὸν πάθος, grande dicendi genus *8) νοεστ. α) ἔχω πάθος κατὰ τινος, alicui infensus sum, inimicitias cum aliquo gero. β) τὸ ἔκα-μεν ἀπὸ πάθος, inimicitia (malevolus animo) id fecit.
 παιάν, ὁ 1) ὕμνος, paeon, -anis, ἄ. 2) ἔπων. Ἀπόλλωνος, Paeon, -anis, ἄ.
 παιανίζω 1) paeonem cano. *2) νοεστ. ἡ μουσικὴ παιανίζει musico canit.
 παιανισμός, ὁ paeonis cantatio.
 παιανογράφος, ὁ paeones scribens.
 παιγνία, ἡ lusio, -onis, θ.
 παιγμός, ὁ lusus, -us, ἄ.
 *παιγνίδιον, τό ludus, -us, ἄ. lusua, -us, ἄ. lusio, -onis, θ. οὐδ. τὰ παιγνί-δια, α) crepundia -arum οὐ. πλ. β) ludicra, -orum, οὐ. πλ.
 παιγνιογράφος, ὁ poemata ludicra scribens.
 παίγνιον, τό 1) = παιδιά, ludus, -us, ἄ. lusus, -us, jocus, -us, ἄ. τὰ παίγνια, ludicra -orum οὐ. πλ. 2) = ἐμπαιγμα, lubibrium, -ii, οὐ. τὰ παίγνια τῆς τύχης, ludibria fortunae.

παίγνιος, α, ὁν ludicus, a, um.
 παιγνιῶδης, ἐς ludicus, a, um;
 jocosus, a, um; paegniarius, a, um.
 παιγνιῶδως ludicare.
 παιδαγωγεῖον, τό pedagogium, -i, οὐ.
 παιδαγωγέω -ῶ instituo pueros;
 paedagogo, -are.
 παιδαγωγία, τό instituendi ratio.
 παιδαγωγίαι, ἡ puerorum institutio ἢ disciplina; paedagogatus, -us, ἄ.
 παιδαγωγία, ἡ institutio puerorum.
 institutio puerilis; paedagogatus.
 παιδαγωγικός, ἡ ὁν ad pedago-gium ἢ pedagogium pertinens.
 παιδαγωγικῶς, paedagogorum more.
 παιδαγωγός, ὁ paedagogus, -i, ἄ. ἢ παιδαγωγός, paedagoga, -ae, θ.
 παιδαριεύομαι pueriliter me gero.
 παιδάριον, τό puellus, -i, ἄ. pu-
 rulus, -i, ἄ.
 παιδαριῶδης, ἐς puerilis, θ. τὸ παι-
 δαριῶδες, puerilitas, -atis, θ.
 παιδαριῶδως, pueriliter.
 παιδεία, ἡ 1) institutio, -onis, θ. eruditio, -onis, θ. disciplina, -ae, θ. ἀνὴρ μεγάλης παιδείας, homo magna eruditione. 2) castigatio, -onis, θ.
 παιδαραστέω -ῶ amator puerorum sum; paedicator sum.
 παιδραστής, ὁ amator puerorum; paedicator, -oris, ἄ.
 παιδρασία, ἡ amor puerorum.
 παιδεύμα, τό praeceptum, -i, οὐ. disciplina, -ae, θ. τὰ παιδεύματα τῆς φιλοσοφίας, instituta philosophiae.
 παιδεύσις, ἡ institutio, -onis, θ. eruditio, -onis, θ.
 παιδευτήριον, τό locus, in quo pue-
 ri docentur; ludus literarius.
 παιδευτής, ὁ praeceptor, -oris, ἄ.
 παιδευτικός, ἡ, ὁν 1) ad docendum aptus a, um. 2) castigatorius, a, um.
 παιδευτικῶς, 1) more docentium. 2) docte; erudite.
 παιδευτός, ἡ, ὁν doctus, a, um.
 παιδεύω τινά 1) instituo (-ui, -itum, -ere) aliquem. παιδεύω τινά τοῖς γράμ-
 μασι, instituo aliquem literis. παιδεύω τινά εἰς τὸ λέγειν, instituo aliquem ad dicendum. 2) erudio (-ivi, -itum, -ire), aliquem παιδεύω τινά ἐν τέχναις, ἐν νό-
 μοις erudio aliquem artibus in jure. 3) informo, -are, aliquem 4) doceo (-ui, -etum, -ere) aliquem aliquid.

παιδεύω τινά τοῖς ὅπλοις, χρῆσθαι ali-
 quem armis doceo. 5) παιδεύομαι, α) erudior (-itus sum, -iri), καλῶς
 πεπαιδευμαι, bene eruditus sum 6)
 doceor (-ctus sum -eri) ab aliquo.
 aliquid 7) πεπαιδευμένος, ἡ, ὁν.
 eruditus, a, um; doctus, a, um 5) =
 καλῶς τινά, castigo, punio aliquem.
 παιδιά, ἡ ludus, -us, ἄ. lusus, -us,
 ἄ. jocus, -i, ἄ. παιδιὰν παρεῖχω τινί,
 jocum alicui praebeo.
 παιδία, ἡ puerilitas, -atis, θ.
 παιδικά, τὰ amasius, -i, ἄ.
 παιδικός, ἡ ὁν puerilis, e.
 παιδικῶς, pueriliter.
 παιδιόθεν, a puero; a puerili ae-
 tate; a pueritia.
 παιδίον, τό puerulus, -i, ἄ.
 παιδίσκη, ἡ 1) puella, -ae, θ. 2)
 ancilla, -ae, θ.
 παιδίσκος, ὁ puerulus, -i, ἄ.
 παιδιῶδης, ἐς puerilis, e.
 παιδοβόρος, ὁν pueros devorans.
 παιδογέρον, ὁ senex puerilis.
 παιδογονία, ἡ liberorum procreatio.
 παιδογόνος, ὁν liberis procreans.
 παιδόθεν, a puero; a pueritia.
 παιδοθετέω -ῶ adopto -are.
 παιδοκομέω -ῶ liberos curo.
 παιδοκομία, ἡ liberorum cura.
 παιδοκόμος, ὁ qui liberos curat.
 παιδοκτονέω -ῶ liberos interficio.
 παιδοκτόνος, ὁν liberos interficiens.
 παιδολέτης, ὁ liberorum interfectrix.
 παιδολέτωρ, liberorum interemptor.
 παιδολογία, ἡ liberorum delectus.
 παιδομαθής, ἐς qui a puero didicit.
 παιδομανής, ἐς pueros amans ad
 insaniam usque.
 παιδομανία, insanus puerorum amor.
 παιδονομία, ἡ disciplina puerorum.
 παιδονόμος, ὁ puerorum rector;
 praefectus disciplinae puerorum.
 παιδοπίτης, ὁ paedicator; paedico.
 παιδοποιέω -ῶ liberos procreo.
 παιδοποιία, ἡ liberorum procreatio.
 παιδοποιός, ὁν liberos procreans.
 παιδοσπορέω -ῶ liberos genero.
 παιδοτόκος, ἡ puerpera, -ae, θ.
 παιδοτριβέω -ῶ pueros exerceo.
 παιδοτριβής, ὁ qui pueros exercet;
 gymnasii magister.
 παιδοτριβία, ἡ ars exercendi pueros.
 παιδοτριβική, ἡ ars gymnastica.

παιδοτροφία -ō pueros edūco
 παιδοτρεφία, ἡ puerorum educatio.
 παιδοτρεφός, ον puerorum educator.
 παιδουργία -ō· liberos procreo
 παιδουργία, ἡ liberorum procreatio
 παιδοφθορέω -ō· pueros corrumpo
 παιδοφθορία, ἡ puerorum corruptio.
 παιδοφθόρος, ον puerorum corruptor.
 παιδοφιλέω -ō pueros cure
 παιδοφίλης, δ puerorum amator.
 παιδοφονέω -ō pueros occido.
 παιδοφονία, ἡ puerorum caedes.
 παιδοφόνος, ον puerorum interfector
 παιδοφορέω -ō· puerum gesto.
 παιδοφόρος, ον puerum gestans.
 παιδωσις, ἡ liberorum procreatio
 παίζω· 1) ludo (-si, sum, -ere).
 παίζω τὴν σφαίραν, pilā ludo. παιδίαν
 παίζω, ludum ludo. 2) παίζω εἰς τινα,
 πρὸς τινα. παίζω τινά (= ἐμπαίζω), lu-
 do aliquem, illudo alicui παίζω τι ἄ-
 τινι ludibrio habeo aliquem ob ali-
 quid τὸ παίζειν. lusio, onis, θ ὁ παί-
 ζων, lator -onis ἂ 3) παίζει. παίζο-
 μαι. illuditor mihi; irrideor, -eri;
 ludibrio habeor 4) παίζω ὀντιθ. τῷ
 σπουδάζω ἢ σπουδῇ λέγω ludo,
 ἔ. cor, per jocum dico ἢ facio. σπου-
 δάζων ἢ παίζων λέγεις; seriene dicis
 an jocularis? joco an serio dicis? 5)
 +εσλ. α) παίζω τὴν κιθάραν. citharā
 εἴτω παίζω τὸν αὐλόν, tibiā caro β)
 παίζω κωμῶδιαν ἢ τραγωδίαν, fabulam
 ago do, doceo. γ) παίζω τινά. frau-
 dem facio, dolum necto alicui.
 παίκτηρα, ἡ quae ludit.
 παίκτης, δ lusor. -oris ἂ.
 παικτικός, ἡ, ὄν lusorius a, um
 παικτικῶς lusorie; joco.
 παικτός, ἡ, ὄν jocosus a, um; jo-
 cularis, e. παίζομεν ἐν οὐ παικτοῖς,
 jocamur in rebus non jocosis.
 παιπάλη, ἡ pollen, -inis. θ.
 *παίρω ἢ παίρνω ἰδὲ ἐπαίρω 3
 παῖς, δ 1) puer, -eri, ἂ filius -ii
 ἂ servus, -i, ἂ ἡ παῖς, puella, filia,
 famula. -ae, θ 3) παῖδες ἱατρῶν, Ἰα-
 τρῶν παιδῶν. medici, -orum.
 παιστικός, ἡ, ὄν jocularis, e.
 παῖω· 1) ferio, -ire, aliquem ἢ ali-
 quid; percutio (-ussi, -ere) aliquem
 ἢ aliquid. παῖω τινά ὀδρατί. ἀκοντίω.
 μαχαίρα aliquem hastā, jacul, gla-
 dio ferio. μέο. παῖομαι τὸ σῆθους, ferio

pectus. ἐπαῖσατο τὸν μηρόν. sibi per-
 cussit femur. 2) ἀμει. illidor, adlidor.
 πρὸς πέτρας παῖοντες. ad petras adlasi.
 πακτώω -ō coagmento -are
 πάκτωσις, ἡ coagmentatio -onis, θ
 πάλαι· 1) olim. olim jam. αἰ παλαι-
 μαναι. olim furioses το παλαι olim,
 jam inde a priscis temporibus. 2)
 quondam 3) pridem. jampridem;
 jamdudum
 παλαιγενής, ἔς priscus a, um.
 παλαιονομία, ἡ priscum tempus.
 Παλαιμόνια τὰ Portunalia -ium, ὀδ.
 Παλαίμων, δ Portunus. -i, ἂ.
 παλαιολογέω -ō· antiqua memore.
 παλοιοπενθής, ἔς jam diu lugens.
 παλαιόπλουτος jam diu locuples.
 παλαιός, ἂ. ὄν 1) vetus, -eris. πα-
 λαίον εἶδος. vetus consuetudo παλαί-
 οτάτη δάφνη, laurus veterrima πα-
 λαίος οἶνος, vetus vinum. 2) priscus,
 antiquus, vetustus, a, um. 3) ὁ πα-
 λαίον, olim, temporibus priscis. οὐκ
 τὸ παλαίον ἔλεγον, sic olim loqueban-
 tur 4) pristinus, a, um. ἢ παλαῖα
 φίλια, pristina amicitia
 παλαιότης, ἡ vetustas, -atis, θ.
 παλαιοτροπία, ἡ mos antiquus.
 παλαιότροπος, ον vetustae formae.
 παλαιότροπος vetuste
 παλαιόφρων, ον antiqua sapiens
 παλαιόχρονος, ον longaevus, a, um.
 παλαιόω -ō antiquo, -are παλαῖ-
 νόμην, antiquo legem. παλαιόμαι,
 veterasco -ere; vetus fio; invetera-
 sco, -ere. πεπαλαιωμένος, η, ον vete-
 ratus, a, um; inveteratus, a, um
 πάλαισμα, τό 1, luctatio, -onis. θ.
 lucta, -ae, θ. 2) artificium luctationis.
 παλαιστή, ἡ palmus, -i, ἂ.
 παλαιστής, δ luctator, -oris, ἂ.
 παλαιστική, ἡ ars luctandi.
 παλαιστικός, ἡ, ὄν luctae peritus.
 παλαίστρα, ἡ palaestra. -ae, θ
 παλαιστρικός, palaestricus, a, um.
 παλαιστρικός, palaestrice.
 παλαιστρίτης, δ palaestrita, -ae, ἂ.
 παλαίτερος, παλαιότερος antiquior,
 vetustior -oris. παλαίτατος, παλαί-
 τatos veterrimus, antiquissimus, ve-
 tustissimus. a um
 παλαίφατος, ον olim dictus.
 παλαίφυτος, ον olim satus.
 παλαίω τινί ἢ πρὸς τινα luctor (-atus

sum, -ari) cum aliquo. πρὸς ἀλλήλους
 παλαιώσιν, inter se luctantur. μεταφ.
 παλαίω ποιέειν τι, luctor (contendo)
 aliquid facere.
 παλαιώσις, ἡ inveteratio, -onis, θ.
 παλάμη, ἡ palma -ae, θ. palmus,
 -i, ἂ. μικρὰ παλάμη, palmula, -ae, θ
 συνεκδ. manus, -us, θ.
 Παλαμίδης, δ Palamides, -is, ἂ
 Παλαμηδικός, Palamedicus a, um.
 παλάτιον, τό palatium, -ii, ὀδ.
 παλεύω· 1) π. τινά, illiceo aliquem.
 *2) νεοελ. = παλαίω.
 1. πάλη, ἡ lucta, -ae, θ.
 2. πάλη, ἡ pollen, -inis, ὀδ.
 παλιγενεσία, ἡ regeneratio -onis, θ
 παλιγνώστος, ον recognitus, a, um.
 παλιγκάπηλος, δ caupo -onis, ἂ
 παλιγκλαστός, ον refractus, a, um
 παλιγκτιστός, ον recidivus, a, um.
 παλλογέω -ō idem iterum dico.
 παλλογία, ἡ verbi ἢ sermonis
 iteratio: palilogia, -ae, θ.
 παλλογός, ον iterum collectus.
 παλιμβάκχειος palimbacchius.
 παλίμβιος, ον redivivus a, um.
 παλιμβλαστός, ον iterum germinans.
 παλιμβολία, ἡ fluctuatio animi
 παλιμβολός, ον 1) inconstans, -ntis;
 mutabilis, e. 3) veteratorius, a, um
 παλιμβόλως inconstanter.
 παλιμβουλία, ἡ consilii mutatio;
 inconstantia, -ae, θ.
 παλίμβολος, ον consilia mutans;
 inconstans in consiliis.
 παλίμπαις, δ iterum puer. μεταφ.
 desipiens, -ntis
 παλιμπετής, ἔς retro relapsus.
 παλιμπλαγκτός errabundus, a um.
 παλιμπλανής, ἔς iterum errabundus.
 παλιμπλούς, ον retro navigans.
 παλιμπλutos, ον denuo lotus.
 παλιμπλωτός, ον iterum navigans.
 παλιμπόρευτος, retrogradus, a, um
 παλιμπράτος, ον iterum venditus.
 παλιμπροδοτής, rursus proditor.
 παλιμφοίτος, ον rediens, -ntis.
 παλιμψιότης, ἡ deletitia char-
 ta; palimpsestus, -i, ἂ.
 πάλιν· 1) iterum; rursus; denuo;
 de integro. 2) retro, retrorsum.
 παλινδικία, ἡ actio repetita.
 παλινδρομέω -ō retro curro; re-
 curso ἢ recursito. are; retrogrado, are

παλινδρομή, παλινδρομία, παλιν-
 δρόμησις, ἡ recursus, -us, ἂ. retro-
 gressus, -us, ἂ.
 παλινδρομικός, παλινδρομος retro-
 gradus a, um; reciprocus, a, um.
 παλινορθέω -ō restituo, -ere.
 παλινορθωσις, ἡ restitutio, -onis, θ.
 παλινοστέω -ō redeo, -ire.
 παλινόστησις, ἡ reditus, -us, ἂ.
 παλιντορφός, ον mutabilis, e.
 παλιντριβής, παλιντριβή, veterator.
 παλιντροπος, ον retrogradus a, um.
 παλινωδέω -ō recanto, -are; di-
 cta retracto ἢ retraho.
 παλινωδία, ἡ palinodia -ae, θ.
 παλιούργιος, ον e paliuro factus.
 παλιούρος, ἡ paliurus, -i, θ πα-
 λιούρου μεστός, paliuraeus, a, um.
 παλιρροέω -ō refluxo, -ere.
 παλιρροία, ἡ refluxus aestus, -us, ἂ.
 παλιρροτός, παλιρροτός, refluxus, a,
 um; reciprocus, a, um
 παλίστροπτος, ον reflexus, a, um.
 παλίσυλλεκτος, ον iterum collectus.
 παλίσκιος, ον opacus, a, um.
 Παλλάδιον, τό statua Palladis;
 Palladium, -i, ὀδ. Παλλάδιος, α, ον,
 Palladius a, um
 παλακία, ἡ concubinitus, -us, ἂ.
 pellicatus, -us, ἂ.
 παλακίωμα· 1) pellicem habeo. 2)
 παλ. τινι, concubina sum alicui.
 παλλακή, παλλακίς, ἡ pellex -icis.
 θ. concubina, -ae, θ. pallaca, -ae, θ.
 παλλακός, δ amasius, -i, ἂ.
 Παλλάντιον, τό Pallantēum, -i, ὀδ.
 Παλλάντιος, ον Pallantēus, a, um.
 ἢ Παλλάντις, Pallantis idis, θ.
 πάλλαξ, ἡ pellex, -icis, θ.
 Παλλά, ἡ Pallas -adis θ.
 πάλλευκος, ον omnino albus, a,
 um; candidissimus, a, um.
 Παλλήνη, ἡ Pallene, -es, θ. Παλ-
 ληναίος, α, ον Pallenaeus, a, um.
 πάλλω· 1) vibro, -are, aliquid. 2)
 ὀδ. ἡ καρδία πάλλει, cor palpitat;
 cor salit. 3) πάλλομαι, palpiat, -are;
 trepido, -are. παλλόμενος, η, ον tre-
 pidus, a, um.
 παλματίας σεισμός, vehemens terrae
 motus; tremor terrae.
 πάλη, ἡ parma, -ae, θ.
 παλμικός, ἡ, ὄν ad palpitationem
 pertinens; palpitationibus obnoxius.

παλμός, ὁ vibratio -onis θ. palpitatio. onis θ. trepidatio onis. θ. Πάλμυρα, ἡ Palmyra. ae. θ. Παλμυρές, ἁ, ὁν Palmyrenus, a um. παλμώδης, ἐς palpitationibus obnoxius a, um. παλτόν, τό jaculum, -i οὐ. πολτός, ἡ, ὁν vibratus, a, um. παμβασιλεία ἡ regia potestas plenissima: summum imperium. παμβασιλεία, ἡ summa regina. παμβασιλεύς, ὁ summus rex. παμβεβλητός prorsus abominabilis. παμβέβηλος, ὁν impurissimus a, um. παμβλαβής, ἐς omnibus nocens. παμβόητος, ὁν celeberrimus a, um. πάμβορος, ὁν omnivorus a, um. πομβότανα, τά omnis generis herba. παμβώτις, ἡ alma terra. παυμάκαρ παυμακάριος, ὁν ex parte beatus a, um. παυμακάριος, ὁν omnino felix praedicandus a, um. παυμάταιος, ὁν vanissimus, a, um. παυμάχος, ὁν omnes vincens. παυμάχος, ὁν omni contentione. παυμέγας, γάλη, γα παυμεγέθης, ἐς permagnus a, um; immanis, e. παυμέγιος, ὁν omnino maximus, a, um. παυμέλας, αἶνα, ἅν totus ἡ omnino niger, gra grum. παυμελής, ἐς varie modulatus. πάυμεστος, ὁν omnino plenus. πάυμετρος, ὁν omnis metri. παυμήκης, ἐς valde longus, a, um; prolixus, a, um. παυμήτωρ, ἡ omnium mater. παυμήχανος, ὁν omnia machinans. παυμίαρος, ὁν omnino scelestus, scelestissimus, a, um. παυμιγής, ἐς, πάυμικτος, ὁν ex omni genere mixtus, miscellaneus, a, um. π. ὄγλος, miscellanea turba. πάυμικρος, ὁν omnino parvus, per pusillus, a, um. παυμίσητος, ὁν omnibus exosus. πάυμορφος, ὁν omniformis, e. παυμυσαρός, ἁ, ὁν plane abominandus foedissimus, a, um. παμοῦχος, ὁν dives; opulentus. παμπαθής, ἐς omnia perpassus. παμπαιδί, cum omnibus liberis. παμπάλαιος, ὁν omnino vetustus, vetustissimus, a, um.

πάμπαν prorsus; omnino; πάμπαν ἀπόλωλα, prorsus perii. οὐδέν τό πάμπαν nihil omnino. παμπειθής, ἐς omnia persuadens. πάμπλειστος, ὁν valde plurimus. παμπληθεί, cum tota multitudine. παμπληθής, ἐς confertus, a, um; permultus, a, um; quam plurimus, a, um. παμπληθείς, complures. παμπληθία, ἡ tota turba. παμπλήρης, ἐς omnino plenus. παμπλούσιος, πάμπλουτος, ὁν perdives. -itis; ditissimus, a, um; opulentissimus, a, um. παμπόθητος, ὁν valde expetitus. παμποίκιλος, ὁν varius, a, um; varie pictus, a, um. πάμπολυς, παμπόλλη, πάμπολυ, permultus, a, um. πάμπολοι, permulti. ἐπὶ πάμπλυ διαφέρει; αὐτῶν, permultum praestas ipsis. πάμπολυ λαμπρότερος, permulto clarior. παμπόνητος, ὁν 1) prorsus improbus, a, um. 2) τοσούτῳ astutissimus, callidissimus, a, um. παμπόρφυρος, ὁν totus purpureus. πάμπρωτος, ὁν omnium primus. πάμπτωχος, ὁν pauperissimus, a, um. παμφάγος, ὁν omnia devorans; omnivorus, a, um. παμφαής, ἐς splendissimus, a, um. παμφαίνω, clare splendo. παμφαῶς, spendissime. παμφεγγής, ἐς totus lucens. παμφίλητος, ὁν ab omnibus amatus. πάμφθορτος, ὁν omnia perdens. πάμφιλος, ὁν omnium amicus. πάμφλεκτος, ὁν omnia comburens. παμφόβητος, ὁν valde terribilis. πάμφορος, ὁν omnium ferax. Παμφυλία, ἡ Pamphylia, -ae, θ. Παμφύλιος, Pamphilus, a, um. Παμφύλιοι, Παμφύλοι, Pamphylii. πάμφυλος, ὁν ex omnibus gentibus mixtus, a, um. πάμφυρτος, ὁν ex omnibus mixtus. πάμφωνος, ὁν omnis generis voces reddens. πάμψεκτος, ὁν prorsus reprehendendus, a, um. παμψέκτωρ, ὁν omnia reprehendens. παμψηφεί cunctis suffragiis; omnium suffragio ἡ suffragiis. πάμπυχος, ὁν plane animatus.

Πάν, ὁ Pan, Panis καὶ Panos, ὁ. πανάερος, ὁν prorsus delicatus. παραγαθία, ἡ perfecta bonitas. πανάγαθος, ὁν perfecte bonus, optimus, a, um. ὁ πανάγαθος θεός, optimus Deus. παναγής, ἐς sanctissimus, a, um. παναγία ἡ perfecta sanctitas ἡ Παναγία, sancta Virgo; nostra Domina. πανάγιος, ἁ, ὁν sacrosanctus, sanctissimus, a, um. Παναγιότης, ἡ Sanctitas, -atis, θ. πανάγνος, ὁν castissimus, a, um. πανάγριος, ὁν omnino ferus. πανάγρος, ὁν omnia capiens. πανάγρυπνος, ὁν pervigil, -is. Παναθήναια, τά Panathenaea, -arum, οὐ Παναθηναϊκός, Panathenaeus, a, um. πανάθλιος, ἁ, ὁν miserissimus a, um. πανάισχος, ὁν turpissimus, a, um. Παναιώλιος, Panaetolius, a, um. τὸ Παναιώλιον, Panaetolium, -ii, οὐ Παναιωλικός, Panaetolius, a, um. πανάκεια, ἡ panacea, -ae, θ. παναληθής, ἐς verissimus, a, um. παναληθῶς, verissime. πανάμωμος, plane culpa carens. πανάνθρωπος, ὁν ad omnes homines pertinet, omnium hominum ἡ ex νεκρῶν πύθωρος ἀνάστασις, universorum hominum resurrectio. πανάξιος, ὁν plane dignus, a, um. πανάπιστος, ὁν plane incredibilis. πανάποινος, ὁν plane impunitus. πανάργυρος, ὁν totus argenteus; e solido argento. πανάρετος, ὁν omni virtutum generi ornatissimus; summae virtutis. πανάριον, τό panarium, -ii, οὐ. πανάριστος, praestantissimus, a, um. παναρκής, ἐς ad omnia sufficiens. παναρμόνιος, admodum concinnus. παναρχαῖος, ὁν vetustissimus, a, um. πανάρχος, ὁν omnibus imperans. πανάστερος, ὁν totus stellatus. παναυγής, ἐς valde splendidus. πανάχραντος, ὁν intemeratus, a, um. Παναχαιοί omnes Achivi. *πανδαήμοσύνη, ἡ scientia omnium rerum; omnium rerum peritia. *πανδαήμων, omnipotens, a, um. *πανδαίδαλος, ὁν plane artificiosus.

πανδαισία, ἡ convivium opiparum; mensa sumptuosa; epulum. πανδάκρυτος, ὁν valde lacrimabilis. πανδαμάτειρα, ἡ omnium domitrix. πανδαμάτωρ, ὁν omnia domans. πάνδειλος, ὁν timidissimus, a, um. πάνδεινος, ὁν gravissimus, a, um; acerbissimus a, um. πάνδεινα πέπονθεν, gravissimis injuriis affectus est. πανδέκται, οἱ pandectae, -arum, θ. digesta, -orum. οὐ δὲ. πανδέξιος, ὁν dexterissimus, a, um. πανδερεής, ἐς omnia viderens. πάνδηλος, ὁν manifestissimus, a, um. πανδημεῖ, cum toto populo. πανδημία, ἡ universus populus. πάνδημος, ὁν ad universum populum pertineus. δθεν = vulgaris e. Ἄφροδίτη πάνδημος, Venus vulgivaga. Πάνδια ἱερὰ Jovialia sacra. πάνδικος, ὁν justissimus, a, um. πανδικῶς, juste; rite. πανδοξία, ἡ summa gloria. πάνδοξος, ὁν clarissimus, a, um. πανδοῦρα, ἡ pandura, -ae, θ. πανδουρίζω, pandurizo -are. πανδουριστής, panduram pulsans. πανδοχεῖον, τό deversoria taberna ἡ deversorium, -ii, οὐ. stabulum, -i, οὐ. πανδοχεύς, ὁ stabularius, -ii, ἁ. πανδοχεύτρια, ἡ stabularia mulier. Πάνδροσος, ἡ Pandrosos, -i, ἁ. Πανδρότειον, templum Pandrosi. πανδύναμος, ὁν omnipotens, -ntis. πανδώρα, ἡ omnium rerum largitrix; ἡ Πανδώρα, Pandora, -ae, θ. πάνδωρος, ὁν omnia largiens. πανδώτειρα, ἡ omnium donatrix. πανδώτης, ὁ omnium langitor. πανθνεῖ, cum tota gente. Πανείον (ἐν Ῥώμῃ) Lupercal, -alis, οὐ. τά Πανεία ἡ Πανεία, Lupercalia. πανελεήμων, ὁν valde misericors. Πανελλήνες, οἱ omnes Graeci. Πανελλήνιον, τό universi Graeci. Πανελλήνιος, omnium Graecorum; apud universos Graecos. τὰ Πανελλήνια, dies festus omnium Graecorum. πανένδοξος, ὁν omnino gloriosus. πανεντελής, ἐς omnino perfectus. πανέντιμος, ὁν valde honoratus. πανέξοχος, ὁν excellentissimus, a, um. πανεπισκοπος, ὁν omnium rerum inspector.

Πανεπιστήμιον, τό· litterarum sedes; Universitas, -atis, θ. τὸ Ἑλληνικὸν Π. Universitas Graeciae.

πανεπιστήμιον, ὄν· 1) peritissimus (pictor). *2) omni-peritus a. um.

πανεπρόπτης, ὄ· omnia inspiciens.

πανέρημος, ὄ· omnino desert. a.

πανέστιος, ὄ· cum tota familia.

πανέσχατος, ὄ· omnium ultimus.

πανευγενής, ἔς· nobilissimus, a. um.

πανευδαίμων, ὄ· felicissimus, a. um.

πανευπρεπής, ἔς· valde decorus.

πανευσεβής, ἔς· religiosissimus, a. um.

πανευτελής, ἔς· omnino vilis homo.

πανευτυχής, ἔς· felicissimus, a. um.

πανεύφημος, ὄ· omne laude dignus.

πανεχθιστος, ὄ· maxime inuisus.

πανηγυριών omnium princeps.

πανηγυρίζω 1) festos dies celebroy.

2) panegyrica oratione laudo. 3) ὁ πανηγυρίζων, qui festum diem celebrat.

πανηγυρικὸς, ἢ, ὄν· solemnus, e.

panegyricus, a. um. πανηγυρικοὶ ἀγῶνες, solennes ludi.

τὸ πανηγυρικόν, solemnitas -atis, θ. ὁ πανηγυρικός (λόγος), panegyricus, -i, δ.

πανηγυρικῶς· solemnitus; splendide.

πανήγυρις, ἢ 1) coetus publicus; celebriras -atis, θ. 2) solemnne, -is, ὡ.

ἢ πλ. solemnia, -ium; dies festus ἢ τῆς Ἰσίδος πανήγυρις, solemnia Isidis.

2) πανήγυρις ἐμπορικὴ, nundinae, -arum, θ. πλ. mercatus, -us δ.

πανηγύρισμα, τό. πανηγυρισμός, ὁ festi diei celebratio.

πανηγυριστής δ· 1) ὁ δῆτωρ. panegyrista, -ae, δ. 2) qui festum diem celebrat.

πανήλιος, ὄ· apricus, a. um.

πανημερεύω totum diem consumo in re aliqua.

πανήμεριος, πανήμερος, ὄ· per diem, a. um; per totum diem (aliquid faciens).

πανημερόν, πανήμερον· tota die

πανθαύματος maxime admirandus.

Πάνθειον, Πάνθειον· Pantheon, i. ὡ.

πάνθειος· omnibus deis communis.

πανθελγής, ἔς· omnes oblectans.

πάνθηρ, ὄ· panthēra, -ae, δ. τὸ πάνθηρος, pantherinus, a. um.

πανθηρίσκος, δ· parvus panthera.

πάνθηρον δίκτυον· panther, -eris, δ.

πανθοινία, ἢ· epulum solempne.

πανίερος, ὄ· sacrosanctus; sacer. πανιερώτατος reverendissimus.

πανιέρως· sanctissime.

πανικός, ἢ ὄν· panicus, a. um δίκτυον (φόβος πανικός; panicas

terror; subitus terror, pavor; caecus quidam timor.

Πανίονες, ὡ· universi Iones.

Πανιώνιος Panionius, a. um. τὸ Πανιώνιον, Panionium -ii, ὡ.

πανίσχυρος, ὄ· omnipotens, prae-

potens, -ntis.

πανέφελος, ὄ· valde nubilus.

παννυχίζω pernoctem transigo; pervigilium celebroy.

παννύχτιος, ὄ· pernox, -octis παννύχτιος ἐστὶ, pervigilium.

παννυχίς, ἢ pervigilium, -i ὡ.

παννυχιστής, ὁ qui pervigilium celebrat.

πάννυχος, ὄ· pernox, -ctis.

πανοικί ἢ **πανοικί**, **πανοικεσία**· cum tota domo; cum tota familia.

πάνοικος, ὄ· cum tota familia.

πανοικτιζέω· valde miseror.

πανοικτιστός, ὄ· valde miserandus.

πανόλγιος, ὄ· beatissimus, a. um.

πανόμοιος, ὄ· persimilis, e.

πανομοίως· simillimo.

πανοπλία, ἢ· univeraa armatura.

πάνοπλος, ὄ· totus armatus.

πανόπτης, ὁ qui omnia cernit.

πανόπτρια, ἢ· quae omnia cernit.

πάνοπτος, **πανόρατος**, ὄ· qui ab omnibus videtur; omnibus conspi-

cius, a. um.

πανορμεῖ· omni impetu.

πανόσιος, ὄ· valde sanctus. πανοσιώτατος (προηγ.), reverendissimus.

πανοσπρία, ἢ· omnium leguminum mixtura.

πανούργευμα, **πανούργημα**, τό·

vafrum facinus.

πανουργέομαι, **πανουργέω**· ὡ· cal-

lide ago.

πανουργία, ἢ· calliditas. -atis, θ.

vafritia, -ae θ. astutia, -ae, θ. praestigiae, -arum, θ. πλ.

πανούργος, ὄ· callidus, a. um; astutus, a. um vafer, fra frum; fraudu-

lentus, a. um.

πανούργως· callide; astute; vafrē;

dolose; fraudulentē.

πανσεβάσμιος, **πανσεβάστος**, ὄ·

ominino venerandus, reverendissimus.

πανσεληνιάζουσα σελήνη· luna quae in plenilunio est.

πανσέληνος, ὄ· plenae lunae formam habens (circulus); plenam lunam habens (nox); ἢ **πανσέληνος**, τὸ πανσέληνον, plena luna, pleni lunium ii. ὡ.

πάνσεμνος, ὄ· valde venerandus.

πάνσεπτος, ὄ· augustissimus, a. um.

πανσθενεί omnibus viribus.

πανσθενής, ἔς· validissimus, a. um.

πάνσμικρος, ὄ· valde parvus, a. um.

πάνσοφος, ὄ· omnifaria sapientia et scientia praeditus, a. um; sapientissimus a. um.

πανσόφως sapientissime.

πανσπερμία, ἢ· omnifaria seminum mixtio. *μεσλ. hominum colluvies.

πανστρατιᾶ· universo cum exercitu; omnibus copiis.

πάνουργος, ὄ· omnia trahens.

πάνοχημος, ὄ· omniformis, e.

παντακής, ἔς· omnimedens, -ntis.

παντάλας, αῖνα, ἄν· miserimus.

παντάναξ, δ· omnium rex.

παντάνασσα, ἢ· omnium regina.

παντάπανσι (ν)· 1) omnino. παντάπανσι οὐ δύναται, omnino non potest.

2) prorsus. παντάπανσι ἀπόλωλα, prorsus perii. 3) ἐν ἀποκρ. καταφ. παντάπανσι γε, παντάπανσι μὲν ὄν, plane ita est.

πανταρής, ἔς· omnia horrens.

πανταχῇ 1) ubique. 2) quoquo versus.

πανταχοθεν undique; ex omnibus partibus.

πανταχοῦ, **πανταχόσε**· quoquo versus.

πανταχοῦ· 1) ubique. ὡ· πανταχοῦ πάντες Ἕλληνες, omnes Graeci. qui ubique sunt. 2) ubivis. πανταχοῦ τῆς γῆς, ubivis gentium.

παντέλεια, ἢ· perfectio. -onis, θ.

παντέλειος, ὄ· perfectus, a. um.

ἐν ἀ-σσι παντέλειος, in omnibus perfectissimus.

παντελείως· perfecte.

παντελής, ἔς· 1) omnia perficiens.

π. μοναρχία, summum imperium. 2) integer, perfectus, a. um.

παντελής, ὄ· perfectus, a. um.

παντελής, ὄ· perfectus, a. um.

παντελής, ὄ· perfectus, a. um.

παντελής, ὄ· perfectus, a. um.

παντελής, ὄ· perfectus, a. um.

παντελής, ὄ· perfectus, a. um.

παντελής, ὄ· perfectus, a. um.

παντελής, ὄ· perfectus, a. um.

παντελής, ὄ· perfectus, a. um.

παντελής, ὄ· perfectus, a. um.

παντελής, ὄ· perfectus, a. um.

παντελής, ὄ· perfectus, a. um.

παντελής, ὄ· perfectus, a. um.

παντελής, ὄ· perfectus, a. um.

παντελής, ὄ· perfectus, a. um.

παντελής, ὄ· perfectus, a. um.

παντελής, ὄ· perfectus, a. um.

παντελής, ὄ· perfectus, a. um.

παντελής, ὄ· perfectus, a. um.

παντελής, ὄ· perfectus, a. um.

παντελής, ὄ· perfectus, a. um.

παντελής, ὄ· perfectus, a. um.

παντελής, ὄ· perfectus, a. um.

παντελής, ὄ· perfectus, a. um.

παντελής, ὄ· perfectus, a. um.

παντεργάτης, δ· omnium opifex.

παντέρημος, ὄ· omnino desertus.

παντερπής, ἔς· omnes oblectans.

παντέφορος, ὄ· omnia inspiciens.

πάντεχος, ὄ· plane artificiosus.

πάντη· 1) ubique; 2) omni modo; omnino; prorsus.

παντήκοος, ὄ· omnia audiens.

πάντιμος, ὄ· honoratissimus, a. um.

παντογῆρος ὕπνος· omnia domans somnus.

παντογνώστης, δ· omnia sciens.

παντογόνος, ὄ· omnes generans.

παντοδαής, ἔς· qui omnia didicit.

παντοδαπός, ἢ· ὄν· omnimodus, a. um; omnigenus, a. um; varius, a. um.

παντοδαπῶς omnifariam.

παντοδιδάκτος, ὄ· omnibus in rebus eruditus, a. um.

παντοδυναμία, ἢ· omnipotentia.

παντοδύναμος, ὄ· omnipotens, -ntis; omnipollens, -ntis.

παντοειδής, ἔς· omnigenus, a. um; varius, a. um.

πάντοθεν undique; ex omnibus partibus.

πάντοθι· ubique.

παντοῖος, α, ὄ· omnifarius, a. um; omnimodus, a. um; omnigenus, a. um.

παντοιοτρόπως omnimodo.

παντοίως· omnibus modis.

παντοκράτειρα, ἢ· omnipotens, -ntis.

παντοκρατορία, ἢ· omnipotentia.

πάντοκρατορικός, ἢ· ὄν· ad omnipotentem Deum pertinens.

παντοκράτωρ, δ· omnipotens, -ntis.

παντοκτίστης, δ· omnium conditor.

παντολάβος· omnia et ex omnibus accipiens.

παντολέτεια, ἢ· omnium perditrix.

παντολέτης, δ· omnium perditor.

παντολέτωρ, δ· omnia perdens.

παντολμία, ἢ· maxima audacia.

πάντολιμος, ὄ· audacissimus, a. um.

παντομήτωρ, ἢ· omnium mater.

παντομιγής, ἔς· ex omnibus mixtus.

παντόμιμος, ὄ· omnia imitans. δ

παντόμιμος (= δρχηστής), pantomimus, -i, δ· histrio, -onis, θ.

παντομής, ἔς· omnibus inuisus.

παντόμορφος, ὄ· omniformis, e.

παντονίκης, δ· omnium certaminum victor.

παντοπαθής, ἔς· qui omnia patitur.

παντοπλανής, ἐς' omnivagus, a. um.
παντοποιός, ον' omnia efficiens.
παντόπτης, δ' omnia cernens
παντοπωλείον, τό taberna scrutaria
παντοπώλης, δ' scrutarius, -ii, δ.
παντορέκτης, δ' omnia appetens
πάντοσε quoquo versus
παντόστικτος, ον' valde maculosus.
πάντοτε omni tempore; semper
παντοῦ ubique; in omnes partes;
 omnibus locis. **παντοῦ ὅπου**, ubicunque
παντουργικός, ἡ δὲ omnia efficiens.
παντοφαγία, ἐς' omnium rerum.
παντοφάγος, ον' omnia comedens.
παντοφόρος, ον' omniavus a. um.
παντοφόρος, ον' omnia ferens
παντοφυής, ἐς' omnia producens.
παντόχρους -ους' omnicolor, -oris.
πάντητος, ον' omnino perforatus.
πάντρομος, ον' plane tremens
πάντροφος, ον' omnia nutriendus
 πάντως 1) omnino, prorsus, plane.
 2) ὅπου, utique.

πάνυ 1) omnino prorsus, plane.
 πάνυ μανθάνω prorsus intelligo πάνυ
 σφόδρα ταῦτα λέγω, haec omnino dico.
 πάνυ γε, πάνυ μὲν οὖν, plane 2) val-
 de, admodum. magnopere πάνυ χαίρω,
 valde gaudeo. πάνυ ἀγθομαι, valde
 incoestus sum 3) διὰ τοῦ ἐπιρ. per.
 πάνυ μοι θαυμαστὸν δοκεῖ, per mihi
 mirum videtur. πάνυ εὐνοϊκῶς μοι ἀπο-
 κρίνεται, per mihi benigne respondet.
 πάνυ πεπαιδευμένος, perdoctus. πάνυ
 δέξις, peracute κτλ. 4) ὁ πάνυ, cele-
 bris, illustris ille. ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ
 πάνυ, tempore magni Constantini.

πάνυγρος, ον' plane madidus
πανύμνητος, ον' laudatissimus a. um.
πανυπέριλμπος, ον' longe splen-
 didissimus, a. um.

πανυπερσέβαστος, ον' longe augu-
 stissimus, a. um.

πανυπέριστατος, ἡ, ον' omnino su-
 premus, a. um; altissimus, a. um.

πανύστατος, ἡ, ον' postremus a,
 um ultimus, a, um **πανύστατον**,
 postremum.

πανώδυνος, ον' dolorem gravem
 adferens; prorsus acerbus

πανώλεθρος, ἡ 1) internecio, -onis.
 θ. τό ἐθν. πανώλεθρος ἀπολλύεται. gens
 ad internecionem redigitur. 2) exi-
 tium, -ii, οὐ.

πανώλεθρος ον' 1) prorsus perditus
 a. um 2) internecivus, prorsus per-
 niciosus, a. um.

πανώλεθρος cum internecione;
 internecive.

πανώλεια, ἡ pernicies, -ei, θ.

πανώλης, ἐς' perniciosus, a, um.

πανώλης, ἡ pestis, -is, θ. pesti-
 lentia, -ae, θ. πανώλης ἐνέστηκεν ἐν
 τῇ πόλει, in urbem pestis incidit.

πάξ (= τίς) ! pax ! tace !
παξυμάδιον (κ. παξυμάδιον). ἐκ
 τοῦ ἐπιρ. Παξίου, bis coctus (panis).

Παξοί οὖρ Paxi, -orum, δ. πλ.

παπαῖ ! papae !
πάππα, **πάππας**, δ' papa, -ae, δ.

πάππας -ae δ.
παππάζω pappa dico.

Παππας, ὁ summus pontifex.
παππεπίπαππος proavus, -i, δ.

παππίας, δ' paterculus, -i, δ.
παππικός, ἡ, ον', **παππῶς**, α, ον'

avitus, a, um
πάππος, δ' avus, -i, δ. π. πρὸς πα-
 τρός avus paternus. π. πρὸς μητρός,
 avus maternus.

πάπυρος, δ, ἡ papyrus, -i, δ. pa-
 pyrum, -i, οὐ. πάπυρον φέρων, papyri-
 fer, a. um. ἐκ παπύρου, papyraceus,
 papyrinus, papyrius, a. um.

παπυρώδης, ἐς' papyraceus, a, um.

πάρα = παρὰστι adest

παρά 1) μετὰ γέν. a. ab; e, de (μετ'
 ἀφαιρ. : παρὰ τοῦ βασιλέως ἐρχομαι,
 a rege venio. ἐπεμψθη παρὰ τοῦ βασι-
 λέως missus est a rege πυνθανομαι πα-
 ρά τινος, quaero ex aliquo μανθάνω
 ἀκούω παρὰ τινος, disco, audio ab ἡ
 ex aliquo παρὰ πάντων ὁμολογεῖται,
 ab omnibus conceditur, omnibus con-
 στατῶ ἀνευ ἡματιος: οἱ ἄγγελοι παρὰ
 τινος, nuncii ab aliquo missi ἡ παρ'
 ἐκεῖ οὐ τιμωρία, poena ab aliquo irro-
 gata, ἡ παρὰ τινος εὐνοία, benevolen-
 tia, quae ab aliquo proficiscitur. τό
 παρὰ τινος, mandata alicujus. 2) με-
 τὰ οὐ. apud. penes μετ' αἰτ. : παρὰ
 τῇ θαλάσῃ κεῖται, apud mare sita est.
 παρ' ἐμοὶ διατρίβει, apud me degit
 παρ' ἡμῖν ἐστι, penes nos est. παρὰ
 τῷ κατηγορῶ, penes accusatorem.
 παρ' ἐμοὶ γε. ἡ παρ' ἐμοὶ γε κρίτη,
 me judico. 3) μετ' αἰτ. αἰ. ἐπὶ τό-
 που, juxta, penes propter, praee,

praeter, contra (μετ' αἰτ.) : παρὰ τὴν
 ὁδὸν juxta viam παρ' ἡμῶν ἐστιν,
 penes nos est, in nostra potestate
 positum est. παρὰ τὴν θαλάσσαν, pro-
 pter mare παρὰ τὸ στρατόπεδον πα-
 ρελθὼν, propter castra praetergressus.
 παρὰ τὰ δίκαια, praeter jus, injuste
 παρὰ φύσιν, contra naturam. παρὰ δό-
 ξαν, παρὰ γνώμην. praeter opinionem
 παρ' ἐλπίδα, praeter spem. praeter
 opinionem. παρὰ ταῦτα, praeter haec
 παρὰ τὰ ἄλλα praeter cetera παρ'
 οὐδεν ἐστι. nihil est. παρὰ μικρόν. παρ'
 ὀλίγον, παρὰ βραχύ. prope, propemo-
 dum fere παρὰ μικρόν ἐπάτη παρ'
 ὀλίγον ἦλθε τοῦ τραπήνη, prope erat
 ut pelleretur. β) ἐπὶ χρόνον per μετ'
 αἰτ. : παρ' ὅλον τὸν βίον, per totam
 vitam παρὰ πότον. παρ' ὄνον. per vi-
 num. inter potandum. παρ' ἡμέραν,
 diebus alternis.

παραβαίνω juxta aliquem eo ἡ in-
 cedo 88 1) praetero, -ire β μετ'
 violo. are aliquid (συνθήκας foederal).

παραβάλλω 1) = προσφέρω. objicio
 (-jeci -jectum -ere) alicui aliquid
 παραβάλλω τροφήν τῷ κυνὶ objicio ci-
 bum cani 2) = σύγκρινω confero (-tu-
 li -latum -erre) ; comparo -avi,

-are aliquid cum re ἡ alicui κ
 τοὺς ἡμετέρους νόμους πρὸς τοὺς ἐκείνων,
 confero nostras leges cum illorum.

π. τοὺς παρόντας τοὺς παρελθόντας και-
 ροὺς. confero tempora praesentia prae-
 teritis **παραβάλλομαι**, comparor -pa-
 ratus sum, -ari, τα ὠφελίμα προς τὰ ἀνω-
 φελή παραβάλλεται. utilia inutilibus
 comparantur. πρὸς ἀλλήλους παραβάλ-
 λωμεν: inter se comparati.

† **παραβάπτισμα**, τό baptismus adul-
 terinus
 † **παραβαπτιστής**, ὁ qui adulterino
 baptismo usus est.

παραβασιλεύω male regno.

παραβάσις, ἡ 1) transgressio, -onis.
 θ. praevicatio, -onis. θ. violatio,
 -onis, θ. π. καθήκοντος, violatio offi-
 cii. 2) ἐν τῇ κωμῳδ. parabasis, -is θ.

παραβάτης, δ' violator. -oris, δ. του-
 λανος, παραβάτης Julianus apostata

παραβάτης, ἡ quae violat

παραβάτος, ἡ, ἡ violabilis, e.

παραβιάζομαι (νεολ. παραβιάζω,
 vim infero; violo, -are.

παραβιασμός, δ' factum violentum.
παραβλάπτω laedo -ere; noceo. ere
παραβλαστάνω juxta germino;
 stolonem emitto.

παραβλάστη ἡ **παραβλάστημα**, τό,
παραβλάστησις, ἡ stolo, -onis, δ.
 ramulus -i, δ.

παραβλέμμα, τό aspectus obliquus.
παραβλέπω obliquis oculis adspi-
 cio aliquid. 88. 1) neglego aliquid.

ἀδρ. **παρεῖδον**, neglexi, despexi,
 praetermisi aliquid. *2) νεολ. α) =
 παρορῶ τι. conniveo aliquid. β) ἐπὶ
 τιμῇ. deduco aliquid de summa.

παραβλέψις, ἡ adspectus obliquus.
 π. ἐνδεύς; despectio, contemptio pau-
 peris *νεολ. (ἐπὶ τιμῇ;) diminutio.

παραβλήθη per comparisonem.

παραβλήμα, τό propugnaculum, -i.

παραβλητός, ἡ, ὁν' comparabilis e.

παραβλώψ, δ, ἡ strabo, -onis, δ.

παραβοάω -ω adclamo, are

παραβοήθεια, ἡ suppetiae, -arum,
 θ. auxilia. orum, οὐ. πλ.

παραβοηθέω -ω auxilio venio; ad
 auxilium praesto sum; suppetias fero.

παραβοήθημα, τό auxilium, -ii οὐ.

παραβολή, ἡ 1) = σύγκρισις, colla-
 tio, -onis, θ. comparatio, -onis. θ. 2)

parabola, -ae, θ. sermo parabolicus.

παραβολικός, ἡ, ὁν' 1) comparati-
 vus, a, um + 2) parabolicus, a, um.

παραβολικῶς 1) comparative. + 2)
 parabolice.

παραβόλον, τό sacramentum, -i, οὐ.

παράβολος, ον' audax, -acis, te-
 merarius, a. um; in pericula ruens.

παράβλας audacter; temere.

παραδόσκω insuper alo.

παραδουκολέω -ω seduco, -ere.

παραδραβέω injuste brabeum tri-
 buo 88. contra jus judico.

παραδραχ propemodum; fere.

παραδύστον (διακατήχητον) judi-
 cium Athenis (ἐν θείῃ ἀποκρύφῳ).
 οὐ. ἐν παραδύστῳ. in occulto, clam.

παραδύω inculco; infarcio

παραγγελεύς, δ' denuntiator, -oris, δ.

παραγγελία, ἡ 1) praeceptum, -i, οὐ.
 οὐ. mandatum, -i, οὐ. 2) jussum, -i, οὐ.
παραγγέλλω ἐπὶ τι 1) denuntio,
 -are, edico -ere. alicui aliquid π.
 τινὶ ἐπὶ τι ὅτιαν πέμπειν denuntio ali-
 cui, ut auxilia mittat. 2) praeceptum,

-ere; mando, -are; impero, -are; ju-
beo, -ere. alicui aliquid. ὁ Καίσαρ πα-
ρήγγειλεν ἐκείνοις προσδοκᾶν, Caesar
eos expectare jussit ποιῶ τὰ παρηγ-
γέλματα, praecepta facio 3) παρηγ-
γέλλω τί τινι, praescribo aliquid ali-
cui rei. 4) π. εἰς τὰ ὅπλα, ad arma
voco. 5) π. τὴν ἀρχήν, ambio magi-
stratum.

παράγγελμα, τό· 1) praeceptum, -i,
οἰ. jussum, -i, οἰ. mandatum, -i οἰ.
2) praescriptum, -i, οἰ. praescriptio
-onis, θ.

παραγγελματικός, ἡ, ὄν· praecepti-
vus, a, um; hortativus, a, um.

παραγγέλεις, ἡ· praeceptio, -onis, θ
παραγεύομαι leviter degusto.

παραγίγνομαι 1) advenio (-eni,
-entum, -ire), εἰς τόπον, in locum 2
παραγίνομαι τινι, intersum (-fui,
-esse) alicui ἢ aliqua re παρεγένετο
τῇ μάχῃ, interfuit (in) proelio.

παραγινώσκω perperam judico.

παραγκαλίζομαι ulnis amplector.

παραγκάλισμα, τό· amplexus -us, ἄ
παραγκωνίζομαι (νεοελ. παραγκω-
νίζω) τινά cubito repello. ὅθ. repel-
lo, submoveo aliquem.

παραγλύφω τι adultero aliquid.

***παραγνωρίζω** non agnosco, male
agnosco (aliquid ἢ aliquem).

παραγονάτιον, τό internodium, -ii, οἰ
παραγόρευσις, ἡ· negatio, -onis, θ

παράγραμμα, **παραγραμμάτιον**, τό,
παραγραμματοσμός ὁ literarum mu-
tatio, paragramma -atis, οἰ. (πρ. λ.
τὸ σικωπικόν), Caldius Biberius Mero
ἀντὶ Claudius Tiberius Nero).

παραγραμματοῖς ὁ literarum mu-
tatio, paragramma -atis, οἰ. (πρ. λ.
τὸ σικωπικόν), Caldius Biberius Mero
ἀντὶ Claudius Tiberius Nero).

παραγραμματοῖς ὁ literarum mu-
tatio, paragramma -atis, οἰ. (πρ. λ.
τὸ σικωπικόν), Caldius Biberius Mero
ἀντὶ Claudius Tiberius Nero).

παραγραφὴ, ἡ 1) adscriptio in
margine 2) π. νομική exceptio, -onis,
θ praecriptio, -onis, θ. παραγραφὴν
δοῦναι ποιῶμαι, praescribo (alicui).
διὰ παραγραφῆς, praescriptive

παράγραφος, **παραγραφή**, ἡ para-
graphus, i, ἄ. caput, -itis, οἰ.

παραγράφω 1) adscribo, -ere. 2)
ομικ παραγράφωμαι, exceptione sub-
moveo: praescribo -ere. ἰδε παραγραφὴ

παραγυμνῶ -ῶ nudo, -are.

παραγυμνωσις, ἡ nudatio, -onis θ

παράγω 1) produco -ere; in me-
dium adduco (aliquem). παράγω τι· ὁ

νά εἰς τὴν ἐκκλησίαν, εἰς τὸ δικαστήριον,
produco aliquem in contionem, in
judicium. ἐνταῦθα 2) ἐν τῇ νεοελ. = φῶω
παράγω τι, produco, procreo, facio
aliquid παράγει σίτον, producit, facit
frumentum. ἐν τῇ Ἀραβίᾳ παράγεται τὸ
ἀψίνθιον, in Arabia fit absinthium. 3)
traduco -ere παραγω τὰς δυνάμεις πα-
ρά τὸ στρατόπεδον, traduco copias prae-
ter castra. 4) παράγω τὸ ὕδωρ ρύγμα-
τον εἰς τὸ πεδῖον, aquam fossis in pla-
nitiam derivo. 5) ἐν τῇ γραμ. duco
nomen ab, traduco, -ere, derivo,
-are. ἔφημα παράγω ἐκ ξήματος, ver-
bum traduco ex verbo. ὅθ. **παρηγμέ-
νον**, derivatum. 6) = ἀπατῶ, decipio,
-ere; verba do, alicui).

παραγωγέυς, ὁ productor, -oris ἄ.
παραγωγή, ἡ· 1) productio, -onis,
θ. 2) ἐν τῇ γραμ. derivatio, -onis, θ.

***παραγωγικός**, ἡ, ὄν· fructuosus, a,
um. παραγωγικὸν ἔδαφος, solum ferax.

παράγωγος, ὄν· derivatus, a, um.

παραδιδόμην, ὄν· derivatum, nomen derivatum.

παραδιδόμην, ὄν· derivatum, nomen derivatum.

παραδιδόμην, ὄν· derivatum, nomen derivatum.

παραδιδόμην, ὄν· derivatum, nomen derivatum.

παραδιδόμην, ὄν· derivatum, nomen derivatum.

παραδιδόμην, ὄν· derivatum, nomen derivatum.

παραδιδόμην, ὄν· derivatum, nomen derivatum.

παραδιδόμην, ὄν· derivatum, nomen derivatum.

παραδιδόμην, ὄν· derivatum, nomen derivatum.

παραδιδόμην, ὄν· derivatum, nomen derivatum.

παραδιδόμην, ὄν· derivatum, nomen derivatum.

παραδιδόμην, ὄν· derivatum, nomen derivatum.

παραδιδόμην, ὄν· derivatum, nomen derivatum.

παραδιδόμην, ὄν· derivatum, nomen derivatum.

παραδιδόμην, ὄν· derivatum, nomen derivatum.

παραδιδόμην, ὄν· derivatum, nomen derivatum.

παραδιδόμην, ὄν· derivatum, nomen derivatum.

παραδιδόμην, ὄν· derivatum, nomen derivatum.

παραδεκτός, α, ὄν· admittendus,
accipiendus, a, um.

παράδεκτος (νεοελ. παραδεκτός) ὄν·
1) admissus, a, um; acceptus, a, um;
receptus, a, um. 2) accipiendus, a, um.

παραδέχομαι 1) admitto, -ere; ex-
cipio, -ere; recipio, -ere. 2) admitto,
-ere; accipio, -ere; agnosco, -ere;

probo -are (aliquid).

παραδελῶ -ῶ subindico, -are.

παραδελῶσις subindicatio, -onis θ.

παραδιαζεύγνυμι vitiose disjuncto.

παραδιαζεύξις vitiosa disjunctio.

παραδιακονέω -ῶ administro, -are.

παραδιαστολή (σγ. ῥη.) disjun-
ctio, -onis θ. paradiastole, -es, θ.

παραδίδωμι 1) trado (-didi, -di-
tum, -ere) aliquid alicui π. τινὲ ἀρ-
γύριον trado alicui argentum. 2) tra-
do, -ere, aliquid alicui. παρα-

διδόωσιν ἑαυτοὺς καὶ τὰ ἑαυτῶν τῷ Καί-
σαρι, dedunt se suaeque Caesari. πα-

ραδίδωμι ἑμαυτὸν (παραδίδωμαι) τοῖς
πολεμίοις, trado me hostibus. μεταφ.

παραδίδωμαι ταῖς ἡδοναῖς, ἐπὶ τὴν σπου-
δὴν, trado (dedo) me libidinibus, in

studium. 3) παραδίδωμι τι τῇ μνήμῃ,
τοῖς ἐπιγιγνόμενοις, trado, prodo aliquid

memoriae, posteris 4) παραδίδωται,
παραδίδεται, παραδεδομένον ἐστὶ, tra-

dant, produnt ἢ traditum, proditum
est. παραδεδομένος, ἡ, ὄν. traditus de-

ditus, proditus, a, um (καὶ ἐπὶ αἰγμάλ.)
dediticius, a, um + 5) = παραδίδωμι,

trado, prodo (aliquem ἢ aliquid).
6) = διδάσκω, trado, doceo, -ere, ali-

quid (ιστορίαν, historiam).

παραδιηγέομαι -οῦμαι obiter narro.

παραδιήγημα, τό, **παραδιήγησις**, ἡ·
narratio obiter (in transitu) addita

παραδιδόμην -ῶ perperam admi-
nistro, -are.

παραδιδόμην, τό· prava emendatio

παραδιδόμην ἢ correctio mala.

παραδιδόμην pone sequor.

παραδιδόμην perperam mihi vi-

detur

παραδοξογράφος rerum mirabilium
scriptor Anthemius.

παραδοξάζω 1) valde honoro -are

2) falsam opinionem teneo, -ere

παραδοξία, ἡ admiratio rei insolentis

παραδοξολογέω -ῶ paradoxa lo-
quor; incredibilia dico.

παραδοξολογία, ἡ oratio paradoxa
παραδοξολόγος, ὄν· qui paradoxa
(ἢ incredibilia) dicit.

παραδόξος, ὄν· 1) inopinatus, a,
um; admirabilis incredibilis, e πα-

ράδοξον, mirabile, admirabile. 2) pa-

radoxus, a, um. τὰ **παραδόξα** (τῶν
Στωϊκῶν ἀξιώματα), paradoxa, -orum,

οἰ. πλ. *3) νεοελ. singularis, e; inso-
litus, a, um; mirus, a, um π. ἀνθρώ-
πος, homo ineptus; mirum caput.

παραδοξότατα ἐπὶ πρ. praeter omni-
um opinionem; mirabiliter.

παραδόξως 1) praeter opinionem;
mirabiliter 2) (ex) inopinato.

παραδόσιμος, ὄν· traditus, a, um.

παράδοσις, ἡ 1) π. πολέμων, πό· εως,
traditio, deditio, -onis, θ. ἐκ παραδό-

σεως λαμβάνω τινά, accipio aliquem
in deditionem 2) = διδασκαλία, tradi-

tio -onis, θ. doctrina, -ae, θ. 3 =
παραδιδόμενη μνήμη, traditio, -onis, θ.

memoria popularis; quod vulgo tra-
ditur (narratur), memoria anti-

quitatis.

παραδοτέος, α, ὄν· tradendus, a, um.

παραδοχή, ἡ 1) receptio, susceptio,
-onis, θ. *2) νεοελ. adprobatio, -onis, θ.

παραδρομή, ἡ 1) transcursus -us,
ἄ. *2) νεοελ. α) παραδο. τοῦ καλῶς,
τῆς γλώσσης, lapsus calami, linguae.

β) κατὰ παραδρομήν, ἐκ παραδρομῆς,
per imprudentiam, per negligentiam
ἢ incuriam.

παραδυναστεῖω simul regno

παραδύωσις, ἡ in eptio, -onis, θ.

παρὰ δυνάμει tradere cupio.

***παραζάλη** ἡ magna turbulencia.

ἐν τῇ παραζάλῃ, in turbido

παραζάω -ῶ 1) juxta vivo. ψυχὴ
τῷ σώματι παραζάωσα, animus juxta
corpus vivens *2) νεοελ. multum vivo.

παραζεύγνυμι juxta jungo.

παραζήλω -ῶ zelo addicio.

παραζήλωσις, ἡ aemulatio -onis, θ.

παραζώνιδιος, **παραζώνιος**, ὄν· e
balteo pendens.

παραζώνιδιον, **παραζώνιον**, τό·
pugio, -onis, θ.

παραζώννυμι e balteo suspendo.

παραζώστες, ἡ pugio, -onis, θ.

παραθαλάσσιος, α, ὄν· maritimus,
a, um. τὰ παραθαλάσσια, ἡ παραθαλά-
σια loca maritima.

παράλυτικός, ἡ, ὄν paralyticus a um
παράλυτος, ὄν resolutus. a, um
qui paralyti laborat; paralyticus, a, um
παράλυω 1) juxta solvo, dissolvo,
-ere, aliquid. 2) = γαλῶ τι, resolvo.
-ere, aliquid. 3) = ἀσθενῇ ποιῶ, debi-
lito, -are, aliquem ἢ aliquid ὁ τρό-
μος παράλπει τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν.
terror membra et animum debilitat.
ὑπὸ τραυμάτων παραλελυμένος. vulnere
debilitatus, ὅθ. **παραλελυμένος, ἡ, ὄν**,
debilis, e; paralyti laborans.

παράμειδω, παραμείδομαι prae-
tereō, -ire; praetervehor, -i, aliquid
παράμελλω -ῶ negligo (-exi, -e-
ctum, -ere) aliquid; neglectui est
mihi aliquid. sperno, (sprevi, spre-
tum, -ere) aliquem ἢ aliquid π. τοῦ
βίου, neglego, nihili facio vitam πα-
ρομελοῦμαι, neglegor, -i; contem-
ptui sum. παραμεληθεὶς, παρεμελημέ-
νος, neglectus, contemptus, a, um
***παράμελῃς, ἡ** ne neglectus, -us, ὁ.
παράμεινω maneo, permaneo apud
aliquem. ἀλλὰ μὴ παραμείνατε τοσού-
τον χρόνον, apud me tandiu manete
ἐκείνους ἐπὶ πλείστον παρεμείναν ἡ ἀρχή,
apud illos diu imperium permansit.
παράμειση χορδή chorda secunda;
paramese, -es, ὅ.

παράμεσος δάκτυλος digitus medio
proximus. annularis digitus
παράμετρεῶ -ῶ τινί τι ad mensu-
ram alienius rei exigo aliquid.

παράμηνῃς, ἑς oblongus, a, um.

παράμηνῶν extendo, -ere.

παράμηνῶν admisceo, -ere.

παράμηνῶν propem dum.

παράμηνῶν aemulor, -ari.

παράμηνῶν aemulans, -ntis.

παράμηνῶν aemulor, -ari.

παράμηνῶν obiter memoro.

παράμηνῶν exodi

παράμηνῶν 1) constans perman-
sio apud aliquem. 2) custodia, -ae,
ὅ. 3) praecedens dies; profestum

παράμηνῶν perseverans, -ntis; durabilis. e

παράμηνῶν 1) transformo,

-are. 2) ποιλ. deformato -are; alicui

formam adimo; turpo, foedo, -are

***παράμηνῶν** deformatio, -onis, ὅ

παράμηνῶν dissonus, a, um.

παράμηνῶν consolor,

-ari, aliquem. παραμ. τὴν λύπην σου,
consolor dolorem tuum.

παραμυθητής, ὁ consolator -oris ὁ.

παραμυθητικός, ἡ, ὄν consolato-

rius, a, um; consolabilis. e

παραμυθητικῶς consolatorie.

παραμυθία, ἡ consolatio, -onis ὅ.

παραμύθιον, τό 1 = παρηγορία so-

ladium, -i, ὅδ. solamentum -i, ὅδ.

μικρὸν παραμύθιον, solatiolum. ii. ὅδ.

2) νεοελ. fabula, -ae, ὅ. commentum,

-i ὅδ. εἶνε παραμύθια! nugae!

παραμυκάομαι -ῶμαι admugio.

παραναθαίνω juxta adscendo.

παραναγιγνώσκω una cum alio

lego (conferendi causa).

παραναγκάζω vim adfero.

παραναλίσκω praeter destinatum

impendo; perperam consumo aliquid

παρανάλωμα, τό 1 sumptus su-

pervacaneus *2) νεοελ. εἶνε παρα-

νάλωμα τοῦ πυρός, flammis absumptus

a, um) est

παρανατέλλω juxta orior.

παρανέμω juxta pascō.

παρανέχω, παρανίσχω altrinsecas

adtollo; juxta adtollo.

παρανέω juxta nato.

παρανήτη (ορδή) paranete, -es, ὅ.

παρανήχομαι nato juxta.

παρανθέω -ῶ defloresco, -ere.

παρανικάω -ῶ devinco, -ere.

παρανίστημι erigo, -ere. **παρανί-**

σταμαι, erigor, -i; surgo, -ere.

παρανοέω -ῶ 1) extra mentem

sum demens sum. 2) perperam intel-

lego aliquid.

***παρανόησις, ἡ** opinio falsa: error,

-oris, ὁ. ex παρανόησις, per errorem.

παράνοια, ἡ dementia, -ae, ὅ.

παρανοίγω sen-

sim aperio; paulum aperio.

παρανομέω -ῶ contra leges ἢ con-

tra jus ἢ contra aequum facio; legi

contrarium facio.

παρανόμημα τό legi contrarium;

peccatum, delictum, flagitium scelus.

παρανομία ἡ transgressio legis;

nequitia, peccatum, injuria, flagitium

παράνομος, ὄν contra leges faciens

ἢ factus; lege vetitus, a, um legi-

bus repugnans; injustus, improbus,

a, um; illicitus a, um. παράνομα,

quae contra leges contra jus et ae-

quum¹ fiunt. παράνομα γράφω. roga-
tionem ad populum fero legibus con-
trariam. παρανόμων γραφή. accusatio
ob rogationem adversus legum in-
terdicta promulgata.

παρανόμος contra leges ἢ legem;

praeter jus et aequum; illicite.

παρανυκτερεύω pernocto apud.

παρανύμφιος, παρανύμφος, ὁ pa-

ranympus, -i, ὁ ἢ παρανύμφος,

pronuba, paranympa -ae, ὅ.

***παραξενεύομαι** miror, -ari.

παράξενος, ὄν peregrinus, a, um;

novus, a, um; inusitatus, a, um. *2)

νεοελ. mirus, a, um; mirandus, a, um.

παράξω adrado, -ere.

παράξηρος, ὄν aridus, a, um

παράξηριδιον, τό paraxeris, ἡ pu-

gio praeter gladium.

παράξονιον, τό clavus inditus axi.

παράξυνσις κτλ. ὁδὸς παρασύν- κτλ.

παράξω adrado, -ere.

παραπαιδεύω insuper doceo.

παραπαιζώ 1) adludo, ere *2) νεοελ.

multum ludo

παραπαίδντος desipienter.

παράπαιστος, ὄν desipiens; delirus

παραπαίω 1) secus ferio ἢ pulso.

2) π. τινός. aberro, excido (-ere ali-

qua re (τῆς ἀληθείας veritate) 3) ἀπολ.

= μωραίνω. desipio, -ere; deliro -are.

ὁ παραπαίων, desipiens; delirus.

παράπαν (συνήθ. ἐναρθ. ἰ) τὸ παρά-

παν, in universum; genere toto;

omnino; prorsus. οὐ τὸ παράπαν,

omnino non nullo modo

παραπειθῶ 1) persuadendo flecto

et permoveo aliquem. 2) falsum per-

suadeo alicui; falsa persuasione de-

cipio aliquem.

παραπειστικός, ἡ, ὄν 1) persua-

torius, a, um. *2) νομικ. παραπειστι-

καὶ ἐρωτήσεις. interrogationes (quae-

stiones) captiosae ἢ fallaces.

***παραπειστικός** captiosus.

παραπελεκῶ -ῶ dedolo, -are.

παραπέμνω 1 = παρατρέγω, παρα-

λείπω, praetermitto, omitto, -ere.

aliquid. π. τὴν οικειότητα. praetermit-

to familiaritatem 2) transmitto, ali-

quo mitto. adveho aliquid (σῖτον εἰς

Ἀθήνας, frumentum Athenas) 3) =

προπεμπω, deduco -xi aliquem; co-

mitto ἢ prosequor aliquem (mor-

tuum). *4) νεοελ. α) π. τινὰ ἢ τι εἰς
τινα ἢ εἰς τι transmitto dimitto de-
fero aliquem ἢ aliquid ad aliquem ἢ
aliquo. β) π. εἰς χωρίον συγγραφῶς,
locum profero, commemoro. π. εἰς τὸν
Πλάτωνα Platonem refero.

παραπετάσσω obtendo, -ere.

παραπέτασμα, τό velum, -i, ὅδ.

auleum. -ii. οὐ μετὰ praetextum.

παραπέτομαι, παραπετόμαι -ῶμαι

praetervolo, -are

παράπηγμα, τό 1) ἀστρονομ. para-

pegma, -atis, ὅδ. *2) νεοελ. pergula,

-ae, ὅ. tabernula, -ae, ὅ

παράπηγνυμι a latere figo; juxta

defigo ἢ depango. μέσ. adhaereo, -ere.

παραπηδάω -ῶ saltu praetereo.

παραπιέζω comprimo, -ere.

παραπικραίνω 1) exacerbo, -ere.

*2) magnum alicui dolorem afficio.

***παραπίνω** multum bibo poto.

παραπίπτω aduro, -ere.

παραπίπτω 1) juxta cado; incido;

-ere. prolabor. -i ὅθ. νεοελ. = ἀπολ-

λυνμαι, amittor non praesto sum ad

manum ἢ ἐπιστολὴν παρέπεσεν, epistola

amissa est 2) παραπίπτω τῇ δόξῃ, a

via declino. μετὰ. π. τῆς ἀληθείας,

aberro a veritate 3) accido evenio,

incido; καίρος παρέπεσεν, occasio in-

cidit ὅθ. ὁ παραπεσών, quivis

παραπιστεύω 1) confido, -ere *2)

νεοελ. δὲν τὸ παραπιστεύω, dubito de re.

παραπλάγιος, ὄν paulum obliquus.

παραπλανῶ -ῶ aberrare facio;

in errorem induco aliquem παραπλα-

νήθῃ, in errorem inductus est.

παραπλάσσω transformo, -are.

παράπλεγμα, τό textum storus.

παράπλειος, ὄν pene penus

παραπλέκω attexo, contexo, -ere.

παραπλευρίδια, τά lateraria arma.

παράπλευρος, ὄν laterarius a um.

παραπλευστής praeternavigandus.

παραπλέω τι ἢ παρά τι praeterve-

vigo (-are) aliquid, navi praeterve-

hor ἢ ἀπλ. praetervehor (-vectus

sum τὰ ἀπὸς παραπλέων, litora prae-

tervehens.

παραπληγία, ἡ levis sideratio.

παραπληγικός, παραπληκτικός,

ἡ, ὄν leviter sideratus a um.

παράπληκτος, ὄν παραπλήξ-mento

captus; delirus, insanus, a, um.

παρὰ πλῆξιν, ἢ amentia insania, -ae
παρὰ πλῆξιν, -ae superaddo. -ere
παρὰ πλῆξιν, τὸ quod superad-
ditur; complementum, -i, οὐ. parti-
cula expletiva.

παρὰ πλῆξιν, ἢ, ὅν' exple-
tivus, a. um.

παρὰ πλῆξιν, expletive.

παρὰ πλῆξιν, ἢ expletio, -onis, θ.

παρὰ πλῆξιν, ὅν' similis, e (ali-
cui). ὁ πλῆξιν παρὰ πλῆξιν τῷ ἀνθρώ-
πῳ ἐστὶ, simia similis homini est. τὰ
ἄλλα ἄλλοις παρὰ πλῆξιν, moribus in-
ter se similes. παρὰ πλῆξιν καὶ ὁμοίως,
par et similis, par similisque. παρὰ
πλῆξιν εἰσὶν, ὡς εἰ, similes sunt, tan-
quam si.

παρὰ πλῆξιν, similiter; eodem pro-
prio modo. π. ἀγνώστῳ, aequo Mar-
te. π. ὡς εἰ, similiter ac si.

παρὰ πλῆξιν καὶ παρὰ πλῆξιν (ἐπὶ
μοῦ. ὅρ.) perperam pulso. παρὰ
πλῆξιν, mente procellor; amens
sio ὅθ. παρὰ πλῆξιν, insanus.

παρὰ πλῆξιν, ἢ consertio, -onis, θ.

παρὰ πλῆξιν, -ous, δ. praeternaviga-
tio, -onis, θ. ἐν τῇ παρὰ πλῆξιν, prae-
tervehentes. καλῶς ἐν παρὰ πλῆξιν κείναι,
commode sita est in trajectu (Ita-
liae) ἐπὶ. παρὰ πλῆξιν, navis
aliam comitans.

παρὰ πλῆξιν, impeditio, -ire.

παρὰ πλῆξιν, impeditio, -onis, θ.

παρὰ πλῆξιν, -ae facio ad similitudi-
nem alicujus. ὅθ. imitor. falso adsimu-
lo, adultero, -are falsifico. -are; παρὰ
πλῆξιν, signum adulteratum

παρὰ πλῆξιν, ἢ falsa adsimulatio;
imitatio furtiva alicujus rei; adul-
teratio, -onis, θ.

παρὰ πλῆξιν, 1) obiter fructum
accipio. 2) obiter damnum accipio.

παρὰ πλῆξιν, male perdo. παρὰ
πλῆξιν, male perev

παρὰ πλῆξιν, multo; nimio

παρὰ πλῆξιν, ἢ 1) comitatus, -us,
δ. 2) transvectio, advectio, -onis, θ.

παρὰ πλῆξιν, locus laudatus
ποιεῖται κατὰ γῆριν παρὰ πλῆξιν, abu-
titur locis laudatis.

*παρὰ πλῆξιν, -οῦμαι queror. con-
queror (-queatus sum) de ἡ quod.

*παρὰ πλῆξιν, τὸ querela, -ae, θ.

querimonia, -ae, θ.

παρὰ πλῆξιν, navis comes,
navis praesidiaria ὁ παρὰ πλῆξιν, de-
ductor, -oris, δ.

παρὰ πλῆξιν, ad mare situs.

παρὰ πλῆξιν, adambulatio, -are;
praetereo, -ire (aliquid).

παρὰ πλῆξιν, 1) ad flu-
vium situs, a, um. 2) παρὰ πλῆξιν,
amnicola, -ae, θ.

παρὰ πλῆξιν, παρὰ πλῆξιν, τὸ
confluens, -ntis, δ.

παρὰ πλῆξιν καὶ παρὰ πλῆξιν 1)
praeter jussa facio; perperam ago.

2) censum indebitum exigo.

παρὰ πλῆξιν, ἢ male gesta lega-
tio, male obita legatio

παρὰ πλῆξιν, παρὰ πλῆξιν, male
legationem male gero; male oboeo
legationem

παρὰ πλῆξιν, ἢ temporis prae-
finita negligentia.

παρὰ πλῆξιν, τὸ peccatum, -i, οὐ.

παρὰ πλῆξιν, erro pecco, -are.

παρὰ πλῆξιν, obiter tango

παρὰ πλῆξιν, τὸ lapsus, us, δ. er-
ratum -i, οὐ. delictum, i. οὐ.

παρὰ πλῆξιν, ἢ 1) lapsus -us, π.

καθ' ἑαυτὸν aberratio ab officio 2)
π. τόπου, situs loci extra viam

παρὰ πλῆξιν, παρὰ πλῆξιν, ἢ, παρὰ
πλῆξιν, τὸ portula juxta portam
majorem portella, -ae, θ.

παρὰ πλῆξιν, ὅν' buxo similis.

παρὰ πλῆξιν, opereculo claudio.

παρὰ πλῆξιν, magnam alicui dele-
ctionem affero; multum delecto
aliquem

παρὰ πλῆξιν, -ae luxa, -are.

παρὰ πλῆξιν, τὸ luxatura, -ae, θ.

luxatio, -onis, θ.

παρὰ πλῆξιν, 1) adnumero (ali-
cui aliquid). 2) π. τοῦ λόγου, enu-
mero orationes. 3) falso numero.

παρὰ πλῆξιν, -ae sufficio, -ere.

παρὰ πλῆξιν, abripio -ere.

παρὰ πλῆξιν, -ae negligens sum;
negligenter ago

παρὰ πλῆξιν, leviter adspargo.

παρὰ πλῆξιν, adsuo, -ere

παρὰ πλῆξιν, simulo dormientem.

παρὰ πλῆξιν, 1) π. παρὰ τι praeter-
fluo aliquid praetereo aliquid παρὰ
τις ὅθ. ποταμοὶ παρὰ πλῆξιν ripas
flumina praetereunt. παρὰ τὸν νεῶν

ποταμὸς παρὰ πλῆξιν, templum flumen
praeterfluit 2) defluo. -ere. ὅθ. μὴ
παρὰ πλῆξιν ἢ γινώσκω, in quem, quae inci-
derat nix. non defluerat 3) εἰ τις
λόγος παρὰ πλῆξιν, si quis oratio inci-
dit. λόγοι παρὰ πλῆξιν, ψευδεῖς, fal-
sae orationes adfluxerunt.

παρὰ πλῆξιν, dirumpo, -ere.

παρὰ πλῆξιν, ἢ diruptio -onis, θ.

παρὰ πλῆξιν, ἢ prava elocutio.

παρὰ πλῆξιν, projicio, -ere.

παρὰ πλῆξιν, ὅν' rythmo repugnans

παρὰ πλῆξιν, inconcinne.

παρὰ πλῆξιν (συνήθ.) παρὰ πλῆξιν

τα, cilicia, storeae plutei.

παρὰ πλῆξιν, -ae adlino. -ere.

παρὰ πλῆξιν, -ae ex cingulo suspendo

aliquid (ensem). παρὰ πλῆξιν μάχαι-
ραν. ξίφος. succingo (ὅθ. mihi) gla-
dium. ens-m.

παρὰ πλῆξιν, τὸ adpendix, -icis, θ.

additamentum, -i, οὐ. *π. ἐφημερίδος,
supplementum diarii.

παρὰ πλῆξιν, instruo, -ere.

παρὰ πλῆξιν, δ. parasanga, -ae, δ.

παρὰ πλῆξιν, leviter concutio.

παρὰ πλῆξιν, insuper refarcio.

παρὰ πλῆξιν, ὅθ. supparum, -i, οὐ.

παρὰ πλῆξιν, ὅθ. equus funalis.

παρὰ πλῆξιν, τὸ consussio corporis.

παρὰ πλῆξιν, τὰς γείρας manus concu-
tio ut cursum adjuvem).

παρὰ πλῆξιν, perperam signo πα-
ραστῆται, perperam signatus,
adulterinus (numus).

παρὰ πλῆξιν, ἢ ars notandi.

παρὰ πλῆξιν, ἢ laus, -udis, θ.

παρὰ πλῆξιν, τὸ falsum signum.

παρὰ πλῆξιν, τὸ insigne, -is, οὐ. τὰ
παρὰ πλῆξιν, insignia, -ium, πλ.

παρὰ πλῆξιν, ὅθ. insignis, θ.

παρὰ πλῆξιν, -ae parasitor, -ari.

παρὰ πλῆξιν, ἢ parasitatio, -onis, θ.

παρὰ πλῆξιν, ὅθ. parasiticus, a. um.

παρὰ πλῆξιν, -i, δ. ἢ

παρὰ πλῆξιν, parasita, -ae δ. θ.

παρὰ πλῆξιν, contra foedus.

παρὰ πλῆξιν, -ae silentio praetereo;
dicere praetereo; praetervelhor (ali-
quid; reticeo) (aliquid).

παρὰ πλῆξιν, ἢ reticentia, -ae,
θ. parasiopesis, -is, θ.

παρὰ πλῆξιν, τι paro, comparo,
-are, aliquid. π. συμποσίων, paro con-
vivium. παρὰ πλῆξιν ὡς μαχόμενος,

me paro proelio, ad proelium, ad
pugnandum. παρὰ πλῆξιν ἐπὶ τινα,
paro bellum alicui. παρὰ πλῆξιν

παρὰ πλῆξιν, me corporo ad iter πα-
ρασκευασμένος, ὅθ. paratus, a. um.

παρὰ πλῆξιν, τι, mihi aliquid com-
paro ἢ ἀπλ. aliquid comparo.

παρὰ πλῆξιν, δ. praeparator, δ.

παρὰ πλῆξιν, praeparatorius.

παρὰ πλῆξιν, ἢ 1) paratio, -onis, θ.

praeparatio, -onis, θ. paratus, -us, δ.

μετὰ παρασκευῆς, parate + 2) dies ante
sabbatum; parasceve -es θ. ἢ μετὰ
τὴν παρασκευῆς, dies crucifixi Domini

παρὰ πλῆξιν, τὰ 1) aditus ad sce-
nam tendens; *2) postscenia, orum.

παρὰ πλῆξιν, -ae juxta tentorium
figo π. μετὰ τινος, coeno, convivor.

παρὰ πλῆξιν, -ae laetitiae exsulto.

παρὰ πλῆξιν, -ae 1) π. τι, perperam
intelligo aliquid. 2) π. τινά, oculos
conjicio in aliquem.

παρὰ πλῆξιν, τινά ἢ τι, clam ludo
aliquem ἢ aliquid

παρὰ πλῆξιν, -ae parā, τὸ δωμάτιον
fastose praetereo conclave.

παρὰ πλῆξιν, τὸν λατῶν videri
volo sapere supra medicum

παρὰ πλῆξιν, δ. avulsio, -onis, θ.

παρὰ πλῆξιν, -ae avello, -ere. παρὰ
πλῆξιν, τινά, avello aliquem a
fide alicujus

παρὰ πλῆξιν, semino juxta; asper-
go seminis aliquid. παρὰ πλῆξιν, ἢ,
ον, consertus, insertus, a, um.

παρὰ πλῆξιν, a latere stans clypeo
munus pugno pro aliquo; defendo
aliquem

παρὰ πλῆξιν, δ. defensor, -oris, δ.

παρὰ πλῆξιν, -ae foedus rumpo
(violo, solvo).

παρὰ πλῆξιν, foedus violat m.

παρὰ πλῆξιν, ἢ foederis violatio.

παρὰ πλῆξιν, δ. violator foederis

παρὰ πλῆξιν, ὅθ. foedifragus, a,
um, contra foederis jura factus, a. um.

παρὰ πλῆξιν, contra foedus.

παρὰ πλῆξιν, leniter instillo

παρὰ πλῆξιν, ἢ postis; parastada.

παρὰ πλῆξιν, ἢ 1) exhibitio, -onis,
θ. repraesentatio, -onis, θ. 2) π. ψο-
χίς, animi praesentia, audacia -ae,
θ. 3) ἐξορία exilium, -ii, οὐ. *4,
νσοχίς, α) π. ἐν θεάτρῳ, spectaculum)

1, ob. 6) π. προσδευτοῦ, monitio, admonitio legatoris.
 παρυστατέω -ω a latere sto, adsto. sto juxta aliquem auxilior. -ari stat: auxiliator. -oris, & socius -i. & parastata, -ae, &.
 παρυστατικός, ἡ, ὄν. 1) exhibitivus, a. um; repraesentaneus, a, um 2) animosus, a, um; fortis e; intrepidus, a. um.
 παρυστατικῶς praesenti animo; intrepido animo.
 παρυστάτης, ἡ auxiliatrix, -icis, θ.
 παρυστήμα ψυχῆς animi praesentia; audacia, -ae, θ.
 παρυστιχίδιον, τό, παρυστιχίς, ἡ capitis et primae versuum literae; parastichis -idis, θ.
 παρυστορέννυμι adsterno, -are
 παρυστοχάζομαι a scopo aberro.
 παρυστρατεύομαι exercitum sequor
 παρυστρατηγίω -ω imperatoris adessor sum et collega.
 *παρυστρατίζω de recta via declino
 παρυστρατοπεδεύω καὶ -ομαι castra juxta ἡ ex adverso metor.
 παρυστρέφω distorto, -ere.
 παρυστρέγγυλος fere rotundus.
 παρυσυγγραφέω -ω contra syngrapham facio
 παρυσυγγραφῇ, ἡ syngraphae violata fides.
 παρυσυγγέω perperam misceo.
 παρυσυλλέγομαι colligo, -ere
 παρυσυμβάλλω = συγκρνω comparo
 παρυσύμβαμα, τό casus fortuitus
 παρυσύμπτωμα τό symptōma secundarium.
 παρυσυνάγω illicitos conventus agito
 παρυσυναγωγή, παρυσύναξις, ἡ illicitus conventus; parasynaxis
 παρυσύνθεσις, ἡ formatio vocabuli ex composito.
 παρυσύνθετον, τό vocabulum a composito ductum
 παρυσύρω traho, -ere; rapio, -ere. aufero, -erre, aliquid. οἱ ποταμοὶ τὸ ἐνιστάμενον παρυσύρουσι. flumina omnia obstantia trahunt. auferunt. παρυσύρομαι, ferror ducor, abstrahor -i.
 παρυσφαλίζω serā confirmo.
 παρυσφάλλω exrare facio.

παρυσφρίγω* adstringo (-inxī, ictum. -ere) aliquem ἡ aliquid
 παρυσφραγίζω falsum sigillum facio; falsifico -are
 παρυσφραγίσαις, παρυσφραγισμός adulteratio signi
 παρυσχηματίζω figuram depravo.
 παρυσχίζω findo, diffndo, -ere.
 παρυστάξις, ἡ 1) acies instructa; acies. -ei, θ ἡ ἐκ παρατάξεως μάχη, proelium quod acie instructa committitur. ἐκ παρατάξεως μάχηται certo collectis signis 2) μετφ. concertatio, contentio, -onis, θ. 3) νεσελ ἐν πομπῇ καὶ παρατάξει, magna cum pompa.
 παρυστασις, ἡ extensio -onis, θ.
 porrectio, -onis θ. productio, -onis, θ.
 παρυστάσσω καὶ παρυστάττω τὸν στρατὸν aciem instruo (-xi -ctum, -ere) ἡ compono -sui, -itum, -ere); copias instruo παρυστάσσομαι καὶ παρυστάττομαι εἰς μάχην in aciem, in proelium instruo. ὁ παρατεταγμένος στρατός, exercitus instructus
 παρυστατικός (χορ.) imperfectum.
 παρυστείνω 1) = ἐκτείνω, protendo, -ere aliquid; porrigo, -ere, aliquid. π. τὴν φαλαγγα, aciem porrigo. ὁ τοπος παρυστείνεται, locus porrigitur. 2) = ἀναβάλλομαι, produco, -ere παρυστείνω τινα, produco aliquem 3) = μηκύνω, prorogo -are; protraho, -ere, aliquid π. τὸν βίον, τὴν ἀρχήν, prorogo vitam, imperium. παρυστείνω τὸν χρόνον prorogo tempus
 παρυστειχίζω murum exstruo juxta.
 παρυστειχισμα τό murus juxta aliquem locum exstructus
 παρυστεκταίνω machinando addo.
 παρυστελευταίος penultimus, a. um.
 παρυστέμνω juxta praecido.
 παρυστεταγμένως acie instructa.
 παρυστηρέω -ω 1) observo, -are, aliquem ἡ aliquid; observito -are, aliquid. *2) νεσελ. adspicio intueor aliquid τί παρ. τη. αἰ. ε. ὁπὸν προσεκτικῶς, quid tam adtente adspicitis?
 παρυστηρήσις, ἡ observatio, -onis, θ. animadversio, -onis, θ
 παρυστηρητέον observandum, animadverendum (est)
 παρυστηρητής, ὁ observator, -oris, & animadversor, -oris, & speculator, -oris, & π. τῆς φύσεως, speculator

venatorque naturae *λεπτός, ἀκριδής ποσοτὴς τῆς. homo acutus, perspicax
 παρυστηρητικός, ἡ ὄν diligens in observando. qui observationibus solet uti *παρυστηρητικὸν πνεῦμα, ingenium acutum *νεσελ τὸ παρυστηρητικὸν facultas observandi, animadvertendi ἡ speculandi
 *παρυστηρητικότης, ἡ - παρυστηρητικόν
 παρυστήμι 1) adpono -sui, -situm -ere aliquid alicui π. τινὶ σῖτιν, δειπνον adpono alicui cibum, coenam παρυστήμι παρυστήμαι adponor. εἶθ ἡ παρυστήμενα (= τὰ ἐδεσματα) fercula, -orum, ὡδ. πλ. ἀλλά: τράπεζαν περυσκιν -ασεθετο mensam Persicam sibi adponi jubebat 2) συνίθ το μ. σ. = παρυστατίζεσθαι. depono aliquid apud aliquem εἶθ commendo, -are π. ἡμᾶς το. θεο Deo vos commendo παρυσθεντο αὐτοῖς τῷ κυρίῳ, Domino illos commendarunt 3) = ἐκπύθεσθαι, ἐξηγουμαι, expono explico aliquid. 4) παρυσθεσθαι τῷ λόγῳ, cito, adlego, adfero παρυσθεμενος τὸ ἐκ νεσελῶν Ἀριστοφάνους, adferens ex Aristophanis nubibus, citans adlegans 5) = παραβάλλω, συγκρίνω, confero, comparo
 παρυσίλλω depilo -are
 παρυσίλλος, ὁ, παρυσίλλις, ἡ pilorum evulsio; depilatio, -onis, θ.
 παρυσίλλος, ὄν pilis privatus a, um.
 παρυσίλλτρια, ἡ depilatrix, -icis, θ.
 παρυσικῶ -ω honorare negligo
 παρυσιμίζω undique fumigo.
 παρυστολμάω -ω audax sum.
 παρυστολμος, ὄν audax, -acis, te-merarius a um
 *παρυστολμῶς temere; audacter.
 *παρυστονέω ὡ absurde cano.
 *παρυστονία, ἡ absurdus sonus.
 *παρυστονος, ὄν absurde canens.
 παρυστόξενσις, ἡ jaculatio irrita
 παρυστοπος, ὄν inconveniens ntis
 παρυστρέφω, ὄν 1) nimis tragicus a. um. παρυστρέφω α. vitiose tragica *6) νεσελ indecentia; inconvenientia; absurda
 παρυστρέπω diverto, deflecto, -ere; a solita via avertō (aliquid) παρυστρέφας τὸ ὕδωρ, averta et deflexa alio aqua. εἶθ = muto, immuto, -are, aliquid μέσ. παρυστρέφεται τοῦ λόγου,

ab hoc sermone digredior π. εἰς Τέ-νεδον. obiter digredior in Tenedum.
 παρυστρέφω alo et educo juxta; nutrio praeter
 παρυστρέχω (παρυσδραμον) 1) a latere curro. praetercurro, -ere 2) π. τινά. cursu vinco aliquem εἶθ supero -are 2) παρυσλείπω, praetereo (-ii, -ire) aliquid.
 παρυστριβή, ἡ attritus, -us, &.
 παρυστριβω attero. contero, -ere.
 παρυστριψις, ἡ attritus, us, &
 παρυστροπή ἡ deflexio, -onis, θ.
 aberratio, -onis, θ digressio, onis, θ.
 παρυστροπος, ὄν avesus a recto
 παρυστροχίζω juxta curro.
 παρυστρώω abrodo ere comedo (-edi, -ere. *2) νεσελ nimis edo (-edi, -ere).
 παρυστυγχάνω (παρυστυχον) obvius fio; intervenio -ire; adsum, esse, intersum, esse. ὁ παρυστυχών, quivis obvius. qui forte adest τὸν τοῖς παρυστυχούσιν ἵπποταίς, cum equitibus qui forte aderant. ἐπὶ παρυστυ. τ. παρυστυχόντα, quae forte in manus veniunt παρυστυχον, ex τοῦ παρυστυχόντος, πρὶο statim subito, ex tempore.
 *παρυστυπία, ἡ vitium formulae
 παρυστυπος, ὄν perperam signatus, adulterinus, a, um.
 παρυστυπῶ -ω perperam formo.
 παρυστύπωσις, ἡ falsa expressio.
 παρυσυγάζομαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου solis luce illustor.
 παρυσυλλιον, τό vestibulum, -i, ὡδ.
 παρυσυλος, ὄν absonus, a. um.
 παρυσυξίσις, ἡ incrementum, -i, ὡδ
 *παρυσυξία statim
 παρυσυξικα confestim.
 παρυσυξινίζω collum recido.
 παρυσυξένιος, ὄν collo adaptatus.
 παρυσυξίσις, ἡ gloriatio, -onis, θ.
 παρυσυφαίνω 1) e propinquo csten-
 do, -ere; 2) praeluceo, -ere. 3) μεσ. in conspectum venio
 παρυσφαίρεσις ἡ ademptio, -onis, θ.
 παρυσφραγίζω aboleo, -ere.
 1) παρυσφρασις, ἡ adhortatio, incitatio, -onis, θ. consolatio, -onis, θ.
 2) παρυσφρασις, ἡ imago pone speculum apparens
 παρυσφραγία, τὰ dotalia dona. dona praeter dotem; parapherna.

παράφρω 1) in mediam affero, profero, -erre; in mensam affero. 2) a recta via abduco, in mentis errorem implico aliquem. 3) *νεοελ. δ. θυμός παραφέρει αὐτόν, ira ejus mentem alienat. 3) **παράφερομαι**. α) in medium afferor; in mensam afferor. 30. τὰ παραφερόμενα, fercula, -orum, οὐ. πλ. 6) perperam agor, perperam moveor. γ) rapior. abripior. -i. παρενχθέντες ἀπώλοντο, vi fluminis ablati perierunt. δ) mente alienor; deliro, -are. 30. vehementer irascor. **παράφύγω** praeterfugio. -ere **παράφθάνω** 1) praevenio, -ire, aliquem. *2) νεοελ. παραφθάνει (τροπ. πρ.), superest. **παραφθέγγομαι** 1) vocem incocinam edo. 30. = ad rem non pertinentia loquor, non concinne respondeo. 2) = ὑποκρούω τινί, interpello aliquem. **παράφθεγμα, τό** responsum inconcinnum et minime consentaneum. **παραφθείρω** corrumpo, -ere. **παραφθορά, ἡ** corruptio, -onis θ. **παράφθορος, ον** corruptus, a, um. **παράφθην** omitto (aliquid). **παραφθορά, ἡ** 1) insania, -ae, θ. *2) iracundia vehementior. **παράφθορος, ον** 1) insanus, a, um; animi impos; *2) praeceps in iram; iracundus, a, um; sui impotens. **παραφορτίζομαι** oneri addo. **παραφώρας** insane; furiose. **παράφωραγμα, τό** sepimentum, -i, οὐ. **παραφράζω** per paraphrasim explico; eodem sermone latius explico (aliquid). **παράφρασις, ἡ** paraphrasis, -is, θ. explicatio elocutio. **παραφράσσω** obsepio, -ire. **παραφραστής** δ paraphrastes, -ae, δ. qui paraphrasi utitur. **παραφρονέω** -ω sum demens; desipio, (-ui -ere; deliro -avi, -are; insanio (-ii, -ire). παρεφρόνησεν ἐξ ἔρωτος, amore ἢ ex amore insanit, demens fuit. **παραφρόνησις, παραφροσύνη, ἡ** amentia, -ae, θ. dementia -ae, θ. delirium, -ii, οὐ. insania, -ae, θ. **παραφρόνιμος, ον** desipiens, -ntis. **παράφρων, ον** amens ἢ demens, -ntis, θ. delirans, -ntis

παράφνης, ἡ stolo, -onis, δ. **παράφνησις, δ** fucatio, -onis, θ. **παραφύλαγμα, τό** observatio -onis, θ. **παραφύλακῆ, ἡ** observatio, -onis, θ. observantia, -ae, θ. praesidium, -ii, οὐ. custodia, -ae, θ. **παραφυλακτέον** observandum est. **παραφύλαξ, δ** custas, -odis, δ. **παραφύλαξις, ἡ** observantia, -ae, θ. **παραφυλάσσω καὶ παραφυλάττω** observo, -are. παραφυλάσσει κικρὸν ἐπιτήδειον, tempore idoneo observato. **παραφυλλίς, ἡ** virgultum, -i, οὐ. **παραφυσάω** -ω inflo, -are. **παραφυνεύω** juxta sero. **παράφυντος, ον** juxta consitus. **παραφύω** genero juxta. **παραφύομαι**, pullulo juxta; adnascor, -i. **παραφωνέω** -ω 1) adclamo, -are. *2) absurde cano. **παραφωνία, ἡ** vocis absurditas; cantus absurditas. **παράφωνος, ον** absonus, a, um. **παραφώνως** absone. **παραφωντισμός, δ** luminis diffusio falsa. **παραχαλάω** -ω relaxo, -are. **παραχαλκεύω** cudendo addo. **παραχάραγμα, τό** 1) adulterinus nummus. 2) signum adulterinum. **παραχαράκτης, δ** falsus monetarius; adulterator, -oris δ. **παραχαράσσω καὶ παραχαράττω** perperam signo, adultero, -are. παρακαχαράμενος, adulterinus, a, um. **παραχειμάζω** hiemo, hiberno, -are. **παραχειμασία, ἡ** hiematio, -onis, θ. **παραχέω** adfundo, -ere. **παραχορδίζω** aberro a chorda; pecco, -are; discrepo, -are. **παράχορδος, ον** aberrans a chorda; absonus, a, um; absurdus, a, um. **παραχορεύω** 1) choreas agito. *2) νεοελ. nimis salto. **παραχορηγέω** -ω suppedio, -ire. **παραχράομαι** -ωμαι perperam utor ἢ abutor (aliqua re). **παραχρήμα** confestim. **παράχρησις, ἡ** abusus, -us, δ. **παράχρους, παράχρωμος** decolor. **παραχρωννύω** perperam coloro. **παράχρωσις (μους)** coloratio. **παράχυσις, ἡ** adfusio, -onis, θ. **παράχυτης, δ** balneatorius minister.

παράχωμα, τό arger, -eris, δ. **παράχωρέω** -ω cedo, concedo (-esi, -essum) ere aliquid alicui. **παράχωρῶ** τινι τῆς ἡγεμονίας, concedo alicui principatum. **παράχωρῶ σοι τῆς κτήσεως**, cedo tibi possessione. π. τῆς οὐσίας, τῶν ὄντων. cedo bonis meis, π. σοι πάντων, tibi in omnibus cedo. **παραχωρῶ τινι τῇ; ὁδοῦ**, cedo alicui viā, decedo alicui de via. **παραχώρησις, ἡ** cessio, -onis, θ. μετα + κατά θείν παραχώρησιν. Dei beneficio. **παραχωρητέον** cedendum est. **παραχωρητικός** qui facile cedit. **παραχύλλω** τὴν νευράν leviter pulso nervum. **παράχυνσις, ἡ** levis tactio. **παραχυνῶ** leviter adtingo. **παραχελλίζω** balbutio, -ire. **παραψεύδομαι** detorqueo, -ere. **παραψήχω** recreatio, -onis θ. **παραψύχομαι** reficio, -ere. **παρδάλειος, ον καὶ παρδάλεος, α, ον** pantherinus, a, um. ἡ **παρδαλή**, ὄπον. δορά, pellis pardalis; pellis pantherina. **παρδαλις, ἡ** pardalis, -is, θ. **παρδαλώδης, ες** pantherinus, a, um. **παρδαλωτός (*παρδαλός), ἡ, ὄν** varius, a, um (ut pardalis); versicolor, -oris. **παρδος (παρδαλος), δ** pardus, -i, δ. **παρέγγραπτος, παρέγγραφος, ον** falso inscriptus ἢ adscriptus, a, um; παρέγγραφος, πολιτής, factitius civis. π. εὐνοια, falsa gratia. **παρεγγράφω** 1) adscribo, -ere, aliquid. 2) falso adscribo (aliquem). **παρεγγνύω** -ω 1) π. τινί τι, trado alicui aliquid. 2) = παραγγέλλω (ἐπὶ στρατ.) jubeo, mando alicui aliquid. 3) = προτρέπω, moneo, adhortor. **παρεγγύη, παρεγγύησις, ἡ** adhortatio, -onis, θ. edictio, -onis, θ. **παρεγνεύομαι** interjectus ἢ interpositus sum. **παρεγκεφαλίς, ἡ** cerebellum, -i, οὐ. **παρεγκλινῶ** paululum in latus inclino ἢ declino. **παρέγκλισις, ἡ** inclinatio in latus. **παρεγγέω** juxta infundo (aliquid); superinfundo (aliquid).

παρέγχυσις, ἡ suffusio, -onis, θ. **παρεδρευτής, δ** adsector, oris, δ. **παρεδρεύω** adsideo, -ere. **παρεδρεία, ἡ** munus adsectoris. **παρεδρεός, δ** adsector, -oris, δ. **παρέδυν** irrepsit. **παρειά, ἡ** gena, -ae, θ. mala, -ae, θ. ἰσχνὰ παρειάι. macilentae malae. **παρείδον** ἰδὲ παραβλέπω. **παρείκνω** cedo, -ere. ἀπροσ. παρείκει μοι, licet mihi. **1. πάρεμι** praesum, -esso: αὐτὸς πάρεμι, adsum praesens. πάρεστι ἐν τῇ δίκῃ, adest in iudicium. παρών, praesens. παρώντας τὰς καθηγήτας, praesente professore. ἐν τῷ παρόντι, praesenti tempore. in praesenti eis τὸ παρόν, in, ad praesens. τὰ παρόντα, res praesentiae. 2) **πράεστο sum** ἐπιτήδεα τῷ στρατῷ παρῆστι, commectus exercitui praesto est. παρόντα αὐτὸν ὁρῶ, eum praesto video. **2. πάρεμι** (παρέρχομαι) praetereo, -ire, aliquid. ἰδὲ **παέρχομαι**. **παρεισάγω** 1) insinuo, -are, aliquid, clam introduco aliquid ἢ aliquem. 2) παρεισάγων, insinuator, -oris, δ. 2) induco, -ere, aliquid 3) π. τινὰ στρατηγόν, induco, describo aliquem imperatorem. 4) induco loquentem 5) **παρεισάγομαι**, clam me insinuo; clam introducior, -i; irrepo ἢ obreπο. **παρεισαγωγή, ἡ** obreptio, -onis, θ. **παρείσαντος, ον** clam introductus, a, um; irreptitius, a, um. adventitius, a, um. παρείσαντον, peregrinum et insolitum. **παρεισβάλλω** latenter invado. **παρεισγραφῆ, ἡ** falsa inscriptio. **παρείσδυνσις, ἡ** irreptio, -onis, θ. **παρεισδύνω, παρεισδύομαι** (ἀόρ. παρεισέδυν) irrepo (-psi, -ptum -ere) in aliquid. ἀνθρώποι τινες παρεισέδυσαν, quidam homines irreperunt, clam se insinuerunt. **παρεισδύομαι** irrepo (-psi, -ere) in aliquid (eis τὸ στρατόπεδον in castra, ἐντὸς τῶν τευχῶν intra moenia). **παρεισκομίζω** clam infero. **παρεισπέμπω** clam immitto. **παρεισπίπτω** irrumpo, hostiliter ingredior. παρεισπεσών, irrumpens. **παρεισπορεύομαι** clam ingredior. **παρεισπράττω** injuste exigo.

παρεισρέω sensim influo.
 παρεισφέρω νόμον legem legi contrariam infero.
 παρεισφρέω -ω ingredior -i; irrēpo (-psi. -ere) εἰς τὰ μυστήρια παρεισφροῦσας, in mysteria clam ingressus es *λάθο; παρεισφρῆσαι, menda irrepsit.
 παρείσφρησις, ἡ ingressio, -onis, θ. irrepsio, -onis, θ.
 παρέκ παρεξ νεοελ. πάρεξ; extra: praeter (μετ' αὐτῶν)
 παρεκβαίνω digredior (-ssus sum -i); excurro, -ere
 παρέκβασις, ἡ digressio: -onis, θ digressus, -us, ἀ. excursus, -us, ἀ. παρεκβάσεις ποιῶμαι, digredior, excurro
 παρεκβατικός λόγος digressiva oratio.
 παρεκβατικός per digressionem παρεκβολή, ἡ excerptum, -i, οὐ. αἱ παρεκβολαί, excerpta, -orum, οὐ.
 παρεκδρομή, ἡ excursus, -us, ἀ. παρεκεί ultra, ulterius.
 παρεκκλήσιον τό sacellum (majori templo adjunctum); aedicula, -ae, θ.
 παρεκκλίνω declino -are.
 παρέκκλισις, ἡ declinatio, -onis, θ.
 παρεκλέγω clam colligo, furtim exigo pecunias publicas.
 παρεκπληρόω -ω exsilio, -ire.
 παρεκπίπτω prolabor, declino.
 παρεκπυρόμαι -οῦμαι interim ignesco.
 παρέκτασις, ἡ extensio, -onis, θ.
 παρεκτείνω extendo, -ere; produco -ere, aliquid.
 παρεκτικός, ἡ, ὄν libenter suppetitans. promptus ad suppetitandum
 παρεκτός extra, praeter π. τῶν δεσφῶν τούτων, exceptis his vinculis π. τούτων praeter haec, his exceptis
 παρεκτρέπω avertō, devertō -ere, aliquid παρεκτρέπομαι, exorbito, -are; aberro, -are *π. τῆς εὐθείας δόου καὶ ἀπλ. παρεκτρέπομαι, deflecto, declino me de recta via
 παρεκτροπή, ἡ 1) deflexio, -onis, θ. deverticulum, -i, οὐ. *2) αἱ παρεκτροπαὶ τῆς νεότητος, flagitia juventutis
 παρεκφαίνω submonstro (aliquid).
 παρεκφαίνομαι, sensim adpareo.

παρεκφέρωμαι efferor (praeter modum
 παρεκχέω juxta effundo. δ παρεκχόμενος Νεῖλος, Nilus qui juxta effunditur
 παρέκχυσις, ἡ effusio -onis, θ.
 *παρέλασις, ἡ decursus us, ἀ.
 παρελαύνω 1) praetervelhor (-ctus sum, -i π. ἐφ' ἵππου, equo praetervelhor ἢ ἀπλ. praetervelhor. π. ἐν ἄρματι, curru praetervelhor παρελάσας, praetervectus *2) νεοελ δ στρατός παύλασε προ τῶν ἀνακτόρων, exercitus ante regiam decucurrit ἢ continuata serie processit
 παρέλευσις, ἡ transitus, -us, ἀ. exitus -us, ἀ. μετὰ παρελευσιν ἐνός ἔτους, uno anno exeunte, post unum annum, uno anno post μετὰ παρελευσιν ὀλίγων ἡμερῶν, post paucos dies, paucis post diebus
 παρελκνυσις, ἡ protractio, -onis, θ.
 παρελκύνω καὶ παρελκύνω 1 traho juxta me 2) = παρατείνω τι protraho -xi, -ero aliquid. 3) οὐδ παρελκναι supervacaneum est. abundat
 παρεμβαίνω 1) π. ἄρματι ἐφ' ἄρματος, curru ingredior. *2) νεοελ α. intervenio, -ire; immisceo -ere alicui). π. εἰς δίκην, ad causam accedo δ π. ὑπὲρ τινος, pro aliquo intercedo, pro aliquo deprecor
 παρεμβάλλω τι 1) interjicio (-jeci, -ere) aliquid; intercalo (-avi, -are) aliquid *2) νεοελ. παρεμβάλλω προσκόμματα, impedimenda affero impedimendo sum alicui rei.
 *παρέμβασις, ἡ interventus, -us, ἀ. intercessio, -onis, θ. τι σὴ παρεμβάσαι, te intercessore, tuā operā
 παρεμβολή, ἡ 1) interjectio, -onis, θ. interjectura, ae θ. 2) = στρατός, παράταξις, exercitus, acies 3) = στρατόπεδον castra, -orum, οὐ. πλ.
 παρεμβόλιμος intrusus episcopus). παρεμβίγγνυμι immisceo, ere.
 παρεμπίπλημι nimis impleo.
 παρεμπίπτω intercido (-cidi, -ere); intervenio (-veni, -iro).
 παρεμπλέκω interplico, -are.
 παρεμπλοκή ἡ interplicatio, -onis, θ.
 παρεμποδίζω impedimento sum (alicui); impedio, -ire, aliquem ἢ aliquid.

παρεμποδισμός (*παρεμπόδις) impedimentum, -i, οὐ.
 παρέμπτοσις, ἡ interventus, -us, ἀ.
 παρεμφαίνω praeterea ostendo.
 παρεμφατικός, ἡ, ὄν finitus a. um. παρεμφατικός τύπος τοῦ ἔγκματος, π. ἐγκλίσει; verbum finitum.
 παρεμφερής, ἐς similit. e παρεμφερής εἰμι τινι, similis sum alicui, refero aliquem.
 παρεμφέρω similit. sum (alicui); refero aliquem.
 παρεμφύομαι juxta innascor.
 παρενδύω (*παρενδύομαι) obrēpo.
 παρενείρω insero (-serui, -ere) aliquid alicui rei; intersero, -ere, aliquid; παρενείρω ἑμαυτὸν εἰς τι, me insero, me interpono alicui rei.
 παρενθεσις, ἡ 1) interpositio, interjunctio, interclusio, -onis, θ. parenthesis, -is, θ. τίθημι τι ἐν παρενθεσει, verbis medium interpono aliquid
 παρενθετος, ὄν interpositus, a. um.
 παρενθήκη, ἡ interpositio, interjunctio, intercalatio, -onis, θ.
 παρενοχλέω -ω τι ἢ τινα turbo, vexo, -are, aliquem; molestiam exhibeo alicui; molestus sum alicui.
 παρενοχλοῦμαι ὑπό τινος, molestia mihi exhibetur ab aliquo
 παρενόχλησις, ἡ turbatio, -onis, θ. vexatio, -onis, θ. molestia, -ae, θ.
 παρενορύπτω adsum -ere.
 παρενοπτέω intersero, -ere.
 παρεντάξις, ἡ interpositio, -onis, θ.
 παρεντάττω interpono, -ere.
 παρεντείνω intendo (vocem).
 παρεντιθῆμι καὶ παρεντίσθαι interpono, intersero, -ere, aliquid
 παρεντυχία, παρέντευξις, ἡ interventus, us, ἀ.
 παρεξάγω duco exercitum in hostes: infesto exercitu eo in hostes.
 παρεξαίγω attollo, -ere.
 παρεξαρκέω -ω perduro, -are.
 παρεξαυλέω θ. παρεξηλημένος (περὶ γερων; senex decrepitus παρεξ τὸν νοῦν, stolidus a. um.
 παρέξειμι, παρεξέρχομαι praetero -ire; transeo, -ire, egredior -i
 παρεξελάνω ultra progredior.
 παρεξέλεγχος elenchus sophisticus.
 παρεξέλεγχω sophisticè arguo.
 παρεξεστάζω comparo, -are.

παρεξυρίσκω praeterea invenio.
 παρεξηγέομαι οὔμαι (νεοελ παρεξηγῶ) perperam interpreter (aliquid).
 παρεξηγήσις, ἡ prava interpretatio
 παρεξῆς ordine; deinceps.
 παρεξισόω -ω comparando oxaequo.
 παρεξίστημι de statu suo dimoveo aliquid. Παύη μετ' αὐτ. χρόν. deduco de via, ratione et mente.
 παρέξοδος, ἡ 1) exitus, -us, ἀ. 2) digressio, deviatio, -onis, θ.
 παρεξοκέλλω de via declino.
 παρεπιδοιθέω -ω auxilio venio.
 παρεπιγράω adscribo juxta
 παρεπιδημέω -ω peregre advenio; advena sum δ παρεπιδημών, advena, -ae, θ. adventor, -oris, ἀ.
 παρεπιδημία, ἡ peregrinatio, -onis, θ. peregre adventus.
 παρεπιδημος, ὄν peregre veniens; peregrinus; advena; hospes.
 παρεπιστρέφω paulum converto.
 παρεπιφέρω adfero -ere.
 παρεπιπνέω leviter attingo.
 παρέπομαι τι consequor aliquem ἢ aliquid. τὰ παρεπόμενα, consequentia, concomitantia
 πάρεργον τό opus quod suscepti (operi) accedit: opus secundarium. θ. accessio, appendix. ἐν πάρεργῳ, ἐκ πάρεργου, obiter; in transitu.
 πάρεργος, ὄν qui est praeter susceptum opus; secundarius, a. um.
 παρέργως per accessionem. dum aliud geritur; obiter; perfunctorie.
 παρερμηνεία, ἡ παρερμηνεῖα, τό mala ἢ perversa interpretatio.
 παρερμηνεύω perperam et male interpreter (-atus sum, i) aliquid.
 παρερπύζω obrēpo, -ere.
 παρερριμένος, ἡ, ὄν abjectus, a. um.
 παρέρχομαι 1) π. τι ἢ παρά τι, praetereo (-ii, -itum, -ire) aliquid. 2) ἐπὶ χρόνον praetereo, elabor ἢ praeterlabor, -i ἢ νύξ παρελήθε, nox praeteriit. παρελθόν, παρεληλυθός, praeteriit. παρελθόν, παρεληλυθόν, τὰ παρεληλυθότα κακά, praeterita mala. τὸ παρελθόν ἔτος, annum, quod praeteriit, annum elapsum. οὐσ. τὸ παρελθόν, praeteritum tempus. 3) π. τινὰ δόγμα, aliquem cursu praetereo. θ. supero aliquem (aliqua re), 4) = παρασιώπῳ,